Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

~~V. 144 ab~~
171 g 66
CA. 1211 (II)

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Epiſtole Karoli

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK 'S GRAVENHAGE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

¶ Eiſtolaꝝ formule in omi gñe ſcribēdi iuxta maioꝝ nrõ
rũ doctrinã ꝛ verã epl'andi artē ꝑ dñm Karolũ meynigkē ſtu
dij Louaniēſis mgr̃m multaꝝ ſciētiaꝝ ꝑitiſſimũ. exeplis fa-
miliaribꝰ Marci Tullij Ciceronis quē merito eloquētie pa
trem appellãt. ꝛ Enee ſiluij poete laureati extracte vnicuiqȝ ex
emploꝝ grã ꝑnccãrie. ꝛ q̄ȝ maxime vtiles incipiũt feliciter

¶ Intimatur amico impletio ſue petitõis
quo ad collectionē epiſtolarum

Salutes plurimas

q̄ȝ effundere poſſit hic calamꝰ aut ferre papirus
Multis me lr̃is icēſſanter amice fidiſſime mul
taqȝ ſꝫ ꝑce ꝓſeq̃ris. ꝙ in vnũ libellũ formulas a
liqs epl'ares q̃ ſcholaribꝰ Louanij in collegio
lilij ꝓ emēdis ꝓnũciari cõſueuerũt ꝛ q̃dē corre
ctas tibiqȝ mittēdas colligerē. maxie illas q̄s imitatõi cõiqȝ ſcriptõni
magis accõmodas. ac ornatu ꝛ ſenſu venuſtiores iudicaris. Quo vel
epl'as ſtruēdi vl' imitãdi pl'ima tibi ad manũ ſtarēt exēplaria Et ſi vir
optie rē mihi factu difficilē petis ꝓuocãt tñ amor in te meꝰ vt tuis vo
tis fauere velim. hũanitas q̄qȝ tua ꝙ audeam. meritaqȝ in me tua ꝙ
debeã. Formulas igit̃ illas abſqȝ ordie ꝓut caſu aliquo ꝓus poſterius
ue in manꝰ ceciderũt in vnũ aceruũ redactas atqȝ ad vnguez (vt aiũt)
caſtigatas tibi miſſas facio Uſus em̃ ſuz q̃ valui īduſtria. vt ꝑima ha
rũ epl'aꝝ ꝑiecta ꝓut ex manu ꝯpoſitoris ceciderãt aſſeq̃rer exēploꝝ
grã nõ ſatis ſiſus ſcholariũ codicibꝰ q̃ oĩa ſcribere ꝯſueuerũt trũcatiꝫ
atqȝ corrupte iã cõnexim iã ſciũctim. vt non ſatis diſtiguas. etiã ſi a-
pollo ſuũ igeniũ īfuderit lr̃as ꝛ ſyll'as q̃ quibꝰ cohereant ex q̃bꝰ egriꝰ
ſenſum q̄ȝ ex lima ſanguinē extraxeris Nihil ei illic ſine vicio ē q̄ȝ vbi
calamꝰ nõ migrauit Sextꝰ iã mēſis agit̃ ab eo tpe q̃ ꝓ te laboris iple
tus ē. quē mgr̃i pedagogij lilij optarũt atqȝ rogarũt ad ſcholariũ etiã
cõmoditatē collatũ iri. itaqȝ multiplicatõe pl'ima impſſis iã lr̃is col
lectio hec depicta eſt. quo facilius capiãt ꝛ diſcant que correctoria vi
debũt. Tu felix vale. ꝛ q̃dem valētius q̄ȝ qui valentiſſime

¶ Additio ad epiſtolam precedentem
per nouam epiſtolam

¶ Dum lator harũ fidiſſime vir ad iter ſe accixerat tã nubiloſus tur-
biduſqȝ aer ſuborit̃. vt mox alio ſub celo me poſitũ crediderim. quo co
gitur abceſſum ſuum ad craſtinũ ꝓtrahere. quo latius ſcribendi plus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

mihi tp̄is erat ⁊ animi. Didici em̄ relatu nūcij obinde has epiſtolares formulas te petere. quoniā filios duos habes grāmaticā doctos quos cupis his epiſtolis erudiri quo aliqua eloquētie p̄guſtamenta aſſequantur. vt licet forte nō certo ſapore ac odore tamen quodā ſucceſo ad humanitatis ſtudia tandē alacrius rapiātur in quo non parum tuā collaudo prudentiam Nihil em̄ cenſeo in inſtitutione iuuenū vtilius eſſe q̄ꝫ ꝙ aptis terminis pulcris clauſulis dulcibuſꝫ numeris etate p̄ma inſueſcant. maximeꝫ illis quaruꝫ apud priſcos ſcriptores origo eſt. que ſono ſenſuꝫ ſint facūde. quas multas his epiſtolis inſeminatas inuenies. quas doctus facile nouerit ad ſuaꝫ loca remiſerit. Quodcūꝫ em̄ totiens vngue (vt aiunt) ſub tenero aīmis ſuis adiungūt. nouiſſime affigant neceſſe eſt cū nihil ſit aſſuetudīe potius. Et ſi quintiliano credimus frequens imitatio tranſit in mores Et niſi Senecam abnegamus longum eſt iter p̄ precepta. ſed breue et efficax per exempla Non em̄ facile quis dixerit q̄d vitium habeāt imitatio ⁊ applicatio. ad quas aſſequendas nihil eque ꝯducit q̄ꝫ multa videre. m urta quoꝫ viſcata manu legere. habent enim om̄es clauſule que dulciter ſonant naturam piſcis ⁊ viſci ſuis lectoribus adheſuram. Quia tamen voto nō viuitur vno nec maior ſimilitudo animorum eſt q̄ꝫ frontium. ſed varijs varia placent. Hinc non vnus hic ſtilus obſeruabitur cum varijs auribus oblectamenta querunt more vinariorum. qui de quolibet vaſe probam tradere conſueuerunt nūc etiam qui merces vendunt varias oculis coram oſtentant quo tenacius merx vnaqueꝫ ſuum emptorem allexerit Sed finē do lōgus fui caruit freno calamꝰ Tu letiꝰ vale q̄ꝫ apis in thimo. q̄ꝫ piſcis in vndis.

¶ Rogat amicus amicū vt frequētius ſcribat ne ob non ſcriptionem amicicia minuatur

¶ Immenſas perenni fauore ſalutes. Neſcio vnde tibi amice perchare preter ſolitum in ſcribendo deſidia creuit. niſi tuus ille decreuerit amor qui multos iam dies verſus me fulſit perlucidus. cui adhuc ſi ſintilla ſupereſt non ceſſabo donec epiſtolarum clamorumꝫ flatu luminoſior fiat. Clemo igitur iterum atꝫ iterum clamo hortor rogo ſupplico digneris dormientem calamum ſuſcitare. nec patiaris vel diui vel remitti noſtram ſinas amiciciam tam longa fide excultam. tā quoꝫ pulcris initijs ortam. ⁊ facias me tui loci nouorum tuiꝫ ſtatus tuis litteris certiorem. Uale cum ſatirico tibi opto ſit mens ſana in corpore ſano.

¶ Reſponſio ad epiſtolam precedentem

¶ Ut ſepe ad te ſcribam. nunc tuis litteris. nunc alienis. nūc nunciorum voce excitare non deſiſtis. Crebras ex te litteras habeo omnium q̄ꝫ vnus clamor. vna hec ſententia eſt Sollicite petis tibi intimari q̄d apud nos noui deferatur. Uagatur apud nos varia ac multiplex

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

fama nec ſcio quibus autoribus diſſeminata que ſpero ſuo more nõ
nuncia veri ſed ficti vaniqꝫ vulgatrix erit. Paruihabeo qđ narret mẽ
dacij impauidus. paſſionũqꝫ ſequax popul⁹ q̄ qđ nocte ſomnio hau
ſit. vel euenturũ optat hoc iam aſſerit eueniſſe. nõ facile tamen addu
cor vt credam Nam tantã que dicũtur ſpẽm ſepe habent veriſimili
tudinis. quãtam cigni coruus geſtat effigiem Nihil hic loci ſcriptu
dignũ noui extat. nihilqꝫ audio q̄ꝫ impudica mendacia magnis mõ
tibus groſſiora In proſperũ ducat oĩa deus. letiora faciat q̄ꝫ narran⸗
tur. qui tibi digneť etiã preſtare vitam cum ſalute Raptim ex Pari
ſius octobris vigeſimaſexta. acta iam cena cadente lumine ſolis.

¶ Ciuis rogat curialem. vt que in curia ſecreta agantur ei reuelare dignetur

¶ Salueto. Certũ habeo inter p̄mates curie noſtri p̄ncipis illuſtriſſi
mi. vbi continuo verſaris te plurimi fieri vt facile intelligas q̄ nunc
gerantur que quoqꝫ iam geſta ſunt. etiã atqꝫ etiam quis reruꝫ curſus
ſit qui ſit futurus exitus. Tu in portu omniũ nouorum nauigas taꝫ
vere tam recenter ad te omnia deferũtur. vt ea geri prope videas. Te
igitur pro tua incredibili in me beniuolentia. meaqꝫ item in te parita
te vehementiſſime rogo facias me omnium q̄ꝫ diligentiſſime certio⸗
rem. Longior eſſem ſed plurimum harum lator feſtinus erat. ⁊ mo
re impatiens. vt. vix mihi ſcribendi momentum indulſit quo fuit ne
ceſſe ſiſtere. Vale letus ſanus atqꝫ longeuus

¶ Reſponſio ad precedentem

¶ Salutem plurimam. Nõ ſum neſcius viroꝝ optime quãto labio
rum freno vti deceat facta p̄ncipum enarrantẽ. quantiqꝫ ſit periculi
in his linguam laxari indulgentius. cui vix vnqꝫ q̄ſquis fuerit exac
tam ſatis cuſtodiã adhibet pro tanti periculi quãtitate. lucet eñ iam
mihi velut in ſpeculo videã effigiem patris. cui altiſſimus adeſſe di⸗
gnetur. ſemꝑ dum viueret in ore dicentis Digito compeſce labelluꝫ
Noli queſo ſecretiores res ex me requirere. quas prudentiores rectiſ⸗
ſimas tenent. ⁊ quas attingere non auderem. Si quid inciderit qđ
tua interſit certo habeas me tibi nõ futurum alienũ. nec abeſſe te pu
tes me p̄ſente. ſed ſenties q̄d iuris habeat inter nos amicicia vetus. ⁊
quãq̄ꝫ pauculo tp̄e ſtrictioris me videas. latiſſimi tamen cordis ſem
per ac ſemꝑ permanebo. Vale in eo qui facit valere.

¶ Reſponſio ad aliam ſententiam

¶ Inter multa que a me ſedulo petiuiſti hoc fuit p̄cipuũ q̄ ſepe ſcribe
re qđ multis iã datis ab te litterulis impleſſe videor hac tua ex ſolli
citudine plane pp̄endo quẽ apud te amicicie gradũ teneã. q̄ vreris an
geris. eſtuas. afflictaris. ⁊ dũ maxime ſiles clamat humanitas tua v
bi ſim q̄d agam q̄d moliar. qđ nõ niſi ex amiciciaruꝫ ditiſſima vena

ꝓcedere poteſt De nouis aũt quid ſcribam nõ habeo. niſi ꝙ mḡna
apud nos bellorũ vis. neq; minor celeritas. quo eſt ꝙ corꝑa iam oẽs
exercent. ingenia nulli Nos vero pauidi ſtamus. futuriq; neſcij. quo
libet momẽto aures nr̃as inuolant mẽdacia mille vanis hominũ cõ
flata fabellis. que mox pereunt leuitate ſui. Dignetur rector ethereꝰ
nos protegere vt qui viribus noſtris ſtare non poſſumus. illius miſe
ricordia conſeruemur. Valeto. longior fui vt ſcribendi raritatē pro
lixitate compenſarem.

¶ Excuſat ſe amicus de rara ſcriptione intermiſcẽs pauca de habitudine ſui ſtatus.

¶ Scripſiſſem frequentius chariſſime vir ad te de ſingulis. niſi varie
occupatões animũ meũ in alia diuerſa rapuiſſent Et ſi interdũ quid
ocij nactus fuerim, nõ erat aptus nuncius Sed nunc iſto cũ oportu-
no gerulo te ſcire exopto me varijs inuolui miſerijs. multiſq; curis im
plicari. vt quid acturus ſim. que conſilia ſequuturus. incerte me res
incertum faciunt. Si tibi animi mei anxias curas. quas dira calami
tas temporũ pepit ſcribere conabor. nõ erit hec mea epiſtola vel mo
dũ vel exitum habitura planius ad ea que me pungũt pũcta deſcẽde
rem niſi quoddã ſecretũ obſtaret. quod nõ oberit ſiluiſſe Decreui hec
omia in tempus reliquũ protrahenda donec alterno ꝑfrui colloquio
dabitur. Interea vale. ſuperiſq; chariſſimus eſto.

¶ Cõſulit amicus amico ne ad patriã redeat belli furore turbatam

¶ Chariſſime frater neſcio quid mihi ad aurem cecidit. ꝙ ex vrbe ad
nos q̃ ꝓmũ deſcẽdere paras. Frater ſi mihi credas. vt te ad iter nõdũ
accingas tuũ reditũ ad hyemẽ vſq; ꝓtrahẽs. donec parũ ꝑnacti fueri-
mus tꝑis maiorẽ clemẽtiã maxĩe ſuadeo Nã apd nos vndiq; multa
ſurgũt malorꝫ initiar horrẽda ſemina belli. vt vix vſquã ſine lapſu pe
dẽ figas Et quãtũ ego hãc rerꝫ ſeriẽ ꝑſpicio. attẽtiuſq; mecũ ſingula
voluo. habebit meo iudicio felix qui poterit iter tãta bellorꝫ incẽdia
abſq; oĩ. ꝑſus leſione abire Caute ꝯſulto ꝗ honeſta abſentia tutiſſi-
mus es. ne ꝑ feſtino reditu in ꝑicula ꝓlabaris Vale lõgo dierꝫ voto fe
lici Ex Louanio iulij vij. Tarde dũ ſera traherẽt crepuſcula noctẽ.

¶ Intimatio nouorũ ciſalpini ſuper diritate bellorum ad amicũ in italia cõmorantem

¶ Plurimas iocũdo corde ſalutes Frater chariſſime nr̃a patria bel
lis ſe grauibus attenuat. quaſſat motibꝰ inteſtinis. et ardet iã ꝓꝑijs
flãmiſq; diu trepidãs nũq; dubia videret in quã ꝑtem eẽt caſura. iã
ſupina iacet. nec video quõ ſe erigere poſſet. Que et ſi forſan aliquan
do in cubitũ erecta ſpem ſurgẽtis pre ſe ferre videat. mox nõ niſi ſuo
rũ manibꝰ impulſa relabit. nec video quid reſtat. niſi que magna glã

floruit miſera ſenectute quieſcat Nuſquã viatoribꝫ tutus eſt trãſitꝰ. Tota regio obſeſſa eſt latrũculis. Fac igiť cõſuloꝛ qđ immũda aialia ſolent ſordes timẽtia. q̃ vbi cauernulis egreſſa locũ ſceno obſitum vident. pedẽ retrahũt ꝛ intra latibulum ſuũ ſe rurſus receptant. Mane igitur vbi es eo felicior quo remotior. vbi gaudeas. vbi nullo turbante quieſcas. Uale in eo q̃ mare qui terras qui ſidera fecit

¶ Reſponſio amici in italia commorantis. ad ciſalpinum quendam.

¶ Salutes feliciũ votorũ datrices Si oẽs calamitates quas vndiqꝫ in italia vidi ſcribere pergo. citius carebo v̄bis q̄ꝫ rebꝫ. priuſqꝫ tẽpe q̄ꝫ aio Caſtra vndiqꝫ equites obſident Strepũt arma. cõcrepãt tube. ꝛ vt Auguſtini v̄bũ eſt. ferree tunice viroꝝ fortia mẽbra cõſtringũt Intenſus geriť arcus. nudus enſis. ꝛ haſta leuata. ſacra ſpoliant polluũtur ꝛ ꝓphanant Maleficoꝝ cũ licentia cadũt vniuerſa in p̄dam Nihil miſeris relinq̃tur agricolis quo vitã trahere. terrã colere. cõiuges aut liberos educare poſſint. Jã video q̄d noceat belloꝝ tumultꝰ ꝛ agitans diſcordia ciuiũ Si ſortem patriaꝝ luctus ꝛ ſqualorẽ cerneres vaſtitates ꝛ clades. quibꝫ premitur paup̱ popellus iam lucem odires mortẽ optares. clamareſqꝫ illud poeticũ Jã ſatis eſt ſuperi vrõ q̄ numine vixi. Parcito q̃ſo. iuuat de tp̄is iactura cõqueri ꝛ cordis ãguſtias denudare Succurrat ille qui nouit planare ſublimia. ꝛ altius eleuare proſtrata. Uale in eo qui dat eſcam omni carni

¶ Rurſus ciſalpinus reſcribit ad amicum italum mala malis comparando

¶ Amiciciã ſupra q̄ꝫ ſcribi poteſt ꝓ ſalute. Ubi italie crudelia bella narrãſti. q̃ multis maloꝝ aculeis oppreſſa iacet. vbi tuo trãſitu flammiferas vndiqꝫ faces volitare vidiſti. ꝛ q̄ multa iam oppida in cinerem ꝛ fauillã redacta ſunt. minora tamẽ oĩa ſunt ſi ea ad patriã nrãꝫ acerbis cladibus plenã compabis q̃ iã ita deperijt. vt ne domuncula ſalua ꝑmãſit. cuius ſi inceſas villas cerneres. caſtra diruta. ſanguinẽ p riuos fluere. cadauera ceſoꝝ in campis ꝓſtrata ſemiuiuos pleroſqꝫ fame tabeſcere. crudeli ſupplicio aĩas exhalare. audireſqꝫ vt audio. cuncta q̃relis gemitu vlulatuqꝫ ꝑſonare clamares cõcuſſo pectore. tenſiſqꝫ ad ethera palmis. felix ꝛ nimiũ ſua morte felix q̃ añ has erumnas e luce exceſſit. nec tantos videre dolores lõgiori vita coactus eſt. Uale feliceſqꝫ te faciat pia cura tonantis

¶ Uictoriam intimat ꝛ modũ cũ pluribus malis bellorum conditionibus

¶ Seruitiũ ꝑmptiſſimũ ad q̃qꝫ placita ꝓ ſalute Forſan ab alijs audiuiſti ſpectabilꝰ dñe qđ ad te iã ſcribere ꝑgo. forſanqꝫ hãc eplam velox fama ſua celeritate ad aures tuas ꝑueit. nũciꝰ has deferẽs. eo tibi relator certior erit q̃ oĩa oculis vidit O crudeles q̃ bella gerũt qui in ami

ea patria. ſcāna. menſas. ſedilia exurunt. vidit nūcius is domos in/
numeras demoliri. trabes deijcere. tigilla datrahere. tegmina cōuelle
re. regulas cōfringere. ꝛ qđ oīm impijſſimum eſt matronarum lectos
gladijs diſcerpere. plumaſqꝫ in vētos ſpergere. ꝟginum oppreſſiones
adulteriaqꝫ cōmittere. loca ſacra ſpoliare. ꝛ grauiora que pudicus ca
lamus abhorret depingere. Eo tamen deuentum eſt vt nunqꝫ fui qꝫ
hodie de patria bene ſperandi erectior. victoriam habemꝰ plenā. qui
potius aliorū imbecillitate quā noſtra ꝟtute triumphamus Mul
ti in bello ceciderunt. ꝛ ex periculo oīm peſſimi euaſerunt. ſiue qꝛ ſer
uat multos fortuna nocentes. vt inquit Lucanus. Siue quia dijs
aliter viſum eſt. vt ait Uirgilius. Siue vt intelligi detur illos inter
mortis pericula tutiores quibꝫ vilior ꝛ deterior vita eſt. vt ait petrar
cha. Uale in eo ꝗ cūcta poteſt ꝛ rex regū eſt ꝛ dn̄s dn̄antium.

¶ Scribit magiſter vt cōpleto iam artium curſu libros legum pater pro filio emat

¶ Filius tuus generoſe indolis adoleſcens ornatiſſime vir curſum in
artibꝫ adimpleuit. cui acre ingenium ꝛ multiplex ē inuentionis quo/
qꝫ magna vis ac nobilis impetus. memoriam certe rapacem habet.
et quod optimum eſt tenacem quo cum ſacratiſſimarum legum ap
tiſſimū iudico auditorē. Tu igitur niſi conſilium ſpreueris meum.
ſibi de corpore legum indilate prouidebis. quarum ſtudijs plurimū
incumbere optat Tuū iam eſt emptōe librorū augere conatum ſpōte
fluentem quē etiam deberes rennuentē. Uale ex Bruxella octobris
decima velocius euro. dum nox tulerat ſilentia terre

¶ Ep̄la ſcholarē patri cōmēdans ideqꝫ vt ſupra petēs

¶ Libros Ariſtotelis pro gradu artiū legi ſolitos. tuus filius amice
dilecte plene didicit. Quorū tenorē ita habet memoriter vt ſingula
recitet. quaſi ſub oculis eſſet. ſplendidū ſibi ingeniū eſt. cōceptus ve/
lox memoria ſeruās atqꝫ vt breui ac ſuccincte dixero plurima habet
nature pulcherrima dona legibus apta. quibꝫ ſe in hoc nouo ordina
rio diſcipulū dabit me cōſulēte p̄ſertim ſi ſibi de corꝑe legū dignabe
ris prouidere. qđ meo iudicio obmittere nō poteris tua prudentia cō
ſeruata. Uale ꝛ veteres noſtros in longum trahe fauores.

¶ Idem cum prioribus petens.

¶ Filius tuus honorā de p̄ceptor ſolida ſibi lr̄ārū fundamēta cōiecit
vt ꝑ vberiori ingenio ſpē ſui faciat qđ p̄ſtantiā ſingularē in diſcēdis
legibꝫ cōſecutus videat̄. ſi corpus legū ſibi donā do ingenij cultū ac/
cendas tp̄s ē ꝙ altiorē facultatē adeat creuit in ānos fluūt dies ꝛ irre
parabile tp̄s decurrit. veloxqꝫ in terga reuoluit̄ ānus Tāti ingenij
eſt vt ꝗ ſub mḡrō ſcripſit nūqꝫ relegit. edidicit illa cū ſcripſit. Diu cū

ſub freno tenuiſti. verit9 ſi ei liberioꝛ pes cõcederet. ꝙ petulantem
etatis ſue vigoꝛẽ nõ facile a voluptatũ ſeruaret incurſu Sꝫ donec il
le rumoꝛ ꝑſus ceciderit expectare nõ poteris Nũqꝫ nauigabit ꝑ cõ/
ra. q̃ ſꝑ expectet ne mare ſe cõcitet i ꝓcellã. Uale optata leta fauſtaqꝫ
valitudine. ¶ Reſpõſio pr̃is ad mgr̃m cũ q̃dã facetia deriſoꝛia.

¶ Quãti fecerim ſꝑ cõſilia tua chariſſi͞e vir plurimi noꝛũt. q̃bus etiã
quantũ tribuerim paruerimqꝫ tuipſe ꝑfecto nõ ignoꝛas. Sed nunc
vbi ꝓ filio meo quẽ tardũ quẽ deſidez noſco. q̃ multũ habꝫ in capite
plumbũ. libꝛos legũ emi cõſulis tam mihi fatue in aures cecidit. vt
tua pace dixerim tuũ cõſiliũ. ac diceres emas talpe ſpeculũ boui alas
et aſello citherã. Pꝛidie ad me lr̃as dedit. q̃bꝫ nõ erat ſyllaba ſyllabe
nec vox voci cõgrue iũcta. Mirũ quo fuerit tũc illud cãdidũ ingeni
um velami͞e tectũ. vbi tũc vt tuis lr̃is vtar conceptus velox vbi me/
moꝛia ſeruãs. Prius qꝫ ab hac dies aderit ſeptimus pñs tibi tecum
ero aliter diſpoſiturus fauẽte opifice ſummo q̃ te dignet felicıſſimũ
cõſeruare. Ex. N. mane dũ iã ceſſarũt ꝑfecto ſole tenebꝛe

¶ Reſponſio in idem tendens

¶ Beniuolũ obſequiũ loco ſalutis. Scias mi amice ad coꝛ vſqꝫ dile
cte ep̃la tua ꝑlecta riſum me cohibere nequiſſe. noui enĩ filij mei inge
niũ ſuũqꝫ cerebellũ bonis artibꝫ ꝑſus ineptũ. cui nihil inculcari pt
quẽ vbi diſertũ magnis ſudoꝛibꝫ deſcripſiſti. Nil aliud mihi dicere
videbaris ac ſi teſtudinem velocem ⁊ coꝛuum cãdidum appellaſſes.
Heri ad me lr̃as dedit tã ineptas. vt eas nemo vel ignotus abſqꝫ al
to cachinno legere poſſet. quarũ inſpectio vt verũ fatear mihi doloꝛẽ
pepit ⁊ furoꝛẽ nec mihi animus minus indoluit qꝫ exarſit. Potuiſſꝫ
tutius ſi ſapuiſſet ſilentio ſuã ignoꝛantiã velauiſſe. quo ſibijpſi mi/
nus vicij ⁊ mihi doloꝛis minus cõflauiſſet. qui eũ docere cõtẽdit nil
aliud agit qꝫ ſi ceco coloꝛes. ⁊ ſurdo ſonos ingerat. Uale ꝓpeqꝫ diem
me expecta. interea quoqꝫ me infra tuũ coꝛ firmare digneris

¶ Epiſtola reſponſiua idem ſonans

¶ Salutes ad aſtra vſqꝫ intẽdẽtes. Dũ mihi oblatas lr̃as tuas ami
ce colẽdiſſime inter cenandũ ꝑlegerem. multus mihi ſuboꝛtus eſt ri/
ſus. quẽ vix manibꝫ mappaqꝫ repꝛimerẽ Nõ ſecus cõſiliũ tuũ aures
meas ꝑſonuit qꝫ diceres. emas molari plumas. vt volitet. Quid q̃ſo
legibꝫ incũberet. q̃ nondũ pueriles illas regulas ꝓmis vel labijs de/
guſtaſſe videtur. q̃ vix nomẽ a verbo ſecerneret. credo vix noſcat quot
digitos manibꝫ habeat. q̃bus potius velim caudã aratri ducat qꝫ le
gũ volumina voluat. qui voluẽdo terendoqꝫ ꝓus oẽs deleuerit leges
qꝫ vnicã intellexerit. Uale valentius qꝫ qui feliciſſime

¶ Epiſtola excuſatiua pꝛioꝝ reſpõſionũ. de nõ imputan
do magiſtro ꝙ filius male di dicerit

¶ Felicitatē ſine cariturā loco ſalutis. ignoſce q̄ſo venerāde magiſter
ſi hactenus me ſcribēdi calor euexit. Scio in docēdo puero ⁊ in ſeren
do agro tria requiri Ut terra ſit fertilis. apta ſemina. peritus agrico-
la. Compertum habeo q̄ ex ingenij vicio non magiſtri. non doctrine
indoctus remāſit. Quod ⁊ ſi male me habeat. q̄ȝ tamen non eſt a ter
go conſilium mihi ſupereſt. q̄ȝ q̄ ludum meum (vt aiunt) pro ioco te-
neam proſpecturus vt remiſſio preteriti intentione futuri compēſet.
Uolo igitur rediſcat que didicit. Poſt malam ſegetem etiā ſerenduȝ
eſt. Sepe quod vnius anni ſterilitas abſtulit alterius anni vbertas
donauit. Magis vellem ſi poſſem filios meos ſcientie q̄ȝ diuitiaruȝ
locupletes relinquere. id mecum enitere. Et bene vale

¶ Intimat pater magiſtro ne filium ſtudio legum incumbere permittat

¶ Salutes equantes maris arenas. Noli ſincere p̄ceptor q̄ adhuc
legibus filius meus incumbat. donec ex fontibꝫ artium (q̄bus laborē
ingeniumq̄ȝ accōmodat) quod ſatis erit hauſerit. in quibus duȝ ſatis
profecerit. tunc ceteris ſtudijs opam dabit Non mihi deſunt q̄ cōſu
lant q̄ artes continuādo etiā ad latus q̄nq̄ȝ inſtituta videat prout q̄
dam ſui ſodales faciunt. Cui conſilio non poſſum condeſcendere ne
filio eueniat quod euenire ſoletin augnſto multa ſerentibus vt impe
diant ſe ſata concurſu. Licet em̄ ſui equales pluribꝫ ſcietijs vno tēpe
inſudent. nō tamē illis inferior erit. ſi vnā bene didicerit. Non vno
agmine oīa diſcenda ſunt. Laudatur pluuia que ſenſim deſcendit in
terram. Uale ſanus eantq̄ȝ tibi felicibus omnia fatis

¶ Reſponſio ad idem cum prioribus

¶ Salute p̄miſſa quā tibi largiter adeſſe opto Eas quas ad me lr̄as
filius meus pridie amice chariſſime dedit ſui ſtudij ſuiq̄ȝ ingenij fi-
deles teſtes tibi tranſmitto. vbi non ſyllabam videbis errore carētem
Hichic videbis eruditū iuuenē vix dū primis elemētis imbutum.
Uidebis quoq̄ȝ illam preclari ingenij lucem. quā prope diuinam tu
is litteris extuliſti. vbi tu varios nature ſplēdores ſibi adeſſe arbitra
ris. quos propter ſic laudibus eum leuare videris. quaſi rediret exuſ
citatus Socrates. ac prodiret in aciem nouus achilles. om̄ibꝫ priori
bus omnem ſplendorem nominis ⁊ fame direpturus Ego ex aduer-
ſo eum excuſo. qui vere famam ſuam Uirgilio non eripiet. verū in eū
hec nomina iuſtiſſime cadere ſcio. aſinus ſtipes truncus molaris Nō
tam ouis lupum q̄ȝ ipſe librum aut odit aut metuit. Nūq̄ȝ contēpti
libri. nunq̄ȝ ſprete littere fructum ſpernētibꝫ contulerunt. Quod aūt
leges ſtudere deſiderat. non vtiq̄ȝ leges. ſed libertates ⁊ ocia querit.
cui non profectus. ſed declinandi laboris precipua cura eſt. breui re-
uocabitur ad opus mechanicum diſponendus. Non ſecus vale q̄ȝ ti

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

bi amiciſſimus optat. Has litteras nemo poſt teqꝫ ignis videant om
ninoqꝫ careant lectore ſecundo

¶ Ad idem ſub alio modo tendens

¶ Animū ad placita paratū ꝓ ſalute. Neſcio vir optime quo nā rōis
morbo laboras. q̄ tuis lrīs vſqꝫ adeo filij mei euehis ingeniuꝫ quaſi
magni cuiuſdam viri futuri ſpecimen mirareꝛ. qui potius meo iudi-
cio pre ſe fert durū ⁊ rudem aſellum. In grāmatice em̄ ꝓncipijs atqꝫ
puerilibus radicibus tenuiter nimium eſt inſtructus. volo illum in
grāmatica manere ⁊ cum etate concoqui ac matureſcere. ne ſi ante tē
pus exeat. pomoꝝ more que immatura ramis decerpūtur. aſperior e
uaſerit. non volando ſed aſcendendo diſcitur. nihil me mouet ꝙ ſui
ſocij iam legibus ſtudent non volo filij mei ſtillam illorum flumini.
nec eius vmbrā illoꝝ lumini cōparare q̄ nō alioꝝ eſt ingenijs. ſed ſu-
is viribꝫ eſtimādus Uale letus ⁊ fauſtus optatoqꝫ voto fruare.

¶ Scribit amicus amico in curia principis morantí ne taxilloꝝ ludis incumbat

¶ Plurime ſalutis largum eſt luxū. Nō expreſſero facile chariſſime
frater. quanta me ceperit admiratio. ꝙ tanto tꝑis fluxu lrāruꝫ ad me
dederis nihil. Sed audio te (quod triſti calamo ſcribo) taxilloꝝ quo
tidie ludis implicari. ⁊ ꝙ hinc tua ſcribendi venerit intermiſſio. quo
non minus miratus ſum ac dolui Nam in aleaꝝ ludo (qui potius fu
ror q̄ꝫ ludus eſt) nūq̄ꝫ virtus fuit. nūq̄ꝫ decor moꝝ māſit. nec vbi mo
deſtia nec in eo quicq̄ꝫ preter ludentiū vultus humanuꝫ eſt. nec mihi
acceptum eſt. ſi dixeris te maiores imitari ⁊ ſeniores. nam omne tunc
vicium peius eſt cui autorum pondus vel annorum annectitur. non
ercorum altitudo peccantium culpam minuit. ſed adauget. Ceſſabis
igitur ſi ſapis vl' virtutis amore vel cura pudoris. nam lucꝝ: damnī
exordium eſt. diripient mille quod lucraris. ſed quod perdes reſtitu-
et nemo Taxillus nunq̄ꝫ tibi applaudet. niſi vt doloſius fallat ⁊ cer-
te quo magis alludi atqꝫ blanditur eo tandē nocebit acerbius Scis
ꝙ multi te colunt ⁊ plurimi faciūt ſed quo magis apud illos vales
auctoritate ⁊ grā eo magis tibi cauendū ne quid mali inuidia tibi pa
riat. ſcis etiā ex aduerſo ꝙ nō omnes tibi fauent quos curia nutrit. et
ſatis noſciſq̄ꝫ mūdas manus geſtare debet. qui habet aduerſarios.
Omnino igitur his ludis abſtinendum eſt chariſſime frater ſi ſta
tui tui velis ſalubriter eſſe cōſultum. ne inimicis parauerís quo gau
deant. amicis quo doleant. Parcito tamē ſi forte verboſus nimis aut
audax fuerim. nā vis amoris me coegit. vt hec audentius ſcriberem.
Sed hec q̄ dixi oīa pro tua ſingulari prudentia in bonam ꝑtem acci
pies. Ceteꝝ ⁊ hec ⁊ alia pleraqꝫ om̄ia prope diem latius vna cōmen
tabimur. interea me vt tuo vtere. Et bene vale.

¶ Reſponſio ad precedentem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

¶ Centenas ſalutes milleſies reſumptas Litteras ſꝑ tuas amātiſſi-me frater vidoe libēter. lego libētius q̄ mihi ſꝑ gratiſſime fuerūt ⁊ iā ꝗꝫ añ gratiores. nā pre ſe ferūt ꝑſpicuū augmentum ſingularis beni uolētie. erga me tue. Quibꝫ nō frater me minꝰ docte ꝗꝫ eloquēter cōtē dis nebulam quādam in famā meā caſurā eē. niſi a me obiecero ludi cōſuetudinē facile frater tuis monitis acq̄eſcā qui nōdum monitus iam oēm ludum deuouerim. Leuaui igiꝰ te atqꝫ ꝑueni. ne longo do lore torquearis. ⁊ vt om̄is tibi in futurū timor abſit vera fide pollice or me nūꝗꝫ fore taxillis vſurū. neqꝫ illis vnꝗꝫ plus tribuerim ꝗꝫ vir tuti. Fidas mihi dum fidem meā vadem cōſtituo. nūꝗꝫ ſplēdori tāti nōis iniurias egero. Docuit me Cicero fidem ex eo dictā q̄m fiat qđ dicitur. Finem do. ignoſcas rogo breuitati. nā nuncij velox abitio nō eſt paſſa vt tecum lōgior eſſem. ꝑſuade tibi nihil me maius velle ꝗꝫ tibi me ſempꝫ obſequentiſſimum eſſe fauſtus ⁊ letus viuas. ſicqꝫ in chriſto valeas vt que ſibi placeāt facias cupiaſqꝫ.

¶ Studēs ſcribit ſtudenti vt ei libros accōmodet

¶ Plurimū forte miraberis venerabilis dn̄e. quo fiducie titulo fre-tus te ꝑcibꝫ meis aggredi ꝑſumpſerim. Cū nihil placiti ꝑ me tibi im pēſum memorꝫ. quo merito poſſem mutue a te beniuolētie viciſſitu dinē repoſcere Hāc plane cōfidentiā de te mihi manſueti tui mores preſtāt tuaqꝫ ſepe audita ꝑſtat benignitas ad vltimū quoqꝫ regioīs orietis cōmunio Multa ꝑfecto dū oculos aperio amiciciarum inter nos incitamēta ꝑſpicio. vt q̄ nobiſcū creſcāt ⁊ robora ſumāt firmiora te intime rogo. ne dedigneris ꝑoribꝫ tuis meritis me tibi aſtrictum reddere qui ꝑus oneri eē cogor. ꝗꝫ ſeruitio potuerim Tu tui bonitate huic ordini ꝑces. quo a te ꝑus rogās. ꝗꝫ meritis acceſſero nec tibi per mittas fore moleſtū ꝙ meritis ⁊ virtutibꝫ añcedas quo nihil forte pulchrius Seneca putat. Habes macrobium in ſaturnalibꝫ. habes etiā vt audio donatū ſuꝑ therētio. quos libros ſi mihi cōcedere non recuſaueris. magno me fauore ꝑſtrinxeris. Ex memoria donec viuā nō caſuro eoſqꝫ libros añ trimeſtre reſtituere. fide bona polliceor. ⁊ q̄ dem illeſos. rupturis ⁊ maculis nō labefactos Uale ⁊ ſi qđ ex me ve lis ꝑcipe q̄ mox deſiderijs tuis daturus fuero manꝰ pectus ⁊ aures

¶ Reſponſio ad epiſtolam precedentem

¶ Incredibili quodā affectus ſum gaudio colēde ꝑceptor dum tuas dulciſſimas lrās harū gerulus ꝑñtaſſet Opto felicibꝫ auſpicijs nr̄m amorē inchoari. addi ⁊ tradi in dies quā lōgiſſimos Nihil igiꝰ mo tatus inſpectis tuis lrīs. petitos tibi libros eodē tuo c nū ūcio mitto maiora facturus dū exposces. nō cōceſſionē librorū nihilipendo. quā bono viro nunꝗꝫ vel incognito abnegaui. ꝗꝫ primum hac via libros ceperim poſſidere vt illos abditos concluſoſqꝫ teneā velim lacerarē tur et pereant edax quoqꝫ ignis eos in cineres vertat. Odi illum qͥ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

quis eſt tancꝫ vltime fecis viꝝ. ꝗ libros couſcꝫ vel celat vel abnegat
vt ſoli ſibi eos ad oſtentatōem ⁊ glãm ſeruat. cũ dãno ⁊ libroꝝ ⁊ poſ/
ſtulantis. ⁊ cũ graui ipſiꝰ poſteritatis ⁊ autoꝝ iniuria. ꝗ luculẽtiſſimos
ſuos libros multo labore editos trãſmiſerũt in poſteros. Qui ſi libe/
ro greſſu in publicũ nõ occultati ambulaſſent. cõſtarẽt adhuc infiniti
in tenebris lapſi libri. quoꝝ iam monumẽta niſi celũ intereat perire
nõ poſſent. Uale felix tecꝫ in euũ ſeruare dignet creator aſtrorũ

❡Deplangitur fratris matrimonium

¶Maximas immẽſas plurimaſcꝫ ſalutes. Cogor iam cordialis a/
mice. ꝗddam qđ me angit deuelare. amauit miſere ꝑdite afflictãtercꝫ
frater meus natu ſenior pauꝑculã puellã. forma fulgẽtem. nõ ſic mo
ribus ⁊ animo qui tandem vt carnis ardorem expleret. cuꝫ id aliter
nõ potuit ſuã illi fidẽ ſeſecꝫ cõiugem dedit. Qui caro heus nimiũ ca/
ro emit ꝑuo momẽtuli voluptatem eandẽ iam multis doloribus ſic e
compenſans. Cui iam omnis vita ſupplicium eſt oneroſum. Tanto
eñ iam miriſerabilius ſimul viuere incipiunt. quãto ab inuicem mi
nus liceat ſeparari. quid eñ triſtius ẽ q̄ꝫ hos ſꝑ iungi debere ꝗ aĩmo
cõuenire nõ pñt. qđ quocꝫ durius q̄ꝫ nuncꝫ diſcordẽ ſociũ vel rectius
hoſtẽ dixero habere ſeꝑatũ. Erat profecto frater meus ad alia natus
quẽ natura cũ cũ in lucem ꝓduxit longe ad ꝓclarior a/cogitauit q̄ꝫ ꝙ ſe
ſe infauſtis nuptijs tã miſere innecteret. ⁊ ſeipm̃ (vt aiũt) tã ꝑdite vl/
tra ſepem ꝓijceret. cui vxor vt claret q̄ſi in ſpeculo video nil boni nilcꝫ
placiti factura ẽ niſi cũ ipſa moritur. Uale deus ſcit q̄ꝫ triſte q̄ꝫ quocꝫ
raptim hec ſcripſi qui te conſeruet

❡Reſponſio cõſolatoria ad precedentem

¶Salutes ſupra q̄ꝫ ſcribi põt letiores. Rogo atcꝫ obteſtor amice ca
riſſime ꝙ eius rei dolorẽ exuas. ꝗ iã emẽdari nõ p̄t. nã ſuperi oẽs (etſi
oĩa cõſilia ſua in vnũ cõgeſſerint) nõ efficiẽt qđ iã fcm̃ ſit infectũ. nihil
in iuuẽtute cadit ipſo amore delirius nihil cecius. nihil ꝑiculo ꝑlení
us. etem̃ oĩs amãs nil certe oꝑatur ⁊ ſe ⁊ oĩa neſcit. Eris forte mẽte ſe
dacior ſi alioꝝ caſus inſpexeris. Multos ꝑdidit amor. varijſcꝫ an/
goribꝫ afflixit. pluries deplãgo ꝙ frater tuus vir maioris ingenij q̄ꝫ
fortune vxorẽ ꝑuerſe cõſuetudinis q̄ꝫ ꝙ pauꝑem nactus ſit facile ſua
induſtria facultates adauxerit. ſed certe facilius mille pulicũ legiões
in ſole iacẽtes ne ſe moueãt reſeruaret q̄ꝫ vxorẽ vnicam ſi mala ſit a cõ
ſuetudine deflecteret. cũ nulla fere res adeo ꝑua ſit qua nõ mala vxor
cũ marito litem mox mouerit aut bellũ. ſed dolorem q̄ſo nõ ſpem de
ieceris. Sepe viſa ſunt dura initiis inter molles ⁊ gratos exitus pro/
dijſſe Cetuſcꝫ viuas ⁊ firma valitudine potiare

❡Scholaris ſcribit ad patrẽ vt pro determinãtijs ei denarios mittat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Epiſtole Ra.

¶ Subiectōem humilimā loco ſalutis Oēs mei ſocij metuēdiſſime
pater vnico pene me relicto determinātiaꝝ gradū adepti ſunt vel iā
breui adepturi Ne igr̄ a vob̄ i meis reb̄ iudicer ꝙ ſit par negligētior l'
parti mee nō vſq; ſatis fidere.ſed videar more aſelli paleſtrā in ſchola
ſtico conflictu diffugere ⁊ forte vereri.ne honorifice tandē gradū ma/
giſterij cū ſocijs meis aſſeq̄ poſſem.ad vrām benignitatē cōfugere de
creui humilima p̄ce rogādo vt ꝓ hoc gradu mihi veſtꝝ aſſenſum ⁊ de
narios pie dignemī elargiri.ne ſocijs meis(quos plurimū etate pre/
uenio)ordīe fiā poſterior atq; poſt eoꝝ terga relinquar Jd bona fide
polliceor datuꝝ me opam ne plus annis ꝙ ſciētijs creſcā.qd̄q; pecu/
niam labore redimā ⁊ tp̄s diligētia. Ualete in eo qui oīa valet

¶ Reſponſio patris ſup̄ filij petitione

¶ Fili ꝙ ad gradū tanto deſiderio aſpiras gaudeo.argumentū id mi
hi eē videt̄ animi volētis atq; fidētis ſatiſq; ſibi de ſeipo ꝯſcij.ad quo
q; honeſtā laudē erecti. Acqeſcēs igit̄ tibi altiora conāti honeſta petē
ti pecuniā ꝓ determinātijs req̄ſitam mitto idē expecta in certis que ex
me iuſta honeſtaq; prece poſtulabis.eo tn̄ pacto ſi interim p̄ce v̄tuoſe
laborioſeq; vixeris ſed ſecus ſi feceris ſecus habebis. Uale illius ſg ſy
donij memor quē virtus extollit habet quod p̄ferat auro.

¶ Scribit ſcholaris ad ſuū p̄orem magiſtꝝ vt pa trē inducat vt eū determinare permittat

¶ Humilitatē ſubiectōem ſeruitiūq; debitum ꝓ ſalute. Lōgo iā tem
poris curſu cōptum habui magiſter mi pre cūctis mortalib; honorā
de veſtꝝ cōſiliū in meoꝝ parentū aures ꝓdulciter cadere.quos vel in
his que directionē meā reſpiciūt poterit etiā tenuiſſima admonitio
veſtra efficaciter inclinare. Diu etiā noui affectionē in me veſtrā lon/
go conſtantia confirmatam. Hinc mihi fiducia ſurgit vt ad ſinū beni
uolentie veſtre cōuolem in ipſumq; ſupplices preces effundā Jnſtant
iam pariſius determinantiaꝝ tempora quibus multi lectionis mee
cōſodales pro gradu in artib; quodam p̄mio determinātes ꝓmoti ſi
unt. Parentes mei huius rei nec ritus nec formas nec qd proſit ſatis
cognoſcunt. Rogo igitur vos magiſter optime dignemini parentes
meos chariſſimos vt ad gradum in artibus me ſubleuent inducere.
eiſq; eorum oculos coram ponendo.quid is habitus proderit ⁊ quid
noceret forte neglectus.ꝙq; tempora iam aſſunt que nunꝙ huic rei
apta redeunt.⁊ quod rariſſime in hoc caſu fit quod in curſu ⁊ idoneo
tempore non fit. Hic induſtria veſtra parentibus occurrendum eſt.
qui protractionibus gaudent.omniaq; ad craſtina ducunt. Non e/
quis oculis aſpicere potero ſocios meos antecedere me premijs ⁊ ho/
noribus .quos indefeſſa diligentia nitor ſcientijs preuenire. Nā do
nec viuam turpe duxero cedere pari.pulcrum viciſſe minores. Uos
igitur magiſter colendiſſime ad ſup̄ſtructōem erectōnemq; meam in

tendite qui me fideliſſimo niſu p̄ma lr̄a₊ruʒ cōiecıſtis fundamenta vt
virtus que a vobis incepit cepta non decidat ſed qđ per vos ſumat
incrementum. Habebitis me donec viuam pro veſtra ſalute ad eum
qui omnipotens eſt deuotiſſimum oratorem qui vobis tribuere dig/
netur quod vobis noſcit ſalutare.

¶ Reſponſio magiſtri ſup̱ epiſtola priori.

¶ Quia tua petitio ſtudioſiſſime adoleſcens honore fuit rationeꝗ
plena mox illi volens parui. nec egui monitore ſcđo facturus ꝓ te plu
ra ſi pari iuſticia poſcas. Patri tuo ordine lōgo conſilia dedi non tu
is votis diſſona que eum non modo tetigerunt in corde ſed oſſa pene
trarunt inſidentqꝫ medullis quibus facile quod poſtulas aſſequaris
verbis equare non valeo q̄ꝫ gaudeat pater te gradum ardenter expete
re. tuoſqꝫ ſocios generoſo quodam conatu velle ſcientijs ⁊ gradibus
ſuperare. quod ſibi ſtatuit (vt aiunt) vrbem in corde. Ad magiſtrum
tuum pater litteras mittit ſui animi teſtes. tu ergo cum ſocijs tuis ꝓ
gredere ac ſemper enitere tuis ſcriptis tua ſtudia conformare. ne que
ſcripſiſti in calamo nata videantur ⁊ non ex corde emanaſſe. Grad᷒
eñ nihil aliud eſt q̄ꝫ ſignum foris exhibitum. Non eñ magiſter ſed
potius idolum ⁊ ſtatua eſt qui ſcientia carens vano honore inaniqꝫ
nomine gloriatur. Uale ⁊ tuam naturam tuamqꝫ promiſſionem ſe/
quere in preclara te vocantes

¶ Pater filiū pariſius mittens ſcribit regenti

¶ Egregie vir filium meum ex pluribus vnum ad te mitto ſcientijs
et moribus educandum. quem in communi portione collocatum iri
velim. cupiens eum ſcientijs locupletari ⁊ moribus. non ita mēſa vel
epulis. Sitqꝫ in camera magiſtri qui eſt tam moribus q̄ꝫ eloquentia
preſtans. qui dicere ſimul ⁊ facere doceat. In quo non nimia emine/
at auſteritas ne inde odium huic ⁊ cōtemptus oriatur qui neqꝫ vicia
habeat neqꝫ ferat. quem filius libenter audiat. dictis credat ⁊ ſe ſimi/
lem illi fieri concupiſcat. cui pro ſuo labore me ſatiſfacturum ſponſor
adeſto. Ualeto perhilariter.

¶ Reſpōdet regens collegij patri

¶ Filius tuus digniſſime vir quem ad domum meam educandum
deſtinaſti dum ſecuʒ in ſuo introitu de grāmatice rudimētis diſcepta
rē/ viſus ē mihi de numero eoꝝ q̄ ſuos annos āñceſſerūt cui magiſtꝝ
dedi ingenij ſui ducem qui op̱am daturus ē vt doctū̃ efficiat. doctiſſi
mus ipſe cui ſumma cura erit in eo vicia virtuteſqꝫ diſtinguere itaqꝫ
frenis cuʒ cohibere ne in illicita proruat. ne quoqꝫ prius vicijs inſue
ſcat q̄ꝫ ſciat vitia eſſe. Ex quo nihil non profuturum audiet nihilqꝫ
diſcet quod vel dediſcere vel neſciſſe rectius eſſet. qui diurni eius la/
boris veſp̱i ſemp̱ rōnem pro eius captu exiget. pro cuius labore nobi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

lia duo pollicitus ſum. vt eo der inteſior ꝛ vt ſpe ꝑmij labor ei dulci/
or fiat. Uale vt apud plautū ē. vſqꝫ dū regnū obtinet iuppiter

¶Scribitur filio ſtudenti vt diligenter ſtudeat

¶Fili ſis ſaluus. Jd nam ꝑmū eſt qd opto ꝑrimū illi vt toto conatu
prima tue iuuētutis facie lris ita incūbas vt tandē ex lrāꝝ ſemine tu
ſenior dulces fructus colligas Sciaſqꝫ in te cūctoꝝ tui generis ocu/
los eſſe cōuerſos oēſqꝫ ad tue vite ſpectaculū eſſe attētos. Caue ne eo
rū animi in te offendantut ne quoqꝫ minus in te inueniāt q̄ꝫ reqrant
maxime. cū nō iubentiū querat cōmodū. ſed vtilitas obſequētis Ua
le. longior eſſem ſed ad quietem ſopor me inuocat

¶Reſponſio ſtudentis ad predicta

¶Dici nō poteſt celerrime vir quāta ſuauitate lrē tue aīm ꝑfuderint
meum admonitione dulci abūde que eo mibi gratior eē debeat quo
magis eam mibi profecturā video. Jamiā mentē meā vehemens do
lor occupat. nā cū neglecti tꝑis recolo q̄ſi pꝰ tergū ductis oculis ſuſpi
ro ꝙ ſero heus nimiū ſero ad vniuerſitatē applicui tempuſqꝫ quod na
tura cuiqꝫ tam parca manu largitur tam prodigo tactu effudi. Cuiꝰ
non tantā mibi portiunculā relictā video vt faciat āmodo minimaꝫ
partem ꝑdere. Curaboqꝫ ne a veſtris cōſilijs animū deflexero ſtudijs
litteriſqꝫ intentū nō opus ꝟbis eſt ſurgit fides e factis. Jntētio enim
mētis glorioſius re q̄ꝫ ꝟbis exꝑmitur. Ualete mibiqꝫ precipite nibil
mibi pulcrius erit veſtris votis paruiſſe

¶Scribit ſtudens ad priorē magiſtꝛꝫ vt prēm informet q̄ ei denarios pro ſtudorio mittat

¶Felicitatis cōſtantiā. Chariſſime magiſter pater meus ſumme mi/
bi metuendus in collegio me locauit. ꝛ q̄dem in camera magiſtri qui
vitam meā diligēter obſeruat. ſtudia mea circūſpicit. cōtinue interro/
gat. inſtruit dirigit. nec boni gubernatoris officium negligit. Habeo
tum lectionis tum camere ſocios ingenio ꝛ diligentia ſingulari. nibil
mibi deeſſet ſi ſtudoriū haberem quo res meas ꝛ collocarem tutius ꝛ
ſtuderem ſecretius. hoc habet optima rō nō ita poſſe colligi aīm in/
genijqꝫ vires in vnū cōtrahi in frequētia ſcholariū ꝛ ſtrepitu ſociorū
ſicut in loco ſilenti ꝛ quieto ab omni fremitu ſeꝑato. Uobis igit̄ ma
giſter optime humillime vſqꝫ ad pedes ſupplico apud patreꝫ pro hac
re mibi mediator aſſitis ꝙ habet vobis ꝓpe modū. nō mō huius ſed
aliarum rerū oīm pleniſſimā fidem veſtra ꝟtute ꝓmerente Ualete in
eo ſine quo valor eſſe non poteſt

¶Reſpōſio magiſtri ſuper ſtudentis petitione

¶Delecterūt me inſignis adoleſcēs lrē tue vehemēter tui ingenij pul
cerrime imagines. quarū ꝟba dū ad ſentētias cōfero q̄d tibi ante po/
nam ignoro. alterū alterius venuſtatē cōſplendet. At ne longius va

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

ger̄ deſiderijs tuis honeſtis ⁊ iuſtis nō mō pařatū ſed cupidiſſimuꝫ patrē tuū reddidi qui gratulař ꝓpoſito ſidit ꝑſeuerantie. tuū erit ſuaꝫ fiduciā cōfirmare. ne ego ſuadēdo tu petendo pater credendo vel falla mus vel fallamur. Tu vale in eo qui neqꝫ fallit neqꝫ fallitur

¶ Intimatur atqꝫ deplangitur peſtis

¶ Salutes tibi offerrē gratōſiſſime p̄ceptor iocūde hilariter atqꝫ gau dēter niſi hec aduerbia multo iā tp̄e ꝑdidiſſem ſed q̄ ꝑdidi tu inuene/ ris ꝓ ſalute. Nō fieri p̄t qui cū multū te diligā tibi abſenti q̄ſi p̄ſenti noſtros animi tp̄is lociqꝫ angores nō ap̄iam Irrupit apud nos ꝑ hos eſtiuos calores dire peſtis calamitas. ⁊ quidē adeo inclementer adeo qꝫ funeſta vt horreſcat calamus funeſtā lucem depingere q̄ pluimos iuuenes ſtrauit innūeroſqꝫ ciues extinxit. vt oīs pene ciuitas extincta iaceat. nec aliud videmus q̄ꝫ multos timore pauoreqꝫ tabeſcere Jam peſtifer nobis incubuit mortiqꝫ fauit denſiſſimus aer Multus vndi qꝫ dolor. multiqꝫ lugubres eiulatus. Quid multa dicam. en lachry/ mis defluimus meroreqꝫ conficimur dolore vexamur acerbo. Det de us meliora pijs horroreꝫ hoſtibus illum qui vos tamen interea ſua faciat gratia letum ſemper atqꝫ felicem

¶ Reſponſio conſolatoria ſupra predictis

¶ Pulcra illa aduerbia quoꝝ in ep̄la meminiſti ne ꝑieceris chariſſime frater ꝓ ſalute Nō aīm deſeras. ſꝫ letū te teneas. Nil ꝓdeſt dolor. nil proſunt lachryme nec p̄nt fata moueri. Scio ꝙ natura lachrymis ſti mulos dedit. ſꝫ modū v̄tuti rōniqꝫ reliq̄t. Quid mirandū ꝙ nūc frō des nūc fructus defluūt arboribꝫ. paria ſunt hec q̄ fatales hoīꝫ caſus reſpiciūt. Quotidie mala incrementū capiūt q̄s eīm eſt ānus ꝑore nō deterior q̄ lux ſequēs q̄ p̄cedēti aliq̄d incōmodi nō adiecerit. Veruꝫ plꝰ dixero q̄s nr̄m tā letū mane bn̄ viderit. vt mō an̄ crepuſculū cura meroꝛqꝫ ſurrepſerit Noli igiř aīꝫ tuū exulcerare fletibꝫ. ⁊ nō tā lachry mis q̄ꝫ ad tp̄s loci abſentie fidas. Et felix valeas corꝑe ſano

¶ Remittitur filius ad prēm in artibꝫ graduatus.

¶ Salutes oīm gaudio letiores. Filiū tuū celeberrīe vir ad dn̄atōes tuas ſanū ⁊ ſaluū auctūqꝫ ſcientia ⁊ gradu remitto. q̄ abſcedens lau/ dem memoriāqꝫ honeſtā pariſius ſue fame reliquit. ideoqꝫ grate re/ cipies atqꝫ benigne oꝑam meā in eū cōiectam quā ceteris votis tuis in oībus ꝑatū ſemꝑ habebis. Te quoqꝫ rogo ꝑ veterē noſtꝝ q̄ rum/ pi nequit amorē. vel ſic potius velis cōſulo ꝙ filiū tuū ad lrās natuꝫ a ſcholis nō diſtrahas. ſed rurſus ad vniuerſitatē pariſiēſem vel aliā quāpiā mittas. neqꝫ ſinas adoleſcentie ſue florem in ꝑditōem decide re. Nā doctrinā qui ſiſti t negligit. retrocedit. q̄ nō progreditur. Nō fructū arbor dabit que in flore deficit. nec dij dabunt meſſem agrum nō ſerentibus. Valeto tuumqꝫ filium valere facito

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

¶Intimat frater fratri pr̄is obitū cū doloroſo planctu

¶Chariſſime frater. dum dies auguſti. vij. ſuā aurorā protuliſſet ge
nitor noſter extinguit̄ ⁊ vt neceſſe erat nature conceſſit eiq₃ ſoluit qđ
debuit adeoq₃ deuota vita defungit̄ vt potius de tā ſalubri dulciq₃
exitu gaudēdū q̄₃ lachrymandū eēt niſi natura ſtimulis nos ſuis im
pelleret ꝗ oēs domi dura iā ſorte ꝯſtringimur. mater nrā q̄ nos pepit
in lucemq₃ duxit terciā iā noctē inſomnē egit. mēte carens nō lachry/
mis. q̄ tp̄a iam trahit multis fletib⁹ atq₃ lamētis. cui ſpero tuā ꝑ pre
ſantiā multū doloris abrumpere poſſes. Ad nos igit̄ mox venito. id
etiā tua res expoſtulat. indutus veſtes lugubres huicq₃ ſorti cōgru/
as. Intereaq₃ prēm noſtꝝ eternā reqem aſſeq̄ dep̄cemur. hoc vnicu₃
illi prodeſſe poterit hoc agamus Libellos atq₃ ſartiūculas tuas. N
dimittas illuc q̄₃ p̄mum rediturus ſtudiū ꝓſecuturus eo feruentius
quo pater noſter id moriēs exoptauit inſtātijs. eiuſq₃ voluntatē vltī
mā in hoc impleturus q̄ ſibi tā vehemēs ꝑmāſit vt ne vicina quidem
morte lenteſceret. ꝑſuade tibi ꝙ me frēm ſꝑ eē inueneris. ſi qđ initiu₃
eſt oīs p̄ſtantie lrīs diligēter incūbas ⁊ cū ꝟtute gradiaris. Uale at/
q₃ ſic ſtudeas vt ſemper magis valeas

¶Amicus libꝝ repetit quē timet venditū eſſe

¶Salutē fideiq₃ ſeruantiā. Amice chariſſime inflauit aurib⁹ meis
fama omni curſore velocior ꝙ libꝝ illū meū quē accommodato poſſi
deres alteri vēdideris. ſepe rogaui vt eundē mihi remitteres ꝗ neq₃
librū neq₃ reſpōſum aſſecutus ſum. Noſti amice ꝙ ſola fides ſeruat
amicū. ſcis etiā q̄₃ libera letaq₃ fronte omnib⁹ deſiderijs tuis me ſem
per paratiſſimū habuiſti. qui ſemꝑ cupiui ſtricto amore tibi cōnecti.
Rurſus igit̄ ad p̄ces cōuolo attenta mēte rogitans ne me diutius ꝓ
tractōe cōducas quo cogar iuris remediū q̄rere. tibi nec vtile nec ho/
neſtum. ⁊ ſumme vide ne cultus ſpernas ⁊ amatus odias. Et vale in
eo qui cunctorum corda cernit ab alto.

¶Liber remittitur cū excuſatōe honeſta

¶Salutē amoriſq₃ cōſtantiā. ſolidiſſimū ac p̄cipuū vere amicicie fū
damentū ē amice colēde vt de amico nunq̄₃ aliqđ dubitet̄ Nā vbi du
bitatio irrepſerit mox deficere nomē amici neceſſe ē Graui ego dolo/
re cōſternor vidēs ꝙ me exiſtimas ꝓmiſſionū largiorē q̄₃ fidei Scio
ꝙ nil turpius ſol videt fidefrago. Libꝝ tuū multa cū grārū actōe re
mitto. ne noſtrā amiciciā turbet dilatio. Semꝑ nā ego id aīo fixum
tenui me tui animi p̄ncipaliſſimā ſedē occupare. Caue amplius ro/
go ne labia maliuola apđ tuū iuſtiſſimū pect⁹ lumē ꝟitatis extiguāt
vbi nūq̄₃ defuero vel fide vel ſeruitio ꝗ mihi ſolus es p̄cipuū decus
atq₃ leuamē. Uale felix teq₃ cōſeruet regnator olimphi

¶Scribit ſenex ſe ꝑicula climaterici anni trāſiuiſſe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

¶ Largas abūdo fluxu ſalutes. Ago iā annū ſexageſimumterciū ꝑ/
ſtantiſſime vir. quē chaldei climatericū ⁊ ſcalariū atqꝫ fatalē vocant,
quē pictagorici aut ꝓpter latentē vim ſeptenarij nūeri atqꝫ binarij in
ſeſe ſepties multiplicati. aut forte ꝓpter quaſi vltimū cōis etatis hoīꝫ
fluxum. aut ob occulti fati ꝙ̄piā aliā latentiā ꝑiculoſum eē putarūt
Qui annus ſuo ꝑmo aggreſſu ſubrigidulus mihi viſus eſt. in quo ſe/
nectutis icōmoda grauius ſolito in oculis ⁊ tibijs ſum ꝓpeſſus at/
qꝫ adeo vt cū ꝟgiliano euādro ceperī ſuſpirio mlťo exclamare O mi
hi ꝑteritos referat ſi iuppiter annos. atqꝫ illud maximiani. O ꝙ̄ du/
ra premit miſeros cōdicio vite. nec mors humano ſubiacet arbitrio
Nō ſum quod fuerā. perijt ꝑs maxima nrī. ſed poſt ꝑuule partis āni
fluxum redijt ꝑſtinus mihi vigor in membris ea certe integritate vt
caldaicus ille annus in me nihil egiſſe videaꝛ. niſi forte qꝺ in multis
etiā ceciderit. id ſcꝫ ꝙ illi mors ſepe vicinior ē cui videꝛ abſentior. cui
tamē natura incertū finē ſtatuit vt ꝓpior ſemꝑ crederet. Sed vale ho
ra enī iā tarda e. t. letiſſima mihi letis cū ſocijs cena fuit q̄ pariter eq̄
tatu feſſi ex brugis gandauum tarde applicuimus. Suadet igiꝛ ſom
nus. vt inquit naſo. Tempus motuſqꝫ metumqꝫ

¶ Pater rogat ne filius ſuus cum quodā diſcholo conuerſetur

¶ Letiſſimas cū felicitate ſalutes. Neſcio q̄d audio venerāde magi
ſter tuo in collegio quēdam curati nrī nepotulū eē receptum. quē a fi
lio meo tuā ꝑ prudentiā ita arceri deſidero vt nulla ꝓrſus inter eos
cōmunio cadat. nā ſi is tua in domo biū ſe rexerit. inter ꝓdigia memi
nerim. didicit iā ille cellulas meretricū adire. vectesqꝫ eaꝝ in foribus
ſubdita vi cōfringere. linguā habet cui ſilentiū pena ē. nā q̄ ſcit ⁊ que
neſcit pari audacia loq̄tur. nihil petit niſi qꝺ ꝟter ſoporqꝫ ſuaſerit at
qꝫ libido. ſi quē ſe peiorē videat ꝑatū ſꝑ digitū hꝫ. quo illi oculū eru/
at. ex q̄ nil aliud ꝙ̄ tediū expecta cū quo ſi filius meus ꝟſareꝛ nō ille/
ſus euaderet. plurimū mihi placiti feceris. ſi a filio meo ſocietatē hāc
malā oīmqꝫ aliā ſemoueris. Qꝺqꝫ ꝑfecto ſi feceris radicem mali ſuc
ciderīs ſimulqꝫ errorē ꝓpuleris. Felix vale caruſqꝫ celiculis eſto

¶ Reſponſio regentis ſuper contentis in precedenti epiſtola

¶ Salutes plurimas omī ſalute letiores. Uera oīa repperi q̄ mihi ce
leberrime dn̄e tuas ꝑ lrās iuuene de quodā intimaſti qui me primis
diebus mētita probitate deluſit. ſꝫ dū paulo ꝓpius aſpicerē mox ꝓpē
di q ⁊ multū ſtulticie ſuccū ꝓbiberet. hꝫ ingeniū ꝓtinꝰ ad praua ꝓm
ptū honeſti inſciū affixūqꝫ erroribꝰ. itaqꝫ viuere incipit vt nihil inter
eum pecudēqꝫ diſtare putares. pulcrū ducit in domibus meretricum
oſtijs vulſis e cardine omnia peruertere, vbi denarios patris quos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

largiter habuit quaſi ad vaſtandum cõductus non tm̃ deuorauit. ſꝫ
verius ſparſit quod inde venit. qꝛ pater eum miſere afflicte perdite di
ligit. Multum vt ſcribis loquaculus eſt. quod mibi diſplicet. Nam
cadit per rarum decus in loquaces. Dabo operam ne cum filio verſe
tur. ne quoqꝫ cõtagio ledat Tu valeto pualenter ꝛ viuito mēte q̄eta.

¶ Mittit filius ad amicū vt eū in collegio ponat quē pater qualificat vt ei cautius proſpiciatur

¶ Multarum ſalutum pleniſſimum ſinum Precolende domīe vbi
ſederam ſub ramis arborum vmbram querens caloris propulſandi
gratia aduenit is nuncius has qui perfert quem mox rogatū feci pa
rumper vt ſiſteret donec eas perpingerem. Ecce optime vir quia fili-
um meum ad capiendum ingenij cultum pariſius mittere propoſui.
et quia mibi perſpectus ſemper fuit tue in me fidei nitor ſingularis.
hinc te precibus meis aggredior vt ei de pedagogo proſpicias maxi
me qui linguam eius (vt par erit) inſtituat ne verbis lapſantibus de-
fluat eamqꝫ neqꝫ liberam neqꝫ vagam dimittat ſed rationis pudoriſ-
qꝫ vinculis gubernatam. Nam ex ſui natura tam garrulus tanqꝫ cu
pidus ſermonis eſt vt ſi denarios babeat mox cōducat qui auſcultēt.
loquiturqꝫ verba multū incompta ſtupentia graculorum ſimilia ex
quibus ſenſus nullus excudet nō magis q̄ꝫ ſanguis e ſaxo Id genus
iuuenū veteres appellarūt blaterones atqꝫ linguaces. blaterare enīꝫ
is optime nouit ſed loqui ineptiſſime ꝛ quod deterius eſt ad tacen-
dum penitus inops. Scis quid velim. facito vt ſoles. ſed ad me ſcri
be q̄ꝫ ſoles frequentius

¶ Amicus meritorum amici meminit cum ſui perpetim ſeruitij oblatione

¶ Salutes plures q̄ꝫ valear is calamus depingere. Quā q̄ꝫ tibi colen
de preceptor gratia a me referri tanta non poteſt quāta debetur babē
da tamē tāta q̄ꝫta maximam animus meus poterit cōcipere nūq̄ꝫ vi-
debit q̄ videt oia phebus quod merita illa in me tua vlla fuerit obli-
uionis nube contecta. me certe totum nibil mei retinēs tibi deuoueo
Plura in bac re dicerem. niſi nos ambos agnoſcerem. ſcio illum te eē
qui blandicias reijcis. neqꝫ petere ſoles inanes applauſus. Neqꝫ ego
quidem ille ſum qui adulari ſoleam vl' inſufilare veſicas. nec tali thu
re gaudes. nec ego tali ſacrificio. ſed amiciciam ſemper nutrire cona-
bor rebus ꝛ animo. finem do veritus ne tibi prolixitas tedia daret.
Valeto felix eſtoqꝫ fauſtus in euuꝫ. Ex. N. volante manu leuiſſima
penna Junij ſole tercio.

¶ Petitur cōſiliū ꝛ auxiliū ꝛ nūcij credentia

¶ Ineffabiles ſpe multa ſalutes Ad te venirē colende preceptor. niſi
iam aſperum gelu eſſet. terreretqꝫ auſter euntes. pro pedibus igitur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

calamo vtar Impium mihi chare preceptor ſidus illuxit. ceciditqꝫ in
me illud autenticū tullij verbum. meror me quotidianus lacerat z cō
ficit. Itaqꝫ ſum animo ꝑcuſſo atqꝫ abiecto. ꝙ vix me mifereqꝫ ſuſtēto
Mittit igitur famulus meus clare ſingula narraturus. a te conſiliū
auxilium ſpem ſalutem expetens aſſumpſi te protectorem meum tuo
qꝫ ſcuto tectus. nihil ego ꝑtimeſcam. Uale ex pariſius februarij luce
tercia. eo calami curſu quo lepus ſegnior eſſet.

¶ Ad idem pro celere iuuamine

¶ Ingentes cumulo profundo ſalutes. Meridianas ad te lrās ho/
die dedi caſus iam cogit ꝙ veſpertinas adiungā. Sedeo iam chariſ/
ſime vir in compedib͛ z captiuitate detentus. proinde ſi nuncius me
us te ſedentem inueniat mox ſurge. ſi ſtantē vade. ſi vadentez curre. ſi
currentē aduola. opus eſt ſumma acceleratione. grauitas rei multas
preces expoſtulat. ſed noſtra amicicia pauciores. Uale ex Louanio
iam rapido curſu digitorum vt vix oculi ſequerentur.

¶ Reſpōſio ad litteras binas precedētes

¶ Plurimas abūdo fauore ſalutes. Nō viuit qs vſpiā loci cuius a/
miciciā tanti fecerim qn tuā longe ꝓtulerim. Qđ igit͛ minus habeo
maximū memetipm tibi offero. atqꝫ mille milliū lrāꝝ ꝟborumqꝫ lo/
co hec ſola ſit ſumma. me tibi votiſqꝫ tuis deditiſſimū eſſe. In te igit͛
z tua tantū mihi cōcedere dignet͛ omnipotens vt poſſiz. nā vt velim
virtus meritaqꝫ tua diu quidem imperarūt. ꝓcurrit ad te nuncius tu
us quē celeriter ſequor a tergo. ecce mox iam adero. Uale.

¶ Littere cōmēdaticie quib͛ amicus cōmēdat͛ amico

¶ Ad te proficiſcit͛ multa ſua ſpe z me cōſule has qui ꝑfert adoleſcēs
quē ideo vt filiū amo. ꝙ ſꝑ eius ſeruitiū in me extiterit ſingulare Ue
tus illa amicicia nrā tā fortib͛ nodis cōſuta vt nulla etate nullaqꝫ vi
diſſolui poſſit. ſpem mihi cōtulit ꝙ ad te cōfidenter ſcriberem eundē
qꝫ tibi cōmendarem. Amor diffidere neſcit. aſpirat is quoddam pro
motōis qđ in pendenti eſt aſſequi ad rem auctior ſibi ſpes adeſſz ſi te
haberet cōfautorē. Nūc ergo tibi magnopꝑe commendo z plane rogo
atqꝫ ita vt maiori ſtudio iuſtiori de cauſa magis ex aīo rogare nihil
poſſum. vt cū tuo more humaniſſime recipias pie audies ſuiſqꝫ dcīs
fidem preſtes. ſentiatqꝫ non rebus modo ſed ꝟbis vultu z oculis tu/
am beniuolā opam ſibi nequaqꝫ defuturā Quo mihi qꝫ maximas qꝫ
primū qꝫ ſepiſſime grās agat Uale ex Louanio adeo curſim vt viſus
eſt calamus ventos ſuperare fugaces.

¶ Reſponſio ad epiſtolam precedentem.

¶ Adoleſcēti illi quē mihi ꝑ tuas lrās cōmēdaſti me z mea obtuli. E
ritqꝫ ſibi poſt hac opa mea preſto ea ſi vti volet. ſic me tua priſtina me
rita. tua ꝟtus. tueqꝫ ſuperfuſe preces inclinarūt videro quoqꝫ ne vel

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

te negligẽter ſcripſiſſe vl' me obaudiuiſſe putabit ꝑtermittã nihil. qđ opis mei fuerit. ⁊ illius interſit Si qđ alterꝫ ex me poſtulas precipe nūꝙ̄ tibi vl' tuis defuero ꝓus deficerẽt aſtra celo ⁊ calor igni. Uale ex N. mane. octobris vltima dū vix depulerãt aurore lumĩa noctem

¶ Deteſtatio tarde ⁊ rare ſcriptionis

¶ Salutes innumeras votaqꝫ aſſequi ⁊ ſanitatem. Nunꝙ̄ tam grata fuerit ruriculis dulciſſima pluuia tempore longo ſiccitatis. neqꝫ ſol poſt longas nebulas. ꝙ̄ eſſent mihi littere tue longū poſt ſilentiuꝫ Non igitur ꝑmittas queſo fidentiſſime vir longiori taciturnitate amicitiã noſtrã obliuionis nube fuſcari Surripe rogo tꝑis aliqđ qđ amicicie tribuas Accuſarẽ ego te vehemẽtius negligẽtie multe ſi putarem te huiõi v̾ba magnifacere. Sed noui ingenium tuum qui non minus ſurdus ea ꝙ̄ mutus. cum id tibi conducere putas. ſꝫ certe more hoim venit. vt ditiores effecti pauperiores negligant Et mihi certe grata illa taciturnitas ex tam vtili cauſa ſuborta. Placentius eniꝫ eſt mihi te locupletem eſſe tacendo ꝙ̄ ſcribendo inopem Sed obſecro ne tibi diutius atramentum balſamus ſit ne calamus biſſinus neue papirus aurea. que cūcta diſſipare formidas. vel harū ſi rerū apud te tanta charitas ſit. ſcribe queſo more vetuſto in tabellis cereis vel arborum corticib9. Uale tibi perſuade, nihil eſſe quod magis velim ꝙ̄ tibi obſequentiſſimum eſſe.

¶ Admonitio fidei ſeruãde ſuper beneficiꝫ ꝑmutatõe.

¶ Sanus ⁊ saluus eſto. qđ cum alio ꝙ̄ mecū nunꝙ̄ tuū beneficiū ꝑmutaſſes venerabilis dñe aſſertione multa crebro mihi pollicitus es ſed neſcio quid iam audio. ꝙ eadem ſuꝑ re cū alio quodã pluria v̾ba habuiſſes. tu videris q̃ſo ſi id facere ſatis tibi ſit integrum. nihil duco venerabilius. nihil antiquius fide. Scis eñ ꝙ̄ clariſſimi lumis ipſa fides lampas eſt. Habet nãꝙ̄ Tullio teſte hoc nomẽ fides ſyllabas duas. vnam a dicto. alteram a facto. quaſi tunc vera fides ſit ſi fiat quod dicitur. Fac igitur optime frater quod dixiſti ſic eñ fides ſtabit. que vtiꝙ̄ caſura eſt. niſi factum dicto cohereat Facito rogo in hac re ne mihi fidei deſis. cum vitam pro tua ſalute. tum opes omnes diffunderem Parcito queſo ſi me audentius loqui ꝙ̄ par eſt proſperis calamus meus garrulus eſt ⁊ plurimi fluxus. neſcitꝙ̄ debito puncto ſiſtere. potens eſt verus amor noſter. omnia in rectum flectere Uale atꝙ̄ fauſta feliciꝙ̄ ſoſpitate fruaris

¶ Habentur gratie amico ⁊ deſideratur eius aduentus

¶ Salutes amiciſſimas Cū lrãs tuas excultiſſimo ingenio ſcriptas accipere ornatiſſime vir. vix dici queat quãta ſim leticia gaudioꝙ̄ cõfectus cū ꝑ eas me feceris certiorem deſiderio meo ſatis datū eſſe qui mea opa accuratiſſime explesti oïa. q̃ tue fidei cõmendarã. nec video

ſane quicqȝ a te p̄termiſſum. qd̓ mea intereē arbitrari potuiſſes. tamē
etiā maxime qd̓ ꝑpedit̄ vt ſcribis te ad nos viſqȝ recipies. qd̓ q̄ꝫ p̄mum
fore vehementer etiā atqȝ etiā opto Sat noſti. quā ſunt oīa deſiderāti
tardiora. Tūc enī inter nos q̄ ſunt archana. ſemotis arbitris. libere
cōmentabimur Et ſi interea q̄cq̄ꝫ eſt qd̓ a me fieri poſtulabis id totū
in tua fore ptāte confide. Nā ego ꝓfecto tā tuus ſum. q̄ꝫ qui omniū
maxime Tuo igit̄ me arbitratu vtere Et bene vale Ex valencenis
maij p̄ma. tarde dū nigre cōtraxerant latitantia ſidera nubes

¶ Deprecatorie littere ad primam miſſam

¶ Immenſas innumeraſqȝ ſalutes Parentū ⁊ amicoꝝ cōſilio vrgen
te me quoqȝ deuotōis ſpū ad ſacerdotiū me cōtuli. p̄mā miſſam fauē
te dei clemētia celebraturus ſeptembris decima. que dies vt cōuentu
amicoꝝ meorū ſolēniſſima fiat vehemēter exopto. Quos dum mente
recolere cepi. inter p̄mos occurriſtis. Rogo igit̄ vos amantiſſime vir
vt q̄ prius ſp̄ beniuolentie me cōplecti fauoreqȝ proſequi cōſueuiſtis.
hanc diem q̄ oēm expectatōem diuturni deſiderij mei repletura ē ve-
ſtra preſentia veſtriſqȝ fauoribꝫ coornetis. Dabo vices dū vires erūt
et repoſcetis Me enī vobis deuoueo. meqȝ totum polliceor ⁊ offero.
Valete in chriſto cuius veſtris aſpiret gratia votis.

¶ Ad amicum vt frater liberetur ex carcere

¶ Ingentes fauentiſſimo corde ſalutes. Si humaniſſimi modeſtiſſi
miqȝ mores tui amice chariſſime ab ineunte prope adoleſcentia non
mihi perlucide cogniti eſſent. non auderem profecto tanta cum fidu-
cia id abs te poſtulare quod mihi gratiſſimum ſis facturus Solēt nō
nulli qui ſplendidiorem fortunam ſunt aſſecuti reddi ſuis amicis
tardiores. At ne ſcire nō poſſuꝫ q̄ꝫ benigna ſemper vrbanitate q̄ꝫ ꝓm
pto facili liberaliqȝ animo mihi ſemper in vſum acceſſeris quotiens
mihi opus erat tuo perfrui adiumento. Nec vlla fortune traheris te
meritate ſed ratione ſemper conciliaqȝ cōduceris Sed ne videar diſ
ficillimum quicq̄ꝫ a te petiturus. rem accipe breuiter. fratrem habeo
qui poſtea q̄ꝫ gandaui coram ſcabinis cauſam ſuam conſtituerat: cō-
iectus eſt in carcerem. Qui me dedit de caſu non de ſuo errato certio
rem. niſi communi vſitatoqȝ planctu (vt ſolent om̄es qui iudicio ple
ctuntur) q̄ multum iniuſte ſit detentus Te plurimum rogo eundem
viſita. ⁊ quātū poteris eius liberationi intende. Subeger a me abijt
et omnia aduerſa profunde recipit. feſtina igitur ne mors preueniat
que alteram carceris clauem habet. Poteris enī magis verbis q̄ꝫ alij
factis prodeſſe Et ſi quid ex me petieris. me tibi omniaqȝ mea o ficio
oblatione fraterna. Et vale gaudentiſſime

¶ Deprecatorie littere ad nuptias

¶ Ex intio cordis oblatas mille ſalutes. maioꝝ meoꝝ ꝑſuaſu a miſſo

rumqꝫ ductu quibꝫ non congruit obluctari. in vxorē delegi mihi in dei honorem vicini mei optimi viri filiā. parū generis ⁊ dotis. ſꝫ morū ⁊ forme oculo meo iudice prediuitē. Que ſua diligētia coniugaliqꝫ fide curas domeſticas gerat cōponat ⁊ inſtruat. aſtetqꝫ mihi vxoris more in ſpem procreandarꝫ proliū. qbus ⁊ generis nomē. ⁊ ſi que mihi ſuperſint bona relinquā. Cōſtitutus eſt nuptiarū dies octobris penultima. quā rogo mihi tua optata p̄ntia tuiſqꝫ fauoribus digneris honeſtiorē iocundioremqꝫ efficere. Interea vale. Ex Louanio ſancti Luce feſto tarde. iam terris luce dimota.

¶ Petitꝰ diuiſio de fructibꝫ quadrageſimalibus

¶ Cōmendatōes atqꝫ ſalutes p̄tereo. quas niſi immēſas meo tibi nomie is nūcius obtulerit. velim eū exiſtimes mee cōmiſſionis ſueqꝫ ꝑmiſſionis neglectorē. Poſſis optare chariſſime frater ꝙ a te diſtātior eſſem vn̄ tibi ex me amoris tantūdem. ſed moleſtie nimis eēt. Tacuiſſem iā ego ſola verecūdia tentus ſi nō eā cōfidētia ſupaſſet. Eo nāqꝫ fidentius rogo quo meis p̄cibꝫ ſepe valētibꝫ annuiſti. Fertꝰ dactilos. ficus racemos ceteraqꝫ q̄dragesime alimenta Brugis multa copia aduentaſſe. de qbus vt ſoles adhuc mihi proſpicias rogo. Ita tn̄ vt quo melius fieri poſſit ⁊ rerꝫ electōi cōſulatur ⁊ nūmorꝫ ꝑcitati. Sed qd ex me velis. is ſum q̄ me velim admoneri. Si em̄ ſcirē qd ex me cuperes profecto citius ꝗꝫ vocitatus adeſſem. Uale frater. ⁊ felix eſto. Ex Louanio februarij q̄nta tarde dū nox aderat creſcētibꝫ aſtris

¶ Reſponſio ad litteras precedentes

¶ Non ſol eſtiuus tot ꝓducit radios quot mihi ſalutes is tuus nuncius tuo noīe dixit. Nō igitur eſt quo eū appelles tui cōmiſſi oblitorem. Tu ex aduerſo ſalutes ex me totidē habe vel fieri ſi poſſit duplicatas. fructus quos pro te cōꝑari petiuiſti vir ꝑcolēde in naui ſunt in magno dolio clauſi. ne vel neute inſcitia cambiantꝰ vl' manibꝫ aſtātiū minuantꝰ. Huiuſcemodi em̄ minuta eſculēta oculis manibuſqꝫ patētia ꝑraro creſcere cōſueuerūt. Si fides ſit oculis rem habes electiſſimā. ⁊ certe ſuo p̄cio dignā. Nūcius rem agi vidit ipſe merces. ⁊ p̄ciū et oīa nouit. Si qd amplius ex me velis amplius manda. ⁊ optime. Ex Brugis perceleriter februarij luce decima.

¶ Inquiritur cōditio ⁊ qualificatio cuiuſdā domicelle

¶ Dum nūdinarꝫ tꝑe deſertiſſime vir te dauētrie diu q̄ſiui nō inueniſſem gandauū ꝑgo tecū loquēdi grā. Illic dū venerā tu dauentriā verſus iueras. Dū rurſus dauentriā peto tu gandauum remigaueras. Defuitqꝫ mihi ſidus benignū quo te in via vel in terminis vel interea vſpiā loci conueniſſem. ꝑcupidus eram tecū loqui ſub fide ſecretiſſima in te nō parui pōderis. que dū diutius ꝓtrahi nequit cogor pro lingua calamo vti. fuit tibi vicinus dum viueret mercator venetus inter mercatores non obſcuri nominis. is reliquit viduam. cuius cō-

ditiones fortunas ꝛ ſtatum queſo mihi rectiſſime pandas. Res e[...]
huiõi agitur. in qua facile poſſit ſi fecerit mea vtilitas. vel ſi neglexe/
ris magna iactura conſiſtere. Dum colloqui dabitur omnia noſces.
Uale ex Louanio februarij vltima digitorum motu non ſegni

¶ Reſponſio ad precedentem epiſtolam

¶ Aueto vir ornatiſſime Mulieri illi pro qua petis cordialis amice
etas iam ingraueſcẽs eſt. habet tamẽ adhuc infractam valitudinem
que numeroſe ſobolis multitudinem ex ſe progenitam videt. filios
filiorumqꝫ filios. atqꝫ nepotes. foris ꝛ domi ſumme auctoritatis eſt
Itaqꝫ abſqꝫ viro mercantiam exercet. ꝛ ſingula regit. vt nemo conſili/
um prudentiamqꝫ viri deeſſe ſentiat. integerrimum nomen gerit pre
ſtantiſſime mulieris. ꝛ addo fortunatiſſime. Sic dicere cogit genus
forma liberi ꝛ ſua poſſeſſio. quibꝫ non deſunt prudentia virtus ꝛ pro
bitas Uitam eñ huiõi ducit. ſub multo ſue fame ſplendore. vt mihi
multiplex pareat campus. virtutes vt narrem. vt vitia nullus. Uale
ex Gandauo clamitante nuncio tarde poſt cenã. poſt vina palpebris
ſic ex vigilia feſſis. vt ſingula perſpecta bina mihi viderẽtur. Parcito
igit̃ ſi vix legas que vix ſcripſi calamo ſine lege currente.

¶ Rogatur patrinus ꝑ leuatõe prolis ex ſacro fonte

¶ Noctis huius circiter medium peperit mihi vxor dono dei labore
benigno filium. quem dum a matronis audiui illius roboris eſſe vt
in paruula baptiſmi protractione periculuꝫ viderent nullũ. mox ego
dum hodierna luce declinante iam nocte ceperat parumper albeſce/
re celum has ad te ſcribo per feſtine. ad cor vſqꝫ rogitans. vt ad horaꝫ
poſt prandiũ quartam louanij adſis in ſanctiqꝫ Petri baſelica ad ſa
crum fontem filio meo manum accõmodes. teqꝫ mihi compatrem et
naro patrinum prebeas. vt ſic multarum amiciciarum nodis connec
tamur. ſanctum illud compaternitatis vinculum nobis etiam atqꝫ e
tiam ſit adiunctum. Cupioqꝫ filium meum tuo nomine appellari ꝙ
minus a te diſſideat. cui in moribus ꝛ vita ſimilimum fieri exopto.
quo ſecum aliqͥd tui ſemper deferat. rationemqꝫ habeat tibi cõiunctã
eo tibi parendi alacrius te inuitandi ꝛ obſeruandi. vt alterum paren
tem ꝛ vite cenſorem. Uale q̃ queas optare felicius

¶ Reſponſio ad precedentem

¶ Cũ hodierna die cãpana octauã horam annũciat ſeruitor tuus ꝑ
ingentẽ pluuiã ꝑperãter aduolat aduſqꝫ cutẽ madidus ꝑ veſtes vndi
qꝫ ſtillãs Quo viſo ꝑma fronte obſtupui. erãqꝫ ancipiti mẽte ſubpa/
uidus. qͥdnam ſibi vellet tãta eius celeritas Ueritusqꝫ fuiſſem ne qͥd
mali nũciaturus aduenĩſſet. niſi viſa fuiſſet leticia ſui geſtus. ſuiqꝫ vul
tus quiddã iocũdi polliceri. tacitus eñ ipſe mox lr̃as affert ex curſu
quidẽ flante pulmone. tã calidus vt vix ꝑmũ ſalue poſſet exprimere

Quas dum celeriter ꝑlegiſſem q̄ꝫtum mihi ſuccreuerit gaudiuꝫ nec
lingua dabit nec calamus dum aſpicerē ꝙ tua bonitate te mihi fieri
cōpatrē ardēter expeteres. ⁊ primogenitū tibi natū mihi filiolū dedi
cares. qđ maximi mihi muneris ⁊ ornamēti loco ē. Harum gerulus
pauliſper reſpirijs vſus ac modico cibi ad te feſtinās reuertit̄. vt in tē
pore te mei aductus certū faciat Noſti ex lōgo me vexari calculo cui
etiā ruptura ſe iunxit ſic enutries vt bona ꝑ ſe ⁊ ſola veiant. ſed mala
ſemꝑ gemiata A motu eñ equi vel currus multū abhorreo. ꝓuſquā
tamē ad horā ſignatā tibi defuero manib⁹ genibuſqꝫ potius ad te re
pſero nec ab illo me diuellet egritudo nec itineris malicia nec īclemē-
tia celi fauente altiſſimo cuius gratia te valere deſidero

¶ Rogat amicus vt certos mutuo det denarios

¶ Fidē meā amice chariſſime cōtuli vadē ꝙ añ huius hebdomade fi
nē coronas decē exſoluerē quas vbi ſꝑauerā recipe nō poterā. honorē
igit̄ meū ſaluāqꝫ fidē cōſeruare nō valeo niſi te habeo ſubleuantē Te
igit̄ exoratū velim vt totidē coronas hoc cū nuncio fido ſub mutuo
mihi trāſmittas. Tibi eandē fidē meā quā tuo iuuamīe redimere co
nor rurſus vadē cōſtituo ꝙ añ inſtās martini feſtū eas reſtituero. qđ
ſi feceris hoc tuū meritū cū ꝓcordib⁹ profunda mēte recondaꝫ ac fuero
memor donec ſuperſtes vixero. Tu felix valeas ⁊ lōgos in annos

¶ Reſponſio ad priorem epiſtolam

¶ Saluus ſis letuſqꝫ viuas humaniſſime vir mitto tibi coronas de
cē miſſurus plures ſi poſtules. Veli eñ hoc tibi ſꝑ perſuadeas maxio
mihi gaudio eē tibi quid dā facere poſſim qđ tuo placito accedat vel
cōmodo. Illuſtriſſimus dñs noſter dux ad bella ꝓperat ſecuꝫ vocor
ad arma. vñ mihi iā occupatio maior ē q̄ꝫ paucis ꝟbis dici qat. Tu
igit̄ vale breuitatiqꝫ ꝑce ad quā cogit me aīmus varijs iā curis occu
patus. vtinā tem meritis in te q̄ꝫ fide ⁊ fauoribus plenus.

¶ Repetuntur denarij mutuo dati

¶ Spectabilis vir cui opto ſanitas gaudiū ⁊ honor aſſint loco ſalu-
tis. Dū decē coronas titulo amicabili mutuo tibi mitti petiuiſti. cuē
tui ſum gratulatus tuo duꝫ aliqñ tuis poſſem votis adeē q̄ repente
tuis ꝓcib⁹ obtꝑaui ⁊ dictas coronas ilico miſi q̄s licꝫ reſtituere certū
ad terminū tūc affuturum nunc ꝟo effluxum dederas fidē nihil tñ ꝓ
ter ꝟba vanamqꝫ ſpem monitōib⁹ meis ſum aſſecutus. tu nouos ter
minos ⁊ iterꝫ nouos ⁊ quidē ꝑ plures ſtatuiſti. qui nunc oēs a tergo
ſunt Adhuc igit̄ ex abūdanti te etiā atq̄ꝫ etiā rogo ſi tibi ꝓſtita fides
in ꝓcio ē vt indilate omiſſa lōgiori mora dictas coronas mihi tranſ-
mittas. vimqꝫ ꝟbis tuis tribuas. effectu ꝓſtas qđ tua fide roboraſti.
Ne ſi hoc feceris fidē ſcindas amiciamqꝫ noſtram q̄ vel ſꝑ ſumma fu
it vel proxima ſumme vl' diſſuas vl' minuas. ne quoqꝫ dilationibus

ciuis longū nimis protenſis te cogor in ius vocare. qḋ nec pſtite fidei
tue cūgrueret nec tuo cōmodo nec honori Tu viue incolumus ⁊ pro
ſpere. Uale ex Louanio leporino curſu ⁊ quidem ocius ꝙ̄ corpus o/
pacum ſoli obiectum cauſauerit vmbram

¶ Littera excitatiua ad ſcribendum

¶ Et ſi nos ſors noſtra loco ſeiūgi coegerit ſaltē lrīs q̄ longiſſime vo
lant cōiungamur Te nāqꝫ abeſſe mea cauſa moleſte fero, ſed tua gau
deo. nemo enī vſpiam q̄ eū libentius ꝙ̄ tecū ⁊ pauci quibꝫ cum eque
libēter cum neminē tibi in amiciciam anteponā ⁊ comparē paucos.
hanc epl'am verbis breuem ſed affectione longā potius ſcripſi. vt ex
te lrās excuderem ꝙ̄ aliud magnope noſſe re vellē. Tu igitur ſcribe
prolixius magno quidem gratoqꝫ cū fenore. Uale ex Louanio mar
tij decima dū caleret ſol ⁊ diem nigra ſub nocte reliquit

¶ Reſponſio

¶ Breuitas lrāꝝ tuaꝝ breuiorē me effecit. quas vt tuas n̄ vt breues
letiſſimas legi Si tn̄ hac breuitate lrīs crebriores cōfice vt numerus
ſuppleat qḋ lōgitudini deeſt. qḋ ſi feceris ex aduerſo ita te lrāꝝ faſci/
buꝫ obruā vt mox rogare incipias ꝙ rarius ſcribā breuiuſqꝫ. nō enim
tenebo te pluribꝫ. ponā in calce qḋ oīm caput eſt me tā tuū eſſe amicū
ꝙ̄ qui maxie. Nā tu q̄dem meus es aut qḋ ioco dixerim tu ꝑbelle ſi/
mulas. Uale ex Louanio celeriter oculi trepidātis in ictu

¶ Intimatur aduentus amici ad amicum

¶ Litteras plurimū gratioſas ex te multe amicicie teſtes quā nec lo
coꝝ tractus nec tp̄is curſus euellere quiuit ad me dedit dies martij
tercius, ſed venit nūcius veſperi vt non niſi noctu ſcribere potui. qui
ex thoro ſurgens ⁊ veſtibꝫ multa celeritate reſumptis has velut in
ictu trepidantis oculi cōſcripſi Uelim firme teneas ꝙ an̄ paſcha me
videbis, ita dico niſi vel tibi citius vel fortune placuerit tardius. hoc
intimare volui ne ab alio prius audias quo deſidiam meam culpes
Intereaqꝫ fuero velis nolis ſummus amicus. Hec pauca ſcripſi lon
gioris epiſtole me cōfitens ꝑmo cum nuncio debitorem. Uale ſorte
felici ⁊ tempore longo Ex Dordraco tarde cum ſumnus omnia inua
ſerat ⁊ pecudes armenta viros genus omne ferarum.

¶ Excuſatio rare ſcriptōis ex qualitate nūcioꝝ ⁊ rerū.

¶ Salutes felicibꝫ votis ornatas Dū tuas lrās chariſſime fautor mi
ro lepore circūlitas maximis ornatibꝫ expolitas. ſꝫ ꝙ̄ optari breuio/
res accepiſſem Mox curis ſepoſitis icaluit aīmus rn̄dēdi quidꝰ ſcri
bā apte vt amicicia poſtulat. nō ꝑmittā locoꝛuꝫ tp̄itqꝫ interualla vt
corpus ſic aīos ſeiungere. Si tamen rarius ꝙ̄ expectabis ſcripſero id
erit cauſe ꝙ nō eius generis lrē mee erūt vt eas audeā temere cōmitte
re Sed cū mihi certorū nunciorum poteſtas fuerit quibꝫ recte dem

Non preteꝛmittam ſcribere Interea videro vt tue volūtati meiſq; me
ribus ſeruiero. neq; mihi omni in vita res tam erit vlla prepoſita q̄
vt quottidie vehementius me optime in te meritum eſſe litteris Ua
le teq; ille cuſtodiat in cuius manu nos ꝛ noſtra conſiſtunt

¶ Increpatio filij nō bene viuentis.

¶ Fili tua vita me tibi odioſum facit. quē fecerit natura chariſſimum
ad aures eñi meas vſq; dilatum eſt te in perditiſſimos mores prola-
bi teq; magiſtroꝝ preceptis obſurdeſcere. tu miſere tua tp̄a terendo
denarios multos breui tp̄e diſſipaſti. continuoq; ſcribis ꝛ petis. nec
ſatis ꝑpendis q̄ multis ſim prolibꝫ oneratus. te mea facilitas perdi
dit ſed nunc faciam ne amando perdidiſſe videar. nec volo in te vno
profundere qḋ eque ratio trahit in multos Mox domum redi mihi
daturus vite rationem. Interea emendacius viue

¶ Littere alie ad idem cum prioribus

¶ Fili ſiue hoc phetonico ſpū ſciuerim. ſiue (vt aiūt) in pollice videriꝫ
ſiue patulo ore more ſturionis ſurſum erecto hauſeriꝫ ex ethere. id ſa-
tem cōpertū habeo ꝙ minime vacas ſtudio nocte dieq; ꝑ adulteria ꝑ-
gis cōfringis oſtia. hūc pulſas. illi cōtumelioſus es. ꝛ multas huiōi
tribulatōes exerces. quas ne patiētiſſimus q̄dē equo poſſet aīo ferre.
Male ꝑpendis ꝙ multis ſperata nox inſperato fuit vltia. Quotiēs
audiuiſti multis mō heus nimio cōſtare ſuas laſciuias ꝛ impudicos
amplexus vulneribꝫ reſolutos qḋ oēs eo calle gradiētes terruiſſe po-
tuit Sed bñ adhuc res ſe hꝫ ꝙ fortuna in te mitior q̄ tu tibi fuit

¶ Ad idem cum penarum minationibus.

¶ Audio fili ꝙ vilem mulierē vēto leuiorē bellicoſi cōiugem proſeq̄-
ris qḋ amicicie velo tegere ſtudes ꝛ pulcherrio noīe turpiſſimum ſce
lus obūbrare. Nō times miſer ambiguā ſortē indignā maculā ꝛ irre
cupabile damnū. ꝛ indebilē eternāq; diffamiā. times ne ꝙ irato ma-
rito re ſibi cognita. tu tandē veneris victima fias vbi in te nō flendā
mortē q̄ſoibꝫ equa ē nō gladios quos mlti ſepe magna glā ꝓtulerūt.
ſed errorē tuū improbū flendū cenſerē in quē relicto planiſſimo calle
ſpretis conſilijs proruiſſes Reuertere miſelle reuertere. fugito illum
adulteꝝ tui erroris fomitē. tibi quoq; proſpice ne diutius pedes tui
duces oculos ancedāt Tue parti vehemēter timeo. certum mō habeo
ꝙ meis cōſilijs ſenſus tui moreſq; repugnāt. Uereor quoq; ꝙ nō faci
le vicia expurgabis q̄ inherēt oſſibꝫ Si ineuitabiliter ꝑeundū eſt no
bilior morbo periſſe iuuaret. ꝛ vt vulgi prouerbiū eſt ſi mergi iuuat
hoc nō in ſceno ſed in aqua limpida fiat Sꝫ vale. ita quoq; vicia hec
a te proijce ne amplius odor vllus naribꝫ meis occurrat Non eñi tu-
te eſt prope ſerpentem verſari virus habentem.

¶ Reſponſio filij excuſationem continens

¶ Filiali obediētia hmilie p̄miſſa loco ſalutis Quātus iā dolor vrīs
mihi ex lrīs partus aīm meū occupet metuēdiſſime pater nō eſt mihi
qui exp̄mere poſſit. nō ꝙ erroris cōſcius ſum. ſed ꝙ paternū aīm v:ſſi
vſus me inqetum ſentio malis liguis ꝓuocatū retroiecta ꝟitate Sa
tis cōijcio ſi nō augurio fallor q̇ huius fame autores ſunt quos poti
us liuor q̄z ꝟitas cōcitare cōſueuit. quoꝝ ne vlla tꝑantia labiorū eſt
qui neſileāt ne quoqz liguam a malo deflectant gratiſqz loquuntur
ex digitis ſugūt a q̇bus pater optīe rogo nō permittite oculos vrōs
falſo velo obſcurari. veſtraſqz aures falſa fibula ꝑforari Si mal' mo
ribꝫ iſueſco. ſi bona vrāꝛ tꝑa perdo. ſi vrīs mādatis obſurdeſco nihil
eſt quo me expurgem. migrōs meos īterrogate. ſtudij mei viteqz mee
certiſſimos teſtes Si delatores illi apud vos patulas aures nō iuei
rent vos ſuis mēdacijs nec mouerēt nec turbarēt. q̄d de me p̄dicare
liberet nō vnius aſſis eſtimarē. potius velim hi arguāt. moreſqz me
os ꝛ vitam damnēt cū q̇bus mīme veli de vita ꝛ moribꝫ permutare
quibus oī conatu ſemꝑ ſtudui ſtudeboqz ſꝑ diſſimilimus eſſe Docu
it me Seneca nō minus turpe eē a turpibꝫ q̄z ob turpia commēdari
Has lrās optīe frater feſtino curſu preueniſſem niſi iflatio pedis mi
hi adeſſet. ꝛ q̇dem tanta vt viſus mihi eēt molaris pedi appēſus. nec
mouere me potui etiā adiutus baculo partiz tumor abcedere incepit
mox adero me perlucide purgaturus Sic dante deo faciam q̇ vos
tueri dignetur nec minus feliciter q̄z longeue

¶ Excuſatio alia filij ſuper ſtudij tepiditate

¶ Si parū annis profeci metuēdiſſime pater ſatis ꝑpēdet prudētia
veſtra nō oēs eodē eſſe īgenio nec eadē habere ad diſcendū adiuua/
mēta. Nō oīm eſt altos mōtes cōſcēdere ſumma iuga ſummoſqz ꝟ
tices attigere Si tn̄ ſocioꝝ meorū ſplēdores ingenij eq̄re nō poſſum.
proemia tn̄ etatis mee honeſtis curis deſtinabo Si quoqz q̄d tꝑis
extra libros qn̄qz expēdero. id totū perditū iudicabo. Si ex nūero
eq̄liū meoꝝ vobis inferior videar bona fide polliceor ꝙ ita oēm mo
ram corrigā vt nō mō ſeq̇ ſz eos p̄currere iudicabor. daboqz opaz vt
me talē efficiā cui inimici mei inuideāt ꝛ amici gratulētur Si tn̄ in/
terea aliq̇ obtrectatores inuidie facibꝫ agitati aliqua aduerſuz me fi
cta diſſeminent veſtre erit grauitatis illis aurē p̄bere nec q̄d fidei cō/
modare. Valete pater optime in eo cui nullus prefuit amor.

¶ Rogatur amicus vt ſecrete inquirat
mala fame ſuggeſtorem

¶ Lete viuere ꝑ ſalute Spem mihi multā fidētiſſime vir tua fides
qua facile vel' tuaqꝫ īduſtria q̄ facile poſſis ipreſſerūt ꝙ plene cōfidā
paucis me obtētuꝝ q̄d rogaturus accedo. Sūt q̇ ſola prurigie ligue
ꝯcitari pri meo de me mala multa ſuggeſſerūt quo ventū eſt ꝙ mul

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

tas in me pater dignas cõceperit iras multa audiui peiora vereꝛ. vñ graui dolore affectus ſum ꝙ nunq̄ triſticias potui ꝑferre parentum quas ego grauiores eſſe ꝑpendo quo q̄ pater meus de prolibꝰ audit in aĩm altiſſime cadũt herentqꝫ tenaciter ſic ſuus mos ſic ſua natura. Alioquin parui eſtimarẽ mendoſamqꝫ famã nõ rebus ſed mendoſo flatu coſtructam quã mox caſurã certiſſime ſcio more exuberantis flã me q̄ mox emoritur ſi congruis careat nutrimẽtis Quo igiť facias ad cor vſqꝫ deꝑcor prẽm ſcꝫ digneris quo melius poteris mitigare ſtude atqꝫ ſcrutari hincinde ſecretiſſime ſubpalpãdo ꝙ ſint illi ꝙ mihi ſuas tam faciles linguas in mea ſcandala accomodarũt In aliquos me vehemẽs ſuſpicio trahit quoruꝫ nominibus adhuc preſtiterit ꝑegiſſe do nec me feceris certiorẽ. Eſt enĩ creberrime ſuſpicio fallax. quos dũ tuam ꝑ inquiſitõem cognouero mox coram effecero eos cum rubore negaturos quod poſt tergũ impudẽter aſtruunt. Parcito rogo. longus ſum tacere neſcio. Plenus enĩ ẽ mihi animus. queꝫ ſi ſcriptis explere conarer breuitas ipſa in immẽſum euaderet. cedula in mẽbrana exurgeret. epiſtolaqꝫ mea trãſiret in librum. Uale curſim ex Louanio ea die eaqꝫ etiã hora diei dum inter oẽs mĩmas ſol procreat vmbras

Reſponſio amici ad precedentem

¶ Hoc erat chariſſime vir tue fortune p̄ſidio qꝰ mihi tue lr̃e exhibite ſunt conueniẽtiſſimo tp̄e dum ſcꝫ cenandi grã ad domũ pr̃is tui proficiſcebar. Inter cenãduꝫ de te multus ſermo ſubortus ẽ ſtudui attenuare patris ꝟba iram multam ſonantis. ſed cꝫ primũ fame auctorẽ ex eo cognouiſſem. ita illum vt ab vngue tenero nouerã. ſic eũ deſcripſi. vt nil aliud lucri fecerit cꝫ ſolẽt ꝙ inter malleũ ⁊ incudem. ianuã et limen digitos tendere conſueuerunt. Feciqꝫ illum mẽdoſum loq̃culũ huius fame cõfictorem. rurſum ad patrẽ me p̄nte vocitari. Ubi compertis mẽdacijs ſuis cũ cõtudi duriſſimis ꝟbis mutumqꝫ reddidi atqꝫ elinguem ſimilẽ ſaxo. Oſtẽdi patri tuo qꝰ totus ex mẽdacijs pẽdet ex ficticijs ꝯfectus eſt. non enĩ tot puluerum minuta corpuſcula aerẽ ꝑuolitãt. quot mẽdacia continuo ex ore ſuo decidunt. Qualis enĩ ſit frons habitus ⁊ verba teſtãtur. ſed ne aĩm tuum ſuſpẽſum relinquoꝛ qui multum anhelat ipſum nocere conflatorem ⁊ detractorem ſtudꝫ Louanij filius vidue ad dexteram domus mee commorantis. ille ẽ cuius nomen de induſtria pretereo ne hanc cedulam defedaret Hec chariſſime vir tanto curſu ſcripſi vt manus conceptum precurreret. Hoc ideo dico. vt ſi ingenio parcere non dignaberis. ignoſcas vel tẽpori. Uale in eo qui vẽtis ocia mandat altũqꝫ pontũ littore claudit

Alia reſponſio ſub alio modo

¶ Legi litteras tuas chariſſime vir. Cure mihi erit tua petitio. iuſta quidem ⁊ iuſti plena doloris Eſt certe non ſecus ac ſcribis neſcio. cuius pater tuus ſed profecto maledici oris flatibus accenſus animo ſi

mul ⁊ fronte permotus cuius modeſtiam vis doloris exuperat Sed quod melius caderet vidi nihil nondum littere tue manibus meis incaluerant. dum ecce pater mihi fit obuius. famamq; illam de re auribus meis iniectam longo ordine narrans. omniaq; alto ꝓncipio repetens. Itaq; procul cepto vt merito quiuis de eo oratione poſſit ſale ludere ⁊ gemino bello traianũ orditur ab ouo. ꝙ ſcꝫ nõ ita natus. nõ ita parẽtibus eruditus. nec tuam progeniẽ fuiſſes imitatus. multaq; alia verba protulit lõgiſſima dictu Tandẽ ego cõtra ſpernenda eſſe mẽdacia dixi atq; vanã famam ſine capite ſine auctore volantẽ. vel quã maliuolẽtia traduxerat q̇bus ꝟbis ex patris auribꝫ tandem noui quiſnã ille cõflator mẽdaciorum fuerat quẽ tygride peiorẽ diu agnoui. q̇ ingenio vtitur malicioſe ⁊ ꝑperam nec poteſt ille facile ſatis fama ⁊ hoĩm ſanguine ſaturari Quod dũ patris tui plenius in aures concuſſeram. ſedatior animo abiuit Scias ergo multa ſupereſſe que ſperes. nec deſinam donec reſederit patris oĩs impetus. videroq; ſemper vt apud Plautũ eſt ne fidẽ fluxam geſſero. Tu interea vale.

¶ Epiſtola diffidatoria

¶ Salutationẽ quã dare ſolet ſuo preſſori ſcorpio. Compertum habeo bone vir te gratis ad aures patris mei mendacia de me plurima conflauiſſe tuamq; nunc diu tectã inuidiã euomuiſſe. quã niſi reſorbeas ⁊ veritate mox reuoces. condigneq; repares quod mẽdacio peccaſti. atq; etiam dederis tp̄s in reliquũ frena maxillis. nõ leue effugies iram meam. cui facile pareo hanc iniuriam ꝓpulſantẽ. Valeto. qđ verbum dum ad contraria trahitur ſi adhuc inuidiam preſtas. velim in malam ſignificationem accipias

¶ Reſponſio ad precedentem epiſtolam

¶ Reddite ſunt mihi littere tue verbis breues. non ita ſentẽtijs. que cõminatões redolere vidẽtur ab amante duriores. Arguis me ꝙ liuore cõmotus ad patris aures linguã meã in tuã infamiam inflexiſſem nihil errabis ſi diligẽtius ꝟitatẽ ꝑquiras q̄ facile ſeipſam palam efferet tuas litteras ſuo pudore damnaturam. nec plus. cum ſepe excuſatõne ſuſpicio creſcat pronũ dicturus fuero niſi quod facilius blandicijs q̄ cõminatõibus vincor. Vale ⁊ ſi potes me ama. ſin minus ſaltẽ non odi. ſin adhuc minus fac vt libet

¶ Rurſus alia diffidatoria

¶ Salutes quas inter vngulas milui aſſeqtur pullus Miror bone heus bone vir. quo titulo iuſti eouſq; in animo tuo ſedem liuor inuenit. qui melli veneum inſeris. ⁊ me blanda ſub imagine prodis qui poſt tergum linguam aſpidis os ſcorpionis. ⁊ flatum geris baſiliſci. tu morem aranee aſſumpſiſti. que et ſi mel ſugit id mox in venenum etiam ſe vertit. Nec etiam diſſimilis eſt apis mel in ore geren-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

ti in cauda aculeū. eſt tibi corā hoīe lingua dulcis ⁊ mitis. ſed a tergo
aſperioꝛ tribul' calcato inimicicioꝛ hydꝛo Tu rides in facie. mulces
in aure. necas in cauda. ſardanino veneno ꝑſilis. qꝺ quos ꝑimit riſu
perire facit Tu mihi faciē blandā poꝛrigis. nō aliter ꝙ̃ ſcoꝛpio ſolet.
qui ꝑus ligit ꝙ̃ pūgit. ⁊ tandē pꝛoycis ignem ⁊ flāmā more ſerpen
tis Male ſcis ꝙ̃ ꝑatam vindicte vngulā habeo Tu (ſi viuam) doce/
beris. ꝗ more ſanguiſuge alieno ſanguini iuſultas. quō ſanguiſuga ꝗ̄
auidius fugit eo ſe plenius interimit. eodem enī loco ſꝑ duxi vitā ⁊ fa
mā ꝑdere. nullū diſcrimē faciēs iter hoſtē vite ⁊ fame Tu dente ⁊ vn
gue in famā meā nō ceſſas irruere. quā malo ſuſurro ꝑmis. ⁊ vt moꝛ/
dax erugo foꝛas. vt tinea ſulcas. faciā vt poſt hac neminē tua voce la/
ceſſes. Pꝛouerbiū eſt. maliciā ꝑtē ſꝑ maximā ſui veneni bibere. Vale
vt me valere exoptas. ⁊ vt planiſſimo verbo loquar. iacebis niſi care/
as Ebulit mihi ſanguis noli furoꝛi fidere

Reſpōſio ad precedentē cū duricia verbi

Salutes ille quas mihi optas in te redeāt. ꝑ ſalute Scꝑſiſti ad me
lrās colera plenas tui ſimilimas. tueqꝫ dementieꝛ exhauſti cerebꝛi te
ſtes. q̄bus gaudes ſermonē (vti apud Plautum eſt) ore temerario ef
frenato pꝛodigo petulante vite tue parem effundere Contigit pꝛēm
filiū ſepe diſſimilē gn̄are. orō aūt diſpar moꝛibus vix vnqꝫ poteſt re/
periri. q ſemꝑ ē animi certiſſima pꝛoles Certū tn̄ habeto. ꝙ non faci/
le me ſermone terrebis q̄ de te dixi. nō qꝛ dixi. ſed qꝛ ꝟ̄a doleas Tu ꝟ̄
ba fudiſti puncto cuſpidis magis acuta cōtumelioſa minacia digna
ꝙ a te. ſed nō mihi ꝙ dicerētur. q potius tenēda ꝙ̃ refellenda iudico.
Caput igit᷑ erigo quotiēs ꝟ̄ba tua ita abijcio. vt nihil hereat auribꝫ.
rapiēt ea venti. ⁊ tuum auguriū ſpergant pꝛocelle. Si qꝺ viride te de
lectet. domi ſum. nec foꝛibus obdam peſſulū. Sed ſi ſapis ex aīo tuo
rancoꝛē deponito. turgidumqꝫ pectus ſedato Qꝺ niſi feceris. ex ad/
uerſo pectus ita oppona vt ꝙ̃tum vires mee ꝑualeant. ſera penitētia
noſces. ⁊ niſi furoꝛ ipius tuus limitē accepit. ſed libuerit ſꝑ (vt ſoles)
mētis maliuolentia liuoꝛe tabeſcere. nūqꝫ proceſſeris libere licēter im
pune. vt tu facis me minus ſemꝑ. Valeto vt mereris. q ſi ſolita ſemꝑ
tua maliuolentia perſtiteris ea benedictione fruaris. quā oues a lu/
poꝛum dentibus accipere ſolent

Alia epiſtola diffidatoꝛia ⁊ durioꝛ

Salutē quā crethēſes ſuis hoſtibꝫ optauere. mala ſcꝫ cōſuetudīe de
lectari. Tu bone vir tam coꝛdis tui arcana longa ſimulatōe cōtecta e
uomuiſti tui maliuoli animi feces calamus tuus expuit Tu cani ra/
bido ꝑſimilis. q moꝛdet manus poꝛrigētis. eoqꝫ tn̄ deterioꝛ quo cōis
linguam medicinalē gerit. tu venenoſam. q oēm ſermonē inqnas. ma
ledictiſqꝫ cōſumis Dic cerebꝛ plumbeū qꝺ furis. qꝺ deſpumas. qui
dente tuo canino in rabiem verſo me clam moꝛdes, oculis carcs. ⁊ lu

ſcis inuides. bulienteqꝫ pectore famã meam conatis cõfundere. Sed
ne longior fiam cerebellumqꝫ tuum mole ꝟborum opprimam. perge
quo te inuidia ducet. nec deſine omnium hominũ aures ⁊ ora imple
re. fuero quandoqꝫ ſi me deus ſuperſtitem ſinat dignam tanta beni-
uolentia gratiam relaturus. calamum ſiſto. piget em̃ ⁊ pudet tecum
diutius occupari. qui nõ litteris dignus es. ſed nudo ferro viſitari qꝫ
te valere velim breui ſentíes

Frater ad fratrem vt vindictam auocet

Pridie qꝫ has ſcriberẽ auribꝫ inſonuerat meis chariſſime frater te
in miſellum quẽdam vſqꝫ adeo motũ. vt capitalẽ in iram ſanguis aui
dam proſiliſſes In quẽ mille prorſus fortune vel aĩmi dotes cõfluxe
ere. Noui qs eſt ⁊ qꝫ facile contẽnendus q̃ liguam gerit odiorꝫ taz ſe
minatricez vt muſcas ⁊ pulices ad bella mouet. alterius laudes ĩ ſui
iniuriã reputat ⁊ quia miſerrimus eſt oĩbꝫ inuidet nemo ſibi Ter per
virtutis amorẽ chariſſime frater obſecro. perqꝫ prudẽtiam q̃ nulli ce
dis. ꝑ pacem ⁊ charitatẽ qua cũctos exuperas Poſtremo ꝑ qnqꝫ chri
ſti vulnera. q̃bus innocẽtiſſimus ſanguis effluxit. tuas ne manus in
hunc miſellũ iniiciẽdo cõmacules. nec cures q̃d aduerſum te moliat
aut machinetur q̃ tuo ſpretu nõ q̃dem odio tuo dignus eſt haberi. ip
ſeqꝫ gratulaberis ꝙ ſibi materiã inuidie nõ contẽptus ꝓbuiſti. nõ q̃d
ille mereatur. ſed q̃d te deceat aſpice Nõ indus elephas. culicem cu-
rat. ad quẽpiam alium migret vltorem Nõ em̃ tandẽ caſtigator ſibi
defuerit. q̃ ſuum errorem furoremqꝫ confregerit. Vale. ſed quod tibi
in abdito dixi in abdito ſerua

Alia epiſtola in idem cũ precedente

Salutẽ. rogo te frater exue beluinos mores ⁊ fedos affectus Ulci
ci em̃ efferueſt ⁊ viro indignũ. beluarꝫ ꝓpriũ. nec q̃dem oĩm. ſed ꝑmor
datiũ atqꝫ perferociũ nõ curabis ſi ſapis q̃d mali de te proferãt. q̃ nõ
iudicio ſed morbo laborant. Nil em̃ clemẽtia humanius ẽ. honeſta-
uit clementia multos. vitio nullũ. Si dicas ꝙ tibi iniuriam intulit.
cum Seneca peto. quid queſo refert. an primus peccet vel vltimus
mors forte quã paras hoſti ei ad ceruicem ſine vllo tuo diſcrimĩe pẽ-
det. quã forte etſi valde vel nulla poteſtate poſſes euellere Quid igi-
tur rogo iuuat fatum fato repellere ⁊ morituri ſanguine morituras
manus inficere Quid ad te ſi maliuolorum lingue loquantur ⁊ obla
trent modo quod ſolent. non quidẽ quod meruiſti. Linque inuidis
inuidiam. neqꝫ illis alterum cupies tortorem. Satis ipſi ſe torquent
qui alienis anguntur. Si velis a linguis malis tutus eſſe bene viue.
nil virtute ſecurius. Et bene vale.

Adhuc alia epiſtola idẽ ſuadens aliis medijs.

Pacem ⁊ ſi quid pace rerũ optabilius Obſtupui fluctuatuſqꝫ ſum

vehemēter optime frater. audiens menteqꝫ reuoluens. quod id nego
cij eſſet ꝙ tanto tempore ad vindictam exarſiſti. Cauebis rogo chariſ
ſime frater per illum qui me ita cogit amorem in te meum flectere. ne
manum tuam ſanguine defedaueris. Ne opes ques omnis vita con
geſſit breuis hora eripiat. ⁊ tui nominis celebritatem diluat. quo ti
bi periculum amicis triſticia non deeſſet Conſule tuo facto compeſce
hanc ire tue violentiam permitte te mitigare. ⁊ in humaniorem ver/
tas ſententiam. Nulla maledicentis oratō te ledere poteſt. quippe ve
ra neceſſe eſt. bona predicet falſam vita moreſqꝫ tui ſuperant. Flocci
pendis ſi ſapias quid ille mendaciorum decoctor ſuis bubulinis mu
gitibus in te obganniat. Quis eñ poterit cum dicaci fabula verbis
contendere. cuius verba potius tanꝙ inſulſi aſelli rugitus eſtimabis
Contemneſqꝫ ſi ſapis alto animo illum inbecillem trunculum viliſ
ſimum fungi ex terre putredine natum. omniumqꝫ hominum fecem
qui vt ait Flaccus. inuidus alterius rebus marceſcit opimis. velim i/
gitur illam partem luti viliſſimam illam vltime fecis ſordiciem de/
ſpicias tanꝙ illum lepuſculum quem canes alexis non inuaſerunt.
Nec ſit tibi cure quid inſulſiſſimus ille conuiciator tuus nulla virtu
te redimitus dicat agat vel moliatur. Non eſt viri ranarum conuici
is aut muſcarum murmure deterreri. Inimicus ſolum voluntate eſt
non poteſtate ledendi. parui habebis prorſus illius miſeri pediculi
morſum. quem facile poteris (ſi voles) inter vngues confringere. No
li ſua ventoſitatis tuba moueri. de cuius gladio non paueres qui vix
tibi calcetenus ſe erigit. qui non tam morſu ꝙ ſibulo potens eſt. Cla/
maui clamo. ſemperqꝫ clamabo. nihilipendas quid tremule cicade
murmurant. Spernit leo papiliones. Valeto non minus ꝙ qui om
nium maxime.

¶ Reſponſio fratris inpoſito ſuo cōſtantis

¶ Frater fratri felicitatem dicit. Fit et fuit ſemperqꝫ erit optime fra/
ter facilius conſulere ꝙ obſequi conſilijs. Permanet ille de quo ſcri/
bis ſua in maliuolentia ſemꝑ. vt ſulphurea vena calens ⁊ fumans.
omnium qui viuūt deterrimus. Qui non deſinit me indefeſſe nouis
conuicijs infeſtare. quē ſi patiar tua conſilia conſecutus. cornua de/
dero viciatori. videborqꝫ tacens que de me predicat conceſſiſſe. ⁊ lu/
cem fugere ac latitare tenebris celare pudorem. frontem illi oppone
re. ſtatui ſua fronte duriorem. vt qui bene loqui neſcit. diſcat bene con
ticere. fiatqꝫ doctior terrore magiſtro ne latius in peiora diffluat oī
terrore depulſo. tam magnus eſt mihi animi eſtus vt meipſum mihi
abeē ſentiam. tantuſqꝫ paſſionum impetus. tuum ſanctum conſiliuꝫ
ſuperaturus inuaſit. vt ſi illi obuius fiam. non manus potero cōtinere.
que non eo tēdant quo eas ducat impetus. Neſcio quis vſpiam ſi/
bijpſi par idemqꝫ ꝑmaneat. fortune omnia mādo. vincatqꝫ ille quē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

vincere mauult. Uale ꝛ te diligentem dilige

¶ Reſponſio alia fratris conſilijs
fraternis obedientis.

¶ Mille item ꝛ mille milleſieſqꝫ ſalutes Non ſatis penes me erāt dū
tue lrē fraterno ꝛ ſcō cōſilio plene mihi ſunt exhibite. q̄bus ego ſic re/
dij ad me vt iamiā nihil magis exopto. q̄ƺ inter illū de quo ſcribis et
me murus ſemꝑ interſit. qui vtriuſqꝫ ſaluti cōſulat. Crede mihi ma/
gno animo eū contemno. ac ipſum ſic eſtimo. vt neminē minus. Tā
ta em̄ rōne conſulget tuū conſilium vt nemo niſi mētis inops illi nō
obtemperet. Eatqꝫ igitur ſuis ſpacijs. ſuis vtatur moribus tandem
ſe in ceno ſue malicie ſubmerſurus. Uale has apertas linquo nō em̄
tempus erat. nec fuit opus firmare ſigillo

¶ Alia reſponſio in oppoſitam partē
adiunctis rationibus

¶ Salutes numero multas. mole magnas. pondereqꝫ onuſtas. acce
pi lrās tuas frater vſqꝫ ad coꝛ dilecte ſani conſilij plenas. patientiaꝫ
ſuadentes. omni vindicta ſemota. Sed vt aperto tibi coꝛde loquar
vt ſoleo facilius queres q̄ƺ inuenies. qui omnia equanimiter patiat.
vix vſquam reperitur. qui non interdum paſſione vincatur. licet mul
ti cum valent recta conſilia egrotis pꝛebent. At ipſi vt tua pace dixe
rim. ſi doleant mente excidunt. Non poſſum fateoꝛ obliuiſci vulne/
rum que nouis ictibus continuo incrudeſcunt. Non digne ferre poſ
ſum nouo ſemper obpꝛobꝛio nouoqꝫ ludibꝛio leſum ac luſum iri Et
vbi in medium perpulchꝛe ducis poeticum hoc. qꝛ culicem elephas
minime curat. facile ex aduerſo poeticum eque vulgatum reddidero
elephantes ſcilicet poꝛcina voce deterreri. Nec eſſe facile iuxta vipe/
ram ſecurum ſomnum agere. Pꝛeſtat ille veſanus conuiciatoꝛ meus
in ſuo ſibulatu ſerpentino omniuꝫ qui viuunt truculentiſſimus. qui
ſemꝑ frendet vt lupus. ſpumat vt aper. nec deſinit in me acuere den
tes ꝛ vngues cui niſi reſtitero iam virtus vicio victa putabitur. Ui/
deboꝛqꝫ tacendo conceſſiſſe que potius liuoꝛi q̄ƺ veritati accommo/
dat cuius malicia vſqꝫ adeo iam exarſit vt nunc eius flamma cōtem
ni non poſſit. Fecit longa patientia mea qꝛ erroꝛes ſuos ſecuros exiſti
mat. hinc in omnem maliciam defluxit omni timoꝛe depulſo immū
de lingue ꝛ illoti ſermonis. cuius roſtrum longa multaqꝫ dicacitate
crebꝛas vndiqꝫ lites exagitat. vſqꝫ adeo īpetuoſi ꝑiculoſiqꝫ flatus ē
vt etiā ſaxa cogeret irruere ſaxis. Dabit ſi vixero ſue malicie penas. ca
let mihi animus. quē veli potius re q̄ƺ verbis oñdere nō ē quo ſecus e/
ius furoꝛi quo vl' aliter ſuis inſolētijs temerarijſqꝫ conatibꝫ occurrat
Statui ego hoc in caſu pꝛopꝛio ſenſui credere foꝛtune omnia man/

dans. ſed reliquis in omnibꝫ tibi obtꝑabo non minus q̄ꝫ haſta mili/
ti ꝛ folia ventis, Uale optime frater meq̄ꝫ ſemꝑ animo geſta

¶ Item alia reſponſio ad idem in aliam ſententiam

¶ Letiſſimarū ſalutū immēſam abundantiaꝫ Accepi lr̄as tuas cha
riſſime frater multa rōne ꝯtextas. quas ſi contemnerē nullius rōnis
guſtum haberē Neſcius tn̄ ſum ſi obuius mihi eēt an ardorē ratio vl̄
eūdem ipſe ardor ſuꝑaret. qḋ tn̄ potius tua cōſilia amplectar ſpem iaꝫ
habeo nondū fiduciā Paulatim tn̄ ad me redeo q̄ mihiipſi abſens
fui. Spero ꝙ tua ego auctoritate ꝓulſus cauebo ne temerariā īcau
tamq̄ꝫ manū in miſellū extēdero. Nā clare ꝑpendo ſuꝑuacuū eſſe ab
hoīe tētari qḋ vindex ethereus eſt facturus. Eſt eīm mihi magno pon
deri cōſiliū tuū qui te mihi alterū ſemꝑ ſcipionē alterūq̄ꝫ piladē ſum
expertus. a quo rectā mihi viuēdi normā ſemꝑ conabor elicere. citi/
uſqꝫ illum amore tui odiſſe deſinam q̄ꝫ illius odio quicq̄ꝫ de noſtra
beniuolētia detrahā. Scio eīm ſapientū eē dilecto ſuo nō alioꝝ iniu
ria cōmoueri. licet eīm ſua inuidia male mihi placuerit. inuidie tamē
cauſa nūq̄ꝫ diſplicuit. Ideo eīm mihi moleſtior eſt quo eū preſſius in
tueor Incipio oīa ſua parui habere grās agēs immortali deo q̄ me
eius diſſilem fecit. id mihi magne ſpei argumentū fuerit ſi eidē valde
diſplicēā. q̄ omnis honoris. oīſqꝫ pudoris excluſit officium. Interea
poterit contra murum virgis certare atqꝫ inuidia acerboqꝫ odio inſa
nire eādemqꝫ flāmam inuidie ſue in ſolū fumū reſoluet. Ex quo ma/
gis ei oculi crepent dolore. ſemꝑ ſtudebo mihi v̄tuoſior meiſqꝫ offici
oſior eſſe ſic ſatis quo angatur habiturus eſt. nos aūt quo rideamus
Uale in eo qui oīa valet Ex Louanio tarde tercia marcij luce cadē/
te volante noctua nuncia noctis

¶ Auiſatur amicus ſuper emulorum machinatione

¶ Feliciſſimas aceruo magno ſalutes. Habes chariſſime vir in curia
principis vbi fidenter verſaris vehemētis tui nomīs inimicos. qui ni
ſi tibi caute proſpexeris tue fame maculam mox impingent. atqꝫ eoꝝ
maliciam tandem ſentiens latius in tuum malum erupturam. ſi nō
tam prudenter q̄ꝫ vigilanter occurras. Tacere non potui amoris in/
cendio concitatus. Sed nō loquar apertius tibi qui reꝝ tuaꝝ perſpi
cax es, quo ex his paucis facile cuncta colliges Oīa nāqꝫ narrare pro
lixa eſſet longiori tꝑe debita multo attramēto digna. lōgaqꝫ papiro
Chare vir ſis bona valitudine Et ſi quid ex me velis manda fiden/
ter nunq̄ꝫ fuerit mihi laboris genus vllū durum qḋ mihi grē tue ꝓci
nii ponat. Ex Bruxellis iulij tercia ſole cadente cena peracta. ocius
q̄ꝫ ſol ſua lumina ſpargit.

¶ Reſponſio ad predictam

¶ Plurimas amore ſincero ſalutes Sunt mihi ſp lr̃e tue fideliſſime vir validiſſimū pignus amoris. Que tamē (vt verū fatear) intulerūt nūc cordi meo pūcturam acutam, iniecerūtqꝫ auribus meis (vt aiūt) pulicem q̇ noctes plures motu ſuo atqꝫ ſuſurro mihi omnem q̇etem ademit cōtrā qd̓ ſola fuerit medela ep̄la tua, qua qd̓ rectius explicaueras ſignificātius promas. Tu igit̃ cura vt oīa planiſſime norim, ſed magis vt vales ꝛ plurimū rogo ſcribēdi īeptie ꝑcas, naz quo magis in caractere, in quoqꝫ ſtilo deficio, eo magis aīm meū in te heſiſſe putabis, amicam fidem nō picturam nō verba querentem.

¶ Alia reſponſio ad idem in aliā ſententiam

¶ Integerrimas bona mēte ſalutes. Lr̃as tuas ornatiſſime vir non quas optauerā, ſed quales eē ſinūt mea fata tandem accipi. In qbꝫ ꝛ ſi nō ceteris hoc vno tamē oblectatus ſum q̄ ꝯpenſum, ītegrūqꝫ amorem in te tuū ꝑſpicio. Pro quo ſi grās tibi ſatis dignas ſatis plenas ſatiſqꝫ maxias nō valeā repēdere, dīj bn̄ficiorꝫ memores multa tibi cumulata mercede rependāt. Satis cōijcio ſi non augurio fallor q̄s tua v̓ba reſpectāt, ſꝫ figā in vela ꝯſtātes oculos, inueientqꝫ me eis colubrū eſſe ſi mihi ſeſe p̄beant ſcorpiones. Uale valeantqꝫ nr̄i amatores, ſed oſores valeant vt me valere cupiūt. Interea quoqꝫ ſi ſic libeat clament oblatrent ſuoqꝫ latratu ilia rumpant.

¶ Rogatur amicus vt libros nouo caractiſandi ſtilo impreſſos emat pro amico

¶ Letiſſimas hilariſſimo corde ſalutes Mitto hūc nūciū antwerpiam honorād̄e p̄ceptor ꝓ libris de hac noua impſſura currēte comparandis. Sꝫ qm̄ nō ē ipe eius rei certus ſatis cognitor, ſcribo ad te vt illi in hac re p̄ſtes induſtriā tuā videlicet vt caracteres atramentum pelles emendatōnem, ꝛ cūcta aſpicias p̄ciūqꝫ ponas iudicio tuo, qd̓ mihi vt in ceteris oībꝫ ita hoc in negocio erit potiſſimū. pecuniā paratā hꝫ, tm̄ ſupeſt vt te adiutore hui9 facti falli nō metuat. Curā igit̃ ſuſcipies huius cauſa mea, ſimulqꝫ mihi mādabis vt tibi ꝑatiſſimo qd̓ ꝑ me fieri voles. Si petis q̄ꝫ valeaz, ꝓfcō letius dono dei q̄ꝫ piſcis in vndis. Opto ſic etiā valeas, ꝛ q̇dem fenice diuturnius

¶ Reſponſio ad epiſtolam precedentem.

¶ Deſiderijs tuis ꝓmpto cū aīmo famulatū. Nihil mihi amice percare iocūdius ē q̄ꝫ amicorꝫ parere deſiderijs, maxieqꝫ tuis q̇ me ſemꝑ plenis affectibꝫ dilexiſti, atqꝫ oīa amicicie iura incōcuſſa ſolidaqꝫ ſꝑ cōſeruaſti Quoquo v̓ſum em̄ flector fauoris in me tui ſplēdores multos video Nihil igit̃ mihi iocūdius q̄ꝫ tibi ſeruitio ꝛ vſui eſſe. Curabo libros q̄ꝫti equū erit emere, ſecus nō delectaret emiſſe. Nam ma/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

la emptio ſemꝑ ingrata eſt. eo maxime ꝙ exprobrare ſtulticiã ementis videt᷑ Multi tibi hac in re ſeruirent lõge cautius. ſed cõtẽdere auſim ꝙ nemo libentius faciã q̃ potero tam diligẽter q̃ꝫ volenter nec fidelitas aberit. ſi forte induſtria deſit, ⁊ ſi q̃d reliquũ ex me velis perſuade ꝙ non hercle tam tua ſunt q̃ꝫ que mea. inter que ego differentiam nullã ſtatuo. niſi ꝙ illo differãt ꝙ intẽrius me tuaqꝫ mea excipiunt quo tuorũ denarioꝝ q̃ꝫ meorũ in emptõibus partior eſſem Uale in eo, qui terre flores ſparſit ⁊ ſidera polo

❡Petuntur littere ab amico

❡Salutẽ nõ deſinã optime frater te aĩo ſeq̃ ⁊ lr̃is donec te videro redeuntẽ. Interea tñ etiã atqꝫ etiã tuas lr̃as peto nr̃e amicicie claues ⁊ anchoras. q̃bus amor noſter aptus ſemꝑ reluceat maneatqꝫ confix⁹. Et ſi quid ex me vis precipito nullũ mihi pondus graue erit qđ meis humeris adieceris. Uale ſanus viue quietus.

❡Alia epiſtola idem petens cum precedente

❡Salutẽ cũ felicitate perenni Abſentia tua mihi multũ moleſta eſt fidẽtiſſime frater que cogitatões meas in giꝝ rotat. ⁊ more pile huc illucqꝫ iaceat Ferre em̃ ñ valeo me nullas lr̃as memorie teſtes ex te recipere. q̃ tamẽ nunq̃ꝫ tam abſens qui tã abſens es q̃ nõ mecũ quaqꝫ verſum flector viuas habites colloquaris Aperto nã (vt aiũt) pectore nõ ficta fronte te dulci amore cõplector. teqꝫ in amiciciarum tabellis adamantinis. vñ nõ facile delearis inſculptũ teneo ſemperqꝫ tenebo. qui abſens tibi aĩo. tamẽ pñs ⁊ lõginquus fuero ſane ꝓpinquus. Expecto tuas lr̃as vel qđ potius velim te redeũtem q̃ certe veniẽs tantũ mihi gaudiũ tecũ adduces. q̃ꝫtum mihi doloris abſcedẽs ipſe reliquiſti. Sis valens ⁊ viuito letus Parcitoqꝫ ineptie. dedit nam feſtinantia calcar calamo. digitis quoqꝫ pennas

❡Reſponſio ad predictas

❡Salutes plurimas ex centro cordis egreſſas Nõ cõſueui optĩe frater amicis vt floribꝫ vti. tã diu charis q̃ꝫ diu recentibꝫ. ſed vt puriſſimo auro. cuius vetuſtas in ꝓcium addit Nec ſic alta obliuio. letheo ex flumine bibi. vt nõ veteris noſtre amicicie. tuiqꝫ in me fauoris plene meminerim. Omĩa em̃ merita in me tua multas ſplẽdoris ſui in me oſtendũt imagines. cremẽtumqꝫ nouum qualibet die capiũt quaſi vnumq̃d q̃ꝫ gradus eſſet in alterũ Uelim ergo tibi ꝑſuadeas me tui verũ ac fidum amicũ eſſe qui pre me ſemꝑ cepi ipam amiciciam animo ⁊ rebus eſſe fouendam. quã nunq̃ꝫ curaui ad calculũ trahere. eãqꝫ buccinari verbis. vel pingere loquacibꝫ pennis. Sis valens ⁊ felix et annis viuito multis

❡Rogat᷑ amicus vt certo in loco cũ amico cõueniat.

❡Plurimas affectu immẽſo ſalutes. Dũ reficiẽdi me grã vir ꝓpoſcẽ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

beſterna̅ poſt cena̅ in deambulatōe me cōtuliſſem aduenit mihi nun
cius tuus ſuauiſſimas lr̄as deferēs. Jn q̄bꝫ viſus ſum mihi aīmi tui
vultū tāqꝫ in ſpeculo cōtēplari quē nunciū letiſſimo mox vultu bipa
tentibꝫ vlnis excepi. eiqꝫ eas p̄ntes multa celeritate cōſcriptas ad vos
rurſus ferēdas cōmiſi. q̄bus vos certiorē efficerē mihi eodē momēto
inopina q̄dam noua aduenisse q̄ me antwerpiā ire cōpellūt Et qꝛ ſem
per tua amicicia delectatus ſum atqꝫ cōuictu. te rogo ꝑ dulce illō ami
cicie nomē ꝑqꝫ reliq̄ oīa q̄ in amicicijs dulcia noris illic mihi feria q̄r
ta obuius fias vbi ſi te nō inuenero lux mihi tenebre ꝛ cādida nigra
fient. cūcteqꝫ mihi triſtia erūt nec panis edēti nec ſapient vina bibēti.
vbi tamē ex aduerſo ſi fueris p̄ns amara dulcia videbūtur ꝛ aqua vi/
ni vigorē habebit. illic iā oīa corā agemus libereqꝫ conferemus at
qꝫ vuarꝫ liquores iocū de bibemus Interea eſto valitudīe proſꝑ. Ex
Louanio adeo feſtine vt calamus ſuo curſu lepuſculū equet

¶ Petitur cōſiliū ꝛ iuuamē in ꝑmutatōe bn̄ficij

¶ Accepi celeberrime vir chariſſime ꝑ alienas linguas alienoſqꝫ ca/
lamos tui noīs dulces ſalutes. potius tamē optare lr̄as tuis digitis
ſcriptas. ſed lōge potius tuos vultus ꝛ ſpirātia ora intueri q̄ mihi al
to in pectore ſculpſit amor ꝛ fixa tenet illa q̄ lr̄is cōmiſiſſem alio ꝑpe
rāte. harꝫ lator mee mētis fidus ianitor reſerabit petitur⁹ a te opēr cō
ſiliū de ꝑmutādo bn̄ficio cū tuo vicino cū quo clara mihi ē amicicia ꝛ
familiaritas ingēs breui exorta ꝛ letis conuiuijs cōfirmata Cupida
diu mēte deſideraui ad locū natalē vn̄ puer exceſſi redire illicqꝫ terre
que me pauit infantē vite reliq̄as dedicare ꝛ mori vbi ortus ſum et
vbi reptaui Sed vale putabā calamum frenare ſed rapior.

¶ Epiſtola credentie cū petitione reſponſi

¶ Salutes ꝓſꝑas atqꝫ felices lr̄as tuas recipiēs vir chariſſime vide/
or mihi videre bn̄ana q̄dā ora cordis tui q̄ mihi tm̄ gaudij attulerūt
q̄ꝫ magis habere poſſumus q̄ꝫ dicere. Nō tā miles eq̄s gaudet. nō tā
piſcator aquis. nō tam arte pugiles. metriſqꝫ poete q̄ꝫtū ego tuis lr̄is
exulto in q̄s apollo ſuū ingeniū fudiſſe videt' Rogo igit' ꝑ harꝫ lato/
rē quē affectus mei arbitriū teneo ꝛ mētis mei interp̄tem ad me iudi
ciū tuū ſcribito ſuꝑ his q̄ tibi is lator reuelabit qui mei pectoris
uē gerit Vale in ſummo ioue q̄ tibi adaugeat vires ꝛ annos.

¶ Ad precedentes epiſtolas reſponſio

¶ Varijs occupor amice ad cordis centrum vſqꝫ dilecte Nec ocium
ſinit peramande preceptor vt latius ſcribam nec hora ſuſtinet. Tu
igitur litterarum mearum ineptie parcas quam feſtinantia ſtruxit.
hec aduerbia non coeunt cito et bene. tacere tamen non potui tui a/
more deuictus. errat ille vt auctor eſt Seneca qui amicum in atrio
querit ꝛ probat in conuiuio multum intereſt quibꝫ auſpicijs ami/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

cicia inchoatur. facile abcedūt vaſe exhauſto qui ſolū vini dulcedīez querunt. apud em̄ tales raro de paſtu ouiū ſed de lana queſtio ē. Uereor em̄ ne vicinus meus ſeipm̄ ſpectet ꝛ vtilitatis ſue cauſa te attrahat Hec amicicia ſi ita genita ſit vt incepit ita deſinet. ꝛ q̄ deſinit ꝟa nūq̄ȝ fuit. Neceſſe eſt em̄ in amicicijs initia inter ſe ꝛ exitus ꝯgruere ſed de hoc latius nūcius q̄ddam ſecretū cordi tuo inculcabit. cuius clauē poſſidere ſcripſiſti. Nūq̄ȝ ſiti cōfectus tā gauiſus ē lapſu clariſſimi fontis q̄ȝ fuerim ego amenissimo tuaꝝ lr̄aꝝ ſono que tuā ad originis patriā te redituꝝ dulci augurio nūciabant. Ubi nemo donec viuā me tuo a latere tuoq; amore ſemouerit nec tā q̄ȝ pilā. vt Tullius inq̄t retorſerit Amice me mihi charior Si valeas gaudeo. ſi gaudes ego triumpho

Arguitur amicus domi ſemp̄ permanens.

Fortunas ſperatas cū ſalute. Scribis crebro amice luce mihi charior q̄ q̄ȝ p̄mū me viſitaturus es ſed huiōi q̄ȝp̄mū nōdū vſquā apparuit. ſed hoc eſt idq; ip̄m ſp̄ fuit ꝛ erit q̄d leuiori fluxu ex calamo ꝟba q̄ȝ hoīes e domo p̄ſiliāt. ſi ſcribere ꝛ facere ex equo eēnt. iā lōgo me retroacto tp̄e viſitaſſes nolito rogo te diutius lucifugā facere nocticoraci ſil'em lu[illegible]is hoſtē. q̄d em̄ ſibi hoc vult q̄ ſp̄ domi p̄manes eaq; veteris vt ſepulcro inqua teip̄m totū infodis ac tibi p̄petua māſio eſſz qui videris nulla re alia q̄ȝ ſoli⁹ q̄etis cognoīe ſoliuſq; ocij gloriari. Proijce q̄ſo p[illegible]bū e pede. indue poti⁹ plumas ꝛ alas ꝛ noli in latibulis in furniſq; dilateſcere ꝛ te more talpaꝝ in cauernis abſcōdere. q̄d niſi feceris te cū iuuenali ignauiſſimi gn̄is dixero q̄ſi recto gauderes et vmbra. Sȝ vale feliciter mei ſp̄ memor ꝛ amās. Ex Louanio ianuarij. vij. noctis p̄fundo dū clara iam lumina ſtelle fuderunt

Opa amici pn̄tant amico ad vrbē romanā migraturo.

Si vales optime vir p̄multū gaudeo nihil iam eſt q̄d magis exopto. aures aduſq; meas p̄uenit te ad nos nō rediturū ſed forte romaz profecturū ad vrbem bn̄ficiorū impetrandorū grā. Fuit mihi gratiſſima ſemper tua pn̄tia quo mihi iam moleſtior eſt tuus abceſſus Cōpertum diu habui q̄ȝ longo retro tp̄e atq; q̄ȝ alte aīo tuo amorē mei ſculpſeris hoc tibi ſemper in vſum fuit te amantes amore p̄uenire et ſuperare. Rogo creberrime ad me ſcribas. oblectamine em̄ litterarū tuarū vix valeo mentem ſaturare Interea pandat deus iter eūti ꝛ ſi quid huc loci curari ſollicitariq; velis p̄cipe volēti māda patato ſarcinis em̄ tuis delector adeo quoq; vt mihi dulciſſimū duxero ſub faſce tua ſuccūbere. Tu vale feliciter frater optime atq; equus te amet Iuppiter teq; ſanū ꝛ fauſtū cōducat atq; reducat

Ad epiſtolā precedentem reſponſio

Salutes plurimas cordiali amore ꝯnexas Accepi lr̄as tuas ami

ſe peramabilis fauoris pleniſſimas. q̃tum mihi prodeſſe potes non ſum ignarus. ⁊ q̃tum velis ſepe expertus cum vtilitas mea cordis ſpꝫ tus vltima tãgat ſcribere nunc queſo quo tibi in vrbe auxilio proſim qui etiam ſi tacueris dabo tamen operam vt filio tuo de beneficio ali quo apoſtolica gratia prouideatur. Tu interea curabis ne per incu/ riam nimiamqꝫ molliciem obſopire eius ingenium ſinas. neqꝫ eum familiaritate initio perdas. Peruigili em̃ ingenio memoriaqꝫ tena/ ciſſima viget. que audit mox cõcipit itaqꝫ ad manum recitat vt nullo vnq̃ꝫ verbo cum memoria ſoleat decipere Conſulo ne eũ a ſtudio de trahas qui ad litteras natus eſt nec verearis expenſas. om̄is em̃ ado leſcens ingenio indole bonaqꝫ pollens voluntate ſimilis eſt agris fer tilibus qui longe plus reddunt q̃ꝫ acceperunt. Quid em̃ tibi dulcius ingenioſo filio. quid em̃ charius tuo. quid amabilius vnigenito. q̃d ſuauius eo quem ſuper ſuo merito coactus es diligere. Finem do par cito mihi non plura ſcribenti qui hac hora meipſum mihimetipſi fu/ ratus ſum. ex maguo occupationum mearum aceruo. qui dum plura volui vix iſta potui. Uale ⁊c̃.

¶ Cõmẽdat cauſam mr̃is aduocato lr̃is recordaticijs

¶ Salutes innumeras roſis ⁊ violis ameniores. Si quid roboris a pud te meis in precibus ſitum eſt optime vir. ad te etiam doctiſſime ex intimo cordis affectu p̃cor. veriuſqꝫ ſupplico. vt matri mee que ad te proficiſcitur. adiutor ſis atqꝫ patronus cui adiunxi comitem bene inſtructum rerum ⁊ cauſe quam cauſam cupio in iudicio claritate tui verbi illuſtrari vt potentius in animum iudicis cadat. vt ſua inſtruc ta ⁊ luce orationis ornata. eſſem ego ſcribendo prolixius ⁊ onere p̃cũ valde moleſtus niſi vſqꝫ eo mihi de tua bonitate perſuaſiſſem. vt nõ tam neceſſarium putem tibi mei animi eſtus deſideriaqꝫ mea longis verbis commendari quam inter tuas ampliſſimas occupationis cõ memorari. itaqꝫ recordaticias magis nunc q̃ꝫ commendaticias litte ras ſcribo. Satis eſt ſi ſcias non opus eſt te moueri vt facias que ad mea vota in animo ſemper tuo calcaria geris. videro ex aduerſo ego ꝙ tibi ſemper paratus vtiliſqꝫ fuero ſi paſſeris aliquod officium ad aquilam ſit. De nouis paucum certi ſcribere poſſum niſi ꝙ multa a/ pud nos bellorum ſurgant tonitrua ⁊ coruſcationes. vtinam pluui/ am non grandinem haberemus De conamine regis noſtri quid quo qua ignoramus omnes. In periculo res noſtre ſunt qui in hac area verſamur. vbi huiuſmodi palea teritur. Uale quidem valentius q̃ꝫ in ſiccis ſtipulis ignis et me extra memorie tue ſinum non permittas decidere. quantuluſcunqꝫ enim ſum ſemper ego tuus ſum. hoc certi/ us oraculis vatum habeto nunq̃ꝫ mihi ad tua vota conatum deſutu rum ſi forte potentia deſit. Ex Bononia celerius quam ſuos ſper/ gat radios phebus.

Epiſtole Ka.

¶ Intimatio pecuniaꝝ leuataꝝ cū deſꝑatōe recuꝑatōis.

¶ Salutes plurimas ameno ſplendoꝛe fecundas. Litteras quas he
ſterno veſperi a te accepi amice fidentiſſime greſſu (vt aiunt) teſtitudi
neo frete ſunt que Maij decima a te profecte vix eius vltima tandē
foꝛes meas pulſauere. det deus reliquis quas ad me daturus fueris
vel lepoꝛinos pedes aut plumas aut alas ut celerioꝛes aduenient.
Quod hoꝛtatus es multa diligentia implere curaui. ſed quod omni
um minime velim id vobis ſignificare compelloꝛ nihil tibi eſſe ſperā
dum de nummis recuperandis quos domino Joanni pro te leuan/
dos credidiſti Pugnauit eniꝫ cum inopia diu ⁊ proſtratus cecidit.
Qui quo minus ſoluere poteſt eo verboꝛum plus habet Pollicetur
perpulcra ⁊ plurima. ⁊ terminis qꝫ breuiſſimis. Vtitur dulci quadā
ſuaui loquentia que duriſſimos lapides demollire poſſe videtur. ſꝫ
ex eo preter verba nihil expecta. nam qui antea rerum ⁊ mertiuꝫ iam
ſoloꝛum verboꝛum mercatoꝛ exiſtit. fidē multā habere in v̄bis ven/
dentium verba nō expedit abſens tibi eſſe debuit tua prudentia dum
illi pecunias tuas leuādas cōmitteres Vbi mihi nō ſecus viſus es fa
cere qꝫ ſi famelico catto piſces cuſtodire iuberes. ſꝫ trāſeāt hec ⁊ letus
eſto arras ſoluiſti que te faciant cautioꝛem. Rurſus clamarē optime
vir vt in calce lrāꝝ oīm clamo ꝙ crebe rrime ad me lrās dares in qui/
bus mihi nūqꝫ ſatietas vlla fuit niſi vererer (vt iocari ſoles) ꝙ me cucu
lum appellares vnice ſemꝑ cantilene cantatoꝛem Quo cm̄ diutius de
ſidero lrās tuas eo magis magiſqꝫ earum apud me deſiderium auge
ſcit. gratiſſimū mihi feceris ſi huic mee tante ⁊ tam ſuauiſſime ſiti a/
liquādo potum afferas atqꝫ etiam ꝑperdas ꝙ ſitienti tantalo nō ſuf
ficit guttula roꝛis. Valeto locumqꝫ meum tuo in pectoꝛe ſaluū tene/
to. nam tu in meo habitas quo nunqꝫ tempoꝛis te q̄cūqꝫ vis euulſerit
Ex. N. Maij die vltima ⁊ hoꝛa vltima. galgalus eni̅ preco tempo/
rum medium iam noctis incinit

¶ Petuntur frequētioꝛes littere amici ⁊ ſua p̄ſentia

¶ Immenſas fauentiſſimo coꝛde ſalutes. Etate fili charitate frater
dignitate iam pater ⁊ p̄ceptoꝛ amātiſſime. licet tuo noīe tuaqꝫ fama
et plenus ſum impleri tamē potius tua p̄ntia exopto. Crebrioꝛibꝫ te
laceſſo qꝫ par eſt litterulis tranſgreſſoꝛ fio niſi tua humanitas mihi
pateat meqꝫ apud ſe in amoꝛis dulcedine nō ſeponat. ceterū niſi vere
rer in trāſgreſſionem addere ſumme de crebrioꝛibus mittēdis lrīs in
feſtarem. p̄coꝛ chariſſiē optoqꝫ te diu ⁊ bn̄ valere cui ſemper ſeruus fu
ero qꝫtumlibet abſens. Si aūt ipſe petas ꝙ valeā ita profecto vt mi/
hi nihil ſeruo tuo p̄ter tuam p̄ſentiam abeſſe videtur

¶ Reſponſio ad precedentem

¶ Salutē plurimā ꝑ amoꝛis cōſtātiā Miroꝛ vir p̄ſtantiſſime quis
tibi mei imaginē adeo impꝛeſſit ꝙ tu p̄ceptoꝛ meus ⁊ dn̄s me patrē me

preceptorē atqꝫ te ſeruū appellares niſi hoc effecerit magnus in me a-
mor tuus qui me ſingis qualē me optas. Conaris quoqꝫ me extolle-
re ⁊ vbi nequis ipſe deſcēdis vt me tibi vel ꝑferas vel cōmodius ēq̄s
quo me illudi atqꝫ rideri crederē niſi tue ꝟturis ⁊ notiſſime fidei can-
dor obſtaret Sed mihi crede ſic me exiſtimās terrebis emptores Di-
ſcute igitur non mei oris ſed tui erroris imaginem . noli ſic habitum
mee mentis induere quem coactus exuas duꝫ propius aſpexeris . nec
latius rogo q̄ꝫ eſt de me dicito . ſed certe minus ſi quid mimo minus
eſt iudicium omne tecum eſt vbi amor imperat . nec potius amatori
credendum q̄ꝫ oſori in iudicio pares ſunt . errant ambo . ſed alter hone
ſtius. Breui ad te venturus ſum quo animus meus qui ſcriptu pla-
ne oſtendi nequit verbis appareat. Interea vale

Amicus rogať vt frēm inducat cautius mercari

¶ Salutes plurimas fine atqꝫ mēſura carētes. Nō ſum neſcius fidiſ-
ſime vir q̄ꝫtus ſit amor in me tuus q̄ fides queqꝫ obſeruantia. Noui
etiā moleſtiā tuam quā egre laturus fueris ſi pluribꝰ ꝟbis abs te pe-
tam qđ tua ſponte ſis facturus. Soror mea moriēs filiuꝫ reliquit q̄
ſepe ad loca tua nauigio proficiſcitˀ magna aggreditˀ . formidat nihil.
et alta conať Nimis aūt vētis fidit ⁊ pelago . nimiſqꝫ fortune cuius
ars eſt metū demere vt licētius feriat. Neſcio quo aſtro natus oīa ap
petat ſupra vires. Rogo ꝟbis dulcibꝰ eius cōpeſcas impetū ne ſua ꝑ
dat ſeſeqꝫ ꝑcipitē dedat Probis ē moribꝰ ingenio claro . ſed q̄ddā hꝫ
neſcio quid lōge ſe altius. Tenes q̄d velim cupio ſcire q̄d agas q̄ꝫ va
leas . ⁊ quo in ſtatu res tuas collocaueris. Uale oīmi validitate ꝓſperi
us Ex Ipris ſeptēbris ſole decimo raptius caſu coruſci luminis.

Cōmendatur cauſa vicini amico

¶ Salutes partum tibi nūcius meo noīe dabit. Qui tn̄ ſi oēs quas ti
bi adeſſe velim ꝑgat depromere citius lunā manibꝰ captauerit vl' vl
timā attigerit equoris guttam. Habet rem vicinū meum tangentem
tibi exponere quā ſi oneri duxeris foueris adiuueris nō me videꝫ fa
uoris imemorē . totū eñ id mihi factū accipiā qđ cūqꝫ in eū cōgeſſeris
Omitto rē narrare ſeriē ⁊ circūſtātijs lōgiorē q̄ꝫ paucis dici q̄at quā
eius q̄ has defert organo cōmodius audies Nō tn̄ dedignaberis ro
go ſi vel tue dignitati vel mee volūtati ſermo eius nō vſqꝫ ſatis con-
gruat . cuius ſimplicitatē facile fueris tua induſtria ſuppleturus queꝫ
nec Pallas docuit nec inſtruxit Cicero . tenuis ei ſapiētia ē ⁊ mior elo
quētia . ſed q̄ꝫto prudētia deficit ⁊ facūdia . tāto fide ꝑſtat ⁊ ꝟitate ſic
qꝫ alterū alteꝝ purgat vt qđ horſum ꝑdiť aliorſum affluat. Tu felix
vale tpe lōgo Uolatim ex Bruggis iulij quinta rapida velocius au-
ra Tuo queſo genitori me cōmendatū facito . qui quotiens amicos
memoria voluo mox ſemꝑ inter primos emergit

Excuſatur ſcribēdi ineptia cū credentia latoris.

¶Salutes ⁊ gaudij altū aceruū. Nō tam gaudet culmis aureis ceres nec maturo palmite bacchus q̄ꝫto gaudio lr̄is tuis ſum affectus ſuauiſſimis quidem miro artificio ſubtiliſſimoq̄ꝫ filo contextis. quibus vix auſim reſpondere ne videar eloquentiam violare. Proijcio igitur pauidum calamum non potentem quod par eſt. vel te dignuz effundere. Litterarum igitur vices lator ſuppleturus eſt qui te teſte fidus ⁊ verax eſt. nil aliud reſtat q̄ꝫ aſſit ei memoria tenax. Parcito ineptie ſtili deformiq̄ꝫ caracteri. fecit feſtinātia ꝙ non tam litteras q̄ꝫ muſcarum lituras depinxiſſe videor. Si quid reliqui ex me velis mihi fidenter precipito qui plus oblectamenti tuis ſemper in ſeruitijs ſumpturus ſum q̄ꝫ in melle muſce vel in mure cattus. Uale iocundiſſime Ex Colonia Julij vltima eo mane dum adhuc nondum fulgor phebi vmbras noctis abſterſerat

Conqueſtio fit de ſocij immatura morte

¶Dum famulus tuus ſeſe mihi obulū daret cōtinere nequi qui non immaturā cōſodalis mei mortē in tuo ſinu defleuiſſem qui raptus feſtis ſeptembris prima immatura morte mergitur veſtē mortalez exutus. quis nō doleat tante indolis iuuenē prime iuuētutis flore extinctum ſumma cōſecutuꝝ ſi eius virtutes maturuiſſent. Qui ſi lachrymis redemi poſſet oēs ſui cōſodales in lachrymas liqueſcerēt. Mirꝫ dictu ē q̄ꝫ dulciter vita defungit̄. ita em̄ ꝓinq̄re videbat̄ ad exitū vt ſi in portu nauigās paulatim vela deponeret. Uale hec ſcripſi nocte ieiunus ꝗ die pacta nō adhuc panis micellā guſtaſſem vel liquoris guttulā. ſic lachryme ſic gemitus ſic dolor ipſe imperarūt Lōgior eē; ſed triſtis eſt animus triſtis calamus ⁊ triſte ſigillum

Reſpōſio cōſolatoria ſup ep̄la p̄cedente

¶Plurimas depulſo dolore ſalutes. Litteras tuas legi ſingularis amice. quibus lachrymarum guttulas imbibitas vidi que chari ſocij tui interruptam inter p̄ma incrementa indolē ⁊ tuū dolorē nunciāt Sed conſulo tamē chariſſime frater deſine diutius dolore intabeſcere modūq̄ꝫ ſerues. qui nec impietatē patiat̄ neq̄ꝫ inſaniā. Omnis modus in medio ē. ſcio ꝙ nihil difficilius ē q̄ꝫ magno dolori imperia dare. ſed nihil muliebrius q̄ꝫ cōſumēdū ſe dolori cōmittere. Lachryme em̄ ſunt arma mulierū. q̄d em̄ mirꝫ iuuenē mori cum nihil aliud vita noſtra q̄ꝫ ad mortē iter eſt que quoq̄ꝫ furia pro eo tantope dolore qui nunq̄ꝫ doliturus ē. nō reliquit ille te ſed anceſſit ꝗ ex mortali carcere emiſſus hec mūdana ex alto iam deſpicit ⁊ deū ꝓpius intuet̄. fruitur nūc apto ⁊ libero celo. lucē nō ꝑdidit ſed maiorē nactus ē. Scias em̄ nihil proſutuꝝ q̄d doleas ⁊ oculos tuis fletibus exhaurias. facilius em̄ a te dolor tuus ei adducet q̄ꝫ eū ad te reduxerit. Uale non latius ſcribo preuentus noctis ab vmbra.

Reſpōſio ad idē ſub alia forma

¶ Ingentes ſalutes cum ſincere dilectionis affectu. Quāprimū cha/
riſſime vir conſodalis mei ꝑcordialiſq; amici obitū ſciſſem. ad ꝑmaȝ
rei famā corrui miſer ⁊ velut repētino fulminis fragore dirigui. atq;
mox mihi mortalia cūcta viluerūt In eo tanq; in ſpeculo video q̄ſtē
rerū noſtraꝝ firmitas. ⁊ q̄d mihi nūc ſpei ſupſit admoneor Idem no
bis animus erat vna etas. vna fides. vnaq; voluntas. ſumma quo/
q; ſtudiorum paritas. vno eñi calle gradiebamur. vnū terminuȝ pe/
tebamus. vnus labor. vna erat intentio. vnus vtinā finis eſſet. ideq;
ſepulcrū. Et q̄q; ſcito optime frater viri eē ꝑmum quidē dolorē pro
pellere. ꝓximū extinguere. terciū moderari. vltimū abſcōdere. me tñ
dolor vſq; adeo euexit vt q̄d agā neſcio. Moriar niſi dolorē in fletū
lamētaq; ꝓ fudero. Forte dabit protractio tp̄is q̄d rō ñ potuit Oculi
madēt lachrymis. ſaliūt mihi ꝑcordia. tremēt manus. diſſilit e digi/
tis calamus vix valens depingere. Sed vale.

¶ Alia reſponſio ad idem ſub alia ſententia

¶ Plurimarū ſalutū feliciſſima incremēta. Dū dici ſeptēbris q̄nta
veſꝑ adeēt chariſſime frater oblate ſunt mihi lrē tue doloris quo du/
riter affligeris teſtes quibꝫ ſociū tuū deplāgis ꝑmo vt ſic dixeriȝ eta
tis vere ꝑreptū. Maxie vellē q̄ lachrymas ſpōte fluētes rōnis freno
ſubſtringeres. Nō molliter feras ⁊ effemiate q̄d mutari nō p̄t id illi
accidit q̄d oēs añ ſe paſſi ſunt. oēſq; paſſuri q̄cq̄d nā incepit deſinet
nemo ad vitā edit̄ q̄ nō ad mortē deſtinat̄. Neſcio cur eius mortē im
maturā appellaſti atq; tātope doleas ſociū tuū ꝑmis annis q̄ſi ante
tp̄s ereptū. cū nemini ſit p̄finitū tp̄s. ſine termio oēs debitores ſum⁹
ſic de celeritate conq̄ri nō poſſumus q̄ſi añ diē repetat̄. q̄d ſtatim dū
accepimus debuiſſemus. q̄s nō videt añ oculos quotidie iuuenū de
ferri funera. nō eñ p̄maturum dici debet q̄d tota vita denūciat̄ futu
rum. nec valet ſi dixeris poterat lōgius viuere. poterat etiaȝ ⁊ citius
mori poterat ⁊ aliter ⁊ durius mori. aliū nā citius. aliūq; tardius fa
ta depꝛhēdūt nullū p̄tereūt. Dicito q̄ſo quid hȝ amplius qui cētuȝ vi
xit annos q̄ qui ab vbere ad ſepulcꝝ rapitur. quādo quidē ⁊ vtriuſ
q; finis adeſt tractu aliquid. exitu nil intereſt. Nō ſic accipias velim
quaſi amicis morietibꝫ eos amiſimus. ſȝ in patriam p̄miſimus quir
ſi ad nos nō ſunt illi reuſuri. nos tamē ad illos oportȝ ſatis celeriter
proficiſci. Uale letiſſime ſiccatis oculis dolore ſeiecto.

¶ Dantur grē ei qui amico burſam munere dedit

¶ Immēſas plena bucca ſalutes. q̄ gratuȝ mihi munus tuum fuerit
dilectiſſime frater nec poterit os nec calamus vſqȝ ſatis explicare Eſt
eñ precioſum potius mittente q̄ recipiente dignum. tu more veteris
alexandri magni. qui ſemper extra ſe dona metiri conſueuit Faxit de
us vt bene ſit ꝑpulcre illi virgini nepti tue prenobili. que huius mu/
neris artifex eſt. q̄ aragnē ſupat ⁊ palladem equat. eueniat illi vir di/

gnus tāta virtute qui ſobolē generet ſue matris imitatricē. Ceteꝝ te
maiori deſiderio videre cupio ꝙ̄ nūc paſchalē adeē diē quo piſcib9 at
ꝗ oleribus oleoꝗ ſemotis veſci carnib9 poſſim. Scriberē amicis me
is niſi mihi tp̄s parcū ⁊ nūcius ꝓfeſtinus eſſet. Sed te rogo mea nūc
ſis epiſtola. diceſꝗ oībus ſalutes plurimas. mihiꝗ bene eē ⁊ ſoſpi/
tem me ducere vitā. Uale dignitate parens etate frater dilectioneꝗ
ſodal' ⁊ me vt facis ama. ſꝫ magis ꝙ̄ facis ſeptis vtere Nūꝗ ex me ꝗd
fruſtra petes. ſi mō quod petieris in mea fuerit poteſtate. Ex Colo/
nia die qua palmarum rami eccleſias ornant

Excuſatio de nō reſponſione ſup litteras miſſas

¶ Promptū ſeruiendi affectū loco ſalutis. Non ſatis intelligo cha/
riſſime vir cur vel ioco vt ſoles vel ſerio vt vereor ſupbie me accuſas
ꝙ tibi reſpondeam nihil. quaſi ea ſint tp̄a ꝗbus cuiꝗ liceat loqui ꝗd
ſentit. Itaꝗ magis eligo abs te ſupbie accuſari ꝙ̄ damnari ſtulticie
Te igitur rogo equo animo pacare ſilentiū meū. me ꝗꝗ tante ſinas
habere ſalutis mee rationem donec aliūd e letior dies illuxerit. cū em̄
liberius ſcribere licuerit obtundam te multitudine ⁊ prolixitate ver/
borum nō eſſet hoc tp̄e leue mihi emergere ſi vltro me incauto verbo
fluctibus immerſerim Satis ſcis quid dicere velim hec non attingo
profundius. In reb9 alijs omnibus me vtere ꝓ tuo arbitratu. Patri
tuo plurimas ſalutes meo nomine dicas. atꝗ eum in mei cordis cen
tro ſedem habere. Faxit deus vt lōgiſſimo noſtris tuo fruatur. Ua/
le ſitꝗ tibi ſanitas multa ⁊ vita cornicis.

Conſuluit amicus amico ꝙ Louanium veniat lecturus poeticas artes

¶ Honores plurimas pro ſalute Si Louaniū venire velis lecturus
poeticas artes. ſcio ꝙ nunꝗ̄ taꝫ letus herculem ſuſcepit euander aut
acheſtes anchiſem ꝙ̄ te ſint ſtudentes omnes recepturi. Id tibi peru/
tile cenſeo. qꝛ frugifer illic campus eſt ⁊ pauci meſſores. ⁊ licꝫ plures
eſſent tibi tamen ſic tua ſunt merita priores partes ſic deberentur. ho
nor tibi plurimus eſſet. ⁊ quod forte libentius audies bono lucro co
mitatus. Nam is honor iocundiſſimus eſt cui lucra cōnectūtur. Ca
duca nam res honor eſt ſi non pecunia ſuſtentetur. Uale confideꝗ
me non tm̄ mei ꝙ̄ tui boni cupidum. dabis veniam conſilijs meis. rāꝫ
profunde mihi in corde locaris vt de tuis non poſſum nō eſſe ſollici/
tus. Uellem vno eſſemus atꝗ eodem loco quo alter altero frui aſſi/
due poſſet. Reſcribe quid decreueris. nam tam diu pendebo ꝙ̄diu
tardauerit tua reſponſio. Dicit ſe breui rediturū nuncius qui promiſ
ſu leuiuſculus eſt. ſed frequenter factu moroſus Rurſus vale Ex Lo
uanio feſtina leuiꝗ arūdine Marcij ſole tercio.

Reſponſio ad precedentem epiſtolam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

¶Salutes in conſtantiam multas. Tantum mihi honoris ⁊ beni/
uolentie quotidie tribuis amice meis mihi oculis carior vt me pude
at tanti cultus. Nā iuſta ſtatera minus in me ponderis inuenerit q̄
tu conaris adijcere. Itaqꝫ tibi cauendum eſt ne aut me aut vtrūqꝫ no
ſtrū fallas. ⁊ ne quandoqꝫ vanus laudator inueniaris ſi quis me ca/
ſus ad tuum locum appulerit vbi mea preſentia nomē obumbret nō
eīn is ſum qui meipſius ſum neſcius. De me rogo loquaris partius.
ne qui grauiſſimus ⁊ ſis ⁊ habearis minoris iudicij eſtimeris. Sed
tamē monſtras animi benignitatē qua eos oēs ſimiles tui iudicas
quos in amiciciā admiſiſti Qd aūt in tam florēti ſtudio poeſim legā
que nūqꝫ ſuos me choros intrare ꝑmiſit tā cōſultū mihi eſt facere q̄
nomē ⁊ famā ꝑdere. neqꝫ in reliquū tp̄s multū his muſis inſiſtere cu
ro Stultū eſt id velle ſequi quod ab omnib⁹ deſerit᷑. miſere iaꝫ muſe
gemūt. extinctus Orpheus ē. extinctus Virgilius atqꝫ Homerus. ie
iunus cantat Lucanus in hortis Nō video q̄ ſic vnqꝫ muſe reſurgēt
vt ſertis ornate leta carmina canāt. etiā eſto q̄ aptior eſſem nō video
me facile louaniū aſſecutur q̄tū domi negligerē Vis ergo vt cordis
mei nucliū pandā. plus mihi hodiernū ouū q̄ gallina craſtina plane
loquor. Amicicia eīn claudi nō vult ſed gaudet apꝗtis Vale omni va
lore valētius. Si quid vis ꝑcipito paratus ſꝑ fuero ſi velim eſſe q̄ de/
beo. Ex Morino Junij ſeptia hirūdineo volatu raptus

¶Hec epiſtola replicat cōtra ꝑcedētis ep̄le r̄nſionē

¶Salutē in eo a quo oīs ſalus eſt. Te ſanū audiēs plurimū letor a/
mice ꝑcare tanqꝫ ille q̄ tibi ſim vera dilectione cōnexus. nec ſecus intel
ligo q̄ q̄ omnia q̄ te tangāt me pari neruo contingāt. ſed vt tibi tua
pace patuleqꝫ quod laudas ore loquar qui vbi es manere decreuiſti
plus captū laudās paſſerem q̄ volantem aquilam. nihil mihi videt᷑
tua opinione delirius. Cū louanij pluris valeat aeris vncia q̄ vbi es
pleniſſima libra. vix quoqꝫ ſunt vbi morā geris riuuli qui vni ſitien
ti poſſint extiguere ſitim. Procedes ſi ſapis ad aquas latas ⁊ altas. v
bi erit tibi natandi atqꝫ piſcandi ampla facultas Quid tam pōderas
id paruū qd̄ habes. timēs ne minora ſuccedant. Pone hūc metum.
ſub fortuna viuimus oēs. infelix ſꝑ manet ⁊ qui nūqꝫ alta tētauit ſꝑ
iacet cūcta formidās. Nā vt antiquū ꝓuerbiū ē magni piſces capiū
tur in alto Nō agā nūc tecū plurib⁹. ſi hec nō te mouerint iocans dico
vale valenter. etſi ſic libet tua prudentia ſubmergaris.

¶Scribit ſecretarius oppidi Bergēſis ad regentē peda
gogū in louanio vt de rectore ſcholariū oppido ꝓuideat᷑

¶Salutem et ſi quid iocundius ſalute poterit exoptari. Ha/
buimus venerande magiſter ⁊ domine magiſtrum ſcholarium be/
neficio longe etatis expertum pulcherrimis viuendi modeſtijs or
natum. Qui eīn velut ſanctiſſimus cenſor ſtudia iuuenum incita/

uit. Eloquētia quoqꝫ ſciētia ꝛ moribꝫ p̄ſtantiſſimus ipſe ad phenice-
ls homeriā exemplū puerilē teneritatē ita cōpoſuit vt ſimul dicere ſci
re facereqꝫ doceret. Qui iā plenus dieꝝ tāti laboris impatiēs dictas
ſcholas in manus oppidi reſignauit. Ad te igiꝉ iuſſu oppidi ſcribo vt
ei nūc aſſis adiumēto quo ſucceſſoꝛ habeaꝉ. q̄ pꝛe ſe iudicia boni rcō-
rīs ferre videaꝉ. q̄ etate lr̄is ꝛ vita talis ſit ꝙ ꝟtutes bonoꝛumqꝫ moꝝ
curā a lr̄āꝝ ſtudijs nō ſeiūgat. Sed ſil' ſcholares inſtituat tā ad bene
agēdi qꝫ bn̄ ſentiēdi rōem. Quo p̄iter ꝟtuti vacēt ꝛ lr̄is ꝛ bone menti
Uale in eo qui p̄ſidet om̄i creato. Ex Bergis ea feſtinātia qua cala-
mus ſua celeritate volucrē. ac pendentē in aere lepoꝛē ꝑuerteret

¶ Reſpōdet regēs in Louanio petitioni ſecretarij

¶ Amiciam nūqꝫ ruituram loco ſalutis. Uenit ad te colēde viꝛ me q̄
dem cōſule magiſter hic q̄ has ꝑfert tecum loq̄ndi grā. ac ſeſe ſtatuen
di certioꝛē de loco veſtro de ſcholariū onere de aere ꝛ lucro ꝛ alijs que
hāc rem reſpectant. ꝛ quo certioꝛ fias. quid legiſlatoꝛibꝫ oppidi tui cō
ſulas Teſtoꝛ ego optima fide me noſſe neminē q̄ huic rei p̄fici vellet
cui p̄ter diuitias paucioꝛa qꝫ huic deſint grāmatice atqꝫ poetice val-
de peritus eſt ꝛ in cantu firmus ꝛ pꝛomptus. Nemo quoqꝫ vel vni
tam gratus qꝫ hic omnibꝫ. nec quiſquā eſt q̄ eum nō parū laudat qđ
nō tam etatis maturitate qꝫ vite meretuꝛ. De quo mihi benedicendi
citius tempus qꝫ cauſa deficeret. ꝑuſquā ꝟba qꝫ animus. ſic ſua me-
rente bonitate. Nūc igitur tibi trado de manu (vt aiunt) in manum.
eumqꝫ in tua amiciciarum pharetra vt electā ſagittam abſcōde. Pro
aperto habeo ſcholis ꝑ eum vberius qꝫ ſibi per ſcholas foꝛe pꝛoſpectū
Nam magiſter iſte talis erit qualis achillis pedagogus phenix erat
cuius ep̄la tua meminiſti. quē idcirco peleus. vt eſt apud homerum
achillis cure p̄feciſſe dꝛ. vt dicēdi p̄iter atqꝫ faciēdi ductoꝛ foꝛet atqꝫ
magiſter. Uale optata valitudīe. Prolixius ſcriberē niſi fames ꝛ ho-
re cibū expoſcerēt. Si aūt mea opera aliquādo egueris paratioꝛē me
inueneris qꝫ tuos tuis pꝛuritibꝫ vngues.

¶ Cōmendatur filius ſuo magiſtro ꝑ patrē filiū ſuū paterno quodam erroꝛe laudantem

¶ Salutes amiciſſimas Juuenis hic venerabilis magiſter ꝛ dn̄e cu-
ius e manibꝫ has accipies. ingenij diues ſꝑ fuit. cuius ſi nō pater eēm
latius nobilis indolis generoſum ſpecimen cōmendarē. Qui ſi nō fal
loꝛ aut nimia ſpe ludoꝛ facile in doctū viꝝ euaſerit. Ex cuius ingenio
et tibi ſolaciū ꝛ illi p̄ſidiū ſpero futuꝝ. Nā ſi ingeniū cū annis confe
ras mox annos videbis ipſo ingenio ſuꝑatos. Hec ſumma ē tuus eē
incipit tarde deſiturus Jnter dilectiſſimos eū cōnumera atqꝫ quo ꝑ-
pius poteris tuū ſimilē effice. Qđ eo facilius ſpero futurū quo ſoleat
in fertili fundo ex paucis ſemibus valida meſſis exurgere. Dabiſqꝫ ſi
bi ſocios ingenio acres quibus inuideat qui ingenium eius irritent

quorum laudibus torqueatur quibus ita excitetur vt viciſſe ſe gau/
deat ⁊ victū eſſe doleat. Uale in eo q̄ numerat ſeculoꝝ dies ⁊ horas.

¶ Reſponſio magiſtri prudentius iudicantis

¶ Ingentes ad vota ſalutes. Patiaris vir optime id quoqꝫ nō feras
indigne ſi forte plus dixero q̄ꝫ audire cōcupiſces. qui filium ꝓprium
ſymeagnatum charipendis laudas atqꝫ attentius admiraris ꝙ inge
nium clarum altum multiplex habeat. quod tamen valde remiſſum
inuenio. immo tepidū frigidoqꝫ proximum. qđ tandez congelabitur
niſi virgarum calore foueatur vſqꝫ adeo triſtem agreſtem incultā ha
bet indolem. vt eum ioculares facetie vix in riſum commoueant. mul
tum ego vereor ne eum docendo ſemina mādentur arene. Scis enim
q̄ꝫ raro germinat quod in aridum iactum eſt. Solet tamen vt ficta
diligentia me fallat ornare libros. liniare papirum. ligare ſexternos
ſimilis illis qui ſemper ſpeculum poliunt ſed ſpeculari negligunt. qđ
ex ſe agit. aut nihil eſt aut nihilo proximum. Conabor tamen qđ de/
derint vires in eum lrārum opem tranſfundere. vtinam tanto profe/
ctu quanto conatu. Uale longos dies in largitore dierum Ex loua
nio Maij ſexta eo mane quo ſol nec dum ſe dederat orienti

¶ Rogatur amicus vt ſuum ſtatum pandet amico

¶ Immenſas iocundo corde ſalutes. Scio vir optime tibi tempora
non adeo vt mihi libera fluere. Satis habebo ⁊ nil requiram ampli
us ſi dum ocium dabitur me certiorem efficias tui ſtatus tuiqꝫ vali/
tudinis. quo nihil mihi iocundius. nihilqꝫ facere potes optatius Si
igitur vtcumqꝫ tibi preciosum nec te amantem ſpreueris. Rogo in/
terdum ſuauiſſimis litteris tuis me viſites. reficias ornes Nunquā
enī quiſquā ad me venit nomen tuum in ore gerens qui non mox ſen
tiam titillare mihi pectora mea amore quodam mirifico tui. Hinc/
hinc eſt ꝙ creberrime ſcribo. litteraſqꝫ tuas frequenter expoſco. hinc a
miciciarum tuarum fores totiens pulſo. quas ſi aperueris me crebro
habebis hoſpitem. Uale (vt aiunt) carpa ſanior. ſponſo quidez letior
adamanteqꝫ diuturnior. Ex Leydis manu currente, leuiſſima pen/
na. oriente iam ſole iulij trahente decimam

¶ Reſponſio ad precedentem epiſtolam

¶ Salutes feliciſſimas Amice mihi precordialiter chare. non ad ma
num habeo quod ſolidi ſatis reſpondero tibi de ſtatu meo ſollicito.
nam ſi ſtatus a ſtando dicitur nullus mihi ſtatus eſt ſed lapſus poti
us atqꝫ ruina. ſic etas ſic labor imperant. Nulla mihi permitteret cu
ra quietem que vires animi adeo ſpargit. corpuſqꝫ cōterit. vt vix tor/
pentia mēbra trahere valeo. fioqꝫ ſenex ante tp̄s algore ſolutus. Qui
igitur ſtatū meum noſcere cupis. nō hirūdinem celo volantē. non le/
porē in campis currentem. non ceruum in montibus ſalientez. ſed re
ptantem cum labore teſtudinem cogitabis Uale, breuem forte epi/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

ſtolam dānabis ſed melioꝛ breuis q̄ nulla eſt. Ex louanio tarde dū verbum Uirgilij eſt. Nox erat in terras aīalia feſſa per omnis Aliu um pecudumqꝫ genus ſapoꝛ altus habebat.

¶ Ad pictoꝛem vt iuuenem pingere doceat

¶ Sincerū affectū pꝛo ſalute Scis q̄to tp̄e ⁊ q̄ optima fide chariſſi me vir mihi ſeruierit genitoꝛ huius q̇ has ꝑfert. Cogit ita me nō mi nus humanitatis cōpaſſio q̄ iuſticie neceſſitudo. vt hūc gerulum tue charitati cōmēdatū efficiā Rogo igitur ꝙ eundē pie ſuſcipias in tuo pingēdi artificio inſtruas Qui adhuc quaſi implumis auicula in ſuo nido cōfouēdus eſſet niſi ob egētiā pr̄is añ tp̄s euolare cogeret Si q̇d denarioꝝ ꝓmis annis alioꝛuꝫ moꝛe poſtulaueris. me pꝛo iuſta rōne ſponſoꝛē habeto. tuū erit curare ne hec noua plantatio tua aliquo in/ mitti turbine moueatur. vices reddā dū vires ⁊ tp̄a dabūt. Quāqꝫ em̄ locoꝝ interuallū nos hoc tp̄e ſubiūxerit. nulla tamē diſtātia loci nulluſqꝫ tp̄is fluxus tui memoꝛiā ex meo pectoꝛe poterit expingere. Nec facile crueris q̇ mihi pꝛofundus a longo inuiſceratus es. Uale feliciter. omnibuſqꝫ tuis in rebus me ꝓ tuo arbitrio vtere.

¶ Reſponſio ad pꝛedictam epiſtolam

¶ Non minus pꝛomptam q̄ debitam oblatōem ſeruitutis. Nō tāꝫ fumus oculis moleſtus eſt. nec tam acetum dentibꝫ q̄ tua me angit abſentia. p̄ceptoꝛ colendiſſime Delectarūt tñ me lr̄e tue te meipm̄ p̄ ſentātes. nō ſoluꝫ diſertiſſime ſed certiſſime teſtes amoꝛis mirifici er ga me tui. Quid aūt aliud nūc ad te ſcribā non habeo q̄ vnuꝫ illud q̇d ⁊ libēter apud oēs indeſinēter p̄dico me tibi debere plurimū Nul la em̄ maioꝛ ad amiciciā tractū eſt q̄ meritis p̄ueniſſe amicū. Agre/ ſtis certe mihi animus eēt ſi q̄ impēdere debuerā repēdere nollē. itaqꝫ velim tibi certo ꝑſuades me vnū eſſe ꝑpetuoqꝫ futuꝝ q̇ nihil recuſa/ turus ſim tua cauſa. Quare abs te peto integro aīo vt oībꝫ in rebus meipſo opaqꝫ mea nō vtaris ſolū. ſed etiā ſi rei tue cōducat (vt ita di xerim) abutaris. Amoꝛ aūt erga te meus quātus ſit in hoc iuuene in arte mea pictoꝛia inſtruēdo nō minus re q̄ opinione cognoſces. Ni hil mihi gratius erit q̄ me totū ſeruitijs in tuis effundere Emoꝛi em̄ malim q̄ ingratus inueniri. Uale omni iocūdo iocūdius

¶ Dantur gratie ei qui deſideria amici impleuit

¶ Salutes tantas penna nūqꝫ depinxeris. quantas o iacobe meus tibi exoptat animus. ſed vbi deſint vires ſit pꝛo affectu volūtas. Ui di lr̄as tuas oꝛnate ⁊ celeriter eo loco eoqꝫ tp̄e ſcriptas vt p̄repta tibi potius eſſet pꝛout relatu didici latoꝛis q̄ cōceſſa ſcribendi poteſtas que littere incertum me linquūt an ſententia magis oꝛnatu ve an ce/ leritate ſint mirande que magnū pꝛe ſe ferūt pignus amoꝛis. quo vi/ deo ꝙ mutari neſcit inueteratus amoꝛ ⁊ ꝙ nihil in amicicia vetuſta te dulcius eſt. Clareqꝫ ꝑſpicio ꝙ ſic amicos amas quaſi nō liceat deſi

ſere. ſed eant hec. nā amantis eſt amatū nō onerari laubibꝫ nec ē ami cicia bñficioꝝ cōputatrix. q̄ nō numeꝝ vel qualitatē ſed affectū pōde rat Quod āt deſideria mea adipleſti innumeras tibi grās habeo qui ſemꝑ magna cōſtantia tuis votis poſtremus ⁊ ꝑmus adero Amplec torqꝫ ſemꝑ te ſuaui amicicia. nō quidē minus q̄ꝫ q̄ oīm maxime Nec propiori tue veſti quā camiſiam vocāt ceſſero quā te dulciter ample ctentē ꝑmam oīm induis. ⁊ nil poſtremam exuis te tñ nō relictura ni ſi eam abieceris. Uale in eo qui celū pinxerit ſidero multo

Magiſter ad magiſtrū rure morantem

¶ Nihil nobis ambobꝫ amice chariſſime negligētius eē arbitror. me ſcꝫ q͏ꝫ te louaniū nō attrahā tibi quoqꝫ q̄ huc tua ſpōte non aduolas Miror q͏ꝫ ibi eſſe nō malis vbi aliquo numero ſis q̄ꝫ iſtic in rure vbi vel ſolus es vel ſolus ſapere videare. ⁊ vbi nihil auditur q̄ꝫ ſtrepitus fremitus ruſticorū clamor tonitruū ⁊ rudentiū ſibulus Sūmopere ſpero vbi has videris ſi quid imago veteris noſtri amoris. ſi quid re liquit gratieqꝫ valebūt ad louaniū te diuertes vbi q̄ꝫtum hoīm grati am valuero tibi valebo. Ex Louanio Maij quinta tam rapido ca lamo quaſi iunctas haberet dedalij pennas

Reſponſio

¶ Gratiſſima mihi eſt ⁊ memoria tua ⁊ eius etiā augende voluntas. Ab optimo em̄ aīo ac mihi deditiſſimo tuas lrās pſiluiſſe ꝓpēdo. q̄bꝫ nihil audiuerūt aures mee dulcius poſtq̄ꝫ te audire deſierūt. q̄s hila ri corde legi. rurſuſqꝫ legi veneratione magna ⁊ oculis multis. me/ mor amoris in me tui q̄ me in frēm recepiſti. ſolatio fouiſti. ſumpti/ buſqꝫ iuuiſti. vt nūq̄ꝫ cū hoīe cōiūctiuis vixerim neqꝫ mihi hūc in diē te fidior aut amicicior q̄ſquā ē. Itaqꝫ velim me tibi talē exiſtimes q̄ pro te nō vllū piculū effugiat. ſꝫ an etate decurſa ad ſtudiū rurſus re/ deā dū deferbuit iā ingeniū vbi mihi libri ſolatio eēnt vt cecis pictu ra ⁊ aſino lira. nōdū decretū habeo Si tñ cōſilio nō acq̄euero tuo mi hi prudentiā nō fidē abeſſe putabis Uale amice memor amici

Frater fratri ſcribit Louanij cōmoranti de ꝓpoſito ſenioris fratris ad religionē

¶ Frater noſter ſolitudinis auidus clauſtro ſe dedicauit ſibi victurus qui multa die patrie vixit ⁊ amicis. Cui dum ſuaderem q͏ꝫ ſe matri/ monio daret progeniem noſtrā pulchris plibꝫ adaucturus. mox ait ridiculum eſſe et ioci genus ſponſum ſenem tanq̄ꝫ aptā forte ſenectaꝫ nuptijs q̄ꝫ pruina meſſibus. Addidit quoqꝫ tempus eſſe in hac ſemi rupta etate vt fluxis caducibuſqꝫ rebus poſthabitis tandem ſecurius anchoram figat. ne nox deprehendat euntem. vtqꝫ anime ſue curas illas impendat quas corpori preſtitit atqꝫ fortune. Satis enim iam doctus. quid opes. quid honor. quid inanis gloria proſit. Tu fra/

ter ocius ad me ſcribe tui ſup̄ hac re animi modū an probes an dole
as an ſuo ꝓpoſito gratuleris. Uale ſaluus, ſanuſqꝫ maneto. Ex Bru
gis ꝑfeſtinãter vna tibia ſtante altera ferẽte papirũ. ⁊ ea hora qua di
es qua martius qua ianua domus cum epiſtola clauderetur

¶Alia epiſtola ad idem in eandem ſententiam

¶Sit tibi frater optime leta dies ⁊ vita perennis. Frater noſter euo
grandior illuſtriſſimi domini noſtri ducis ſecretarius ſe religioni con
tulit. in immenſam epiſtolam extendam ſi temptẽ perſcribere quo in
genio quibuſue medijs vſus fui. vt eundem ab hac mente deflexiſſe
vt nobis om̄ibꝫ manſiſſet in ſeculo adiumento ⁊ ornamento. nec forꝫ
leui quadam incõſtantia honores ⁊ lucra proiecturus cluſtraqꝫ re-
linqueret viris ad parua natis qui maiora nõ poſſunt Ad que frater
ſubridens his verbis interclusit. Non vicium auro frater eſt atqꝫ ar
gento ſi ea iumenta nõ appreciãt q̄ neſciũt eſtimare niſi fenum ⁊ ſtipu
lam. Non viuit vſpiam qui mihi ꝑſuaſerit vt aranee ſimilis diutius
permaneam. que extendendo ſe inuiſcerat vt vilem muſcam capiat.
Quo audito neſcius quid digne reſponderem mox obticui ex ponde
re verbi velint ſuperi ꝙ fratri cedat in ſalutem. quod tanto conatu af
fectat vt quod feliciter incipiat valeat felicius adimplere. Uale ⁊ que
in his arcana ſunt ea ne efferas peto

¶Reſponſio ad predictam epiſtolam

¶Litieras tuas chariſſime frater indolui legens rerum fratris noui
tate commotus lachrymis gene maduerunt. nec deſino adhuc has
dum ſcribo oculos tergere. lachrymaſqꝫ labellis exſorbere Supplex
deum rogo vt euntem imitetur Gratulor certe fratris mei tam ſan-
ctis deſiderijs vt nam te haberet a tergo ſequentem non me carceres
comite. Nam optime frater quid multa volumus. quid magna pe-
timus. quid alta conamur. Pallida enĩ mors continuo pulſu vndi
diqꝫ nos artis circumuoluat alis. nec quicquam eſt vita noſtra q̄ꝫ fu
mus ⁊ vmbra. ſi hodie viuimus quis ſponſor eſt craſtini. Quid pro-
deſt diuitias celerem finem habituras ſine fine querere Eſt omnis vo
luptas omnis honor. omnis mundi gloria vt ſtuppe flammula. que
ceſſans mox videtur non fuiſſe. pauca ſepe diſtantia inter gaudium ⁊
luctum eſt. nox eſt vicina diei. Quid proſunt longa ſtudia ſi memori
am ſuperni temperis non ingerant. quid prodeſt omnia noſſe ſi noſ-
ipſos ignoramus. quid prodeſt ꝙ congrue loquamur ſi incongruam
vitam agimus. vel quid ornate dicere. ſi nos fede viuimus. vel quid
in ſcholis ſanctam vitam pulcris verbis diſceptare ſi negligamus ver
ba in actum deflectere. Sed parce verbo calamo calida manu ducto
quem calor in curſum euexit. Uale ſemp̄ intentus q̄ꝫ labilis ipſe mũ
dus ſit. tibiqꝫ queſo proſpice ne cum labenti inhereas cum labente ꝑ
ruas. ſat ſit dictum ſapienti.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

¶ Alia miſſio ſuper eandē in qua mādat ſe frater ſequutur.

¶ feliciter viue pro ſalute Affecerūt me frater chariſſime ingēti gau
dio lrē tue annūciātes frēm meū nullis ꝑcibus vinci poſſe. nec vllis
blādicijs ſuꝑari qn ſe vltro velit religioni dedicare. qd mecū dū vol/
uo ſollicito pectore lōga ſuſpiria traho in eamqȝ ſniam cado ꝙ inco
mitatus nō prodidit. q̄ ſuū aīm cū meo ſꝑ miſcere ſtuduit. Contraqȝ
ego meū ſuo ita camiſcui vt pene ex duobus vnus efficeret Indignū
cenſeo hos aīos in re ſalubri diſiungi. in reliquis tāto glutinīe copu
latos. nec diu deliberādū exiſtimo. factū exigit natura ꝑiculi. qd op
time frater nobis proderit ꝙ maris ſpaciū celi terreqȝ altiſſimos a/
ſtroꝝ curſus. herbarū vires lapidūqȝ ⁊ reliqua nature ſecreta didici
mus ſi nobiſipſis icogniti nos maneamꝰ. Noli chariſſime frater cha
riſſimū frēm a cepto ꝓpoſito deflectere Tuū erit eundē in tam ſalu/
bri ſemita cōfirmare. vt greſſu īpauido q̄ loquutus ē exequatur ⁊ ma
nū ori accōmodet Sȝ parce lōgitudini. ſentio me aīmi calore lōgius
q̄ȝ deſtinauerā proceſſiſſe. Fac valeus meqȝ mutuo diligas.

¶ Conſilium fraternum ſuper eodem

¶ Salute in deo ſalutari noſtro. Fac frater optime ꝓpria ſꝑ diſcretio
ne veharis. ne fruſtra extēdaris in alia te neglecto. Eunt nāqȝ anni
more fluētis aque. noueris licet oīa ⁊ lata terre et alta celi. mariſqȝ ꝓ
funda. ſi te neſcieris edificāti ſine fundamēto ſimilis eris ruinaȝ nō
ſtructurā producēti. eritqȝ vita tua inſtar cōgeſti pulueris vēto vali/
do agitati. Opto hic dicere multa ſȝ breuiloquus eē compellor. duȝ
em̄ has ſcribo vix pūctum reſpiratōis cōceſſum eſt ſic erant occupata
omnia Uale deſideriumqȝ tuum mihi notum efficito. quod q̄ȝ ꝓmū
agnouerim nō tam meatu q̄ȝ curſu implebo

¶ Reſponſio fratris nō aſſentientis cōſilio
fratris. ſed ſuadetur dilatio

¶ Cum inter nos ſemꝑ frater ſteterit tenax vnio voluntatū nec vnq̄ȝ
facere deſieris quod me optaſſe cognouiſti Hic ego vidēs ꝙ ad reli
gionē quadā animi incōſtantia capiaris. mox decreui meam ſniam
tibi aꝑto ꝟbo deuelare. vt aut te in eandē traxero. aut certo teſtatum
apud te reliq̄ro qd ſenſerim. vt ſi quādo qd nolim diſplicere tibi tu/
um conſilium ceꝑit poſſis meum recordari. Subtimui ſepe ꝙ tuum
ingenium ad litteras natum ad alia conuerteres qd ne feceris vt fra
trē fraterno corde moneo nec velꝫ tuo ſenſui fidere. nec te icōſtantie in
uoluere q̄ ſelꝫ admiſſa ſerpit longius. q̄ tamē error magis q̄ȝ culpa ē.
et profcō facile in iuuenes irrepet. Qd aūt ego tuis ſuaſionibus ſta/
tum iam meū etate mutata cōmutē ac me retexerem nō faciā. q̄s tū
ſuaſiones ſcio ex ditiſſima amoris vena ꝓceſſiſſe. Ois em̄ amori me
tuus ex oībꝫ ꝑtibꝫ ſe oſ̄dit. ſȝ eo tēdam vn̄ digreſſus ſum tu ſi ſapis nil

facies leuiter. in om̄i ſtatu multa videbis q̄ nolles Hoc tamē ꝟbum quā vim habet pōderare malim q̄ꝫ aptius ſcribere. Finē do habes epiſtolā ꝟboſiorē forte q̄ꝫ velles. qꝺ tibi ita videri putabo niſi lōgiorē miſeris Uale tibiq̄ꝫ ꝑſuade ꝙ me totū tibi dedo nihil mei mihi reliquēs

¶Aſſentit cōſilio ⁊ dilatōi donec mutuo colloquatur

¶Salutem tibi frater dicit perennēq̄ꝫ leticiā His iam lr̄is tuis quaſi oculis coram ꝑſpexi optime frater fidē in me tuam ⁊ beniuolētiam dices forte quid antea. ſemꝑ quidē ſed nun q̄ꝫ illuſtrius. hoc certe habe nihil noui ſtatus aggreſſuruꝫ donec mihi poteſtas p̄ntis tui fuerit cuius cōſilio dum nō parere cepero mei fiā diſſimilis Sciaſq̄ꝫ me tui aduentus expectatōe ſuſpēſum quē vigilās aio verſo. et ūtq̄ꝫ mihi omnia ſi veneris hilaria Sed ne te diutius traham vale. ſol ad occaſum properat. clamatq̄ꝫ nuncius impatiēs more ac ſi aſperos tribulos vel prunas calidas calcaſſet.

¶Rogatur amicus vt vinum emat pro amico

¶Amicias firmo glutimine iunctas Rogo te vir optime ꝑ amiciciā mutuam noſtram que abineunte etate incepit. nec niſi funere deſituram. quatenus vini patrie duo plauſtra electa minori quo fieri queat empta. mihi quo breuius cōmodiuſq̄ꝫ valeas tranſmitti procures Atq̄ꝫ des opam vt ꝯtinuo ⁊ q̄ꝫ facillime ⁊ q̄ꝫ ꝓmū ad me vehantur. Et ſi publice fidei lr̄is opus ſit de illis rogo vectori proſpectum iri facias. Auribus meis ingeſtum eſt vina patrie hoc anno creuiſſe amica nature. ac guſtui gratiſſima. ſolitoq̄ꝫ longius ſeruabilia. vectioniſq̄ꝫ tolerantie. De nouis pauca iam calamus dabit. multa em̄ ambigua nobis ad capita pēdent Fluctuamus in medio potentum ꝓncipum q̄ cōtrariꝭs ducunt affectibꝫ. quo dubij ſumus cui littori puppim. cuiq̄ꝫ ditioni applicemus. multis curis torquemur ⁊ angimur ti udimur ſi tam cōſiliū q̄ꝫ fortuna. Immergimur em̄ malo lōga vetuſtate firmato quo ſemꝑ habemus a tergo qꝺ doleamus ⁊ an̄ oculos qꝺ terreat. ſcis amice chariſſime qꝺ dicere velim. nō em̄ auſim ſpēalius deſcendere cū nōdum ſatis tꝑi fidam aut nuncijs aut itineri. Si qꝺ ex me optas poſtulo Interea ſemper valeas ⁊ letus eſto

¶Reſponſio ad precedentem epiſtolam

¶Salutes plures q̄ꝫ habet meſſis ariſtas Et ſi varijs in curis aſꝑiuſq̄ꝫ ꝟſor in laboribꝫ tātaq̄ꝫ mihi quotidie occupatio ingerat. vt vix liberū oculū in aera leuem Uicit tñ meus in te affectus quē iam ſponte ſurgētem lectio epiſtole tue multo ardētius excitauit cōpulitq̄ꝫ me vt vim facerē occupationibꝫ meis. atq̄ꝫ res meas tuis negocijs poſt haberem Ecce vir optime tuis ego deſiderijs parēdo effeci qꝺ tuis lr̄is per me fieri poſtulaſti. Aducūtur ad te duo vinoꝝ plauſtra integriori qua potui diligētia electa. ⁊ minoris quo fieri potuit empta. quorum odor color ⁊ ſapor indicāt eminētiā ⁊ veriſimilē bone duratōis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

conſtantiam. Si quid aliud efficere poſſim quod tibi gratū ſit confidenter impera, velim nō mō vtaris me ſed vſu frāgas ⁊ conteras. latius ſcribere ſed tp̄is nō copia adeſt. dū plus erit ocij pleniori epiſtola vtar. Uale vt opto. ego quoqꝫ valeo. ſi valere ſit cōtinuis opprimi curis ⁊ laboribꝫ hiſqꝫ inuolui vſqꝫ ad aures. Sed tamē dono dei ſanꝰ ſum ⁊ nihil preter ociū deeſt. De bonis aūt tuis ⁊ vacillatiōe fortune noli ſpem proijcere. minus formidanda eſt fortuna minax ꝙ̃ blanda ſepeqꝫ plus pauciorís eſt vbi p̄iculi minus eſt vera ꝟtus minas fortune deſpicit. nec quicꝙ̃ fortuna poteſt cui non poſſit virtus obſiſtere. Rurſus vale ex Louanio alato calamo pennatis digitis celeri motu volantibus.

¶ Repetitur liber accōmodato creditus

¶ Salutes omni optabili gratiores Cū longo iam tēp̄e venerabilis dn̄e, velarium domi tue habuiſti quē librū aliū ad conſtitutū tp̄s tua cauſa mutuatus ſuꝫ. atqꝫ dederim pro eius reditu lr̄as pluimas ꝗs nōdum ſenſi meruiſſe reſpōſum. Nō minus mirari incipio ꝙ̃ ſi molarem pennis ⁊ alis volare viderē. Apparet em̄ mutuo te potius hūc librū ꝙ̃ cōmodato ſuſcepiſſe. itaqꝫ eū in vſum tuū vertiſſe vt apꝰ dominū ſuū nullū relictū videat̄ locū neſcio an ea ꝯditōe mutuo libros accipis vt reſtituas nūꝙ̃ facis mihi vt tua dixerim pace nō mediocrē iniuriā q̄ tua cā̄ ludere videor virꝫ optimū mihi amiciſſimū cuiꝰ fide et beniuolentia habeo exploratius nihil. Id igit̄ qꝺ non petiui ſoluꝫ ſed oraui ⁊ obſecraui vice plurima. rurſus oro ⁊ obſecro profundiſſima p̄ce vt dictū librꝫ qui ꝓpe iam annū tecū erat propediē ad me des vt eūdem tandē remittam ad dn̄m. Nō adduci poſſum vt facile credam hūc librū ita coniectū eternas in tenebras vt nequeat vnꝙ̃ in lucem reſurgere. Fit mox domum redeat ne dominum oblitus ſit. ꝙ ſi tardauerit extrude redeatqꝫ celerius quo exierit tardius. neqꝫ mora ſit vlla q̄n mox aſſit. vel inuitus. Uale eo valerius quo mutuū amorem noſtrꝫ fortiori nexu cōſtrinxeris. Ex Louanio februarij ſeptima raptius ꝙ̃ manus vſta abſtrahitur igni

¶ Cōqueſtū eſt ꝙ plus diuitijs ꝙ̃ amicie tribuat̄ cum credentia ⁊ petitione iuuaminis

¶ Salutes iocūdiſſimas eaſqꝫ ꝙ̃ plurias Neſcio q̄d amice dilecte te ad rem nūmariā ſcḋm paulo auidiuſculū ꝙ̃ ſoleas quo vereri incipio te q̄rende pecunie magis ꝙ̃ colēde amicicie ſcḋm eē ſtudioſum Hic tuum exortū eē ſilentiū qui dū vinū morū obrueris amicicie noſtre videris oblitus Sed hec miſſa facio. venit ad te meo nomine vicinus meus has q̄ perfert vir q̄dem optimus idemqꝫ doctiſſimus. Quecūqꝫ igit̄ ꝟbis meis tibi expoſiturus eſt ea velim nō ſecus accipias ꝙ̃ ſi ex ore p̄ñtis mei emiſſa audires. Quia ergo nō pecuniā ſed tuā operam peto nihil eſt ꝙ de tua ſingulari in me benignitate ſubdubitem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

qui ſemꝑ in me animo beniuolo fuiſti ⁊ ꝑbeniuolo. niſi forſan aduocatorū more oꝑam mihi venalem ꝓponas. Sed (vt tullio placet) amicicia virtus nō queſtus eſt. qua nō pecunia ꝑatur ſed grā. Sed omiſſo ioco hic diligentia opus ē fide ⁊ taciturnitate. oīa ꝑ tua prudentia preſtabis. q̄ es vnus oīm diligētiſſimus. p̄ſertim his in rebꝫ q̄ amicorū interſunt. Uale feliciter. ⁊ ſi q̄d in me eſſe animaduerteris qd̓ vſui tuo aliquādo futur̄ putes id om̄e tibi debitū deditūq̄ itellige. Scriptū leuis arūdinis leuiſſimo curſu Martij luce vltima.

Rogatur amicus vt ſaluū conductū impetret aliquo migrandi

Salutes plurimas quas nō equabit numerus Quia integrā ſemper geſſerim de tuo in me fauore fiduciā. q̄ votis ſꝑ meis libēter intēdis. Hinc te plurimū rogo q̄ apud p̄ncipē noſtꝝ ⁊ auctoritate vales et fide ⁊ grā. ꝙ mihi publice fidei lrās quas voce vulgari ſaluū cōductū dicimus bona in forma cōcedi procures. Abſq̄ his em̄ a loco vbi ego ſum abcedere nō audeo. Qđ ſi facile neq̄ueris nō deſiſtā lrīs meis obtūdere oēs q̄ p̄ncipi aſſiſtūt donec liberā abitionē impetrauero. Ubicūq̄ em̄ gētium hoc tp̄e malim eē q̄ vbi ſum Ubi, abſq̄ magno periculo ꝓpter ciuiles ſeditōes que multe inſurgūt viuere ſecurus nō valeo. Habet em̄ hec ciuitas tot voluptates quot homies. Non minus vtile eſſet iudicio meo vnionē in ciuitate tueri q̄ hoſtes ꝓcul pellere. Quid em̄ prodeſt qui extra ſunt arceri. ſi ab his q̄ intus ſunt laceramur. Ego mi frater in ſirtibꝫ nauigo. vbi nec tuto me teneo nec valeo ſecurus abire. neq̄ hic eſſe ſine ꝑiculo neq̄ alio ꝑmittitur Itaq̄ lupum (vt aiūt) auribꝫ teneo. quē nō minus dimittere q̄ tenere formido. Si q̄d igitur cōſilij habes in portu nauigas. adiuua me tua prudentia ne his fluctibꝫ obruat. q̄ adeouſq̄ ſum aīo ambiguo. ne ꝑturbato dixerim in hac tp̄m dira procella. vt vix ſciam qua corꝑis parte caput mihi collocet. Scriberē latius idq̄ aptius. ſed neſcio q̄ recte hec lrīs cōmiſſa ſint. ſed muto locutus ſum. Interea autē iniurias q̄s quotidie patior. ſi ꝓpulſare nō potero aut cōtēnam aut ꝑferā. fietq̄ ꝟtus neceſſitas Tu optime amice vale in eo qui amicos virtute cōuertit amiciciarumq̄ vires ⁊ nomina fecit

Amicus in ius vocatus conſiliū petit

Tractus ſum in ius coram vniuerſitatis Louaniēſis conſeruatore chariſſime fautor. in cauſa tāta pōderis vt ꝑs ſtatus me ꝑiculo eēt ſi perderē. Uidebis caſum in hac cedula his incluſa. Certum habeo ꝙ cauſa me iuſticia nō egeat. ſed iuriū bene cōflatu quodā vt ſplendeat. Aduerſarius em̄ meus aſtutus eſt ⁊ litiū auidus. hoc em̄ ſibi ab vberibus influxū habet vt ſolus ad lites natus ipſe videatur Multa inuoluit. multa obnubilat. Rogo igitur cum iurium doctoribus conſilium capies prouideasq̄ mihi de aduocato in quo ꝑſpicias amici fi-

dem. ſapiētis homīs cōſiliū ⁊ impigri vigilantiſqꝫ ſollertiā. Propediem adero excitaturus vt fieri ſolet eorum diligentiam fauente altiſſimo, qui tibi aſſit auctor protector adiutor

Reſponſio

¶Si ea q̄ in tua cauſa fcā ſunt ſatis vt ſcribis teſtib⁹ firmaueris Nō videt̄ iuris periti ꝙ in iure cadere poſſis. ſꝫ qꝛ vſqꝫ adeo cautū habes aduerſariū. vt cū lacte nutricis lites ſuxiſſe videat̄. Tuis ego ꝑcibus prouocatus ad tuā cauſam cōtuendā. aſſumpſi aduocatū ⁊ procuratorē viros q̄dem fidos acutos vigiles. q̄ cauſe tue vt ſplēdeſcat iura iurium faces ⁊ lumīa dabūt. vt ſi in ea vnius aſſis iuſticie latuerit. vnius libre mox apparētiā aſtruēt Nihil plus. feſſus ē calamus. cadunt palpebre, ꝓfundū noctis agit̄. ⁊ petūt oculi dulcē p⁹ vina ſoporē Uale

Iterum amicus amico

¶Lōgo iā retro tp̄e ex te nihil lraꝝ habui quo ſcias me iudicaturuꝫ ꝙ prorſus ex meōria tibi ceciderim niſi tuis lrīs te mei memorē mox oñdas Nō pigeat rogo calamū. nō dico remiſſuꝫ ſtimulare. ſꝫ oīno iacentē excitare. Caueas q̄ſo q̄ mei ſp̄ amātiſſimus extitiſti. ne diutius in hāc ſcribēdi raritatē ꝑlabaris. quo tuā memoriā caducā arguā et rimis plenā. ⁊ veteris amicicie neglectricē Eſto felix perqꝫ beatus

Ad idem

¶Nō poſſum ſatis mirari colēde vir. quid ſibi velit hec tua lraꝝ raritas. ſi amorē friguiſſe nō demōſtret vix video quo freno me ꝯtineā qui nō ꝟgilianū illō in te ꝯtorſero. ⁊ q̄m nrī tibi cūa receſſit. niſi curaueris tuā ſcribēdi raritatē abūdātiori copia ⁊ mlto fenore ꝯpēſare qꝺ vt facias ſummoꝑe rogo Nā nihil duco qꝺ potētius ipſius amicicie vires ⁊ robora p̄ſtes. q̄ꝫ freq̄ns mutuaqꝫ lraꝝ deſtiatio Hec em̄ ꝟo amori alimēta miniſtrat Uale. aſſitqꝫ tibi iuppiter habitator olimphi

Reſponſio.

¶Nō ille ſum chariſſime vir q̄ in ꝑforata memoria amicos ſoleam quo facile decedāt collocari falleris em̄ ſi ex lraꝝ raritate amiciciam iā tepuiſſe iudicabis Is em̄ ſum q̄ curaueri hactenus nō amiciciā vl' verbis vl' lrīs. ſꝫ reb⁹ ⁊ fauorib⁹. Et ſi mihi loco diſtas aīo tñ meo nū q̄ꝫ fuiſti nō cōiūctus Inueieſqꝫ ſp̄ in me rediēs qꝺ abcedēs reliquiſti. quē ſemel dilexi nō dediligo. qꝺ poteris dū libēter experiri Si igitur qꝺ optas detegas illi q̄ ſi volūtatē tacētis aſpiceret occurreret vltro Et tuaꝫ petit petitōem velociſſimo curſu largitione preuenire. Uale de me quoqꝫ (vt ceſareo verbo vtar) te iubeo bene ſperare.

Alia reſponſio

¶Salutē plurimā Nō vſpiā viuit cui cōcedā ꝙ gaudētius me amicoꝝ lrās accipe poſſit Sꝫ ex aduerſo noſco neminē q̄ magis me calamo ⁊ lrīs aduerſet̄, ac magis reſcribere reformidet Peride duco lrās

ſcribere ac ſaccos vel lapides gerere collo Cupiui ſꝫ feneratoꝛ in lr̄is
eſſe. pluraqꝫ repetere q̄ꝫ dare Deſine ergo ex lr̄aꝝ charitate amorē in-
termiſſum iudicare. Sed velis affectū meū nō verbis. ſꝫ opib9 cōme-
tiri me aliud ꝓ alio ceſeas neue amicū non rite cōdemnes. Uale ex lo
uanio Martij decima raptius q̄ꝫ fulgura cadunt

Ad idem ſub alia ſententia

¶Salutē. ſcio inter nos multiplices amoꝛis cauſas ſupeē ꝛ ſingulas
certe pōdus habētes. atqꝫ me tibi debere q̄ꝫtum ꝑſoluere difficile eſt.
Nec ignoꝛo ꝙ frequēti lr̄aꝝ miſſione verus amoꝛ ſummoꝑe creſcat;
Sꝫ ꝙ a te lr̄aꝝ aliq̄d rarius miſi nō me amoꝛis remiſſio. ſꝫ vecūdia
cōpulit. vix auſim tuis lr̄is r̄n̄dere ea q̄ ꝑꝑe facūdia ſcriptis vt ex oꝛe
Ciceronis proſilijſſe videātur. ad quarū ſplendoꝛē quotiēs me cōuer-
to ſtupeo ꝛ obꝛuoꝛ indignū me ſentiēs q̄ tibi ſcriberē. cui nō niſi ma-
gna quedā ꝛ ꝑclara ꝛ digna tua grauitate auctoꝛitateqꝫ cōuenirent.
Uale ſitqꝫ tibi leta necminus honeſta ſera ſenectus

Rogat pedagogū mgr̄m pater vt eius filiuz ſub alio magiſtro in aliā camerā collocet

¶Salutē in eo a quo veriſſima ſalas Nihil eſt fidiſſime vir q̄d indi
gnius fero q̄ꝫ ꝙ magiſter ille cui filius meus ꝛ cōmiſſus ꝛ cōcamerari
us erat erroꝝ igni ſulphura cōtulerit. eundēqꝫ n̄ coꝛripit quē coꝛripe
debuiſſet viciaqꝫ ſua nō repreſſerit ſed expreſſit. immo eundē ipemet
in erroꝛes illexit ꝛ q̄dem ꝑdidit q̄ ſaluare debuiſſet Mirus ille me-
dicus ē moꝛbi amātioꝛ q̄ꝫ ſalutis Multa mihi pulcra pollicitus eſt
Loquebat̄ vt par erat. ſi aūt feciſſet vt par fuit id oꝑe ꝑciū eēt Deus
ampliſſima promiſſio tenuiſſima fides. Iā infidelis animi latebras
malaſqꝫ ſui pectoꝛis cauernas tarde nimiſqꝫ tarde cognoſco. Neſcio
quid mihi iam cōſilij reſtet q̄ꝫ peſſulari ſtabulū equo ſublato. vł deco
qui pultem eſuro ſepulto. Rogo filiū meū ab illo ſciungas nec volo
ꝙ ei q̄cq̄ꝫ impēdet. ſatis proderit ſi nocere deſinat. cū nihil ſciat q̄ꝫ no
cere. aliūqꝫ pedagogū tribuas a quo ꝑ v̄gam molliat̄ q̄ vicijs indu-
ruit Plura ſcriberē. ſed paſſio ꝓijcit calamū. nil dicā āplius q̄ꝫ ꝙ is
vnicus ē in quo mei ſpei anchoꝛā firmā collocaui Ex B̄idāuo raptī
leuioꝛi pēna q̄ꝫ aīo. Uale in eo qui recte valētib9 defuit nunq̄ꝫ

Amicus amico pro famulo habendo

¶ Et ſi hoꝛa tardiſſima ſit. ꝛ ſim adeo vigilijs laceſſitus vt potius
doꝛmire q̄ꝫ ſcribere ꝑſter. Res tn̄ feſtina me vꝛget protractōem non
admittēs. Famulū meū promoui in pinguioꝛiqꝫ paſcua collocaui. ſic
erāt ſua merita Plures inſtāt vt eius locū ſubintrēt inter quos nō eſt
tepidus proſecutoꝛ q̄ ꝑterito anno tibi famulatus eſt Cuius perſone
ḡcilitas ſi cetera ſtarēt ſatis mihi accepta foꝛet. ſꝫ ſuꝰ a te abceſſus cui
ſeruire perfacile eſt. facit me dē de ſuis moꝛibus dubitare. Te ꝑ vltri-

mã amicicie noſtre ſcintillam rogo ⁊ requiro ne pigeat eius cõditões
mihi ſub ſecretiſſima fide deuelare quas tacebo ſi ita ſtatuas eaſqꝫ
mihi vni ſciturus fuero Libẽter aſſeqrer inter plures magis electum
nõ parũ mea intereſt q̃ rerũ mearũ incurius ſum vel hũc vel illũ reci/
pere. Quero fidelẽ ſecretũ virũ ⁊ vigilẽ Nõ multum laboro ſi cetera
deſint. mõ hec aſſint Nõ facile aderit ex om̃i pte profectus. Uale ocu
li mei ſomno graues prolixitatem reſpuunt

¶ Reſponſio

¶ Occupatio mihi plurima erat dum mihi lrẽ tue redderentur quas
prorſus retroiecta ad calamum aduoluo omnibus curis meis tua ne
gocia preferens. Cõditiones famuli dudum mei trãſcribi tibi poſtu
las. Qđ dum tibi negare nõ poſſum ante oĩa te adiuro p quicqđ no/
bis amoris eſt ꝙ perlectũ hoc breue vel laceres vel vulcano dedices;
Ne dum tibi prodeſſe velim aliȷ̃ viderint ⁊ obſim illi. Ad autem ti
bi dico titulo ſecreti ⁊ baſſo ſermone hũc tibi inutilem ſeruũ fore. quẽ
ſi ñ currere vetes lepus erit ſi currere mãdes lẽta ſibi viuacitas erit ⁊ ſi
bi accreſceret natura limacis. volet omnia que tu nolis. Nõ loquati
orẽ vnq̃ꝫ vidiſti garrulã anum. Eſſe tamẽ poteſt q̃ꝫ aliqñ veruꝫ dicat
ſi fortuna fauerit. Nã q̃ꝫtum ex ſe inter verũ ⁊ falſum inter tuũ ⁊ ſuũ
differẽtiam paucã ſtatuet. Jã habes qđ acturus ſis. ſi famulum non
infidum mendoſum dromonẽ garrulũ petis Ex Gandauo Martiȷ̃
vltima dum potior pars acta diei eſt. ea quidem feſtinantia vt calo/
mus ſagittam celerem ſuperaſſet.

¶ Alia ep̃la interrogãs habitudinẽ alterius famuli

¶ Hoc natura mihi inſitũ habeo. hoc traxi ex cunabulis ꝙ moleſtiſſi
mus ſum amicis. Ubi cepi nõ deſino. ſed puerorꝫ more ad caudã bñ
faciẽtis ſp hereo. ex p̃mis meritis ſpem mihi ſuadẽs de futuris. quod
ego mei iudex in meipſo nõ poſſum nõ deteſtari. ſi nõ parte ex altera
pleno corde exoptatã. ad ſimilia vel maiora amicorꝫ iuſſibꝫ excitari.
qui mihi occupatõem etſi dederint moleſti tamẽ eſſe nõ pñt. Tu lar/
go fauore ſecretaqꝫ fide famulũ illũ quẽ ſcis notũ deſcripſiſti. q̃ macu
las habet nullo lixiuio. ſaponeqꝫ nullo abſtergẽdas. Sed habes vici
nũ piſtorẽ quẽdam ad dexterã tibi pximũ. filiuꝫ is habet q̃ mihi vt
ſeruiat etiã ac etiã plurimũ inſtat. cuius mores pariformiter mihi pe
to intimari. ⁊ ſi q̃ tuis in lrĩs celãda duxeris tibi do fidẽ ꝙ nemini q̃ꝫ
igni cõmunicabo. Tua ꝟtus te volentẽ faciat que me fecit cõfidẽtem
Uale vir chare ⁊ viuito letus. Ex Louanio non telo tardius tenu/
es quod peruolat auras

¶ Reſponſio

¶ Filiꝰ ille piſtoris vt a ſua vicinia nõ pauca fama circũuolat. mode
rati ꝟbi eſt Nihil qđ ſilẽtio debet in publicum ducit. nihilqꝫ dicit qđ
diſſidet ꝟo. Ferturqꝫ ꝙ nihil ſit eo verius ſecretius viuacius fidelius

Epiſtole Ka.

Hec(ſi recte memini) reqris in famulo qui habēs ſi deſint reliqua hec ſi aſſint ſed ſupeſt ꝗddam qꝺ me ab eius ſeruitio qualde retraheret. qꝺ ſi ſubticerē vererer ab inſtituta obſeruātia nrā declinaſſe. Velim ergo ſub ſecreti tegmie ſcias hūc bibere vt arida tellus. nō conſueuit ipſe vino. nec vinū ſibi parcere. Pridie in cōuiuio quodā ebrius factus ē aduſq; ludibria fediſſima viſu vbi incertū ē plus an biberit. vomuerit vel effuderit. ⁊ quotiēs poteſt cōuiuijs ſe ingerit. vbi primum poſt hauſtū mox rixas mouet ⁊ ſuſcitat iras. nec manet ſocratica lingua. tūc quoq; aīm eſtuantē vt vindicem habet ⁊ manū facilē illi aio ſeruitricē Has cōditiones pubeſcētibꝫ annis exortas diluit rariſſime ſubſequēs etas. ꝗd tibi fieri cōducat tua prudentia te docebit. Uale ſitq; tibi lōgus ſalubris quoq; terminus eui. Ex Bruxella maij viceſima tarde dum nox atra celum ſubtexerat. volante manu volanteq; calamo velut ethere nubes

❡Ad idem.

¶ Habeo tibi grās ⁊ certe q̄plurimas de his que mihi in ſecreto tuis lrīs deuelaſti. Forē ego chariſſime frater mira demētia captus ſi illi rerū mearū curam cōmitterē. qui ex fundo ciphi ita fedas morū labes didicit haurire. vt poſt potū nō reliquie p̄ſtine frontis appareant In tali em̄ vita future miſerie facies depingitur. Fuit ꝗdem diebus pauculis mecū alter qui iniuſſus nihil exſequit̄. ſed ſingulari quadaȝ demētia lōgis in roſtris calceoꝝ ſcacatis callaſijs longiſq; capillis videtur gloriari Tota die quid ſibi deeſt ad ſpeculum querit eleuatas cōportat in ſcapulis alas. que an ſatis in altū leuētur an mutuo diſſident. oculis ſuis metiri nō deſinit. Jam quoq; vnā iā alterā ad latus extēſam tibiam reſpicit. bacillū albū porcoꝝ inſpectoris inſtar manibus geſtans. quo pilleo ſuo excutiat vel faciat calopedioꝝ calceorūq; roſtꝝ roſtro m̄dere. cuius ferēdam eximiā fatuitatē nō diutius cēſui Quē dum ſui erroris arguere cepi. vſq; adeo tulit indigne. vt contra clamando pene rauciſceret. Videtur mihi ſeruitores boni eſſe fenice rariores. Si tamē vtcunq; mihi in hac parte ad cōmoduȝ proſpicere poſſes. faceres mihi rem gratiſſimam omniq; lucro gratiorem. Uale ſponſo letior. regeq; felicior

❡Reſponſio.

¶ Deſiderijs tuis vt ſatis eſſem chariſſime fautor longam operam contuli et circumſpexi vndiq; loci vt tibi de famulo te digno prouiderem. Repperi tandem adoleſcentem qui ad tuum ſeruitium multum aſpirat cui florida etas adeſt laboribus apta. quem paupertas ocia contemnere docuit. qui linguam ſic fertur inſtituiſſe vt tacere ſciat et mentiri neſciat. Jn quo nondum vidi aliqua libidinuȝ proemia vel impudice mentis indicia. mireq; mihi placet illius mitiſſimus animus. illiuſq; modeſtia. quaȝ vultu geſtu ſimul ⁊ moribus pro-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

fitetur.niſi fallor digni eſtis alterutro. Ne facile dixerim vter felici/
or vultu ꝙ tibi is famulus.vel ipſe ꝙ ſibi dñs obtigeris quem dum
paululum habueris fore puto.ꝙ non Lelius affricano gratior erat,
nec achates enee. Uale felix longo tempore

Inuitatur ſocius vt ſequatur ſociū Louaniū ꝓgentem

¶Maximas infractaſq amicicias Inter plurimaq̄ priuſquaz abirē
fidētiſſime ſocie dū millies itē ⁊ millies dulci ocio cōfabularemur.ſꝑ
nobis hec vnica ꝯſentētia fuit ꝙ q̄ꝫ ꝑmum louaniū ꝓgere vellemus.pſi
ciendi grā paternis finib9 nō cōtenti.Pollicicbariſq mihi abeunti
te me ad calcem de proximo ſecuturū qđ qr nondū adimpleſti cōtine
re nō poſſum qui nō cum harū latore has ad te lrās ſcribere.te ex cor
de rogitādo ꝙ omī dilatōe ſemota mox ope preſtes qđ liberalib9 ver
bis promiſiſti. Jāiam chariſſime ſocie oculis corā video meis ꝙ vti
le ꝯſiliū cepimus ſi nō poſtea obſpreuiſſes Timeo ne hec dilatio te
ad deſidiā.ne quoq hec lōga mora te ad iertiā trahat Aīm9 certe me
us nō qeſcet donec vl' te videro vl' ꝑ lrās accepo te ꝑ breue aduentuꝝ
Qui dū veneris eo fuero tuo in aduētu letior.quo fuiſti in ſequendo
tardior.ita ſe habet res.habebitq ſemꝑ ꝙ cuius maxie pñtiam ama
mus.nō poſſumus eius abſentia nō torqueri. Finez do.te his paucis
excitaſſe aut refricuiſſe ſuffecerit. Ualeto ſaluus ⁊ letus prudenterq
proſpicito ne defueris tuis profectui honori ⁊ fidei.

Ad idem

¶Firmā amoris conſtantiā pro ſalute Speraui ego chariſſime ſocie
ꝙ me louaniū ꝓgentē ſtudēdi grā q̄ꝫ primū inprotracte fuiſſes ſecu/
tus q̄ mihi id firmiter ꝓmiſeras abeūti vt cōiunctioni aīoꝝ cōiūctio
loci rñderet. Et q̄ꝫto id magis ſperaui futuꝝ tāto acrius doleo ſpe ꝑ
repto Si tñ ſcires quāta ſit louanij mgrōꝝ vigilantia ſcholariū dili
gentia.quātus lrāꝝ ardor q̄ꝫtus moꝝ decor.q̄ꝫtuſq ſtudij vndiq
feruor.nunq̄ꝫ quieſceres donec louanij mecū eſſes. Cepi ego tuis ver
bis confiſus pro nobis cameram vnam in pedago lilij paruā tñ.ſed
duob9 vnū aīm habētibus nullus locus eſt anguſtus Dixi mgris te
per breui affuturū Et iā res ꝓducta ē vt neq tu honore tuo ſaluo tuū
differre poſſis aduentū.neq ego illeſa fide tuā morā nō accuſare.hec
ideo dico chariſſime ſocie vt vel hoc efficiat pudor qđ ratio ꝑus debu
iſſet Uale ⁊ cura ne diutius ſanū cōſiliū mora corrumpat

Petitur feſtinus aduentus amici vt aſtet amico

¶Salutes ſtellis numeroſiores Nunc potiſſimū opus eſt amice ꝓ/
chare vt admotis calcaribus mox equū aſcēdas.īprotracteq ad me
venias latericq meo adiutor aſſis. Ego ſummopere in te ſpero iubēte
virtute quā in te ſitam ſemper agnoui.qui ſi mihi vt fortis certator
aſtabis.ſpero forte ꝙ breui voti mei cōpos exiſtam.nam in te mihi
exundans ſpes eſt,exundanſq fiducia niſi enī tua oꝑa adiutus fuero

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

nullius alterius auxiliū ſpero nūcius has ꝑferēs tibi mei dicet cor/
dis arcana. quē pro noſtra vetera ſummaqꝫ amicicia ita tractabis vt
in rem meā cōductura putabis. qui nullū vnqꝫ pretermiſiſti officiuꝫ
amoris ſumma erga me tui. Quod ſi feceris ꝑclaras ego virtutes tu
as cordi meo ſeruabo tenaciter eaſqꝫ quaſi ꝑpetuus aliquis buccina/
tor loci vndiqꝫ ꝑdicabo. Occupatōes mee iam lōgiorē me tecū eē nō
ſinūt. inter amicos etiā prohibita ē ꝟboſitas. q̄ nō ꝟbis cōnectuntur
ſed animis. Amor em̄ reb⁹ ⁊ aīo nō ſermone q̄ritur Valeas igit̄. tibi
qꝫ ꝑſuadeas me vnū oīm eē qui tanto te amore cōplector vt alium
magis neminē Jtaqꝫ ſi q̄d apud me ē quod tibi iocundū eſſe poſſit id
ita tuū eſſe putato vt meū magis eſſe nō poſſit.

¶ Jntimatur aduentus amico

¶ Salutes ſupra q̄ꝫ penna exprimere nō poſſit. Tand ē iam tandeꝫ
vnas ex te fidiſſime dn̄e lrās recepi quas magni muneris loco teneo
tam etſi parum ſit vna epiſtola plurimū annorū compēſare ſilētium
Has tibi abinde ſcribo vt me viuere ſcias ⁊ ſoſpitē. ex lriſqꝫ tuis me
eſſe gauiſum. ⁊ tam maxime ne ſcriberē hic ſiſto calamū. hac hebdo/
mada ſpero videre te q̄ꝫ bene ſcꝫ valeas. quid rerū agas quidue fortu
narum ⁊ ſoſpitatis habeas. ſtatimqꝫ tantiſper apud te eſſe. quē amo
vnice veneror qꝫ. vt nō viator veniſſe videar. ſed ⁊ familiaris ⁊ tuus
quē vix a collo depuleris. quo tandē vt abeam ⁊ ſperare incipies ⁊ op
tare Vale igitur raptim ex Leodio decēbris q̄nta. digitis frigētib⁹ ⁊
quidē flatu anhelitus in cuiuſlibet verbi depictione calefactis Apud
nos em̄ hac die pregelidus aer. horridū frigus ſic vndiqꝫ miſcet. vt
etiam animaliū ſanguini timeri poteſt ne vertat̄ in glaciē dum iā ex
baſilica redire tam ſcindēs fuit acumine vētus quaſi minuta q̄dam
cultrorū lamina ꝑ aera volitaſſent Sed ignem ſtruit famulus hec ex
pulſurum frigora. Manſurus ſum añ focum donec frigus erit cali/
da camera incluſus. vt inter plumas cuculus.

¶ Frater amico vt reducat̄ nepos profugus

¶ Habet frater meus chariſſime vir vnicuꝫ vt noſti preter formam
pauci momenti filium. qui ludorum mulierumqꝫ cupidine tractus
ſic in errore prolabitur vt nec paternis mādatis pareat. nec rectis cō
ſilijs credat. Multi probiſſimi viri plurimis verbis euꝫ a vicijs tra
here conati ſunt. Sed ſemꝑ habet aures ſuas ſic pice clauſas vt ſur/
do narrant fabulam. qui tandē bonis illis comminationibus feſſus
clam patre abijt profugus. conſortijs ſe miſcens ꝑiculo plenus. queꝫ
pater ⁊ malum eſſe agnoſcat non poteſt non diligere alterius ſucceſ/
ſoris inopiam. Dolet hinc pater q̄ꝫ maxime adeo eum abijſſe luget
ſuſpirijs crebris atqꝫ lamentis vt therentianus ille menedemus ex
eo renaſci videatur. quem ita conatus ſum quia eius me miſeret con
ſolari. vt ſi me audias cremetem audiuiſſe credas. Te ergo percupi/

de rogo ſi caſu aliquo in aures tuas ceciderit vbi nam loci fuerit id
mox cures intimare. ⁊ vt reducat coniuuare. vt tua ꝟtuſtuaqꝫ indu/
ſtria dabũt. Pater eñ vt ꝓſpicax ē multum veretur dolēdum exitus
qui quaſi debitus non conſueuit ſic viuentibus non euenire. Uale
in eo qui ſumma regit culmina celi

¶ Reſponſio

¶ Triſticiam fratris tui ſinceriſſime vir ſiccis venis ferre non potui
quē dum habeam oculis meis chariorē eius etiam filium non amare
nõ poſſum. Nõ oſor ē rami qui diligit trũcum. Spem mihi nõ par
uam cõflaueram ꝙ ex illo iuuene quiddam ꝑclarum exurgerꝫ aliquã
do. vñ grauius iam doleo ſpe ꝑrepta. Sed tamē quia adeo pulcher
filius ē ⁊ lera iuuētute floridaqꝫ venuſtate cõſpicuus. quem niſi quis
noſceret ex iouis ſinu delapſum putaret. Nõ facile ĩducar vt credam
illi ſpēi piam deeſſe indolem ⁊ clarum ingenium nõ reſpõdere. nam
ſolēt corporis liniamēta animi imaginē indicare. Eſſe nõ poteſt iudi
cio meo quin aliorum vicijs cõciteur. erretqꝫ tractus nunꝗ̃ tam vi/
liter ſua ſpõte prolapſurus Neſcio ſi me amor decipit. cecus vtiqꝫ iu
dex. Habuit ex dono nature pulcherrima ample promotõis ꝯremēti
qꝫ indicia. ſi iuuētutis curſum turpi labe nõ defedaſſet. Flebit etate
prouectior quod cõmittit impubes. niſi mox retrahat ex lubrico pe/
dem. gratiamqꝫ promereri ſtudeat. ⁊ promeritam cõſeruare. Quod
vt faciat operam dabo. deſideriumqꝫ tuum nec fruſtrabor nec mora
bor. Uale ꝗ̃ dici ꝗ̃ ſcribi cõcipiqꝫ poteſt valentius

¶ Reſponſio alia ad idem ſed alia ſententia

¶ Fratri tuo ex ſuo merito iam dudum oĩa debeo. ꝗ tantam in me cõ
geſſit beniuolētiam. vt me ſemꝑ felicē tali aĩmo iudicarem. Sed ꝗa
pro ſuo filio tãto dolore nõ ſua prudentia digno. angitur vehementi
dolore. ſed nemo ſibi tam compos eſt qui non aliquando efferatur ab
impetu ⁊ a paſſione ſuperetur. Spero ꝙ fluxus tēporis vt fieri ſolet
triſticiam adimet cum nihil ſit ſi credamus Ciceroni quod citius a/
reſcat lachryma. Bene tamen me habet ꝙ tibi ſuum dolorem deue/
lauit Nam dolor ſpeciem ignis gerit dum plus tegitur plus igneſcit
Arbitror ego filio ſuo forte perutile qui ſine lege ſine metu viuere
parat vt quiddam guſtet paupertatis. quo expertior ⁊ caſtigatior tã
dem ad ſe reuertatur. multos docuit experientia. quos ſchola docere
non potuit. ſepe ſurda plumbeaqꝫ capita hauriunt oculis quod auri
bus non valebant. ſpernet profecto eos aliqñ ex quorum nunc inſa/
nijs pendet. Hic punctum facio. dum adhuc in hoc verbo pēdet pē/
na pendet o chariſſime vir cõuenit me nuncius dicens. vbi nã loci fra
tris tui filius eſt. Uale igitur mox pede non moto ad eum litteras
ſcribo, nuncium mitto quo labore quo vt ingenio vſus fuero poſtea

noſces. Tempus em̄ agendi nō narrandi iam cōgruit. Nō em̄ quieſ
cam donec eū viderim ex his erroribꝫ enataſſe. Incertū tamē eſt quid
exinde ſit euētuꝝ. creberrime hoc accidit. vbi rebꝫ adhuc in crudo ſtā
tibus viciorum radices conamur ſuccidere. nihil aliud facimus q̄ꝫ vē
tis incendia prouocare. Iterum vale.

¶ Interrogatur conditio cuiuſdam notarij an expediret
eum in ſecretarium epiſcopi aſſumi

¶ Salutem omni ſalute p̄ſtantiorē. Parces mihi amice perchare. ſi
parcū tempus ꝑcas lr̄as dabit. latius ſcribere nō ſegnicies ſed occu/
patio vetat. Varijs em̄ inuoluor oneribꝫ vſqꝫ ad aures Lator harū
vir ſcientia virtute ſingularis. quiddam eſt petiturus ex te qui ſine vl
lis precibꝫ meis que vera ſunt minime reticeſceres verumetiam mea
cauſa vt ea que perſpicue noſti de capitali tui notario referas te pluri
mum rogo. Nihil a te peto quod alienum in virtute cenſeas. Quid
em̄ virtuoſius q̄ꝫ dicere quod verum eſt. quod potius hac de re ad te
q̄ꝫ ad quēpiam alium ſcribo id cauſe eſt ꝙ non veſtitur aura nec tegit
celo. cui vt tibi fidem habeam cuius lingua nunq̄ꝫ a vero diſcedit.
Vale felix ⁊ longos viue annos.

¶ Reſponſio dicēs illū notariū adulatorem eſſe

¶ Expoſuit mihi nuncius tuus Reuerendū in chriſto patrem dn̄m
noſtrum epiſcopū petere fidū ſecretariū Inſtantius et me poſtulans
tui nomine quid ſentiam de capituli noſtri notario. Ecce vir optime
loquat vt tibi vni ſemotis arbitris in ſiniſtram aurem ſuſurrem. Si
hunc notariū plenius velis cognoſcere gnatonē apud comicū cogita/
bis qui imperauit ſibimetipſi omnia aſſentiri Laudat enim ſermo/
nem indocti faciem deformis amici. Si riſerit maiori cachinno con/
cutietur. flet ſi lachrymas conſpexit amici. frigebit ſi frigeas. ſi dixeris
eſtuo ſudat. Quē ſi admiſeris. tuas ſemper aures multa nube vanita
tis implebit. tuiſqꝫ operibus omnibꝫ adulanter applaudet. quicquid
in eo eſt id totum adulatio vendicat. nihilqꝫ veritati relinq̄tur aut vir/
tuti. Nihil em̄ hoc hoīm genere pernicioſius inuenitur qui venena ꝓ
pinant melle circūlita quo citius noceāt ⁊ quo noſcantur tardius. Fe
licem illū exiſtimo qui adulatorū retia poteſt effugere. Nam ſerpit
hec adulandi eluuies feda ⁊ morbus canceroſus in om̄es. vt nullus
aut rarus ſit quē hec labes nō attingat Tāta em̄ eſt huius erroris ar
ta q̄ꝫtus ⁊ orbis eoqꝫ latior q̄ꝫto pauciores ſunt q̄ adulatorꝝ laqueos
euadere poſſunt. vel qui ita molliciem aurium erueri̇nt vt nullis pror/
ſus adulationibus delectētur. Cū eas alius nō videat alius etiam p̄
uiſas neſciat declinare. cauendū optime vir de talibꝫ eſt. Nō em̄ pōt
vnq̄ꝫ fides eſſe incolumis vbi aliud agitur aliud ſimulatur. Per hoc
tibi ſatis reſponſum putato ⁊ bene valeto. eoqꝫ felicius quo a tali ho
minum genere diſtantius.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

¶ Rñſio alia in aliã ſentẽtiã dicẽs eũdem ebrioſum

¶ Salutes plurimas aduerſitatis neſcias Pre omnibꝫ id vnũ ſum
opere peto colende p̄ceptor ꝙ amor ille q̄ me ad loquenduꝫ incitare te
rogat ad ſilentiũ. Quotquot tibi dixero nulli videar deuelaſſe is de
quo queris totus ſeſe in crapulã potioneſqꝫ diſſoluit. qui raro habet
manũ niſi amphore vel cipho cõiũctam. cui ſemꝑ tãtus eſt hauſtus
quãtus ẽ ciphus quẽ neqꝫ vacuũ patit̃ neqꝫ plenũ. q̄ maiorẽ ſitim q̃ꝫ
ventrẽ habere videt̃. Sup eñ capacitate ſui vẽtris inſtar vaſis extẽſi
cũ dollo certat. Omniqꝫ cõuiuio ſupſtes ẽ. p̄mus venit. vltimus abit.
cui animus in poteſtate nõ manet ebrietate deuictus. nec ſibi vbi vl-
la modeſtia eſt neqꝫ vllus in ope pudor Itaqꝫ mox vino illudit̃ vt ni-
hil in eo p̄ter hoīs figurã homi ſilem relinquat̃. q̄ ſi nõ cõſtaret iaꝫ a
viliſſimo porco ſordibꝫ amico cõſuetoqꝫ viuere luto. diſtare nihilo vi
deretur hoīem illũ eminẽtiorẽ exiſtimat. q̄ vini capacior vel profuſi-
or eſt. quẽ raro videbis niſi (vt Virgilij verbum eſt) ſomno vinoqꝫ ſe
pultũ. Vale. ſi qd eſt alid qd a me tua cauſa fieri velis id ſi ſcripſeris
fruſtra. Nõ eñ tibi apud me optandũ quicq̃ꝫ eſt quod ſꝑare nõ liceat
Si autem non defuerit intelligentia qua videam non deerit fauor
quo ſeruiam

¶ Cõmendatur amicus amico vt ei ſit adiutor

¶ Virtus latoris me cõmouit vt ad te ꝑdiligenter ſcriberem. ſed vir
tus tua ꝙ cõfidenter atqꝫ eundẽ tibi q̃ꝫ accuratiſſime cõmendarẽ Ro
go igitur te maiorẽ in modum quãtum poteris tua dignitate ſeruata
eum tuo cõſilio adornes. ⁊ auxilio. eundẽ quoqꝫ q̃ꝫ liberaliſſime trac-
tes. quo intelligat hanc cõmendatõem meam ſibi magnoꝑe fuiſſe ad
iumento. vt hoc etiã teſte augeatur noſtre amicicie fides quo mihi fe
ceris rem gratiſſimam memoria ſeruandã ſempiterna. Is nãqꝫ ami-
ciſſimus eſt ⁊ maxime verus in rogando minime moleſtus ⁊ tua ami
cicia q̃ꝫ optime dignus Iterũ igitur atqꝫ iterum ⁊ repetens iterũ ro-
go huius viri rebus ⁊ cauſe (quas tibi ore narraturus eſt) accõmodes
manum ⁊ aureꝫ. Ex louanio Julij prima vides q̃ꝫ raptim ſatis hoc
mouſtrant ineptie ⁊ carecteres.

¶ Ad idem

¶ Multas larga ꝓfuſione ſalutes Quãq̃ꝫ vſqꝫ adeo tpa mihi artiſſi
ma nũc ſint nec rebꝫ ꝓpꝛijs ſuffectura. vt vix reſpirandi ſpaciũ preſtẽt.
Quia tamẽ hatũ exhibitor mihi chariſſimus plurimum ſibi cõmodi
allatuꝝ id arbitratur. ſi lrĩs meis tibi declarẽ qua ſim ⁊ qua diu fuerĩ
erga eum voluntate. Hinc te ſcire velim chariſſime fautor me totiẽs
huius beniuolentiam eſſe ⁊ fidẽ. vt hoīem neminem pluris faciã. Vt
igitur eũ in tuam fidem ſuſcipias habeaſqꝫ in numero tuoꝝ. ⁊ vbi ſi-
ne moleſtia poteris adiuues te vehemẽter etiã atqꝫ etiã rogo. Plura
de eo ſcriberem ſuiſqꝫ in me meritis reꝫ exigit. certe tempus paucio-

Epiſtole ka

ra. felix vale et viuito letus.

¶ Increpat filius a prē frequēter pecuniā poſtulās.

¶ Gratam rem mihi feceris fili ꝙ ad me ſepe ſcriberes ſi non aſſidue
pecuniam ipſe poſtulares. quo te videtur nō tam filialis amor ꝙ̄ de/
nariorꝝ cupiditas prouocare. ꝙ aūt ſic inceſſanter petis ꝛ repetis. fa/
cit me plurimū tua de vita dubitare. ſcio pauca eē que bono ſcholari
ad neceſſitatē ſuppetūt. miſi tibi iam varijs vicibꝫ pecuniarꝝ portiun
culas multas. nec iterꝝ atqꝫ iterꝝ de nouo petere deſtitiſti qd̄ mihi ar/
gumēto eſt. teipm̄ nō tam ꝟtuti ꝛ lrīs ꝙ̄ voluptati maliſqꝫ ocijs con
tuliſſe. ꝓpria diſſipare ꝛ bn̄ proficere raro coeunt. Caueto fili ne id qd̄
mihi iam dubio ē ꝟitas ipa cōteſtetur niſi me velis tibi prēm abnega
re ꝗ tibi deſinā facere. bene ꝙ̄ ꝓmū deſines promereri. Promereberis
aūt ſp donec magiſtris obediueris tuis laboraueris. ſtudueris. pro/
feceris. nec te rebꝫ immiſcueris malis vanis aut impudicis.

¶ Ad idem alijs verbis ꝛ ſententijs.

¶ Nō ſatis conſideras fili. quātos labores ego matre cū tua die noc/
tuqꝫ expendimus. vt denarios ad noſtrum victum ꝛ tuum iuuamen
honeſte ſancteqꝫ aſſequamur quos tam incauter tam inutiliter effun
dis ꝛ diſſipas ꝙ autem totiens donemus poſtulas non nobis facul/
tas vlla eſt. Moneo te vt qui pauper es humili genitus ex parente te
ipſum agnoſcas ꝛ paternis egentijs parcere diſcas. Intereaqꝫ abſtine
as velim a ſuperbia ꝛ maxime ab inobedientia eius ſuperbie peſſima
prole. ſitqꝫ tibi alacrior ſtudendi cura quo ad inopiam citius redeū/
dum erit. Nulla tibi ſpes in rerum copijs eſt vel in tui generis poten
tia supereſt ſolum ꝗbus vt tibi ſcientias ꝟtuteſqꝫ cōcumules. ſic ſem
per quocūqꝫ ieris cōiunctas tibi inueneris chariſſimas ꝗbꝫ falli non
poteris ad altiora promotrices. Vale tibi proſpice ne malis te cōſor/
tijs miſceas ꝛ ne cum vanis vaniter agas

¶ Ad idem rurſus ſub alio modo

¶ Fili videris mihi pro denarijs furere. conſequēs eſt ꝙ pertepide ſtu
deas. Caue ne nimis abſentie fidas. vt latius audias quo longius di
ſtas ꝛ procul abſis. Deo opam ne rerum tuarꝝ profuſor fias. ne quo/
qꝫ vicijs malis cōſpergaris. Nunqꝫ profecit malis vicijs inquinatꝰ.
nec diſcas ſicqꝫ conuerſeris vt deo ꝛ hominibus gratus eſſe merearis
Quod ſi feceris me patrem ſemper inuenies paterno officio nō caren
tē. ſed ſecus ſi feceris ſecus habebis ꝛ quod lucraberis facile (vt aiūt)
in cote nodabis. Nec interea tutus fueris qui non aſperrimas virgas
tibi ſenſeris inimicas. Vale vt mereberis

¶ Reſponſio filij

¶ Affectuoſiſſimas humilima veneratione ſalutes ꝛ Metuendiſſime
pater teſtor illā chariſſimā fidem ꝑclarūqꝫ amorē illum quos in vos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

geſſi inconfracte me nihil pecunie ad voluptatem ſed nudam ad ne/
ceſſitatem poſtulaſſe. Neqꝫ audiuiſtis ſpero temporis vnqꝫ dum vo
bis domi eſſez ꝙ mea ſtulte deiecerim. qꝫ malis incumberim ocijs
vel ludis etati non congruis ꝛ bono ſcholari vetitis. An autem nūc
abſens denarios meos prodigo iactu expenderim. an remiſſius de/
bito laborarim profecerimqꝫ magiſter meus teſtis erit. qui quicquid
me reſpicit optime nouit. ꝛ qui interrogatus nihil preter verum di/
cet veriſſimus ipſe. ex cuius ore ſepe auditum eſt ꝙ me magis freno
qꝫ calcaribus in ſtudendo eguiſſe. nam quia tarde ceperam litteras
colere. curaui feſtino curſu meam corrigere tarditatem. eoqꝫ ſtudere
fortius quo incepi tardius. Conatuſqꝫ ſum perualde ſocios meos di
ſcendo ſuperare. turpe ducens cedere pari. pulchrumqꝫ viciſſe maio
res. Itaqꝫ in diſcendo vigilem operam dedi vt ſic diſcerem ne diu
docendus permanerem Deumqꝫ do teſtem ꝙ nunquā ab inſtitutis
ſtudijs me vanitatis ardor retraxit. neqꝫ deflexit cura ludorum Pro
veſtra igitur preſtanti prudentia facile intelligitis nihil tam bene fie
ri poſſe quod non poterit linguis malis deprauari. qui ſpero virtus
preclari animi veſtri non aures dabit credulus Sic enim veſtra ſcri/
pta in eam partem interpretari conatus ſum vt huiuſcemodi crimina
non quia facta ſed ne fierent arguiſtis quaſi fierem ex veſtris ſcriptis
preſcius eius quid eſſem (ſi ſimilia facerem) auditurus. Valete in
chriſto ieſu.

¶ Nepos ex italia rediēs ſuo nepoti iuniori louanij ſtudēti

¶ Abundas largo corde ſalutes Pater tuus fidiſſime vir in hac du
ra hyemis cauda in domum ſuam me ſuſcepit ex italia cum ſarcinul'
redeuntem. Ubi primis illic ſalutis herbis ꝛ leti aduentus vix ſatis
expreſſis mox pro te vbi nam loci vel gentium eſſes percupide peto Di
citur mihi te nec dum louaniū reliquiſſe. ibiqꝫ gradum in artibꝫ ſuſ/
cepiſſe. ꝛ philoſophiam iaꝫ pro alijs legere pro te quoqꝫ iuribus incū
bere. Quod cum audiſſem magnus mihi multe leticie ſubortus eſt
cumulus cum non vnam fuiſſe illam ſpem rediens inueniam quā ex
eminentia tui ingenij tueqꝫ nature mihi attendens conſtruxeraꝫ. In
telligo iam omnia ſplendida et decora eſſe. que mores. que vitā. qꝫ
ſtudium tuum reſpiciunt. Cum certo habeam ad ariſtotelicas lcōes
in pedagogijs Louanij aſſumi neminem qui nō compoſitis moribꝫ
honeſta vita ingenio ſcientiaqꝫ floreat ꝛ facundia. Gratulor igitur in/
ſtitute vite tue ꝛ plurimum gaudeo illud Horatij exclamans. I bo/
ne quo virtus tua te vocat id eſt pede fauſto Velim tamē me certiorē
certiorem efficias in quo pedagogio cōmoreris. qđ valitudinis habe
as. an tpis aliqñ humanitatis ſtudijs incumbas. ꝛ ſi quid fuerit alte
rum quod te reſpicit quod mihi cognitum iri deſideras id intimare
non omittas. Et vale perfeliciter

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

¶ Reſponſio ad predictam

¶ Non rex Midas letior erat dum videret quodcūq; tangeret verti in aurum. nec Pigmaleon dū dilectam ꝟginem eboꝛe ſculptā habere ſenſerat ſpiramina vite q̄ꝫ fuerā ego chariſſime nepos dū tuus nūcius mihi tuas lr̄as ꝑſentaret. magni tui amoꝛis in me non futiles teſtes. Vehemēter gaudeo ꝙ ex italia cū ſarcinulis rediſti magis q̄ꝫ ſanus maximeq; doctus. Lr̄is em̄ tuis Tulliū ꝓpe repſentas. q̄ me tua ſic terres eloquētia vt nō auſim lōgius extendere lr̄as. Nūcius iſte ex me multa item ꝛ multa ſuis auribꝫ hauſit, cuius iam lingua pro calamo vtar, in quo animus meus tutius conquieſceret ſi vt vetuꝫ ꝛ fidū ſic cum memoꝛem deſcripſiſſes. Ubi aūt interrogas in quo pedagogio moram ducam. ſcias me in lilio ſemꝑ moram habuiſſe. in quo ipſe moꝛari cōſueſti. Sunt teſtes plurium camerarū parietes multi in quibus tuum patet vndiq; nomen. In camera em̄ canū ceruoꝛum et foꝛcipum vix paries tuo nomine vacat. vbi autē te reddidi certioꝛem mei ſtudij poſtulaſti. ſi ſtudium rite a Tullio vehemens animi applicatio deſcribatur nihil eſt quod ſtudeo. deſidia em̄ mea vehementiaꝫ non admittit Jocundiſſime vale. Ex louanio Maij ſexta. tarde dū ſol abierat ꝛ celum iam ſperſerat aſtris.

¶ Jterum nepos nepoti

¶ Si ociū harūq; latoꝛ ꝛ tꝑa ferrent ſcriberē de nūcio multa quē ad te miſeram cui te adeo charū tua beniuola tractatione ſtatuiſti vt ſibi nō tam paſcha q̄ꝫ tuū nomē celebꝛe eſt. Multa ex te mihi lōgo oꝛdie dixit. ſed plurima de te. Qui ſi tam dicax tuaꝝ laudū permaneat ſua labia ſuamq; linguā cōteret ſed male me hꝫ ꝙ nec ex eo nec tuis ex litteris colligere poſſum q̄ in pedagogio lilij hoc tꝑe regāt. Jam igit̄ annus viceſimus ab eo tꝑe quo ibi ſcholaris fui vbi tūc erant regentes duo pares animis. nō ita diebꝫ. quoꝛū vnū bꝛabantia alterū flandꝛia genuit. PeruALde cupio ſcire an ijdem ſuperſtites ſint. an incolumes an alter vel neuter an pariter regant. Ubi lr̄is aūt ex tuis ꝑſpexi ꝙ in lilio vix paries meo nomīe vacet. mox memini magiſtroꝝ meoꝝ qui parietes ꝑgamenum fatuoꝛū appellare conſueuerunt. q̄bus aſſentioꝛ magnū em̄ ſunt parietū atq; muroꝛū flagellū pruriētes digiti fatuorum qui nitoꝛē atq; planiciem maculare nō ceſſent. Poſſunt paruo flabello cohiberi aranee. ceſſant in frigoꝛe muſce. fatuoꝝ digiti frenū nō habent. duri parietū ꝛ ꝑpetui inimici nullo flabello dimouendi. Plurimū rogo abſtergas hec oīa. ꝛ q̄ fatue pinxi prudēter expingas et ꝑcipue in camera dudū mea quā nō nomiaſti. q̄ leonū camera appellari cōſueuit. que ſupꝛa aulā eſt ad ianuā cōqne gradus extendēs ſuū capiēs lumē ab oꝛtoequā ꝑ ceteris me fedius maculaſſe timeo Valeto ſemper ꝛ pꝛope tibi iuꝑiter aſſit

¶ Reſponſio ad precedentem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

¶Colende preceptor charisſime nepos applicuit nūcius tuus ad veſperam ingenti pluuia ſed multo maiore ꝟborum copia. qui amoris inter fidei plenus tui eſt nomīs tuarūq; rerū optima tuba. amor frenum non cognouit In ferēdis etiam nouis nō parū liberalis ē. ⁊ plurimum a ſpongea diſtans vbi nihil exit niſi prematur. Iſte aūt rimis non caret. vbi om̄e qḋ hauſit gratis ⁊ vltro effundā Sz hec hactenus Magiſtri mei pro quibꝫ ardēter interrogas qui tpe tuo rexerūt in lilio adhuc dono dei viuūt saniq; ſupſunt. ⁊ pariter regūt adiūcto regente iam tercio. quē etiam flādria duxit in lucē. non minus ipſi ſunt tui memores q̄z dies heſterna te iā p̄mū ab eis reuocaſſet. q̄ a te omni mora depulſa optāt ſumope viſitari qḋ ſperāt te poſt habitis omnibus mox facturū ſi nō vetat necesſitas qua fueris alio tractus. eriſq; eis deſideratus ⁊ certe letiſſimus hoſpes Uale nec minus ſane q̄z iocūde rapti Louanio ex Lilio feſtinantia cum maxima. que calamo contluit alas

❡Epiſtola cōmendatiua

¶Salutes fauſtas atq; felices Adoleſcens qui has pfert a cunabulis me obſeruauit ſemp q; dilexit quē habeo (vt Ciceronis ad germanū verbo vtar) ſuauitate frēm. ſpe equalē. obſequio filiū. cōſilio parentem. q̄ multis dignitatibꝫ ⁊ gradibꝫ nō añ meritū. ſed añ tps ornatꝰ ē quē nūc nō ſuo ornatu. ſed ꝓprio impulſu cōmēdo. illudq; laboro. vt nō minimū hac cōmendatōe mea ſe cōſecutum arbitretur. Egebit is tuo conſilio. deſideriū meum tibi patefacio. Non onerabo te p̄cibus ne me diffidere putes. tu ſi quid ex me cupis. redde mihi fiducie vicez et in me iure tuo vtere. Ego enim vt vides iure meo vtor in te in quo omnis ſpes mea requieſcit. Uiuito letus. vt inquit Horatius. dum licet ⁊ vultum ſeruet fortuna benignum

❡Alia epiſtola cōmendatiua ad idem

¶Felicem proſpitatē vice ſalutis Qui me ardētius amet hoc adoleſcente p̄ter te habeo neminē. q̄ totus a meo pēdet arbitrio. nec mihi qc q̄z eſt eo gratius. eūq; iudico dignū q̄ a te diligatur. quē nunq̄z dilexeris nō dilectus Aſpiratis totis viribꝫ tuam grām promereri. quaz ſi aſſequi poterit ſeculū iouis tenere arbitrabit̄. Tu igitur meas ob p̄ces fauorem tuū illi accōmoda quātū tibi equū ⁊ rectū videbit̄ gratiſſimū q; mihi feceris ſi huic cōmendatōi mee tm̄ tribueris q̄z cui tribuiſti plurimum. Nam putat me a te plurimi fieri ſperatq; lrās ad te meas ſibi fore vtiles Fac igit̄ vt quod opinatur ſciat. qḋ ſperat inueniat. quod petit accipiat. ⁊ quo indiget perfruat̄. Idq; per noſtrā amiciciam q̄ nobiſcū cū annis creuit. ⁊ que nō eget teſtibꝫ ſumope etiā atq; etiā rogo quo me pro eo diligenter ſcripſiſſe putet ⁊ te diligentius paruiſſe. Uale felix.

❡Alia epl'a ſingularē cōmendatōem cōtinens

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

¶ Proſpimas ad vota ſalutes Quãuis de hoc adoleſcẽte tecũ ꝓdem
diligẽter ſim locutus ⁊ ſcripſerim ad te accurate vicibꝫ multis. qꝛ tñ
putat intereſſe ſua me ad te ꝙ̃ ſepiſſime ſcribere. Iteꝝ atqꝫ iteruꝫ huc
adoleſcentẽ ſanguine nobilẽ. ſed ꝩtute nobiliorẽ. quẽ inclita ꝩtus in
celebrẽ laudẽ euexit. tibi cõmendo vt faciles aditus ad te habeat. vt
quoqꝫ ſuã cãm pro ſua dignitate cõſicias. Tu ꝓdem oĩa te facturũ li
beraliſſime promiſiſti meminiſſe te id ſpero ſcio eñ ſolere Inueiat igi
tur q̃ſo apud te patulas aures patulũ aĩm in manus extẽſas iuuamĩ
promptas. quo tua virtute ⁊ meo gaudeat interuentu. Charior ipſe
mihi ẽ ꝙ̃ calamus pingere põt Tu multa bñficia in multas cõtuli/
ſti Auſus ſum cõtẽdere te melius nullũ vel eque bene collocaſſe.

¶ Reſponſio ad precedentem epiſtolam

¶ Salutes multiplici plauſu cordis oblatas Lrãs tuas ornatas
eaſdẽ amorẽ plenas accepi amice fidiſſime. q̃ etſi credentiã dabãt. nõ
dũ tñ q̃d ꝓferẽt lator expꝛſſit Pro quo facturus ſum ꝙ̃tũ aĩo eniti po
tero niſi aliud ſua volũtas aliud eq̃tas poſtulet. Ab equo eñ ⁊ hone
ſto ſeiũgi nõ velim. etiã ſi pater meus materqꝫ felicis memorie ſepul/
cro in lucẽ redeãt. idqꝫ req̃rant. Neqꝫ etiã hoc ex me ꝑ tua ſingulari
virtute exigere velles. Qꝺqꝫ ſi dicto latori ꝑ immortalibꝫ bñficijs in
me tuis nõ ſatis fecero vl' fortune vl' imprudẽtie aſſignabis. nũꝙ̃ eĩ
ſollicitus eẽ deſtitero donec eũ eiuſqꝫ cãm in tuto collocauero q̃ nũꝙ̃
fatigari ſoleo ſeruitio vl' amore meoꝝ. Pro nouis villicus noſter qui
moribꝫ fuit vrbanus ⁊ cultus nature cõceſſit eiuſqꝫ vxor in extremis
laborat. ꝑus ſua vite ſpes ẽ. mior ſaĩtatis exanguis ẽ. nõ corpus vide
tur q̃ tñ pinguiſſima fuit in multã eſcã reſoluta ꝙ̃ ſi iã videas ꝑ vẽtre
vẽtris locũ cernes. pectuſqꝫ pẽdere putabis. totãqꝫ eã effecto iã corꝑe
quaſi in craticulã vel rethe cõuerſam. Proles etiã egrote ſunt. ſuccur
rat benignus ille q̃ poteſt Sed q̃d volumuꝰ inco mitate nõ prodeũt
miſerie. in multas ſe incidiſſe nouerit q̃ vnã incidit. Uale matre leti
or q̃ viuo fit obuia natu. quẽ audierat equoris in medio merſum

¶ Quedã rñſio ad lrãs hic tamẽ nõ inſertas

¶ Letiores ꝙ̃ poſſis optare ſalutes. Uenerabilis dñe amiceqꝫ ſingu
laris ꝙ̃tũ apud me valuerit lrẽ tue in cõmendatõeꝫ huius tabellarij
cõſcripte ipſo referẽte cognoſces fuit ꝑfecto patruus ſuus ꝓderet au
ctoritate illoꝝ nõ parũ mitigatus q̃ ꝓus fuit adamante durior Hoc
ſupeſt vt omĩ cura ⁊ opa ſeſe ſtudijs lrãꝝ immergat quo ꝓorẽ deſidiã
flagrãtiori diligẽtia vincat quo facile irã patrui peritus ſupabit Ce/
terũ q̃ſo cõfidas te mihi chariſſimũ nihilqꝫ me optare magis ꝙ̃ vt a/
nimo inter nos ſimus abſentes eodẽ quo pñtes fuimus. qꝺ de te ſpe
re de me ꝓſtare poſſum Qꝺ aũt breui me viſites deſidero vehemen/
ter vt ſimul cõfabulemur gaudeamus. bibemus cenemus ⁊ ſolamine
qꝺ lrẽ ꝓſtare nõ pñt inuicẽ cõficiamur. Interea vale meiqꝫ ſemꝑ me

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

minēs eſto dulci tuo more vetuſto

¶ Debitor profugus ſuis creditoribus

¶ Saluete preſtantiſſimi viri. ſaluete grauiſſimi creditores. Si non
vos ipſos mihi dederitis ipſa fortuna mitiores q̄ me duro deus nimi
um duro preſſit naufragio perij ſpes mihi cecidit omnis. actum eſt
cogatqȝ per terras incognitas vagus ⁊ profugus oberrare. coqȝ per-
gere quo ſors perducit euntem nam mihi debita exſoluere facultas
nulla eſt. Quorum tamen ſi aliquo tam mihi partem remittere dig-
naremini ſolutioniſqȝ terminos in longum protrahere quo mihi ſpa
cium reſpirandi adeſſet. ſperarem tandem ſudoribus vobis non mi-
hi effundendis efficere. ꝙ breui vobis omnibus fecero ſatis. qui pla-
ne ambulaturus neqȝ meandros neqȝ diuerticula queram. Sed tan
to diligentior fuero. quo vos videro mitiores Quid in hac re decre-
ueritis id veſtro curato dicere ne pigeat. quo interrogatus ipſe me fa-
cere poterit certiorem. Ualete Scriptum raptim ſub diu in loco ſi-
ne nomine.

¶ Reſponſio ad precedentem

¶ Quod ventorum rabie ⁊ inclementia maris dilectiſſime vir ꝑ mul
ta naufragio damna pertuliſti. vt amicicia cogit tibi ad cor vſqȝ con
dolemus. Et vt nos incitat charitas tuis votis volentes libenter an
nuimus. ⁊ quātum ratio ſuadet tibi conſulimus vt bono animo fe-
ras. non culpas quod mutari non poteſt De te nobis. de nullo deſpe
res. nunq̄ deſperatio ſera fuit. Nulli fortuna perpetua eſt. que Se-
neca teſte vitrea eſt. tunc cum ſplendet frangitur. Metui nam debe
dum blanditur irrideri dum tonat. contemniqȝ dum fulmiat Mul
ta feret ſecum dies. multa remedia non expectantibus puenire Licet
eī tuo ex genere proximi adeo ſunt inopes. vt te niſi condolendo cō
leuare non poſſunt. Et quāq̄ perdideris multa. longe tu plura reſer
uaſti. claras multorum amicicias integram apud homines fidem.
magnumqȝ tue fame ſplendorem. quibus ingenio adiutus et indu-
ſtria facile omnem fortune duriciem ſuperabis Uale in eo ſine cuius
ope non viuitur.

¶ Cōgratulatio amici ſup dignitate adepta

¶ Salutes omni voluptate dulciores. Ego pro his que de nouella
promotione tua adepte dignitatis audio colende preceptor. ſummā
capio voluptatem. Primum cauſa tui. qui ſumma ſemper mereri nō
deſtitiſti. Deinde mei gratia qui in me ſemper amicorum creſcentia
feliciorem iudicaui. Perſuade tibi queſo me tuum fidum amicuȝ eē
te nunq̄ temporis deſiturum. Nam ex aduerſo firme teneo ꝙ per te
nunq̄ enodbitur veteris amicicie dulce legamen qui non modo me-
os labores. ſed vel vitam meam tuo tibi iure vendicaſti. Uale in eo
celeri qui polum cardine verſat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

¶ Reſponſio

¶ Salutes multas longo tpe duraturas. quas ad me lr̃as dediſti a
mice colēde legi cū ſumma animi voluptate. que amoris amicicieqꝫ
vim abunde pre ſe ferūt Et (vt de calce tuarꝫ caput mearꝫ efficiā) nūqꝫ
deſinā quo ad vixero tibi ſeruitio vſui eē Manēt em̄ ſemperqꝫ mane
bunt amico meo inſcripti labores quos pro me cepiſti indefeſſe Nō
em̄ tam gaudet platanus riuo nec iuncus in vnda q̄ꝫ ego tuis ſeruiti
is delectabor ſi me admiſeris ſeruitorē nec pmiſſio dignitatis quā im
meritus ſum adeptus me ſegniorē faciet. Quod aūt mee promotōni
gratularis grās habes ꝛ tibi gratulor gratulāti Quiddā adhuc aliđ
reſtat qđ ad te ſcripſiſſe velim. qđ ob varias occupatōes meas in ali
ud tps remitto. Uale in eo qui imperat terris ꝛ aſtris.

¶ Epiſtola noua reſponſioni reſpondens

¶ Salutes plurimas mellerꝫ ſucaro dulciores. Qđ tuis in lrīs me-
mini chariſſime frater me plures pro te cepiſſe labores nō mihi mol
liter in aīm cadit Quicūqꝫ em̄ diligit nō. laborat. Vera amicicia nullo
faſce curuabit Profcō hoc nomē labor nūq̄ꝫ cecidit in amātem fuit
mihi ſp ſeruitij tui ſuauiſſimus guſtus. cuiꝰ nūq̄ꝫ ſat extiti. nec poſſe
igit mihi ex ſatietate creſcere faſtidiū. qđ noſcit dn̄s q̄ te ſaluuꝫ velit
atqꝫ felicē Parcito breuitati nā eā ob rem breuiſſime ſcribo. ne q̄ lrā
rū multitudine tibi oneri ſum. etiā ac etiā vexem longitudine.

¶ Epl'a increpatiua amici ꝙ ſecreta crediderit mulieri

¶ Leticias plurimas loco ſalutis Quāuis huius diei chariſſime vir
labor ſomnum ſuaderet atqꝫ quietē. Eget tamē tui amor vt graues
oculos defeſſoſqꝫ digitos ad hec ſcribēda cōpellerem Expoſuit mihi
ſecretiſſime noſtre rei quā agimus longam ſeriem ancilla tua iudicio
meo magis loquacula q̄ꝫ ſecreti natura expoſceret. Et vt pace tua di
xero quid hac in re fieri potuiſſet delirius non video q̄ꝫ ꝙ muliebri
garrulitati adeo celanda cōmitteres. Que id ſolum tacere poteſt qđ
neſcit. que inter pericula non diſtinguit nec ſcit quid iure timeat Do
leo certe vt adhuc liberius loquar creſcētibus annis diſcreſcere pru-
dentiam. Simulaui ego me nihil omniū intelligere q̄ diceret. ſic am
bigua attonitaqꝫ redit. Uale hec tarde ex Bruxella oculos iuuante
lumenqꝫ ſupplente candela

¶ Intimat filius patri ſe veſtes pdidiſſe veniā depcans

¶ Metuendiſſime pater neceſſitas me cogit ꝛ iuſtus dolor impellit
ad vos veſtramqꝫ pietatem ꝑ venia confugere Quā niſi aſſequar lō
gius viuere nō affecto Due mihi furto ablate ſunt tunice Junij pma
ex arca mea quā obſerare neglexi Culpā igit mee negligētie confiteor.
Pro qua ſupplex ego pleniſſimo corde cōploſis manibꝫ amaris ſuſ-
pirijs largiſqꝫ gemitibꝫ veniā imploro leges ſubiturus penaſqꝫ da-

tutus quas ſtatuetis Nihil mihi ſpei ſupeſſe putabo ſi vos nō pote
rint mee lachrime ad remiſſionē inflectere Iā primū ex prior illud Se
nece. ꝙ ſomnus locū nō habet vbi dolor ⁊ metus habitāt. Dignetur
igit paterna veſtra pietas dolēti filio miſereri errori ignoſcēdo. veſtes
ꝗ nouas largiēdo quo ſentire valeam paternū fauorē veſtꝝ a me nō
eſſe alienū Fecerit me hec perditio donec vixero cautiorē Vale in chri
ſto ieſu aīo benigno. ⁊ mente quieta Ex pedagogio lilij in lauonio iu
lij prima ſopitam iam diem dum clauſerat vmbra

Reſponſio patris ſuper veſtium perditione

Altera eius diei qua ex ſcō. Jacobo peregrinus rediiſſem fili, recepi
lrās mihi ꝗdem minime gratas Quibꝫ ſignificas duas tibi tūicas ſub
latas eē Studeſꝗ duras increpatōes meas euadere confeſſione tua
cōfiſus forte ꝟba naſonis, qd nume cōfeſſis aliqd patet Sz ex adūſo
cū claudiano clamo. qd iuuat errores merſa iā puppe fateri ꝗ tamen
veniā petis hāc tibi largiter tribuo. atꝗ totā culpā in caput meū refe
ro. ꝗ tibi vnicū corpus habēti tres tunicas dedi. vnā ſi niſi habuiſſes
duas nūꝗ ꝑdidiſſes Tibi autē polliceris te in antea ne idē accidat
proſpecturū Iterū in tui fauore hanc in me curā ſuſcipio. ne a ſtudio
tua nimia cura detraharis Ego paterno voto tibi do fidē te hoc an
no duarū tunicarū nō futurū ꝑditorē ſed de qua veſtiris ſolam curā
tibi relinquo. Et vale felicius ꝗ meruiſti

Alia reſponſio ad idem ſed durior

Aſperrimas virgas ꝓ ſalute Pridie eius diei qua ꝑegrinatōe fun
ctus domū meā rediiſſem peſſime neꝗ ꝑlate ſunt ad me lrē tue. ꝗs
adhuc clauſas letis oculis vidi, apertas autē frōte rugata mox rupi,
indignoꝗ aīo petias ſub pede proieci Quid ſtolide miſelle fateri iu
uat quid ꝑcari qui totiēs in hūc eundē errorē proruiſti totiēs corrup
tum, totienſꝗ indultū. Negligentia enī tua quā multā habes. pau
cū gemis, nouos mihi ſemꝑ ac nouos dolores procreat. quorū nullū
mihi finē vides niſi quē finis vite ſit laturus Sepe te argui ⁊ obiur
gaui. ſed ſerpſit ſemꝑ hoc malum lōgius, quo magis impero. magis
ſpernis ⁊ reſiſtis Saltare potes picarū more ſtipula leuior nō te veſti
um nouo faſce grauabo Felix vale. eo pacto quo tuis mgrīs intimaui
ſi aūt que futura ſit illa valitudo roges. erige ad has caput. ⁊ in ſalu
tationē oculos in ea facile quid velim ſpeculaberis

Item ſup eodē filius ad prēm dat lrās deſolatorias

Commendatōe humillima debita veneratōne premiſſa Dū lrās
veſtras nō tā hilari aīo ꝗ humili mēte ꝑlegiſſem metuendiſſime pa
ter mox gene madent lachrymis ſua ſponte ꝓfuſis Adeoꝗ iram ve
ſtrā expaui vt parū abfuerit ꝗ non vita diffungerer. cibꝰ habitus non
capit. ſomnus cupitus nō habetur. ſanitas, vigor. reliqua quoꝗ deſe
runt oīa. ꝑter fletus ⁊ meſta ſuſpiria quibꝰ iam meā cōpenſo negligē

tiā Ex quibꝰ p̄iſſime pater ſi me leuare recuſaueritis. ꝛ ſp mihi vt v̄/
gilij verbum eſt. lachꝛyme voluātur inanes. nō video qd̄ ſupeſt q̄ꝫ ꝙ
bos breui ſim fruiturus morte doloꝛes. Ad pedes igit vr̄os humilli
ma genuflectōe pſtratus ſupplico indulgere atq̄ꝫ ſubueire dignemini
plantatōi vr̄e ne areſcat ꝛ pereat Areſcere āt necē eſt ramuſculū. ſi ab/
ſciſus fomētū nō hēat a radice Valete optie pr̄ q̄ꝫ feliciſſime. ſitq̄ꝫ vr̄i
cuſtos regnatoꝛ olimphi Ex louanio oriēte ſole iulij trabēte terciā

Frater ſcribit ad fratrē ſup eodem.

¶ Salutes fraterno amoꝛe vetuſtas. frater optime parauit heri gei
toꝛ noſter nr̄is amicis cenā certe pſplendidā. vbi ſermo mult᷒ de mul
tis. ſed de te p̄cipuus fuit. q̄ res tuas cuſtodia tenui pdidiſti Referre
verba ſinguloꝝ ſcriptu foret longiſſimum dū corā erimus cuncta ti/
bi ſecrete dicā Qd̄ em̄ ſecretū volumus nō tute lr̄is cōmēdat. Cōſulo
tibi ne deſtiteris iteratis lr̄is veniā pr̄is impcari. In tēpuſq̄ꝫ reliquuꝫ
res tuas diligēti᷒ ſub tutis clauſuris recōdere cures. ne fueris ſegnis
vanuſq̄ꝫ auditoꝛ huius ouidiani Nō mioꝛ ē v̄tus q̄ꝫ q̄rere parta tueri
Vale ſanus lōgūq̄ꝫ ſupſtes Ex toꝛnaco volāter calamo eq̄nte ſagittā

Ad idem ſuper eodem

¶ Salutes fide obſeq̄oq̄ꝫ comitatas In heſterna cena chariſſime fra
ter quā noſter pater cū amiciſſimis habuit. millies tuū nomē verſaba
tur. aſſeruit frequēter pater ſtatuiſſe ſe ne modicam in te partē rerum
ſuarum collocare ſi tu votis ſuis vt filium decuit paruiſſes Dixit nā/
q̄ꝫ te noctem vino ꝛ diem ſomno conterere, qui lectiones nunq̄ꝫ viſi/
tas nō coactus ꝛ tibi omnis incuria fluxit in moꝛem. Vereoꝛ ꝙ in te
ſeuiret ſi ei eēs obuius. Ceperam v̄ba in tuam excuſationē inflectere.
Sed mox ego legēs in vultu animum patris quē gnaruꝫ ſuboꝛtus
ruboꝛ excuſauit. ſuppreſſi labia linguamq̄ꝫ cohibui. timens ne ſi loq̄/
rer vehementius moueretur. Sed conſulo ꝙ ad patrem denuo ſcri/
bas ſi eius iram mitigare velis velle autem debes ſi ſapis Neq̄ꝫ pre/
ſentabis te patri donec vultus prioꝛes induerit. p̄caberis abſens au
dentioꝛ Epiſtola em̄ nec timet nec erubeſcit. interea ſumopere cona/
boꝛ eius animum ſcd̄o ſpirante vento mollioꝛē efficere. Daboq̄ꝫ te de
ſingulis celanda ſub fide certioꝛeꝫ. Quod latius non ſcribo dabis ve
niam attrito calamo. ignoſceſq̄ꝫ animo occupato. ꝛ parces feſſis digi
tis Optime frater felix fauſtuſq̄ꝫ valeto

Frater fratri reſpondet

¶ Collegi tuis ex lr̄is optime frater. patrē noſtrum ex veſtium meaꝝ
perditione nec dum eſſe quieto animo. Conſulis denuo patri ſcribā
nec ceſſem veniam poſtulare. Tuo conſilio igitur fretus. quo dum
egui nunq̄ꝫ ſteti non adiutus. tibi lr̄as mitto patri dandas his inclu/
ſas quas ſibi p̄ntabis ſub ſereno ſidere habita rōe tp̄is. ꝛ ſtudeas ita
patrē lenire verbis vt prioꝛem ad moꝛē aīm figat neq̄ꝫ deſtiteris do/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Nec omnē ire motū nubēq3 ꝯpuleris Sic quoq3 ꝑgas vt tua induſtria
re docebit. Perſuaſum mihi firme habeo opem tuam mihi minime
defuturam. Uale frater vt opto. Ego quoq3 valerē vt ille quez ridet
therētianus gnato ꝯſiliū cū re amiſiſſe. niſi te in ſpem mihi cōtuliſſes
quo fit vt omiſſa re ſpem nō ꝑdidi te ſeruato Ex Louanio iulij ſexta
volante calamo velocibus alis.

¶ Epiſtola eiuſdem ad idem

¶ Salutes plurimas beniuola pēna depictas Studes rogo ſuaꝫ
uiſſime frater lrās meas his incluſas patri noſtro clara ſub aura pre
ſentare. Dum ſcz eius facies animi ſui fidelis interpres. quiddam le
tioris pre ſe ferre videtur. Et quicqd viribus potes ingenio lingua.
id totum in rem meam accōmoda. Proderis ſi fueris idonea tēpora
nactus ſi idonea ꝟba Millies em̄ comptum ē ea q̄ per ſe grata fuerūt
ex inconſulta relatōe diſplicuiſſe ⁊ dura quādoq3 eo tpe eoq3 artificio
relata. que mirum in modum placuerunt. Et ſi ꝓmis precibus eius
iram vincere nō poteris. nō facile deſtiteris. naz ſepe vidimus ſimpli
ces p̄ces deficere ſed valuiſſe geminatas. Spero ſi bene ꝑſtiteris non
fruſtra conaberis quin animum patris in me effeceris molliorem Ex
tenua quo ad poteris culpam. pollicearc in reliquum tempus exactā
cuſtodiam. ⁊ vt pauco ꝟbo omnia claudam. patris gratiam quā mea
negligētia ꝑdidi tua diligētia redime. Sed quorſum hec inſtructore
nō eges. nō eſt meum docere mineruam tu frater tua vtere induſtria
Ingenium tuum tibi modum ⁊ ordinē dabit. qui patris aditus moꝝ
res ⁊ tēpora noſti. Tu vale optime frater Ego quoq3 valeo ſi valere
ſit anxium ⁊ ſuſpēſum viuere

¶ Reſpōdet pater ſup lrīs miſſis a filij ſui magiſtro

¶ Neſcio vir optime qs vſpiam viuit cuius ꝟbis fidē parē ac tuis tri
buam q̄ nō aliud in ore gerere aliud mēte cōſueſti Ita accipio te firmi
ter putare eas quas laudes de filio ſcribis in filiū cadere Sed qr greſ
ſibus iuuenū nihil incertius. Sūme expopto vt filiū expectes extolleꝝ
re pſertim vt ꝟtus ſua ⁊ matureat. ne flos ꝓ fructu. ꝓ arbore radix. et
crudū laudet pro maturo. Cōſilia tm̄ amplector tua tuis rōibus. tuiſq3
q3 p̄cibus libēs pareo filiūq3 in grām ſuſcipio tuis lrīs prouocatus.
de veſtitu ⁊ tegmēto ſibi proſpicies vt dabit neceſſitas. nō voluptas.
Quantū tm̄ poterit te moderāte paternis denarijs ꝑcere diſcat. mulꝫ
tis curis multoq3 ſudore q̄ſitis. Uale curſim ex Tornaco iulij vltia
tarde dum nigra celū circūuoluitur vmbra

¶ Incitatio in amiciciā ad hoīem nō oculo ſed
fama notū cū recitatione nouorum

¶ Pluriās felici affectu ſalutes Quia te viruz optimū hiſq3 būanita
tis ſtudijs inſudaſſe audio qbꝫ appme delector Hic trahor deſiderio
vehemēti tui oculo viſendi meo. quē te totū tuis in ſcriptis creberriꝫ

me vidi Qui tāta elegātia ſcribere diceris. vt om̄es tuū calamū elo
quētie fontē appellāt. eundēꝙ dignū vt fulgido auro tingeret. q̄ paſ
ſim oēs amore quodā tui nois capiunt. Teꝙ nō minus ꝙ̄ viuā q̄n
dam Ciceronis imaginē venerant. Scripta em̄ tua quot lectores in
ueniūt tot habēt ſui ſplēdoris admiratores. Eſt em̄ ſtilus tuus ſplē
dens et reſonās miro artificio ſubtiliſſimoꝙ filo cōcīnus. magni et fe
liciſſimi ingenij tui monumentū Opto igit inter nos amorē optimū
incohari. ceptūꝙ ſp̄ augeri om̄i tp̄e ſecluſo Ac non inconcinne finxit
Homerus mineruā que iouis e crebro fluxit doctos hoīnes colliga
re cathena aurea ꝙ̄uis inuicē diſtent et procul abſint Tu ſi me dignū
tui amoris ſenſeas. me inter tuos cōnumera. et bene vale. Si noua pe
tis creſcūt apud nos crudelia bella. multus ſanguis effundit. vrbes
delentur ſacre edes incenſe ſunt. agri vaſtati diſpſi coloni. Quiſquis
em̄ fortior eſt ferocior miſero ſemꝑ patiēte popello. nullus dies no
bis ſecurus. nullaꝙ nox quieta eſt. in vtrāꝙ aurē dormit nemo Om
nis res hic ferro geritur et calibe oīa miſcet impetus ardorꝙ pugnan
tium. Plura ſcribere dolor prohibet et ſingula rūpit ꝟba ſingultus.
tremor ineſt digitis et ſemitentus ſemiꝙ lapſus calamus vix rurſus
valde depingit. ſed ꝙ tam lōgus fui amor ille queſo te flectat in veni
am qui ad multiloquium me coegit

Reſponſio ad precedentem

Salutes multa ꝟtute cōnexas. Lrās tuas vir colēde grē et ꝟtutis
plenas dū ꝑlegerā leticia repēte perfuſus ſum atꝙ vltro pn̄tatū mihi
beniuolentie tue officiū libēter accepi ab offerēte qd̄ rogare ſtatueram
etiā a negāte. Uiſa pfecto mihi eſt lrās tuas legēti reſonare in aures
meas p̄clara illa Ciceronis ſentētia. que nihil minus hoīes arbitrat
ꝙ̄ illi in amore nō rn̄dere. a quo vltro puoceris. Proinde vir optime
mutuū amorē libens reddo. gaudensꝙ recipio . et quez recipio adhuc
repeto. et quē reddo adhuc debeo vltroꝙ ſp̄ in luie ſtabo in amicicia
portas te hilariſſime recepturus. nō ꝓus excluſurus ꝙ̄ mihi animaꝝ
mors excluder. Ubi aūt ſcribis ꝙ apud te oīs depēdeat ab armis ſuſ
piranda tellus flāma fame ferro duriter afflicta. que quōdam hoſtes
victrice calce calcauit hoſtiumꝙ riſit incurſus. nullo timore confu
ſa. vehemēter doleo. ſed eſto bono aīo hyems iam breui aderit immē
ſos ardores ꝓmens q̄ iras domabit coget algeſcere flammas Uale ex
padua calido calamo. et ocius cito octobris ſexta

Epiſtola cōmendatiua amici ad amicum

Obiatoem obſequij ꝙ̄ plurimā ꝓ ſalute Exigit a me pn̄tiū lator a
mice chariſſime. lrās ad recōmēdaticias (q̄s vt veꝝ fatear) eo trepidi
us dedi quo tuā charitatē ego vl' paꝝ de te meritus frequētius mole
ſtaui Sed dū aīm ſubit tua milleſies mihi cōſpecta hūanitas qua p
deſſe ſoles pluribꝫ. deeſſe nemini auſuz ſuggeſſit pro hoc viro ſcribere

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

cui rogo in rem eſſe digneris. Quod ſic intellectũ velim ſi cãmode potes, patebit tibi paruitas mea duʒ expoſces. Uale ex Mechlinia raptius curſu leporis dũ ſancti Laurẽtij feſtum dies illuxerat

¶ Reſponſio deſcriptiua inconſtantie eius pro quo rogatum eſt.

¶ Salutes dulci amore ſpirãtes. vbi p̄ma facies tuarum lrãrum venerande p̄ceptor ſe in oculos cõgeſſerat meos. gratulabar amori, ſed errori compatiebar. quo intimius a te dilectum q̃ʒ cognitum cõmendaſti. ⁊ quidẽ virum ad omnia conſilia cõtumacem. in quo nulla virtus ẽ nullus reſpectus honeſti nulla dictorum fides factorumqʒ cõſtantia. cuius aĩmus ad lunã mutatur. atqʒ cũ omni vẽto caduce frõdis more circũuoluitur. Inſtarqʒ vẽtiloquij ad omnẽ flatum ꝯtitur itaqʒ rotaꝶ vt in quaʒ partẽ ſit caſurus ſciri neq̃at. in quẽ aptiſſime cadit illud petrarche ꝙ difficile ſit cani lectũ ſternere. qui ambulaturus huc atqʒ illuc in girũ ꝯtitur vt neſcias vbi puluinar colloces Supereſſe video ꝙ te tandẽ cõſilij ⁊ me penitebit obſequij. nã q̃cq̃d ei fauoris p̄ſtiteris ocius ex eius memoria q̃ʒ anguilla ex manu compſſa elabeꝶ. Multa hʒ ſigna incõſtãtis aĩmi nõ habẽtis tenorẽ ſui. r ullis cõſilijs acq̃eſcit. ſua ſꝑ temeritate mergiꝶ ⁊ diffluit. nõ mollius audit amicos q̃ʒ vt Statij ꝟbũ ẽ tenues curãt vaga flumĩa nimbos Si igitur fame tue bñ cõſultũ iri velis illud ꝑ neccãriũ ẽ videreq̃ rõe hũc hominẽ quo nemo magis ſuo ĩpetu abuti ſoleat a te amari. defendi conueĩat Malo em̃ ego obediẽdo amico parꝫ prudẽs videri q̃ʒ ꝑ contumaciã de prudẽtia gl'ari. ſueqʒ cauſe ſuccurrã an rcẽ fecerim a te ratio exigaꝶ. me excuſabit obſequm Tua em̃ auctoritas mihi ꝓ rõne ẽ ſufficit. Uale ſpqʒ p̄cipe tuus ſꝑ fuero ſi tẽpus poſtulat aut res

¶ Frater fratri intimat ſeniorem fratrem militem creatum ⁊ in capitaneum electum

¶ Summas ſummo vigore ſalutes. Frater noſter ſenior amãtiſſime frater in capitaneũ elcũs ẽ nõ tã iudicio q̃ʒ errore. q̃ res ſue nature male nñdet Nã ſꝑ ab adoleſcẽtia ſola hoſtis inſpectõe mox expalluit contremuit obriguit ⁊ ſalutẽ pedũ celeritate q̃ſiuit. q̇ nõ mõ terreꝶ ſi gladiũ micãtẽ in hoſtiũ manu cõſpexerit. ſʒ ſono ⁊ vmbris ⁊ nudo noĩa belli. cuiꝰ arma ñtã ei tutamĩ ſunt q̃ʒ oneri. q̇ poſt vmbrã caloris impetiẽs ⁊ pulueris ſolẽ ferre nõ p̄t. nec poſt ſudorẽ galeã. nã ſtatĩ dũ ꝑcaluit vl' leuiſſimo motu agitatus eſt in ſudorẽ ſicut nix ſole reſoluitur. Miles tamẽ creatus ẽ. ſʒ infra famã vocabuli mãſit. Elegãs quoqʒ ꝑſona ẽ formaʒ certe dignam habẽs cui vilior aĩmus nñdiſſʒ. Iuniori aũt frĩ nrõ militia foret maiori decori cui martius labor iocũdus eſt. qui non tam ſplẽdidũ ferrũ amat q̃ʒ cruẽtum. tanteqʒ agilitatis eſt vt nec curſu nec ſaltu nec arcu enſe ſupetur ſʒ vt magni belli arti-

ſex indifferēs eſt equis vel pedib⁹ terra vl' mari dimicare quē omnes
imitari conamur. nulli aut paucisſimi poſſunt. Uale ⁊ longū viue ſu-
perſtes Ex montibus raptiſſime iunij quinta.

¶ Ad amicū cōmendatio iocoſa cuiuſdam gloriosi ⁊ elatiſſimi hominis

¶ Salutes plurimas letu riſu cōmixtas Dum calamum ad has ſcri
bēdas attramēto illitū papiro cōnecto vir amice. ſentio mihi ſubori/
ri titillatōes in riſum quē vix cōpeſcui. cauſam facile agnoueris dum
barū latoris comitē parūper audiueris. quē q̄ſo videas exercites co/
las mercurijq̄ȝ vanno cōuoluas. audias elatā beluā vētoſo inflatā tu
more. q̄ ſeip̄m adeo leuat aciſi celi filius eēt vl' alijs ex celicolis natus
omneſq̄ȝ celi cardines pambulaſſet qui ſeip̄m ipſo appolline plenū ex
iſtimat. putās merū ſalē eſſe qḋcūq̄ȝ loquat̄ quaſi ex deorū regiſtro ſe
cretis oculis inſpecto oīa colligeret Septē illos quos grecia tulit ſa/
piētes lōge poſt ſe facit. quoꝝ nō viuit hebetiori ingenio aut tardiori
aut magis ignauo. Uſq̄ȝ adeo ſe ſapientē p̄dicat q̄ſi ex eo in lucē ꝓdu
cto tercius e celo ceciderit catho. ⁊ q̄ſi totā mineruā iā ebiberit liq̄fa/
ctā vl' incluſum habeat totū in cerebro iouē. ſatiſq̄ȝ demēs ē vt ſibi de
cerni ſtatuā poſtularet. vixq̄ȝ dignaret̄ habere p̄conē ſue laudis home
rū. nec quēpiā dignū reputat q̄ veſtiū ſuarū fimbrias cōtingeret. ſed
dignū ſeſe q̄ iouis aureū thronū ſolis radiantē domū deorūq̄ȝ atria
ſuperūqȝ tēpla cōſcēderet. Sȝ vale hec ſcribēs diſſoluo. ſȝ hūc hoiem
ita tibi cōmēdo vt illi aſſis videas audias ⁊ ſecum habites.

¶ Epiſtola cōquerēs de incēdio armigerorū ad traditores vt terminos ſolutionis extendant

¶ Salutes multas ſcō tandē fine cōcluſas. Ad vos oēs nūc ſcribo a/
miciſſimi viri vnis q̄dem nō diuerſis lrīs. putās hos eplīs non debe
re diuidi. q̄s vn⁹ amor vnaqȝ cā cōnectit Parcatis q̄ſo ſtilo īeptie. do
lor eñ ornatū nō hȝ. neqȝ egra aut triſtis p̄t eē eloquētia Uxor ⁊ ꝓles
vna mecū oīa ꝑdidimus p̄ter manus ⁊ aīȝ q̄b⁹ netuoſo conatu decre
uim⁹ vti ad queſtū donec ḡuamīa alieni eris a collo ꝓpulerim⁹. Oīa
nrā igni ſeuiſſimo cōcremarūt armigeri. ſȝ facili⁹ dolorē lenirē meū ſi
nō vob̄ debitor eēm. ſȝ iaȝ ſi aīos vrōs in me beignos nō habeā ⁊ ſolu
tiones in largā diē ꝓtrahere nō libeat. nihil ſpei ſupeſt q̄n nō vag⁹ fiā
et ꝓfugus. ⁊ q̄cūqȝ ſors me duxerit deferat hoſpes Sȝ mḡna ego ſpe
ad vrās pietates me cōuto q̄b⁹ inixus exurgere ſpero ſi cōpari libue/
rit mihi ſolutōis termīos ḡtioſius extēdere. qḋ vt beigniter facere dig
nemi p̄cib⁹ multis īploro ⁊ obſecro. qḋ ſi feceritis me nūq̄ȝ omiſſurū
accipite. qḋ vtilitatib⁹ vrīs cōducere ꝓſpexero. Ualete colēdiſſimi vi
ri fidēqȝ in me ſincerā habetote omī timore dimoto Scriptum ſub
blauio celo luna ſupplēte diē in loco quē preſtiterit ſiluiſſe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

¶Reſponſio ad prędictam

¶Salutes ſtabiles ſine carētes Quantum tibi doloris accreuerit
ex infortunio tuo vir chariſſime facile poteris ex noſtro ſingulari in
te amore iudicare. pupugit certe corda noſtra ep̄la tua. q̄ lachrymas
nr̄is in oculis nō paucas excuſiſſet ſi mulierū more in fletibꝫ conſola
tionē iacere putaſſemus Certū habeto aīm erga te nr̄m imutari non
poſſe. ficta em̄ heus nimiꝝ ficta ē illa amicicia q̄ cū fortuna nō cū v̾/
tute decurrit Cū em̄ intelligimus q̄ꝫ forti aīo ſis maior ē leticiam ex
tui aīmi ꝯſtātia ꝑcipimus. q̄ꝫ ex iniuria fortune dolorē nō es habitu
rus nos tuis votis defuturos. Liberū igitur aditū ad nos liberūq̄ꝫ
acceſſum his nr̄is lr̄is ſigillo firmatis pollicemur daturi opam non
modo debiti nr̄i dilatōe ſed om̄i adiumēto quo ad noſtra facultas e/
rit vt proiectatus ꝛ cōculcatus exurgas Multi ceciderūt vt altius re
ſurgerent. nihil fortuna cepit qđ nō dedit. ꝛ qđ nō rurſus multo cuꝫ
fenore reddere poteſt. Solēt vehemētis fortune pulſus breues eē q꞉
patiēs eſt fortuna laſſabit̾. nō minus voluūtur aduerſa q̄ꝫ grata. om
niū eque v̾tigo ē Tu igit̾ poſthabitis oībꝫ om̄i dolore deiecto ad nos
redeas. ꝛ q̄dem fidenter vt debes. lete vt ſoles. feliciter vt ſperamus.
Uale in eo qui fortunam donat ꝛ aufert.

¶Excuſatio nō ſcriptōis ꝓpter qualitatē tempoꝝ

¶Salutes ſtabiles om̄i firmo cōſtantiores. Scio frater chariſſime
noſtra plurimū intereſſe vt perſepe alter alteri perſcribamus. ſi tamē
hanc facultatem mihi caſus eripiat mea tamē in te officia cōſtabunt.
non ſecus ac ſi ſepe ſcriberem. Et certe tibi dico vt certius nunq̄ꝫ. niſi
tua in me fides ꝛ maxime fides vix has ad te ꝑferendas litteras hac
tempeſtate dediſſem. Scis enim q̄ꝫ varie ſint hoim̄ ſuſpitiones ꝛ q̄ꝫ
promptiſſime lingue q̄ꝫtra vis hoim̄ ꝛ tp̄is. ꝛ q̄ꝫ incerti oim̄ rerum exi
tus. q̄ꝫ flexibiles oim̄ voluntates quid vndiq̄ꝫ inſidiarum interuolat
que ꝑtim aſſunt. ꝑtim impendunt. ſi qñ tamē reſederit bellorum im/
petus vt aliqua tot luctibus alia cogitatio vix inſeri poſſit. non lr̄is
modo. ſed volūtatibus te fatigabo. Uale ſub leto ſidere vt tuus ho/
nor tua v̾tus tua merita poſcunt

¶Aliđ exēplū excuſans n̄ ſcrip̄tōez ꝓpt̾ mēdacia ꝑpli ꝛ nūcioꝝ

¶Amicicias puriſſimas multa ſalute ſecūdas. Et ſi frequēter ex me
noua ſcribi expoſtulas honorā de p̄ceptor nō auſim tn̄ in hoc tempoꝝ
turbine aliq̄d calamo cōmittere. nā que diffundit rumor q̄ fama diſꝑ
git tantū ſepe abſunt a veritate q̄ꝫtum lumē diſtat ab vmbra ꝛ q̄ cre/
ditu difficiliora ſunt q̄ꝫ eſſe diem ſine ſole dixeris. Quod em̄ vulgus
nunciat in aures meas nullo pondere cadit. cum nō ex rebus que di
cat trahere didicit. ſed eo tendit quo ducat paſſionum impetus. In/
ter labia ad nutū ſermo naſcit̾. ſibi re nulla rn̄dente figuloꝝ more qui
bus (vt grecoꝝ v̾bum eſt) ollis anſas concedit̾ ꝓ libito apponere ſemꝑ

hos habui riſu dignos qui dant aures ſibulo vulgi. Paruiqꝫ duco
quid loquatur garrulus ppl's. q̇ cyconiarū inſtar roſtris in humeros
ductis vagum ſonum mittit in auras. qui ſi ad miſeram aliquaꝫ vel
matronulaꝫ ſerpſit mox prouincias penetrat. quis igitur niſi ſenſus
inops fidē dederit ceco rumori qui tam tremulo innititur fundamē-
to. Sꝫ de his finē facio ne dum loqui propono videar obloquutus
Uale ⁊ a me te amari conſtantiſſime tene Cur aūt iam te viſitare nō
poſſum foret cauſa ſcriptu longior q̄ꝫ feſſis iam digitis tritoqꝫ cala-
mo pingi poſſit. Ex brugis mane martij decima, priuſquā totas au-
rora tenebras dimouiſſet

¶ Commendatur amicus amico

¶ Chariſſime fautor letiſſimus tibi aſſit animus ⁊ plurima ſalus.
Nō ad te ſcriberē qui tibi totiēs p̄cibus oneri fui. ſi non huius amici
mei q̇ has ꝑfert maximus amor quo etiā amicuꝫ te vincere paro me
viciſſet. taꝫ vulgatus eſt em̄ in me amor in auribꝫ hominū vt q̇ſquis
tua aſſiſtētia egeat ſeſe ꝑmo exiſtimet meo egere interuētu. Rogatus
igiť rogo nō eo more quo nō rogatus ſiluiſſem. veruꝫ nō admonitus
rogaturus ſi rogātis aīm mimo flatu ꝓmouiſſem. vt hūc amicū me
um integre cōditōis ⁊ mētis hominē meo noīe in his q̄ tibi deuelabit
habeas ſumoꝑe cōmēdatū. quo intelligā has meas lrās tm̄ q̄ꝫtū ro-
gās ſꝑauit ⁊ ego ſcribēs cōſidebā apud te pōdus habuiſſe Uale ⁊ me
illum ſꝑ expecta. q̇ tibi indies ex charo facit chariorem.

¶ Reſponſio ad precedentem ep'lam

¶ Ante oīa fautor optīe ſalue Cōmēdaſti mihi vir amiciſſime tui ne-
potis optimi viri filiū in geſtu ⁊ facie prī vſqꝫ adeo ſimileꝫ vt in vno
corpore vtrūqꝫ cognoſcas. Cuius res in turbido poſite ſunt. vt curaꝫ
amicoꝝ celeri occurſu exigāt. alioq̇n ꝑiculū ſubiture. cui aīo indefeſſo
aſſiſtere nō tardabo tua amicicia tractus quā ais in frōte epiſtole tue
multis teſtibꝫ cōfirmatā. tum ꝓpter inumera in me cōgeſta merita pa
tris q̄ nūc taceo. ea nā ſi ꝓmere ꝑgo vereor ne aut oīa recēſendo nullū
ſcribēdi faciam finē. aut pauca attingēdo oblitor videar reliquorum
Ualeto feliciter meqꝫ ſuo patri commēdatum reddito

¶ Alia reſponſio ad idem ſub alio ſenſu

¶ Salueto illum quē mihi colēde vir tantoꝑe commēdaſti. eo quip-
pe maiori ſtudio quo minor iudicio tēpore longiſſimo noui verum eē
amicicia frigida. tenui fide ⁊ parca virtute. non dignum in quē beni
uolētiam tuam figas ⁊ merita conferas. Dicax em̄ ē plurima pollice-
tur pauciſſima p̄ſtat. Non em̄ ē facile dictu q̄ꝫ ſit in agendis ambigu-
us. q̄ꝫ cōtrarijs deſiderijs affici videatur. q̄ꝫ parꝝ ſibi cōſtare. qꝛ arūdi
nea q̄dam leuitate facili vēto nūc huc nūc illuc impelliť. nā quotquot
adit cōſules. adit certe plurimos. tot accipit ſentētias q̄ tandē tamen
cōſilio nihil. ſed cuncta temeritate ac veſania proſeq̄tur. Pudet me

hominis leuitatē referre qui facilius accuſari ꝙ emēdari pōt. Tu tñ cū has legeris lacerato vt etiā eo cautius nūc ſue fame ꝯſulamus. nō quid ille mereť intuebar. ſ; qđ ꝑ me fieri decebat a te mei amiciſſima prouocatū Sic igiť aditū facillimū dedi, ꝑmiſiqꝫ opam ob tuū interuentū nullatenus deſiturā. Si qđ velis reliquū cōſideter impera. fueritqꝫ mihi ſꝑ cure ne q̄s tuo in ſeruitio me ſuperet vel in amicicia ꝑferatur. Uale viueqꝫ dies proſperos ⁊ ſine ſuſpirio noctes

¶ Scribitur auūculo vt reuocet nepotē amore raptū ne ſe incōſulte miſero matrimonio dedat

¶ Salutes plurimas amico fauore fecundas. Nepos tuus niſi mox obicē ponas chariſſime dñe ſe dabit mrīmonio. amat em̄ paupis viri filiā ſaxumqꝫ voluit. cuius pater opes ſic obligurijuit ſuas vt non habeat quo tegmine velet iure tegēda neqꝫ teſtā qua poſtulet ignē. ſ; cinctus ē odijs multis nudus bonis. ⁊ nudus amicis. Ardet his nepos tuus ſeuiſſimo illo veneris igne quē nō facile extinxerit niſi aliqua induſtria tua eundē in alia loca remiſeris. Tante em̄ pulcritudis puella ē vt nō ea aſtrorū ignis neqꝫ lucidus ether pulcrior ſit, ꝓcera ē corpore, facieqꝫ venuſta. Mirū dictu q̄s corpis candor. q̄s oculorū decor. q̄ genaꝝ grā. os em̄ humeroſqꝫ dijs dignos habꝫ. ſua frōte potēs ſeruare ſidera vt videať aut dea aut phebi ſoror. aut nymphaꝝ ſanguinis vna. quā ſi optimus ille formaꝝ elector iuppiter ꝓſtinis tēpibꝫ vidiſſet ſpreuiſſet ora diane. nec ledam cigno. nec auro danā fefelliſſꝫ nec iouē nube. nec europam thauro. ſed hāc ſolam adamaſſet. omſqꝫ alias in hac vna cōſpexiſſet. Cuius etiam lingua varia micat arte, loquēdi. cui cederet ſi ex tumulo tullius excederet Nouit miro artificio iuuenum animos blandis oculis blādo ſermone excitare. geſtus habet ficta facecie plenos. quā ſi videris nō poſſes grāꝫ moꝝ ſuoꝝ quaꝫ foris hꝫ ſatis admirari quo magis atqꝫ magis nepoti metuendū ē̄r ne qđ ſubito temere egerit eū ꝑpetuo afflixerit. Sed vale ageqꝫ qđ expedit. timor ꝑiculi feſtinantiam poſtulat Ex Tornaco Julij ſexta nocte fere media ſomnum ſuadentibus aſtris.

¶ Reſpon ſio ad predictam epiſtolam

¶ Obſequia prompta pro ſalute Dum gallus ꝓco diei lucē voce peruigili nunciaſſet honorande vir. atqꝫ aurora aliqđ lumīs afferre ceperat Inſultat lumibus meis famulus tuus ſceno aſꝑſus. circūlitus ſudore lrās tuas ſuaues offerēs. Quibꝫ vix ſatis ꝑlectis vaga q̄dem mihi dubie mētis mox occurrunt auguria. quo dubius reddor quid agam more ceci palpātis. que vel qua ſit via q̄rētis. cuius oculus baculus ē ⁊ dux fortuna. Loco igitur baculi fratri meo lrās ſcribo conceptui tuo cōſonas fortune cetera mandans. Tenor lrārum ē. ꝙ mox iiſdē inſpectis omī re alia poſthabita. ad me non tam currat ꝙ aduolet neceſſitate magna cogente, Qui ſi frigidior fuerit tue ꝯtutis erit

auribus ſuis calorem inflare. Si ille laqueo inciderit iam magis ꝑ/
ditus eſt ꝗ̄ ſtuppa in ethna Noſco matrē que virū habuit turpem cu/
ius vultus vix humanus videbat. ſi nō bipes. ſi n̄ erecto in celū capi
te ambulaſſet mox vrſum iudicaſſes. quo mulieri viſum eſt viꝝ indi
gnum cui tam pulcra ſpecies cōdormiret. dignū tamē quē ipſa deci/
peret. Quē aūt virū iam habeat inſcius ſum. Jd tamē vnū ſcio dictā
matrē ingeniū habuiſſe validū oīs feminei doli capaciſſimū. Jta em̄
oīm mulierū tegnas doloſaqꝫ illa amoꝝ rethia tēdere. cōpedes ſtrin/
gere ꝛ vt aiūt caput ligare ꝑnouit vt ad miraculū vſqꝫ ſua aſtucia ꝑtē
deretur Sorores habuit tres quibꝫ nō helenā pulcriorē protuleris.
Jta tamē luxui ꝛ gule deditas quaſi eēnt in hircū ꝛ ſuem tranſforma
te. Rogo me certiorē facito. quid agant. qualiter viuant quid quo/
qꝫ fortunarū habeant. Et vale rege beatior.

¶ Rn̄ſio ad id qđ in calce p̄cedētis ep̄le petebatur

¶ Cupidū obſequium loco ſalutis. Tibi in ſecreto. ꝛ (vt aiūt) ſub pol
lice dico ꝑdulcis amice. eas ſorores de q̄bus in calce lr̄arum tuarum
meminiſti oēm pudiciciā. oēmqꝫ verecūdiā vino abluere que non ad
ſolem ſed ad faces ꝛ ceteros viuunt. que raro añ educāt oculos heſter
na graues crapula noctiſqꝫ vigilia ꝗ̄ rurſus apparere nox cepit. vt in
eas illud virgilianū cadat. illis ſera rubens accēdit lumia veſꝑ. Ubi
tam eas aliquando baſilicas viſitare cōtingit vel theatꝝ ita ſe ornāt
vt quas deformes añ putaſſes quālibet iam cultā ipam venerem ar/
bitreris. que etſi multos annos poſt terga relinquāt. adhuc tum ſen/
tire videtur ſub carū vetuſtis pellibꝫ adoleſcētie eſtus. ꝛ ꝑoris etatis
prurigenes. que nec veneris flāmas (vt ouidij verbum eſt) nec ſeuos
effugiunt ignes. nō prius terminū luxurie ꝗ̄ vite habiture tot amāt
quot vident iuuenes forma choruſcos. nec pudorē miſcēt amori. No
runt incedēdi moduꝫ mira arte cōponere. id quoqꝫ nolle qđ velint et
velle qđ nolint ſimulare. ꝛ lachrymas ſi opus eſt gratis ꝓfundere ni
hil concupiſci poteſt qđ nolint. nihil volūt q̄n audeāt. nihil laudent
qđ nō ꝑficiant. Nō facile eaꝝ ingeniū. artes dolos laqueos expſſero.
Jta docte ſunt adoleſcētulos vncis ꝛ tendiculis trahere. ſuiſqꝫ cathe/
nis ſtringere. quas nec euadere nec vllo impetu cōſtringere pn̄t. Seni
or oīm ſciuit mirabili dolo dū ſibi flos etatis adeſſet furta tegere. ocu
loſqꝫ velari mariti. Coegit em̄ artificio lingue maritū ſuū dū viuerꝫ
in dubiū ꝯtere qđ viderit. ꝛ ſi verbis non valuit excuſauit lachrymis
blandiebatur oculis vel ſeduxit oculis. Vale longior eſſe non poſſuꝫ
ſera nocte preuentus.

¶ Arguitur amicus ab amico ꝙ non ſeruauit pollicita
frequētis ſcriptōis. ꝛ noua petūtur.

Salutē in eo ſine quo ſalus eē nō poteſt. Pollicebaris mihi chariſſi
me dn̄e abcedens aſſertione multiplici ꝙ ad me ſepe ſcriberes, quo

me felicioꝛem exiſtimarem. ſi per te pollicita ſeruarentur. Si igitur
adhuc vt ſemper feciſti me inter tuos teneas dignum deniqꝫ me tuis
litteris cenſeas. te vehementer etiam atqꝫ etiam rogo tuis me diſertiſ-
ſimis ſuauiſſimiſqꝫ litteris in hoc pelago ⁊ aduerſitatum turbine nō
nunquaꝫ viſites. reficias oꝛneꝫ. Plane hoc tue virtuti haud deeſſe
patiare. q a tua in omnes ſemper tuarum epiſtolarum liberalitate
tui cupidiſſimus excludatur. Ego enim ſi te noua curare putareꝫ ſcri-
berem ad te creberrime quotidianarum litterarum longos commen-
tarios. qui in ſarcinam creſcerent cameli aut elephantis. Sed ſi te ri-
te noꝛim non intereſſe tua arbitraris hec hominum tedia. mendoſa-
qꝫ deliramenta ignoꝛare. Contra ego ad omnia noua inclinatas au-
res habeo. Si quid igitur de ſecretis futuris adhuc pollice tectis o-
dorare ſagatius poteris ſignifica. Si quid occultius fuerit annota-
bis. Uale et quo citius potes me viſita. Clamant domi mee pro ad-
uentu tuo auce ⁊ pulli. ⁊ graues rauca voce capones

Reſponſio

¶ Salutarem in vota pꝛoſperitatem frequenter deſidiam meam ar-
guis perpꝛeſtans amice qui litteras ad te non dem crebꝛius. Potue-
runt tamen loci diſtantia ⁊ tabellarioꝛum penuria pauliſper ſegnici-
em meam alleuiare. Et q̄uis me negligentie nomine apud te ſuſpec-
tum eſſe doleo. non tamen tam moleſtum fuit accuſari me abs te. of-
ficium meum q̄ꝫ iocundum requiri vt ſepe ſcriberem. Eſt enim ſum-
mi amoꝛis negare veniam vel ſilentio vel bꝛeuibus epiſtolis amico-
rum quāuis ſcias illis conſtare rationem. Deſine queſo ex tepido ca-
lamo amiciciam tepidam iudicare. Spero enim noſtras amicicias
longe firmioꝛes q̄ꝫ que paruo ſilentio perire poſſint. rebus enim ⁊ effe-
ctibus amiciciam ſemper confouendam exiſtimaui non lingua ver-
bis calamo. Neqꝫ amiciciam gero inſculptam vnguibus vel cutem
impictam. ſed coꝛdi ⁊ menti ad centrum vſqꝫ impꝛeſſam. q̄ nullis vē-
tis defluat. vel nullo ſapoꝛe nulloqꝫ lixiuio abluatur. Non ſic ani-
mus meo iudicio ex calamo pendet. vt pigritante calamo animus
pigreſcere iudicetur Longioꝛ eſſem. ſed clamitat nuncius litteraꝝ nu-
merat ſyllabas. quarum nulla tam bꝛeuis eſt que ei non longiſſima
videatur. ſuſpirat. celumqꝫ ſuſpicit ⁊ ſol fugit. Et vereoꝛ ne dum mi-
hi obſequoꝛ illi ſim incommodo. Eoqꝫ foꝛte feſtinioꝛ ē. quo dies val-
de declinat. Inſtatqꝫ nox pꝛedonibus. Uale tu facile quod calamo
deeſt intelligentia compenſabis

Excuſatur ſilentium ⁊ petitur ſcriptio

¶ Amicicias conſtantia firmas loco ſalutis. Raritas nuncio-
rum ad te euntium chariſſime vir meum ſilentio longo coegit. Hoc
tamen latoꝛe aſpecto ceſſare a ſcribendo non potui. Ne non etiam
ſolum tuo ſed etiam meo deſiderio negarem quod et me videbam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

officiꝭ veteris amore debere. Velim tibi ꝑſuadeas animum erga te
meū immutare non poſſe. Nam neqꝫ tu cōmittis vt mutari oportes
at. neqꝫ is ſum qui amiciciam ſine cauſa diſſoluem Tenax amicoꝝ
ſum tarde tamē in amiciciam venio. ſed recedo tardius. nec ſoleo ami
ciciam ſemel partam dirumpe. vel vt ꝓpius v̾ba tulliꝭ attingam. nec
eluere diſſuere vel diſſcindere vł' veterē amorē nouo amore vt clauuꝫ
clauo expellere. Nō facit interuallum loci amicorum aīos diſſidere.
Nō ſꝑ cū amico p̄ſentē eē licet. nō ſꝑ decet. nō ſꝑ expedit. nō ſꝑ opor-
tet. Sed lr̄is inter abſentes imago refulget p̄ñtie. quibus aīm cum a
mico miſcemus. Quare rogo interludamus frequēter ep̄lis. quarum
eiuſmodi vſus ē vt locis diſiūcti iūgantur affectu. ꝭſdemqꝫ amicicia
cepta quaſi firmis anchoris cōtinet. finē do. vale. ſomnus eñ oculos
et digitos meos pēdulos reddit. ⁊ calami male tenaces. puluinar me
vocat daturum obliuia curis.

Reſpōſio cū cōpetitōe q̄ꝛ valitudini intendat

¶ Suauiores om̄i dulcore ſalutes Lr̄is tuis popoſciſti vt frequēter
ſcriberē id futurum polliceor. ne tibi negē qd̄ poſtulas. ne quoqꝫ im-
mutem qd̄ iam diu mihi in vſum fuit. Tam fortis eñ mihi ſꝑ ami-
cicie nexus fuit. quē nō facile vlla diſſolutōe ſeiūgi poſſe cōcedā. Ne
qꝫ vanus fuero Ciceronis auditor. q̄ p̄cipit cunctis reb̄ amiciciā an̄
poni debere. quā e vita hoīeꝫ demere idē exiſtimat. ac ſolē ſe mūdo tol
lere Hanc igit̄ velim in me altius infuſam exiſtimes q̄ꝫ poſſit ex ab-
ſentia euolare. In aīo eñ amiciciarum ſedes ē. q̄ aīmi in v̾a amicicia
et ſi corpora diſtant diſtare nō poſſunt. cū ſi ſeſe ſic miſceant vt vnus
fiant. Ceterꝫ audiui vñ nō parū dolui te ſubegrotū eē. Hic hic rogare
me amor impellit vt eo amplius tue ſaītati intēdas quo plures ami-
cos optimos habes quos tua bona valitudīe velis reddere cōſolatos
inter quos me letiſſimū dabis. qui tuam optimā ſoſpitatē nō minꝰ li
benter audiā q̄ꝫ ſentiā meā Viuito letus. veteriſqꝫ noſtri amoris quo
diſtantior eo tenacior eſto. Ex Leydis decēbris vltima tarde duꝫ ſue
ferant cadentia ſidera ſomnos

Mittuntur amico capones

¶ Salutes tam abūdas vt ſaccos repleāt ſportas ⁊ bigas Mitto ti
bi capones ſex bñ caudatos ⁊ iudicio meo ꝑpulchros. ⁊ ſi forte hoc te
magis iuuat. etiā pingues. Tue erit bonitatis nō doni valorē ſꝫ mit-
tētis affectū ponderare. Quāqꝫ eñ munuſculū paruū ſit. id tamē of-
fert leta manus ⁊ magna volūtas. ⁊ ſi q̄d ex me vis inclino humeros
ſibi a te faſciculū imponi expectātes Tu ſaluus viue valeqꝫ beatus

Reſponſio ad precedentem epiſtolam

¶ Salutes multas cū dilectōis ardore. Dū feſſa mēbra lectꝰ ⁊ laſſas
puluinar aures cōfouere cepiſſet. altus q̄qꝫ ſomnus me opp̄ſſerat Ec
ce pulſat ad valuas iſultat clamitat nūcius tuus Offertqꝫ mox intro

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

miſſus munera tua. que letu vultu duplicauit. Qui ſtatim' vt venit
regredi voluit quo deſiderio meo abſtraxit. qđ tuis iuſſibꝫ' addidit.
Sed eo lōge magis adauxit epiſtole tue dulciſſimus ſonus. qui au-
res plus reficit meas. q̄ȝ ſibulātis aure nautas mollior procella dele
ctat. Habeo tibi oblati muneris grās multas. ſed maxime vellem ꝙ
munerū ꝯtractior ſed lrāꝝ liberalior eſſes. q̄ mox viſe cor meū rapiūt
dulci ſermone diſerte. Uale' ad lectū rurſus me' vocat ſopifera nox. lō
ge prouecta cadunt palpebre. digitis elabit̄ penna. patiuntur nam o
culi mira grauitate ſoporem

Scribit vniuerſitas ad cōſiliū p ꝑuilegioꝝ tuitōe

¶ Premiſſa recōmendatione decēti ac debita. Uiri egregij dn̄i ami-
ciq̄ȝ noſtri chariſſimi Mittimus iamnūc ad pn̄tias dn̄ationū veſtra
rum venerabilē virū dilectū noſtꝝ atq̄ȝ fidelē p̄ſentiū exhibitorē nrā
ex' parte pleniſſime informatū. occaſione cuiuſdaȝ edicti auctoritate
ſereniſſimi noſtri ꝑncipis ſuꝑ feudis nouiter emanati. rogātes prece
validiori qua' poſſumus ⁊ valemus quatenus illi in dicendis audiē
tia ⁊ fide p̄ſtitis. ipſam vniuerſitatē humilē filiam prefati ꝑncipis no
ſtri. atq̄ȝ nos per prudentiſſimas probitates vrās ita protegere digne
mini. vt rōne p̄dicti edicti ꝑuilegijs ſuis ⁊ indultis atq̄ȝ nobis mime
derogetur nūc aut in futuꝝ. quo nobis placitū ſingulariſſimū facie
tis coq̄ȝ magis nos obnixos ad vrā q̄q̄ȝ vota cōſtituetis. Ualete viri
egregij proſperatōe felici Datū louanij ſub ſigillo nri i rectorat' Anno
milleſimo quadringētesimo nonageſimoq̄nto. mē ianuarij die ſexta

Epiſtola vniuerſitatis ad cancellariū brabātie p eodē

¶ Precellētiſſime vir. magnifice dn̄e. amiceq̄ȝ noſter chariſſime No
ticia illa p̄habita qua nobis inuicē cōfauere tenemur. ſpem nobis cō
tulit ⁊ auſum ⁊ fidem. q' ad veſtrā perſonā nobis chariſſimā ſuper oc
currētibus noſtris acceſſum haberemus promiorē. Cūq̄ȝ intelleximꝰ
vir egregie quoddā eſſe auctoritate illuſtriſſimi ꝑncipis noſtri ſuper
feudis publicatū edictū. quo plurimū ſuppoſitis nrīs derogari time
mus. ſi nō bonis cōſilijs atq̄ȝ prudētijs ſit occurſuȝ Pro quo nūc no
ſtros fidos mittimus atq̄ȝ dilectos vt in cōſilio brabantie nrōs aperi
ant cōqueſtus. cui digniſſime cācellariatus dignitate p̄ſidetis. Uos
igit̄ quē alumnū p̄cipuū nrm̄ ⁊ ſcimus ⁊ fore gaudemus diligentiſſi
ma p̄ce rogamus. q̄tenus rē nrām fauorabili. ꝓmotōe aſſiſtētiaq̄ȝ con
ſtro tā potētet q̄ȝ prudēter ſtantē ⁊ rectā cōſeruare. vt ei parte ex omi
debita dignemi ſuſcipe recōmiſſam. atq̄ȝ eā vbi labi cepit brachio de
ſecuriſſime ſit proſpectū Ualete feliciter vt optamus.

Scribit ꝑticularis amicus ad cācellariū pro eodem

¶ Miſerūt nuꝑ ad vos p̄ſtantiſſime dn̄e dn̄i deputati noſtre vniuer
ſitatis lrās quarū votis dum per' vos prece cōceſſum iudicarēt. ſtatu
iſſentq̄ȝ rurſus ⁊ q̄dem intimius ad vos ſcribere Mox a me petiūt ſu

ſs lr̄is ad vos mittēdis etiam ac etiam meas adiungam quod iō di
ctum velim ne exiſtimetis. ꝙ fatuitas mea q̄ alioquin immēſa eſt me
ad vos ſcribere in hac cauſa cōcitet. quaſi putem ꝙ arenule cōcederet
ꝙ monti negatū eſt. Uel quaſi veniā mari aditurus guttulā. vel ſolē
facula adiuturus Uos tamē mihi ꝑcite ſi facere cogor. qd̄ negare nec
poſſum nec audeo. Nō modū video quo euadā etiā ſi me ciclopum
abderē antro quotiēs vniuerſitatis nr̄e lr̄e ad vos mittātur. quin vel
mee ſint comites. Efficit hoc bonitas in me vr̄ā. ꝙ quiſqꝫ putat ami⸗
ciciarum vr̄arum ditiſſimā veniam mihi ſemꝑ aptā. nec p̄cibꝫ meis
vos tpis vnq̄ꝫ obditurꝫ peſſulū. Rogo igitur ſi qd lr̄e mee poſſint vel
excitādo vel acuēdo taliter in hac cauſa facite. vt quod ſepe putatum
eſt ſcitum fiat. vel ſi ſepe ſcitū ſit. iamiam etiā cōfirmetur Ualete feli⸗
citer. Ex Louanio raptim alata manu pennatis digitis. calamo ſine
freno currente

¶ Reſpōdet cācellarius ꝑuate ꝑſone ſuꝑ p̄cedētibꝫ

¶ Plurimas larga mēſura ſalutes. Non potuit paule tuis litteris fa
uor in te meus augeri q̄ ſtetit in ſummo Dicas vniuerſitati ꝙ ꝓ eius
negocio cōficiēdo oēꝫ meā curā polliceor ſine vlla exceptōe. aut labo⸗
ris. aut occupatōis. aut tpis Uidelicꝫ eiꝰ deſiderij ipletōem cū hac ex
ceptōe q̄ꝫtū valeā q̄ꝫ tū poſſiꝫ. Uale paule. te ſanū tene. te ſerua iocūdū

¶ Nepos nepoti excuſans ſe ſuꝑ poſtulato
ex eo in quadam re conſilio

¶ Plurimam cōmēdationis ſalutiſqꝫ p̄ſtantiam. Nihil tantoꝑe de
ſidero chariſſime nepos q̄ꝫ tibi per me cōplacitum iri. qui omnium ꝓ
mus te vltro ſemꝑ ad mea deſideria ne dicam obtuliſti. ſed alios ſi o
pus eſſet excitaſti. Jta mihi deos oēs propicios velim. nihil mihi du
rum fore quod iubebis ad quod etiam p̄ter meritum me traheret li
nea parētele. Sꝫ hoc indignum reor quod meum iudiciū poſtulas ⁊
cōſilium q̄ in nulla re plantam tuam adequarē frōdibus. quo nō ali
ud mihi facere videris q̄ꝫ lepores alto ſub equore vl' ſub vndis ignez
queras. Unaq̄qꝫ res ſuis locis ſuiſqꝫ ſedibus eſt querēda. Sed i hoc
tū tuum affectum metior nō effectum. Nimis me eſtimas. nimis tri
buis. nimis extollis. Si eñ quod tu ſcribis ab alio ſcriberetur. ludi
credere atqꝫ rideri. Sed certum nunc habeo ꝙ lr̄e tue de puriſſima q̄
dem parte animi tui prodierunt nec fallunt vtinaꝫ non fallerent ut
Diu comptiſſimum habui te nihil mei amātius eē. ⁊ nihil cōſilio p̄⸗
ſtantius. quo nō auſim tuo ſplēdore vmbram meam adijcere. Sꝫ ta
ceo quoniam ſi ego a te laudatus laudare te cepero vereor ne non taꝫ
proferre iudiciū meum q̄ꝫ referre gratiam videar. Sꝫ vt ad rē redeā.
nihil ē quod de hac re in dexterā autem fiducia mea dormias. quo ta
men potētiam nō voluntatē accuſabis. Nam nullum onus quod vi
rium mearum eſſet pro te effugerē etiam animam ſub faſce daturus

Uale in eo qui ventis ocia mãdat

¶Scribit auũculus ad nepotẽ. arguẽs eũ ⁊ fratres ꝙ in ſatiabiles ſint quibꝫ ſubuentiones negat

¶Amicas amico corde ſalutes Dediſti ad me lrãs multas. aliquem ſemꝑ defectum pre ſe ferentes Jam deeſt veſtis iam arma iam equus fratres tui ad aliam mihi aurem pendent. oĩes clamatis ⁊ petitis nuſquaꝫ mihi requies. Et quod indignius fero. vos oĩs cattorum more q̃to magis demulcemini tanto altius caudam leuatis. quos niſi quis deus nouos receiderit oĩs fuerit domus melior que a vo/bis remotior. tu tanto faſtu inflaris vt quaſi cõſumptus in fumum euaneſcas. Si primo verbo non aſſequeris quod optas mox nares cõtrahes. rugabis frontem. leuabis ceruicem. faciemqꝫ pallore veſties iam rubore confundes. ⁊ vocem oris inſano repẽte clamore mutabis Plano igitur verbo peto ꝙ me ammodo miſſum facias non ſum in ſpem natus oĩm nec ad omniũ vota coactus. qui vix mihi ſatis ſum. tagus hiſpaniam preterfluit. pactalus aſiam. qui duo fluuij aureas arenas habere dicũtur huc eundum. huc tibi migrandum eſt qui tãto ſpauro eges nam quod a me petis ad te non ibit. Quod potui feci et quia id nunq̃ꝫ ſufficit q̃re aliũde quod ſufficit. video me ſatis diu te de meo ſinu cõfouiſſe. Uale ꝑ meritis. es eñi vnus oĩꝫ ingratiſſimꝰ.

¶Cõmendatur magiſtro ſcholaris ad ſui ſeruitiũ

¶Salutes letiſſimo ſole letiores. Habeo domi iuuenem ſui ſeruitij appetentiſſimum aſpectu gratum. litteris eruditum. hilariſſima in/dole clarum quodqꝫ ſuper omnia precioſum eſt integra fide ⁊ ſingulari bonitate preſtantem. qui corpus habet natura ſolidum. multa exercitatione duratum. Quia teneris annis virtuti incubuit. ad iram tardus ⁊ verus in verbo quem dum noſſe ceperis. ⁊ amare ſimul in/cipies ⁊ mirari. Ualde ſeruilis eſt. obediens ⁊ humilis. cuius virtus tanta eſt. vt cum omnibus queat de omni genere laudis contendere ꝙ ſi lapides loqui poſſent in ſuum laudem linguas ſoluerent. quem ſi in ſeruitorem acceperis. non philogetes herculi charior erat. nec chiron achilli. Nam ſimilis eſt amori ſimilem. omniſqꝫ probus affici/tur probis. nec virtus poteſt non placere virtuti. verum plus dixero fore ſpero ꝙ plus eum amaueris q̃ꝫ Peritheum Theſeus. aut Oreſtem Pilades. Nam is ore tullius eſt. paris in facie. pirruſqꝫ vigo/re. Sed neſcio an oberit ꝙ magnus ardor diſcendi eum inuaſit. Nihil enim niſi libros ſcholas ⁊ magiſtros cogitat. In hoc vnum ſollicitos agit dies ⁊ noctes inſomnes quem ſi te contigerit in famu/lum admittere. tue erit bonitatis ſuo fauere propoſito opemqꝫ ferre tam iuſtis deſiderijs. Et ſi quid inde damni tuo accedat ſeruitio. ſuerit tibi premium omnipotentis merces eterna. quam tibi largiri dignetur ille qui poteſt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

¶Reſponſio ad predictam epiſtolam

¶Salutes multa charitate fulgētes. Laudaſti vir optime famulū
quē ad me miſiſti. Audiui etiā te ⁊ priores laudauiſſe Sed potuit
forte tibi vel prudentia vt bonos faceres. vel fortuna vt inuenires p̄ſ-
titiſſe. Mihi fateor hactenus neutrū cōceſſum eſt Cum vtriuſqȝ ta-
men ſtudiū mihi ſemꝑ fuerit. Ego bonū ſeruū nunq̄ȝ vidi. quero tn̄
qui ſi caſu aliquo obuius mihi fuerit velut occurſu bicipitis homīs
obſtupeſcā. Neſcio an in te cecciderit antiquū puerbiū. plus equo lau-
dat q̄ vult venales extrudere merces. Ab eo tp̄e quo mecum fuit terci-
us iam mēſis agit̄ q̄ nō tam mea p̄cepta q̄ȝ ſue veſtis nitorē curauit.
ne aduenticie ſordis qd recipiat vel impreſſas plicas colliſe remittat
cui etiā metus ſemꝑ multus adeſt ne dato ordine capillus effluat. ne
quoqȝ cōplicitos comarū globos leuis aura cōfundat. ſepem capillo-
rū gerit auribꝫ ⁊ oculis importunā. ſempqȝ ſibi pendēt lōgiſſimi ab
intonſo v̄tice crines. ſtudet placere mulierū oculis. ⁊ maxime illis q̄-
bus diſplicere lucro eēt ⁊ decori. nūq̄ȝ is ſpeculo incōſulto in publicū
prodit. in illo ſe comere ſe ornare. ſe mirari. vultū crineſqȝ compcnere
ſtudet. Jn p̄cioqȝ habet femineos mores cūctaqȝ muliebria vſqȝ a-
deo ſectat̄. vt dū eum in lucē natura p̄duceret. viſa ſit domicellā cogi-
taſſe. Jn veſtibꝫ ſumptuoſior eſt vel q̄ȝ mos paternus vl' dignitas ſuo-
rū maiorū vel ſua facultas expoſtulat. q̄ ſuis voluptatibꝫ nō meis va-
cat obſequijs. Finē do ne ſim verboſior ne dicam tedioſior Remittā
illum adire quē ſi bonum ſeruitorem effeceris tu palmā adeptus co-
ronatus incedas ⁊ bene valeas

¶Scribit ad priorem monaſterij ne quendam in donatū admittat

¶Salutes amiciſſimo cultu fecūdas. Aures aduſqȝ meas delatum
eſt religioſiſſime dn̄e filiū curati inſtare vehemēter vt in donatū mo-
naſterij tui ſit receptus Jtaqȝ rogatū me fecit ꝙ eū tibi cōmendatum
efficerem. quo ſibi patronus eā ad rem ⁊ opitulator adeſſes. Sed vo-
lens ego veritati ſeruire non roganti. conſulo ab eo te quo leuius po-
tes abſolue Nam ſi eum in paucam loquelam admiſeris. nūq̄ȝ a col-
lo propuleris. qui millies retruſus millies aggredi non veret̄ nunq̄ȝ
illo fictiorem hypocritam vidiſti. cui dum loqueris loquitur ſubmiſ-
ſius ſe declinabit ⁊ genua flectet. inclinatoqȝ in terram capite ambu-
lans humilitatē p̄fitetur. leto ſermone tenuiqȝ voce ad omē v̄bū ſuſ-
piret gaudet fictis ſanctitatis laudibꝫ p̄dicari ⁊ neglecta v̄itate meri-
ti de ſola curat opinione. qui ſi ſe leui ſermone offenſum videat conti-
nuo attollet ſupercilīū mentum leuabit mox pallet mox eſtuat. mox
vultum rubore confundit. ⁊ magnam trementibꝫ labris impatientiā
pectoris oſtendit. Quē vnico verbo ita mutaueris vt exiguo momē-
to non agnoſcas eundem. cui prope plura ſunt mendacia quoqȝ v̄ba

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

vt nõ videatur tam eſca ꝙ̃ mendacio viuere. nullius ſecreti tenax eſt
clauẽ oris diu amiſit Quẽ nõ dignũ teneo vt locũ tuis in ſedibus in/
ueniret Citius canẽ ab vncto corio terrebis ꝙ̃ eũ a cipho depuleris.
Non eſt eo ſus immũdior. nõ vulpes fraudulẽtior. nec amat aliquez
nec amatur ab vllo. Libidini incumbit quaſi non de libidine ſed de
gloria ſit certamẽ. Hinnire incipit more equorũ ſi mulierẽ viderit. q̄
ad ingluuiem crapulatur nõ doctus fabã pythagore nec olus horatij
edere Latius in hac re loquerer niſi occupatio ingens ꝛ breue tẽpus
adeſſent. Uale ꝙ̃ queas optare felicius.

❡Alia epiſtola ad idem alijs medijs

¶Salutes tpe nõ caſuras vllo Qd̃ hũc vir de quo mecũ nũcius tu
us multũ ꝟbi habuit in donatũ ambigis ſuſcipere. mihi facis a tuis
moribꝫ alienã. bene in agẽdis deliberare ſapientũ eſt. quorꝝ extra nu
merũ nemo te ponit. Sed quo certior fias habuit is manus pice li/
nitas ꝛ ſp aduncas. vel quaſi aqua lotas plãtaginis eiuſqꝫ vi cõtrac
tas. ac cerũ cerneres viuis prunis appoſitũ. Nihil cuiqꝫ ꝓpriũ exiſti/
mat. ſed putat cõmunia omnibꝫ oĩa inherẽs illi poetico medio poſu
it deus oĩa campo. Nõ em̃ bonorꝝ altius oſor eſt nec multũ põderat
quo vẽto res cõflentur. mõ ſuo cumulo accedant. tenes q̄d velim Ce/
terũ ſi noua petis. ita nobiſcum eunt res vt nulle nobis epule dulces
ſunt. nunq̃ꝫ felix ſopor nocteſqꝫ q̄ete. Sepe nos rumor ſine auctore
cõſperſus cõterret. falſaſqꝫ nobis imagines cõſtituimus in peiuſqꝫ ſin
gula ꝟtimus oĩs noſter ſermo luctibꝫ eſt ꝛ ſuſpirijs plenus ſemꝑqꝫ il
lud virgilianũ añ oculos verſatur. bella horrida bella ꝛ tybrim mul
to ſpumantem ſanguine cerno Multa nobis dirítas ſiderum atqꝫ
fatorum eſt gladius ſemper ceruici herere videtur. Uale Ex louanio
tarde dum ſurgit nox auctura timores

❡Conſulitur amico ne ad animum trahat oblocutionem detractoris

¶Plurimaz fauẽtiſſimo corde ſalutẽ Nuper ad me venit amice ſin
cere vicinus tuus de quo bono iure cõqueri ſoles. multa de te plena
bucca ꝓferẽs. q̄ meas aures rupit ſua ſtultiloquẽtia. cũ ſit oĩ pica gra
culoqꝫ loq̄tior. cuius mores lingua pãdit. vilia em̃ ꝟba vilẽ aĩm ꝓſi
tentur Conſulo ne ad aĩm traxeris. indigneqꝫ tuleris q̄ de te garrit.
oĩa nãqꝫ mala licet etiã leuia ſint ꝑ impatientiã ingraueſcũt. ſuus cui
qꝫ mos eſt Jã ei mala dicere in naturã ꝟſum eſt Quis cõtra naturam
certabit quis pelago ne fluctuet prohibebit. vel igni ne caleat. Loq̄x
inimicus minus offendit Raro mordet canis qui latrat. nocet ma/
gis ira que tegitur. Minus faciũt qui magna loquuntur. Sꝫ vt ve
rũ fatear cepit tandẽ dũ me lõgo tractu audierat in bonã ꝑtẽ ſuã lin/
guã inflectere. Aiebat em̃ ſe cupere ſeſe fraterno ſub amore tuis affec/
tibus conformari. Et ꝙ oĩa vetera forent in obliuionis campo ſepul

ta Rem meo iudicio feceris tuis moribꝫ tueqꝫ v̾tuti nõ impatem. ſi
immotũ ſemꝑ aīm tenueris prorſus nihilipẽdens qd dicat agat vel
moliatur Tu fac valeas quieteqꝫ viuas areamqꝫ illi vituperationis
relinquas Suum ſit maledicere tuum benefacere.

¶ Reſponſio ad precedentem cum deteſtatione detractoris ⁊ ſuorum modorum

¶ Proſꝑitatẽ optate ſalutis Ex calce lraꝝ tuaꝝ fidiſſime vir accepi
ꝙ emulus meus multa tibi pulcra dixit: quo apud te innocẽtior vr/
baniorqꝫ videret̃ Itaqꝫ cautelose hoc efficit. nõ vt adſcindat ſꝫ vt ab
ſcõdat vitia Qui tñ vſqꝫ adeo inuidus ꝑmanet ꝙ ſi poſſet oculos ho
minibꝫ effoderet ne ſolẽ videret. Veꝝ ſi capillũ in hoĩe habeat. cito ex
creſcere facit in trabem more muſcaꝝ nil boni acturus. ſꝫ ea mox fedo
turus ſi que bñ acta cõſpexit. Neſcio cur tãtoꝑe miraris ſi laceſſitus
tãtis iniurijs mouear. q ſi vides lapidẽ teri ignẽ videris erũpe Quid
mirũ ſi inaiatis ego rebꝫ molior nõ ãplius ipſe ferre valeã Noſti eñ
quãto conatu ille (ſuperi quẽ fulmĩe ꝑdãt) famã meã nigrare molitur
vt ſub illius umbra poſſit ſuã infamiã occultare. Si mihi tamen ad
vindictã tanta volũtas adeẽt quanta facultas nũqꝫ hec fecerit libe/
re licẽter impune. Veꝝ de hoc alias dum ꝑ ociũ dabit̃ tecũ pluribus
agam. Si qd ex me velis precipito. tuis nã votis nõ modo mea. ſed
meipm totũ plenius ex viſceribus cordis impẽdo. et bñ valeto

¶ Scribit filius pro veſte

¶ Obedientiã humillimã ex cẽtro cordis loco ſalutis. Nouit vrã pa
terna benignitas honorãdiſſime pater qꝫ indecoꝝ ſit inter honeſtiſſi
mos viros quos inter verſari me ſemꝑ oportet. vili abiecta laceraqꝫ
veſte cõparere. Detritũ id totũ eſt quicqd veſtiũ habui vt vix filum
filo coheret. Rogo igit̃ humillima prece tunicã mihi fieri longam et
latam nõ auaro forcipe ſciſſam eamqꝫ rubeam quo veſter in me fauor
et honor eluceant magis. quo valeam nõ mõ veſter filius. ſed vꝉ dilec
tus iudicari Valete in valitudĩs largitore. Ex Louanio adeo rapti
vt nõ tã currere manꝰ qꝫ decurrere videret̃ Junij ꝑma ſub nocte ſilẽti.

¶ Reſponſio in prima parte ſerioſa in calce deriſoria

¶ Petis fili veſtem ⁊ qdem rubeã vbi in hoc hyemis aduẽtu nõ ca/
lorem ſed colorẽ poſtulas q non tã neceſſitati qꝫ vanitati ſubueniri
requiris. Qui veſtiũ cultui magis videris inſiſtere qꝫ ſciẽtie vel v̾tuti
qui credo pueroꝝ more veteres veſtes volẽter laceras vt nouas recipi
as. Vtiqꝫ fili nõ tantoꝑe corꝑis cultũ curares niſi neglecta tibi mens
eſſet incultaqꝫ v̾tutibꝫ. Quid longã ⁊ latã q̃ris que lutũ ⁊ puluerem
trahat ⁊ in humũ dimiſſa calcet̃ eamqꝫ rubeã ⁊ oculis ſplẽdidam q̃
te nõ ornaret ſed tuã ſtulticiam proderet. Nam veſtis qꝫ par eſt inſi/
gnior mouere alios ſolet in riſus atqꝫ cachinnos. prudẽtibꝫ aũt viris

inter quos te verſari dicis ſemꝑ accepta ē neglecta cura decoris tali
moderatōe vt nec ſordeat veſtis nec ſplēdeat Ueſtias velim aīm ꝟtu
tibus hec veſtis ſolida ē ⁊ ſincera nō a caſu pēdula Pro veſte āt cor/
poris tui mittā tibi griſeā veſtē. ne pediculi quos abūde nutrire cōſue
uiſti tuo cū pudore ſeſe oculis hoim ingerāt Aialiū em̄ id genꝰ griſea
facile occulit griſea veſtis. ſcis ei ꝙ ſilis color ſil'em tegat ꝓdātqꝫ ſe cō
trariū. Cōmenda me magrō tuo viro mihi ob ſuas ꝟtutes ſumme colē
do Ex Dordraco octobris decima celeri manu ⁊ auida penna.

¶ Scribit amicus amico nō poſſe votis ſuis
ſatiſfacere cū excuſatione ⁊ oblatione

¶ Plurimas corpis aīeqꝫ ſalutes. Nō ſum beniuolētie neſcius vir ꝓ
ſtātiſſime quā in me vicibus multis magno aceruo cōgeſſiſti Qui me
tantis ſemꝑ meritis atqꝫ fauoribus affluenter ⁊ ornaſti ⁊ preueniſti
vt eorū pre multitudine totus in me abſorptus videaris. quo flāma
mihi amoris in te ſuccreuit cuius exuberātiam tacere ſtatui ⁊ mei ad
tua ſeruitia oblationem. ne in me clamitet pythagoras. age magna
non magna promittens diuites ꝟborum inopes rerum eſſe cōſueue/
runt. magis promiſſoribꝫ minimū fidei eſſe ſolet Si qd igitur ex me
velis ſcribere pete proba dabit expientia fidē Sed inani aleris ſpe ni
hil hic loci eſſe video qđ faciat in rē tuā nā ſumptus hic lucra exſupe
rant. Rem paucis tenes aliunde tibi cōſulas oportet. Clare loquor
ſpero iā ꝓdem te vl' aduſqꝫ gandauo vbi apud te agerē lucide cognoſ/
uiſſem me his moribꝫ eſſe vt ꝟbis paſcere didicerim neminē. Quod
amplius ſcribam habeo nihil. niſi ꝙ letus valeas. Ex Louanio me/
nu leui raptius iactu fulminis

¶ Intimatio partim ſerioſa partim
iocoſa vt frequens ſit ſcriptio

¶ Salutes deſiderijs compares. In ṗmis te plurimū rogo chariſſi/
me vir id mihi cōcedas ne minorē de me geras fidem qꝫ qui te ſaluuꝫ
et res tuas maxime optāt Uelimqꝫ ego intelligas te habere in me ho
minē amantiſſimum tui ⁊ ſine vlla exceptōe deditiſſimum tibi q etſi
corpe tibi pn̄s eſſe nō poſſum. amore tamē ⁊ ſpū aſſum Et tu ex adū
ſo is es q nullū erga te ſterilē amorē ſignis Nrā ergo amicicia quam
nec locorū nec magnitudo tēpoꝝ diuellere pt̄ nos ad calamū trahat.
Amo lrās tuas quas tenaci fidelıqꝫ ſeruo memoria. quas nunqꝫ vi
deo qn miro quodā calore ſcribēdi ardeam. rurſus ſi taces maior mi
hi ſcribēdi cupiditas ſilentio cōcitatur. quid em̄ pulcrius qꝫ amicum
eplis colloqui. ego em̄ ſic mihi ſuaſi aut nullū eſſe bonū in vita. aut il
lud eſſe cū amicicia iunctū q inter abſentes niſi eplis florere nō pōt.
Sepe mihi pollicitus es frequēter ſcribere. ſed ſi in memoria tua qd
foramis fuit q ꝓmiſſuꝫ excidit rogo id obſtruas ne qđ de nouo pcib

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

iam meis infundo iterū atq; iterum decidat Sed ſatis iocatus ſum ſerioſa iā ꝑce poſtulo ſepe ſcribito nec velis te amplius excuſatione q̄ negligentie ſemꝑ ſocia eſt expurgare. quaſi nihil habuiſſes qđ ſcribe/res qui ſaltem illud ſcribere pōtuiſti te nihil habere quod reſcriberes Si vales bene eſt. ego quoq; valeo

¶ Epiſtola reſponſiua ꝛ excuſatiua frequentis ſcriptionis ex qualitate temporis

¶ Uotis potiri loco ſalutis. Sepe ad te ſcribere credidi colēde ꝑcep/tor. ſed alia ex alijs impedimēta cōſurgūt veteribuſq; negocijs noua ſemꝑ accreſcunt. nec priora peragūtur omniaq; negocia mea ſe miſ/cent ꝛ cōfundunt vt vl' ſe pellāt vt procello ꝓcellam. vl' ſe trahant vt cortina cortinam. q̄ ſemꝑ mētem a cepto auertūt. vix ad mediā horā ſomnus mihi obrepit ſub tanto pōdere negocioꝝ. ſꝑ em̄ mihi aſſunt ſine fine labores. quibus nō ſubſiſtere poſſum niſi ꝑ labores reqem q̄re rem. qui in requie requiē nō inuenio. Te igitur exoratū velim vt rari tati ignoſcas ad quā me neceſſitas nō deſidia traxit. Sed in ſumma illud habeto ꝙ aliqua magna reſtant q̄ hoc tꝑe etiā ſi mihi ociū eſſet penna nō ſineret effluere. Sunt em̄ ꝑiculoſa nō apte frōtis tꝑa. adeo q; turbata oīa vt nemo ſciat quo nauiget vēto. vl' quas in manus lr̄e ſi quis ſcribat caſure ſint ꝛ q̄tum leſure ſi male ceciderint, tacebo igit ne verba forte aliqua incautius prolata ſtatui obſint meo. quo qui ē paruus ſit nullus. Uale ex Ipris Januarij tercia tarde vt cum epi/ſtola dies ipſa clauderetur

¶ Petitur conſultatio ſuper cauſa pendente coram officiali ꝛ aſſiſtentia.

¶ Salutes plurimas ſuaui amore ſpirantes. Cauſam habeo coram officiali morineñ. venerabilis dn̄e quā potentia aduerſarij mei hucuſ q; potius q̄ equitas rexit. quā ſi ꝓdo ſtatui meo grauiſſimū vulnus infligitur. quod ne accidat in tua bonitate poſitum ē. Mitto tibi in cedula his incluſa caſum atq; proceſſum ſuꝑ quo conſultationē ſcri/bito. Et ſi quid in proceſſu ꝑ me minus ꝓuiſum ſit tua prudētia cor/rigatur. non ad te tanq; ad portum quēdam ꝛ firmam cōſilioꝝ an choram cōfugio. q̄ in tuā grām ꝛ prudentiā oēm meam curā cogita tionē mentem deniq; omnē ꝛ ſpem meam fixi ꝛ collocaui Uereor em̄ niſi adiumēta ꝓſtiteris cauſam meam in ꝑiculū eſſe lapſurā. Nō q̄dē ꝙ de iure meū dubium ſit aut ſiniſtre de iudicū ſuſpicer eq̄tate. ſ; q̄a aduerſarij mei tantus litiū amor vt niſi cū ſua aſtucia tua diligentia tuaq; induſtria certēt, nō video quō facile dicta cauſa ſubſiſtere poſſit quin indefenſa tanto aduerſatore cito ſuccūbat Qđ ſi feceris expecta futurū ꝙ tuis votis libēs eque paratuſq; pareā. nec em̄ tam mecū cō modum mihi charum erit quod ex te accepero q̄ fuerit mihi relatio

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

gratiarũ iocũda que ⁊ ſi forſan non tam digna erit vt tua merita exi/
gant. tamẽ ⁊ iuſta erit ⁊ debita ⁊ ſi potero gratioſa. Uale fortis ſem/
per ⁊ ſanus ferriq; recocti robore firmior

¶ Reſpõſio cõtinẽs iudicis laudem

¶ Salutes placidiores gemmis ⁊ auro. Si tua cauſa vir dilectiſſi/
me fulgeat iuſticia nihil eſt quo deſperes. Judex em̃ vir lrīs plenus ẽ
iuriſq; peritiſſimus. qui a ſemita recta deflecti nõ poterit. adeoq; a/
mat quod equũ eſt vt nihil poſſit niſi equũ facere. linceos habet ocu
los. videt ꝙ argus partiũ verſucias ſua induſtria facile noſcit. facili/
uſq; frangit atq; retundit. ⁊ q̃ cauillationib; ſiniſtris ꝑtes cõfuſa effi
ciunt atq; turbata. mox oīa in ſedẽ debitã ⁊ locũ reſtituit qui facile ꝓ
ſpexerit ne cauſe tue eq̄tatem improba hoīm cõſilia vincãt in ſolãq;
iuſticiã lumīa ſua fixa tenet. nec p̄ce nec auro declinat ab illa. Uale ⁊
me puta tibi ſemꝑ deditiſſimũ fore. quãdo q̄dem ſic tua immenſa de
me expoſcũt merita q̄ ſi forte nõ fortẽ aut potentẽ vt velim conſtantẽ
tamẽ tibi aīm ſꝑ polliceor atq; volentẽ in proceſſione oppidi tui me
tibi p̄ntẽ cõtuliſſem niſi maris tumor ĩcreſcẽs mihi trãſitũ denegaſſ;

¶ Reſponſio alia in aliam partem

¶ Amicicias ſolidas minutione carentes. Aduerſarius tuus vir eſt
verſuto occultoq; ingenio. ⁊ eo plane improbus atq; huiuſcemodi
morum qui non dico alienos ſed etiam ne ſuos quidẽ in pace relinq̄t
quos iniurijs ⁊ cõtumelijs quotidie cõſectatur ſe tamẽ innocẽtiſſimũ
fingit. modo q̄ritur. mõ gemit. nunc tꝑs accuſat. nũc hoīb; iuſticiã
ſuã predicat vt pallio verborũ fallacias tegat quo homīe nihil perdu
xit natura fraudulẽtius Sed certe intereaꝙ aduerſarius tuus dolis
certat vinces ſi ex aduerſo certaueris muneribus. Judex em̃ quecũ/
q; faciet ſi cũ munere paſcas. venalẽ proſtituit iuſticiam ſua grã care
bis ſi nõ ſue auaricie tuis munerib; hiatũ oppleueris. aīam ⁊ ſangui/
nem vendet ſi emptorẽ habeat. Sed hac in re ſilẽtij moderatõem ha
bebis ne incaute q̄ ſcribo reueles Nam ꝟbum alas habere fingit Ho
merus. qm̃ ⁊ volat celeriter. ⁊ nõ facile emiſſum reuocatur. Que igi͛
ſub tegmine dixi ſub tegmine ſerua. Et bñ vale. Scriptum celeriter
volante calamo equa fuga ſagittas

¶ Querela amici ad amicũ q̄ ab hoſtib; captus eſt

¶ Neſcio frater optime quid ego infelix ſiniſtro ſub ſidere natus in ſu
peros demerui. tantis calamitatib; cõcutior Pridie eius diei q̄ ciui
tas caperetur exire conatus agmen armigerorum incautus ſubintro
et preda bellica fio nõ potens pedum celeritate ſaluari. nec aliud vi/
deo q̄ ꝙ tetro carcere cogor putreſcere. proch dira heus nimium dira
potentia fati Nõ tamẽ hec me ſcribere arbitrabere vt aliquid mea in
cauſa tua ages detrimento. nec volo meam amiciciam tibi iacturam
attuliſſe. vbi tamen abſq; incõmodo tuo cum reliquis amicis modũ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

mee redemptõis adinueneritis iam vitã dederis morĩẽti. Q̃d inexti
mabile munus nũq̃ erit a mẽte ſeiunctũ Uale datũ ex loco tenebri ꝛ
ſqualore pleno ꝛ q̃dẽ palpãdo potiꝰ q̃ ſcribẽdo. teſtes ſunt caracteres

¶ Cõſolatio ſuꝑ querela amici predicta.

¶ Nõ eſt qui ſatis explicet fidẽtiſſime vir q̃ntum doloris acerbuꝫ lrẽ
tue aĩo infuderint meo. Quã q̃ ſemꝑ ac oculis cernerẽ ſubtimui tuo
ſtatui qui in ciuitate cupidius q̃ felicius ꝑmanſiſti. Sed dum iã res
eoꝯducta ẽ vt nequit aliter eſſe fac aĩo forti atq̃ magno ſis. te colligas
virumq̃ prebeas. tibi virtus tua plus dedit q̃ fortuna abſtulit. ea i
gitur virtute te ſuſtentes. Ego aũt videbo ꝙ gratiã quã tibi immor
talem habeo re ipſa probauero. tui ſemꝑ fui nõ fortune amicus. ſem
per me mouit mouebitq̃ dũ viuam amicoꝝ cura: quos virtus mihi
meritumq̃ conciliant. Sed velim ita intelligas vt que pro te factu
rus ſum in ſolutum nõ in anteſſum accipias. Ex Louanio ea feſtinã
tia que digitis ſudorem expreſſit

¶ Rogatur amicus vt medicũ mittat amico egroto

¶ Sis mi petre fortunatus. Eſt apud te medicus arte ꝛ experientia
preſtans a quo mihi per te impetrari exopto ꝙ me viſitet Si minus
regimen ſcribat quod vt certius poſſit dices me vexari immiti poda
gra q̃ morbꝫ mẽbra mea q̃ ad decorem inflectõis natura laxauerat iã
in tumorem ducit. iam in rigorem conſtringit. dolor immaniſſimus
eſt qui nunq̃ me deſerit quin reliquias peiores relinquat. rurſus ex
raritate tempature quã medici cõplexionẽ appellãt tãtus mihi aliq̃n
glacialis heret rigor ꝑcordijs vt nullis poſſim operimentis. nulloq̃
cõgeſto veſtium cumulo caleſcere. Longior eſſem ſed ꝑperat nox au
ctura dolores Uale dilecte vale viueq̃ dies lõgos letus ꝛ fauſtus

¶ Reſponſio ſignificans medici miſſionem

¶ Petrus tibi deditiſſimus ſanitatem dicit. Dum litteras accipio
hora iam ferme noctis vndecima acceſſerat ceperantq̃ iam oculi
ſomno graueſcere quem ſomnum motis auribꝫ more canum erectoq̃
mento mox excuſſi. eumq̃ diſtuli in tẽpꝰa lucis. Hauſit mihi lachry
mas epiſtola tua. qua morboꝝ lõgam cõgeriem tibi vni incubuiſſe ſi
gnificas Sed nuncius qui has celeri curſu pertulit. me magis longe
q̃ magis paueſcere fecit. ex quo valitudinis vix verbum vnum excuſ
ſi. qui omne ad verbum meum ingemuit. longeq̃ plura fletu q̃ loq̃n
do ſignificauit. ſed firmo velim pectore preſtes q̃ primum ſuperi celũ
diemq̃ reducent aderit ille quem optas medicus ſanitatis tue fau
tor et auctor.

¶ Rogatur prior magiſter vt patrem inducat
ꝙ filius in pedagogio locetur

¶ Obedientiã cõdignã loco ſalutis Pater meus magiſter colẽdiſſi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

ne cupiens me tenerius educari, louanij in domo ciuis me colloca/
uit. ⁊ certe electe ſatis quo ad corporis alimenta honeſta enim eſt do
mus. honeſtior hoſpes. honeſtiſſima omnia que aguntur. que tamen
cum laicalia atqꝫ prophana ſint parum profectui ſeruiunt meo. Ho
ſpes enim non niſi mechanica ſollicitat. cuius vxor more aliarum de
uino gallinis ⁊ ouis ſemper diſputat. Et quia diu ſciui patrem meū
in omnibus conſilium magnipendere veſtrum. ſcio etiam ſcholaſti/
cas omnes res vobis ꝙ̃ cognitiſſimas eſſe atqꝫ non latere vos ꝙ̃ vti
le ſit in pedagogio commorari. vbi arguendo ſoluendo replicando
continua collucratio eſt. Ibi enim vigent ſtudia. proferunt ſe ingenia
ſeſeqꝫ excitant. vbi nemo eſt qui non vel diſcat. vel doceat. petat. vl' re
ſpondeat. profundatqꝫ litteras vel hauriat. Quater enī in die qui pe
dagogio immorantur. diſputationes ⁊ reparationes habent abſenti
bus nobis qui extra ſumus. Nemo loquitur non latine. tantus ibi
litterarum ſtrepitus. tantaqꝫ doctrinarum conſonantia vt clangore
quodam videantur ⁊ muri ⁊ parietes tecta ſimul ⁊ pauimenta ſcien/
tias ipſas reſonare. non aliter ꝙ̃ aeris particula quelibet latinis fo/
ret impreſſa caracteribus. quo ſcholares die nil aliud audire viden/
tur ꝙ̃ ſcientias. nocte autem ꝙ̃ earum imagines. Et licet in pedago
gio vita mihi coactior eſſet omniumqꝫ agendorum licentia minor.
In hanc tamen ſententiam ardor ſcribendi me pertulit vt pedago/
gio libenter nunc immorarer. cuius incolas vidi ceteros ſemper excel
luiſſe at in omnibus promptiores. Supplico igitur patrem meum
informate vt paruis expenſis magnum profectum preferre dignetur
Iuuat ſepe charius emere ſi merces fuerint meliores. diciteqꝫ ſibi q̄
in rem faciunt. ſcitis quid volo. ſcribo perito. qui ex paucis multa cō
cipere conſueſtis. Ualete feliciſſime termino ⁊ fine ſecluſis

¶ Rogatur pater a filio ꝙ eum in
collegio facit commenſalem.

¶ Humilimam obedientiam cum veneratione condigna. Pater op
time votis meis votiue cuncta reſponderent ſi dignaremini in peda/
gogio ſumptus mihi emere quo nihil duco gratius nihilqꝫ fore vtili
us. Neſcio mihi Louanij de neceſſarijs eſus ⁊ potus proſpicere. vbi
cara ſunt omnia. atqꝫ ſcholaſtica iura exſoluere abſqꝫ expoſitione pe/
cunie multe. Annus enim longus eſt multam diem continens. Uix
etiam adeſt hora que non ſecum egentiam nouam afferat. ⁊ qua vi/
cus vnus alter ve me non habeat tranſeuntem prius ꝙ̃ quater in die
ſcholas adeo redeoqꝫ atqꝫ loca varia pro eſculentis ⁊ poculentis vi/
ſito. multa mihi inter digitos tempora diſſiliunt profectu cum mo/
dico. Nec video me terminum anni attingere poſſe qui non forem
hoc modo vel totidem vel amplius quam in pedagogio expoſitu/
rus Sic vobis non proſum nec mihi, ſ; meipſum negligo, exteris ego

curis diſtrahoꝛ interea me ſocij mei paſſibꝫ lōgis antecedūt quos taꝫ ſequi q̄ꝫ ꝑcurrere conarer ſi cū eis in pedagogio ſolis lrīs deditus eēꝫ vbi totum aīm meū in ſolo ſtudio defixum haberē. ⁊ vbi ad manum ſemꝑ adeſſent magiſtri meis dubijs ſatiſfacturi ingenioꝝ ūduces ⁊ faces nec minus haberē cōiunctos mihi ſocios multos ingenio ⁊ diligētia claros. qui pulcro auſpicio ꝑſignant in adoleſcētia quales futuri ſint etate prouecta cum quibꝫ iocūdiſſimum mihi ſtudiū eſſet omni tedio laboꝛis ſecluſo. Nam vt equi currendo ſic nos diſcendo animamur multitudine. Valete pater omni felice felicius

¶ Magiſter ſcribit ſcholari conatū eius collaudans

¶ Salubꝛes tua in vota ſucceſſus Multo ſum affectu gaudio lrās tuas legēs inſignis adoleſcēs quibꝫ petis ꝙ fuiſſem q̄ꝫ breuiſſime conſulturus. quis eñ vel medioeris ingenij nō hoc intelligat longe foꝛe vtilius cū bonis ſtudentibꝫ q̄ꝫ cū laicis habitare. Suꝑ hac re cuꝫ patre tuo ſermonē multū habui. qui conſilio meo tuiſqꝫ pariter ꝓpulſatus p̄cibus conſentit tue grate petitioni. qui vltro appetis ſtrictius viuere vt largius diſcas nec potuit pater generoſos illos conatus tuos hec audiens ſatis collaudare qui aīm tuū rationi. ſiue vt aliter idem dicā te ibi ſtudes ſubijcere. vt quādoqꝫ multos alios antecedas Det tibi illius animi conſtantiā. illiqꝫ aīo longiſſimuꝫ tp̄s ꝗ dare poteſt. Demū adiecit pater qđ me rogauit inſerere lrīs. vt ſcꝫ oīs curas tuas in id v̄tas vt bonus fias atqꝫ bonoꝝ magiſtroꝛū tuoꝝ cū q̄bꝫ morari cupis boniuolētia nō indignus ⁊ ꝓpoſito tuo vigilē efficacemqꝫ operam ſemꝑ impēdas. Qđ ſi feceris obligabis peruałde me in tui amorē ⁊ etiam patrem tuum tibi nō in idoneum debitoꝛem. Vale et certe gaudentius q̄ꝫ ſub ſole ardente cicada

¶ Pater ad filiū qui filij aſſentit deſiderijs.

¶ fili habet hec oīs iuuētus vt leuiter iudicat ⁊ noua ſemꝑ affectat. Neſcio ſi leuitate ducaris vel traharis nouitate qui ſic in pedagogio moꝛari deſideras ſi te vt ſpero mouerit v̄tus ⁊ ſciētia. vt tuis lrīs teſtabaris nō poſſum votis nō acq̄eſcere tuis. Nec deeſſe poſſum boni magiſtri tui cōſilijs multo ſale minerue cōditis. Intres igit̄ cōmunē poꝛtionē cōmuni moꝛe alioꝝ polliceare magrō tuo ſolutōem in tēꝑe has ſibi oſtēdens vt ſciat te hoc facere me iubēte. Vale in chꝛiſto atqꝫ taliter vt que ſibi placeant ſolum cupias faciaſqꝫ.

¶ Pater ad filiū ad militiā prouectum.

¶ Quantum chariſſime fili tua ex p̄ntia ſolatiū ceperim ſeꝑatio docet Creſcit indies amoꝛ in te meus neſcitqꝫ cōſiſtere. eoqꝫ magis quo dn̄s tuus te lrīs ſuis altius effert atqꝫ cōmēdat Scribit nā te militia tuis meritis decoꝛatū. multa quoqꝫ alia q̄ facilius ſperarim q̄ꝫ crediderim niſi apud me multe eēt fidei. ⁊ niſi natura id fieret vt facile credat q̄ſqꝫ qđ optat. que ſi ita ſint ꝑſeuera. ſin minus fac vera eē inci

piant ſi qua tibi tua cura ſi q̄ amoꝛ gloꝛie. vl' ſi q̄s tibi ad honoꝛes conatus eſt id ex te ſumope reqro vt qḋ liberali abcedēs promiſiſti indefeſſa cōſtātia proſeq̄ris. Multa ſunt q̄ calamū meū ad alia vocāt. Tu igitur vale. ego nā valeo q̄ꝫtum ſolent vetera e contrarijs cōpacta coꝛpuſcula. ſed quo melius valeam operam dabis.

Ad idem

¶ Optata ſalute p̄miſſa. Uix credes chare fili q̄ꝫtis ob tuā abſentiaꝫ vroꝛ anguſtijs. quātiſqꝫ doloꝛibꝫ crucioꝛ. Jā p̄mū agnoſco q̄ abſentia amoꝛē nō minuit ſꝫ accēdit. Audio te militie munere functū et in capitaneū electū. ꝛ ad guerras p̄ficientē Jn his fili occupari durū ſed longe durius p̄ncipis iuſſibꝫ cōtraire. Supplex ego deū oꝛo vt euntē comitet dij ceptis faueant. aſſitqꝫ tibi ſplēdēs ꝛ immobile ſidus quo eo ducaris quo cepit animus. ꝛ letus ꝛ ſaluus reuertaris.

Reſponſio

¶ Lrās vrās paterni amoꝛis pleniſſimas metuēdiſſime pater tanto accepi gaudio quātū hic calamus depingere neq̄ret etiā ſi ferreus eēt vel ex calibe fabꝛicatus. Qḋ me dn̄s meus ſuis lrīs extulit nō id merita mea ſꝫ ꝯtus ſcribētis effecit. Enitar tn̄ quātum in me fuerit roboris atqꝫ neruoꝝ paterna veſtigia imitari. quo indies hec ſi qua eſt de me duplicetur opinio. curaboqꝫ p̄teritam ſegniciē meam diligētia vigilātioꝛi compēſare. nō ſomno. nō vētri. nō inertie vacaturus. a quo ſatis me liberat onus quod poſt adeptam militiā illuſtriſſimus dn̄s noſter dux humeris meis ſupꝛa vires hoīs adiecit. quod nō tam premere q̄ꝫ obꝛuere me videt. qḋ malim ab alijs q̄ꝫ ex me audiatis Nūc mihi aīo opus eſt. nūc pectoꝛe firmo Ualete pater. aīoqꝫ ſemꝑ fixo tenete nunq̄ꝫ poſſe mea obſequia veſtris imperijs ſuperari.

Epiſtola dubitatiua ſuper militia filij.

¶ Salutem. fili q̄ miles creatus ſis neſcio an tibi doleam vel gratulaboꝛ. Sepe quod incipit in gaudio deſinit in meroꝛe. Per militiam eīn plures ad inopiam. ad deniqꝫ moꝛtē ꝑuenerunt. Habes iam vn̄ ſemꝑ inquietus eris vl' ingloꝛius. Quid queſo iuuat habere qḋ ſeruatur vite diſcrimine ꝛ cuius p̄ciuꝫ ſanguis ē. Traxit te foꝛte vanitas ad militiam. que vanitas fecunda folioꝝ eſt ꝛ frōdium. ſed ſemꝑ fructuū eſt inanis. ſed an̄ tempus hanc militiā ſuſcepiſti p̄us q̄ꝫ martialibꝫ ſis imbutus pudebit apto oſtio viuere ꝛ inter milites comparere fuerit eīn neceſſe ꝑ militie titulum ignoꝛantiā tuā in aptū exire quē tamē titulū ſi digne cepiſti gaudeo. nō q̄ habes. ſꝫ q̄ meritus es quē ſi ſapis fouebis laboꝛibꝫ ne turpi ocio euaneſcat Laboꝛ area eſt virtutū. nil ſine laboꝛe excelſum eſt. multos laboꝛ extulit ſopoꝛ nullū Sepius hoc dixi. ſepius hoc repeto. vt altius impꝛimam Uale ex lo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

nanio quodam calami celerrimo curſu.

¶ Alia epiſtola in eandem ſententiam

¶ Aim inuictū loco ſalutis Satius forte fuiſſet fili militiā hūiliter
verecūdeqȝ recuſare q̄ʒ gl'anter ãplecti Pullulat iudicio meo in orbe
dãno magno inutiliū tãta ſeges militū. Sed ex aduſo multos vidi
quos ociū fedauerat qḋ eos ſuſcepta milicia mox deterſit. Tu igiť e/
nitere te militie actibꝫ exercere. ignis nãqȝ de ſilice colliſionibꝫ q̃ritur
armaqȝ fiūt cõfricatõibꝫ clariora. qḋ vt leti9 facias ecce tibi equū mit
to q̄ ad ſpem eſt boneſtus. ad curſum velox. ⁊ ſub haſtis aſſuefactus
Uale ſtrennue atqȝ valenter

¶ Arguit pater filium ſuum militem non militariter viuentem

¶ Neſcio q̄d audio fili ꝙ vite maculas induis. q̄s reſtãs vita nō faci
le poterit eluere ſic te gubernas vt ꝯtenuis tue ſpes ſalutis ſupſit qui
more traſonis tuā militiā veneri deuouiſſe videaris. licētius q̄ʒ par ē
vteris etatis vicio. q̄ nō plus vicio reſiſtis q̄ʒ aqua ſigillis. cū nemo te
erroribꝫ ſic añcedat quē nō facile aſſeq̄ris Denarios tuos effundis ⁊
proijcis vt q̄ʒq̄ʒ varrois theſauros (vt apḋ tulliū eſt) poſſideris nō illi
ſumptui ſubſiſtere poſſes. ꝑpēdere dēres ſi ſapes cū te elato mēto diui
tē iactes nullū aceruū tm̄ eē q̄ nō tandē ablatõibꝫ cõſumať. Si tuū er
rorē p̄cepta mea nō poterūt cõpeſcere. ſʒ ſp ſerpſerit ſeq̄ʒ latius fude/
rit tandē memineris te tua demētia periiſſe. q̄ meis preceptis ſaluus
eē potuiſſes Uale cautiuſqȝ tibi ꝓſpice ne pereūtibꝫ rebꝫ fabula fias.

¶ Epiſtola cõmendaticia amici ob multa merita chari

¶ Proſperitatis optatam affluētiā. Quod ore ſpauerā venerãde p̄/
ceptor calamo cõmittere conſtringor. Uelim tibi ꝑſuadeas nihil me
maiori ſtudio a te petere. nihil te mihi gratius facere poſſe q̄ʒ poſtha
bitis oībꝫ huic latori beniuolētiā tuā cõſiliū ſimul ⁊ aſſiſtētiā accõmo
des. quo intelligat cõmēdatõem meā vſui ſibi magno fuiſſe Dignus
eni̅ eſt q̄ a te diligať ⁊ tuo orneť adiumēto. nec facile inuenies in quē
vſqȝ adeo bn̄ficiū collocaueris. cū quo oīa mihi etiā itercedūt amici/
cie iura. quē vt alterū frēm amo. quo nihil mihi charius nihilqȝ iocūdius. Neqȝ viuit cui hoīm amicicie locū ꝑorē faciā excepto ꝙ in hoc
ipſe p̄mū locū occupaſti ꝙ ſi opam tuā illi cõtuleris in me collatā ac
cipiam. Uale ⁊ ſi forte plus equo de tantorū onere impõne confido
meam p̄ſumptõem excuſet confidētia. nihil eſt qḋ non amor audeat
de quo vere dictum eſt. audacem faciebat amor. tu aūt ꝑmitte quod
rurſus ab alio dr̄. oīa vincit amor. In vtrūqȝ cadit qḋ ſeq̄tur. nos er/
go cedamus amori. Rurſus vale. ⁊ q̄dem taliter vt duplicatõem p̄/
bi duplicata valitudo ſequatur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

¶Alia cõmendaticia ſub aliȷ̈s verbis ⁊ forma
¶Salutes multas ⁊ longas ⁊ ſepe reſumptas Latoꝛ harum depca
toꝛez me pro ſua cauſa popoſcit. cuius votis ſi nõ paruero. vereoꝛ ne
eius in me meritis teſtionium nõ ſatis expleuero. Ita em̄ a me dili/
gitur vt tibi cõcedam p̄terea nemi. Si igitur amoꝛis q̇ddam in te re
ſidet. reſidet certe plurimū. Id rogo. omne in huius amici mei cauſa
diffundas gratiſſimū mihi feceris ſi huic amiciſſimo meo tm̄ tribue
ris q̄ꝫtū cui tp̄is vnq̄ꝫ tribuiſti plurimū. quē ſi deſeras nõ eſt homo al
ter in quē ſpem trāſferat. Perſuaſum mihi habeo nihil eē qꝺ a te im
petrare non potero. Pro tua igitur prudentia dicti latoꝛis iuſticiam
ſinceram integramq̄ꝫ ſeruabis ⁊ bn̄ valebis mei ſꝑ memoꝛ ⁊ amans.

¶Epiſtola merā credentiā continens
¶Plurimas iugi cremento ſalutes. Mitto ad te famulum meum
quo non fideliꝛ quo non ſecretioꝛ alter. Parcus ego iam tēp̄is non
poſſum latius ſcribere neq̄ꝫ tuas litteras peto daturas moram nun/
cio cui redeunti non tam equi curſu q̄ꝫ volatu opus erit. Ipſeq̄ꝫ nunci
us nobis calamus. epiſtola lingua erit. ⁊ fides ſua cõmune ſigillum.
Sed hic ſiſto. hic taceo. nam ⁊ ſi breuiſſimo tempꝫe quo has ſcribere
cogebar q̄relam depingo. Interea mihi tempus ego breuius effecero.
Rogo tamē cõſideres non q̇d ipſe. ſed quid eius equus. quē cõmuta
bit ſi id neceſſe iudicaueris. ne nimia feſtinatio feſtinationem tollat.
Uale diu ſane. ſed ſemper feliciter

¶Epiſtola cõmendaticia amici ad amicum
cõmendatū amicum qualificans
¶Id modicū qꝺ poſſum ꝓ ſalute. Cõmendo tibi amiciſſime vir hūc
latoꝛē cuius res in turbido ſic poſite ſunt vt curā amicoꝝ exigant alio
quin diſpēdio ſubiture Hinc te rogo. vt digneris eundē in vlnas tui
amoꝛis amplecti. q̇ me totū tenet ⁊ poſſidet miro dulcoꝛe fauoꝛis Di
gnus vtiq̄ꝫ tuo amoꝛe. apud quē nõ minus honeſtas q̄ꝫ apud alios
neceſſitas valet. Fama em̄ optīa fruit̄ ⁊ meritiſſima. q̇ plurimū fide
plurimū ꝟtute. plurimū intelligētia p̄ſtat. ⁊ q̇ ſibi impēſa bn̄ficia ita
interp̄tat̄ vt dū poꝛa accipit poſterioꝛa mereat̄. Cui vt adiumento ſis
tātis p̄cibꝫ poſco q̄ꝫtis ꝟba nullis ſufficiūt. eritq̄ꝫ mihi tāto iocūdius
quo id feceris libētius. eo gratius quo citius Sis bona valitudīe. o/
perā q̄ꝫ des firmā atq̄ꝫ ſincerā ne ille ſe a me ego quoq̄ꝫ neglectū me a
te ſuſpicer. ea tm̄ ſꝑ ſub lege vt citra tedia ſiſtas. Ex Bruxellis martȷ̈
die ſeptīa: ⁊ q̇dem veſꝑi dū ſua iā retraxerat lumina celum.

¶Scribit pater ad magiſtrū filȷ̈ ꝙ determi
nans fiat ſi ſic magiſtro videatur
¶Scripſit nuꝑ venerā de mgr̄ filius meus ad ſuū mgr̄m̄. qui in eaꝫ
prima grāmatice rudimēta cõiecit lr̄as verbis pulcras ⁊ ſenſu fecun/

das quas potius credo nõ ſuis ſed ditioribꝫ venis exuptas. qbꝫ ſub/
nixe ſupplicat vt cū ſocijs ſuis ad gradus ꝓcedat. Ego igiť cõſilio ſui
mgrī paternoqꝫ officio tractus eius ꝑcibꝫ acqeſco determinãs ſuo vt
tpē fiat. ſi ita ſuaſeris atqꝫ in eū ſtudiū ingeniūqꝫ ꝓſpexeris. quo tan/
dē firmis neruis poteñter nomē magiſterij defendere poſſit. Nolo em̄
ꝙ domū redeat vacuo vaſi ꝓſimilis nõ re ſꝫ noīe glabūdus Reliquū
nihil mihi eſt qđ ſcribam. niſi ꝙ amicoꝝ inter ſe cõtinua ſunt atqꝫ in
omnibus litteris cadunt Ualeo bene. ⁊ opto te bene valere

¶ Rogat ſcholaris ad magiſtrū ſuū priorem
vt patrē inducat qđ graduari poſſit

¶ Seruitiū tam debitū qꝫ promptū loco ſalutis. Ad vos humili ꝑ/
ce cõfugio magiſter mi chariſſime. Scio ego prēm meum diu aim̄ ſu
um induxiſſe nihil vobis nõ credere. ſed maximã in vos fidē habere.
vel in his ꝙ ſtudium meū reſpiciunt. apud quē vobis auctoritas ⁊ fa
miliaritas ingens eſt. heretqꝫ ei profundiſſime qđ ex vrõ conſilio tra
xit. Nouit etiã quanta diligētia conatus eſtis mihi pulcra lrārū ini/
tia infundere vtinã tanto profectu qūto conatu. Fateor ſane ꝙ lõge e
manibus vrīs alter euadere potui. ſi mea capacitas vrē doctrīe reſpõ
diſſet. raro ſemen germinat quod arido fundo iactum ē. nec eque ſecu
ris ſecabit ligni cadēs in nodum ac ſi in planū ceciderit. qđ nõ ſecãtis
ſed nodi vicio accidit. Sed miſſis his ſcitis venerande magiſter in/
ſtare nūc louanij determinãtiarum tpa ꝙ iam ſi ꝑtereo cum phyſicam
audio nõ redibunt oportuna. Quicqđ de hac re ad patrem ſcribo co
natur omnia in tēpus protrahere. putãs qđ hodie nõ fit cras eque fi
eri poſſe. ⁊ vt laicus eſt nec ritus nec agendi formas vniuerſitatū com
prehēdit oculū in me vt in puerum gerit. etatē ſolum metiēs cui eſti
mat gradū nõ cõgruere. videturqꝫ ſubuerti ne viridi tribuat qđ ma/
turo debitū eſt. Rogo igitur ꝑce cum maxima ex corde fluente. qua
tenus eundē pio veſtro conſilio inclinare dignemī ꝙ me cū ſocijs me
is ad gradū prouehat. ne laboribꝫ meis ꝑmium deeſſe ꝑmittat Laſu
rus mihi animus erit. ſi videro ex flore meoꝝ ſtudiorū nullum mihi
fructū reſpõſuꝝ. Qđ ſi ope vrā ad gradus ſcandere ꝑmiſſus ſim. ſpe
ro labore meo id efficere vt in patrē. in charos. tandem inqꝫ oms mei
amantiſſimos honor gradus redūdauerit. Idqꝫ me curaturum polli
ceor. ne vel vos conſilij vel tandē patri peniteat obſequij. Ualete in
eo qui preſidet omni creato

¶ Scribit pater magiſtro ſuꝑ gradu filij partim
mentē exprimēs. partim conſiliū petens

¶ Multa ſalute ex corde ꝓmiſſa. Rogauit me filius venerãde ma/
giſter eo intētius quo imprudētius. vt eū ſinerē ſuis cū ſocijs ad ma/
giſterij gradū ꝓuehi. Sed ꝙ in hac etate tenella ad tam alta ⁊ fauſta

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

auſpicia leuari poſſit nõ ſatis habeo exploratũ. qđ tamẽ ſi facile poſ
ſit cõcluſum apud me iã eſt nõ eẽ deliberandũ. ſꝫ ſi dubiũ ſit nõ eſſe co
nandũ filij tñ mei deſideriũ ꝑuihabeo. qđ ſibi cõducat. q̃due pulchꝝ
qđ quoq; decoꝝ in vnã ꝑtẽ inclinatior nõ equa lance deliberat. ſꝫ cer/
te tua auctoritas ⁊ ſi ſentirẽ aliter facile me ꝓuocaret. vl' ſi dubitarem
tua oratio me facile impulerit vt id ſeq̃rer qđ tu optimum iudicares.
nec aduertã ad alioꝝ cõſilia ſi tuis ſint repugnantia. Pluria calamo
ſubtraxi que cõmiſi nuncio. Uale diu felix ſemperq; beatus

Alia epiſtola in eadem materia in aliã ſententiam.

Amiciciã inregerrimã atq; ſalubrem ꝓ ſalute. Rogo chariſſime vir
ne filium meum ad gradũ admittas niſi ipſe gradui. ⁊ gradus ſibi de
cori ſit. Nequaq̃ volo ꝙ gradu p̄cedat quos ſeq̃tur lr̃is. ne cũ doctis
pudore taceat vl' impudẽtius inepte loquat̃. quo tandẽ ꝯtat̃ in riſum
et fabula fiat Nõ volo ꝙ redeat vacua opinio ne tumefactus ſolum
edoctus vẽto ſitatis inepta ſupbire Nõ eñ birretũ magiſtrum efficit
nec doctorẽ anulus. nec laurea poetã Neceſſe ẽ in eo ſit qđ eum faciat
glorioſum. nolo ꝙ foris gerat nomẽ ſciẽtis. ⁊ intus veſice more nil ni
ſi vẽtum cõtinẽs. vl' more vacui vaſis qđ foris tumet. intus nihil con
tinet. Uelim potius ſimilet̃ ficui fructu. nõ flore iocũde q̃ſ ſpine que
nõ fructu ornatur. ſꝫ floribus Nolo ꝙ mihi redeat focoq; meo mihi
aſinus aſſideat coronatus. vano vẽto nõ rebus iſlatus Ridiculo ꝑfe
cto ⁊ alto cachinno digna eſt noĩalis ꝯtus vbi ipſa noĩa rem patẽtiſſi
me mẽtiũtur. tunc nomẽ ſue dignitatis vnuſq̇ſq; veraciter tenet qñ
rem noĩs poterit potẽter exercere. ego eñ ĩ adoleſcẽtie p̄mitijs ſtudijs
inrubui philoſophie. nũq̃ſ tamẽ gradũ volui. qđ reuerentia fecit non
cõtemptus. ad quẽ etſi nõ forteꝑtingere ac ſaltem aſpirare ꝑmiſſum
erat. Si tñ colende vir filiũ cenſeas nõ indignũ tanto noĩe. placet ꝙ
ſuus labor gradus honorẽ premietur. q̃ſuis potius ſit viciſſitudo q̃ſ
premiũ q̃ ad ſtudioꝝ flores graduũ fructus cõſequatur. Uale inten
tiſſimoq; animo enitere ne gradum ſumat ſi non fuerit ſcientia p̄ſtãs
ne fructu amiſſo inutili fronde glorietur

Magiſter prior reſpondet ſcholari.

Fili patri tuo viſum eſt ꝙ gradum petis ad pompam inanemq; ia
ctantiam nõ ſatis intelligens quid magiſterij gradus pretendat Si
tamẽ ſatis comptum haberet ꝙ aliquã ſciẽtie p̄ſtantiam conſecutus
eſſes. ac inter tuos ſodales quos annis equis ſciẽtia p̄floruiſſes qui
gradum tuis virtutibus meruiſſes. vellet vtiq; te honore merito de/
corari. Sed veretur vt ẽ mos iuuenum ꝙ apperẽtior ſis glorie q̃ſ ſciẽ
tie aut virtutis. nec certum ſatis habeo quid ꝑri cõſulam. Te eñ la/
tere nõ poteſt q̃ſ parua erit paterni portiuncula. neſcio ſi tibi cõducat
qui inferiores fortuna ſupior fias ordine. Tot eñ iam repiunt̃ ma/
giſtri vt gradus dignitas ex indigna numeroſitate vileſcat Multos

ex vniuerſitate tua euadere vidi qui nihil illic ſplēdoris ſunt aſſecuti
preter magiſterij inane vocabulum eorū pudori ſempiterno adheſu/
tum. non meo iudicio ille gradus ē. ſʒ fumus ⁊ ventus eſt qui cum nu
da gloria. non cum ſciētia. non cum ꝟtute decurrit. Sʒ ſi te ſcientē ꝑ
ſtiteris gloriam ꝓpͣa ꝟtute mereberis. nō ꝙ ꝟtus famam pro p̄cio
poſcat. ſʒ carere ea ⁊ ſi cupias nō poteris Ut em̄ corpus vmbra ſeq̄tur
ſic ꝟtuti gloria que tamē adeo delectat vt legamus neminē eē q̄ dul/
cedie glorie non tangatur. ⁊ vt apud Tulliū ē. trahimur om̄s ſtudio
laudis. Generoſum em̄ ē optare quod ſummum ē. cōſulo tn̄ vt maio
rē te cōſtruas q̄ʒ videri deſideras. ne ſis foris tumēs itus contractus
nec vēto vaītatis iſleris ꝟtute carēs atqʒ doctrīs. Itaqʒ vt finē faciaʒ
pater breui ſtatuet q̄d de te fieri velit ⁊ te certiorē efficiet. Interea nō
aliū tibi icitandum propone q̄ʒ teip̄m in teipſo te inueēs ſi excutias
tibi te. Uale illud Ouidij in te cōiecto. Dij tibi dent annos. a te nam
cetera ſumes. tuoqʒ deſiderio fauēs aſſit is quē penes poteſtas oīs ē. ⁊
quod feliciter aggredi cupis det felicius cōſummare

❡ Scripſit pater ſuo filio ſuam intentionē
de gradu ſuſcipiendo

❡ Salutē fili multo tu deſiderio non q̄dem rōe fulcitus ad gradus
aſpiras. ſʒ potius ianis glorie titulatione porrecto Scire te velim q̄
ſpecioſo cognomie gaudes in lr̄is magiſterium non in birreto conſi/
ſtere. Gradus em̄ niſi ſcale ſunt ſciarum atqʒ virtutum quas concu
mulaſſe tibi pulchrius erit q̄ʒ gradus ⁊ titulos Inſiſte igitur ſtudio
ſummo niſu totoqʒ animi pondere. vt inter tuos ſocios tua ſciētia ⁊ ꝟ
tus emineat. Non em̄ labores ꝙ gradus te ornēt. ſed virtus ⁊ littere
te veſtiant Nec volo ꝙ fallacibus alis attollaris neqʒ ꝙ ſic artium
nomia q̄ras quo quod ſciētie defuerit ſuppleatur titulis. Salubrius
foret deſcēdere iuſte q̄ʒ immerito aſcēdiſſe. Inglorium em̄ eſſe preſti/
terit q̄ʒ mendacio glorioſum. nam omnium oculos fallere non pote/
ris tanto in te ſtudio defixos. dum parumper emerſeris quo tibi plus
glorie falſe fuerit. eo plus erit infamie. cum tue ignorantie cōſcius cu
pies deliteſcere ⁊ oculos ſapientuʒ effugere. nec auſus fueris inter do
ctos hiſcere. Poſſem ergo narrare multos quos par error pari peri/
culo dedit. Sed ſatius eſt viuis nominibus peperciſſe. Uale in eo a
quo omnis valor eſt.

❡ Gratulatur vniuerſitas de electione ſummi pōtificis
obedientiam ꝓfitetur oratores mittit ⁊ rotulū petit

❡ Sanctiſſimo patri dn̄o. N. diuina prouidētia ſacroſcē ⁊ vniuerſa/
lis eccl'e ſummo pontifici Humillima culmis apoſtolici filia vniuer
ſitas Louaniēſis ſp ſeruitrix atqʒ oratrix ad deuotiſſima peduʒ oſcu
la btōꝝ Ineffabile nobis ſubortū eſt gaudiū beatiſſime pater ex crea

tione veſtra in verum vicariũ ſaluatoris in terris. ſimul eñ ſpes ma
gne ſalutis eccleſie nobis accreuit. ꝙ firmiter credimus atqꝫ ſperam⁹
veſtram ſanctitatem omnia ipſius eccl'e tam ſolida ſoſpitate recturã
ꝙ ouile dñicum pace multa inturbatũ ſtabit atqꝫ ꝗetum. Et ꝙ inſutí
lis crucifixi tunica ſuam ſit integritatem ſeruatura. Et beati Petri
nauicula nullis fluctib⁹ obrueť. Exultet igiť nobiſcum ether ⁊ tellus
et vaga ponti mobilis vnda oĩſqꝫ chriſticole tenſis manib⁹ innixis
genib⁹ cũ cordiũ deuota iubilatõe regi eterno laudes exſoluant ꝙ vos
ad apicem ſummi pontificij erexit ⁊ in plenitudiem poteſtatis aſſium
pſit. Et q no lucidius ſanctiſſime pater imẽſa noſtra leticia vrẽ ſcitati
cognita fiat mittimus ad ſacros veſtros apoſtolici culmĩs pedes ora
tores noſtros viros nobis charos ⁊ doctos multa virtute pſtantes ꝙ
ſanctiſſime clemẽtie veſtre noſipſos oẽs tanqꝫ humi coram ſacris vrẽ
ſanctitatis pedibus aĩo ⁊ corꝑe procũbentes pſentẽt ac offerãt ⁊ obe-
dientiam debitã pro nobis cuꝫ magna animi gratulatõe humillima
mente profiteãtur ac demum deuotiſſimis p̃cib⁹ vrãm ſcitatẽ inclia-
re laborẽt vt nr̃is deſiderijs pro certoꝝ noĩandoꝝ rotulo digneť vrã
ſcitas cõfauere quos vt placeat benigniſſime ⁊ audire ⁊ exaudire ſan-
ctiſſime clemẽtie veſtre deuotiſſimis affectib⁹ ſupplicamus. quã dig-
netur rex eternus cõſeruare lõgeue feliciſſimis incremẽtis eamqꝫ diu
vniuerſali eccleſie p̃eſſe ac prodeſſe faciat. Ex louanio in noſtra cõgre
gatione generali apud Auguſtineñ. Julij tercia.

Iterum ad ſummum pontificem ſuper eiſdem ſub alia forma

¶ Beatiſſimo in chriſto patri ⁊ dño dño. N. diuia ord inatõe ſcẽ ro-
mane ⁊ vniuerſalis eccl'e ſummo põtifici. Vniuerſitas louanieñſis obe
diẽtiſſima apoſtolice ſedis ſꝑ oratrix adulqꝫ deuotiſſima pedũ oſcula
btõꝝ. Immẽſas illas triſticias btiſſime pater q̄s aliquot dieb⁹ ꝑtuli-
mus ꝓpter deflendã mortẽ ſciſſime recordatõis dñi. N. ſacroſcẽ Ro
mane eccleſie ſummi pontificis. nũciatio aſſumptõis vrẽ ſcitatis ma-
ximo leticie iubilo ſerenauit. Dolebamus eñ oẽs ſcãm matrẽ eccl'am
tanto pſide viduatam anxijqꝫ ꝗs nam ſucceſſurus eſſet in apoſtolici
culmis pontificium pendebamus. Sed qꝫ primũ innotuerat ieſum
chriſtũ ſue miſeratũ eccleſie. ac vos in ſolido apoſtolico ſummũ iam p̄
ſidem collocaſſe tanta fragrantia pleniſſimi gaudij nr̃a corda ꝑfudit
qd nec calamo ſcribere poſſumus. nec ſatis voce reſerare Bñdictus al
tiſſimus in ſua benigniſſima prouidẽtia in hoc nubiloſo tꝑe quo dei
eccleſia videtur omni proprietate priuata vos in ſuũ vicariũ prefecit.
virũ ꝗdem ſciẽtia profundũ. ꝟtute clarũ fide ꝑſpicuum ac cunctis in
rebus fecundũ ꝑiter ⁊ facundũ. Qui ꝑ vrãm eminẽtiſſimã prudẽtiã
ſciſſimamqꝫ clementiã oĩa turbida in placida atqꝫ ſerena facile cõuer
tetis, diuina ſemꝑ virtute pteambula que veſtris ſanctiſſimis labo-

ribus pijſſimiſqꝫ deſiderijs reſpondebit vt ſperamus. pro quo inceſ-
ſanter omnipotentem nos deuotiſſime oraturos pollicemur. humili-
mamqꝫ ſimul obedientiam veſtre ſanctitati pollicemur in euũ. Noſ-
ipſos eſſe veſtre ſanctiſſime voluntati paratiſſimos ſeruos ſubmitte-
mus proſtratos ad terraꝫ pedes ante beatos. prout latius oratores
noſtri quos ad ſanctitatem veſtram mittimus viuis organis expoſi-
turi ſunt quos ſanctiſſime ac clementiſſime pater veſtra ſanctitas di-
gnetur miſericorditer exaudire. quẽ ſimul dignetur altiſſimus feliciſ-
ſime conſeruare. vt diu vniuerſali eccleſie preſit vt optamus. Datum
louanij in noſtra congregatione generali ⁊c̄.

**¶ Scribit vniuerſitas cõmendaticias lrãs ꝓ quodã do-
ctore ſuo ſuppoſito ad ſummum pontificem.**

¶ Sanctiſſime ⁊ clemẽtiſſime pater. Humillima vniuerſitatis loua-
nieñ. obediẽtia ſemꝑ reſumpta aduſqꝫ pulueres ſub beatis pedibus
cum oſculo eorum ꝑdeuoto Cum ad ſcitatem veſtram. M. N. eiuſ-
dem dominationis veſtre deuotum filium vtriuſqꝫ iuris doctorẽ ac-
ceſſurum audiuimus omittere non potuimus ꝙ nõ eundẽ nrĩs lrĩs ⁊
precibꝫ poſſetenus iuuaremus ſua bonitate ſic promerẽte ꝙ a teneris
annis ꝟtuti incubuit vigilanter ⁊ lrĩs cui natura nõ defuit in eo pul-
cerrima dona diffundẽs. neqꝫ ipſemet ſibimetipſi abfuit Sed dictas
nature dotes officijs ⁊ lrĩs clariores effecit. in tantamqꝫ hoĩm gratiã
ſua ſe ꝟtus euexit vt noſtro iudicio digniſſimus ſit. ꝙ inter vlnas ſan-
ctitatis veſtre miſericorditer amplectet̃. ſciſſimiſqꝫ vrĩs gratijs ornet̃
et fauoribus. In bonis em̃ fortune cõtractior eſt ꝙ lrẽ ꝗꝫ virtus ⁊ ꝗꝫ
ſua merita poſcant. Parẽtes em̃ ſui ſanguine clari tot ſunt prolibus
onerati vt cum inflexerit pietas magna pro parte ſucceſſionẽ paternã
fratribꝫ reliuq̃re. ſeſe a puero eccleſiaſtico ſtatui dedicando. Cuius ꝑ-
ſone dignitas quo ꝑͥmum vrẽ ſcitati cognita fuit firmiter ſperamus
mox illi vrãm ſciſſimam grãm opulẽtius reſpõſuram Qd̃ vt fiat be-
atiſſime pater humillimis p̃cibꝫ ſupplicamus quo ſentiat nrm̃ teſtio-
nium nrãſqꝫ etiã ſupꝑfuſas humillimas p̃ces apud ſciſſimã clemẽtiaꝫ
vrãm aliq̃d fidei ⁊ grẽ meruiſſe quã cõſeruare dignet̃ lõgo tꝑe in viri-
bus multis qui eũdem ſue ſpõſe eccleſie p̃fecit rectricẽ. Ex noſtra ge-
nerali congregatione louanieñ. apud Auguſtineñ

¶ Cõmendatur nepos alteri nepoti vt ei adiumẽto ſit

¶ Salutem ac perpetuiᵘ amoris firmitatẽ. Uetus illa amicicia vir-
mihi ad cor vſqꝫ dilecte que mihi cũ hoc latore dies lõgos fuit expoſ-
cit vt ſibi ſim adiutor ⁊ fautor. cui etiam accedit ſanguinis cõiunctio
talis ꝙ eum tanq̃ꝫ honeſtiſſimam mee generationis ꝑtem cogor reco-
lere cui tantũ afficior vt nihil addi poſſit nec quẽ amore magis com-
plectar aliũ habeo neminẽ cui vt adiumẽto ſis tãtis p̃cibꝫ poſco quã-
tis ꝟba nulla ſufficiũt eritqꝫ mihi tanto iocũdius quo id feceris libẽ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

tius eoqꝫ gratius quo citius Tanta em̄ effulget ꝟtute vt valde indi/
gnum ſit eum tam diu ſuo clariſſimo iure caruiſſe. Ad te em̄ accedit
ſue cauſe auxilium conſiliumqꝫ expetens qui abunde locum conſilij
habes ⁊ auxilij copiam. fiat igitur ſibi ſint p̄ces mee p̄ſidio quo intel/
ligat te mei eſſe amantiſſimum ⁊ apud te nihil antiquius eſſe fide et
beniuolentia. Uale ⁊ ſi q̇d eſt quod ex me velis impera mox implere
conabor. moraſqꝫ preſcindam.

¶Reſponſio ad epiſtolam predictam

¶Ex penetrabilibꝫ cordis ſalutes non numerabiles. Commendaſti
mihi amice ꝑchare tui nepotis filium in quo omnia patris mox ag/
noui tui tam ſimilis eſt vt omnem hominem ſpectandi admiratione
ſuſpendet non em̄ lac ſimilius lacti exiſtit nec poſſum perpendere q̇d
alteri inſit quod alte ri deſit. Si em̄ vt cuiuſcunqꝫ liniamēta ſic etas
et habitus reſponderent mox alterꝫ alterꝫ appellabis. Quod em̄ tuis
litteris poſtulaſti ſubito feci quo ad potui nil iuſſu moratus faciam
qꝫ quod reſtat tam diligenter q̄ꝫ libenter nec rogandus ſum nec hor/
tandus. nam patrē eius felicis memorie. q̄r familiariſſime dilexi ego
huc familiaritatis illius conſtitui ⁊ dilectionis heredem. proderitqꝫ
ei ꝙ tam dilectis clariſqꝫ imaginibus originē traxerit ⁊ ꝙ nunq̄ꝫ fuerit
pr̄is ſui officium in me p̄termiſſum neqꝫ eius opam in me refriguiſſe
ſenſerim non breui dixero q̄ꝫ letis oculiſq̄ꝫ blando vultu me viderit
q̄ꝫ comiter ſe mihi cōiunxerit q̄ꝫ late oēs iocūditatis habenas in meo
cōſpectu effuderit. Uale meqꝫ tuo fratri cōmendatum effice qui quo
tiens amicos memoria voluo mox inter p̄mos emergit Ex Louanio
volante manu. ⁊ niſi occupatio ingens me ligatum haberet longior
eſſem dum plus erit ocij latius ſcribam

¶Deplangit amicus filium ſui fr̄is aufugiſſe. ⁊ rogatur amicus vt reductioni ſtudeat

¶Salutes innumeras ⁊ cordiales. Unicū habet filiū frater meus a
mice dilecte nihil p̄ris habentē niſi cognomē ⁊ ſexū ⁊ formā quē vt v
nicus ē vnice diligit. cui iam accreuit q̇d referre piget pudet ⁊ miſeret
viciorū maxia ſeges doletqꝫ vehemēter pater ī eo creſcētibꝫ annis de
creuiſſe ꝟtutes. ⁊ ꝙ cecis ducibꝫ nō rectis fidat cōſilijs. Nā pruden/
tū virorꝫ ſalubres monitōes quaſi reputat cantilenas. Dabis rogo o
peram ſi cundē gentium vſpiam ꝑceperis ꝙ ad ſuum parentē redeat
et ex flumie errorū enatet. modum agēdi tibi tua prudētia dabit non
eſt opus docere mineruam. nec dare lumia linci ⁊ argo. ex cuius tm̄ ſe
creto abceſſu pater eius tanto dolore affectus eſt vt more frenetici va
ge turbateqꝫ loquatur ⁊ agat ⁊ aſſiduo gemitu dolorem effundat ti/
mens ꝙ hec vicia q̇bus teneris annis inſueſcit tota etate ſectabit̄ cuꝫ
magna ⁊ efficax nimis eſt vis conſuetudis cum longo tractu confir/
mate vix vnq̄ꝫ obſiſtitur. trahitqꝫ pater omne augurium peiore vis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

in quo doloribus affectum non arguo ſed exceſſum. Mitius iſta fer-
ret ſi aliorum caſus inſpiceret. cuius dolores ſcriptis lenire ſtuderem
ſed vereor ne prurienti ocello confricatio ſit moleſta. quo potius nil a
liud agerem ꝙ̃ augerem luctus ⁊ reuocarem dolores. Etiam non eſt
aptus conſolator quem proprii gemitus vincunt. cuius viſceribus
mollitis fracta in lachrymis verba diſſudant. Sed vale cogor epiſto
lam claudere papiriũcꝫ ⁊ oculos a lachrymis abſtergere.

¶ Reſponſio ad epiſtolam precedentem

¶ Ea quã mihi vellem ſalute pmiſſa. Recepi litteras tuas vir opti-
me doloris non vacuas amoris plenas. quibus iſpectis mox mixtis
lachrymis dolor mihi incaluit vbi nepotulus tuus qui ſui patris cor
poris pulcerrima liniamenta exprimit non eius virtutem nec animi
eius imaginem pre ſe ferre dignatur. ſed honoris proprii prodigus
omni pudore depulſo a virtute pedem retraxit. indulſitcꝫ viciis. hiſ-
cꝫ indurauit atcꝫ adeo vt eius patrem virum grandeuum multa ma
ieſtate venerandum grauiter offenderit ſuamcꝫ caſtigationem non
excuſatione ſed fuga vitauit quo eum magis ſuſpicor metu vel trac-
tu ꝙ̃ proprio niſu errauiſſe. habet effigiem oculis tam gratam vt vel
celo elapſus vel deorum ſemine natus appareat. nam in eius aſpectu
non tam humani ꝙ̃ diuini ſpecies decoris effulget. Non ſolẽt vicia
tam decora ſede locari. dolebit ſenex ſi iuuenis a viciis ceptis pedem
non retrofaciat. Eſt mihi ſuſpicio ꝙ certo loco lateat quod per famu
los meos hac nocte ſcrutari faciam. Luna eñi iam pnox eſt que gra-
tum obſequium preſtabit euntibus. Scio quid petit. quid pater op
tat. dabo operam amborum votis congruam. Vale longior eẽm ſed
ſomnus. fur. oculi. grauidum mihi caput efficiunt.

¶ Scribit auũculus filio prodigo inducẽs vt redeat

¶ Salutis pium deſiderium loco ſalutis fili neſcio vbi incipiam ꝗd
primum quid vltimum dicam. an bona commemorem que perdidi
ſti. an mala defleam que meruiſti. obediens eras diligens eras. parẽ-
tibus chariſſimus eras. ⁊ dum totiẽs dico eras. neceſſe eſt totiens in
gemiſcas qui iam non es quod fuiſti. ſed paras tuis parentibus no-
ctes vigiliis ⁊ anxietate prolixas. qui te vnicum eis filium ad cor vſ-
cꝫ adeo diligunt ne teipſo habeant proprio ſanguine chariorem. ſed
nocte diecꝫ laborem nullum fugiunt. non frigus. non eſtum quo te
ab inopia preſeruent. ⁊ certe quo felicior fuiſti ꝙ tibi natura tales pa
rentes contulit eo miſereor atcꝫ indignior es qui tua culpa eorum fa
uores demereris. mater eñi tua tuam fugam agnoſcẽs p graui dolo-
re capillos vulſit pectus pcuſſit. digitoſcꝫ contorſit. mens illi refugit
vt putarẽt aſtãtes ei diem illuxiſſe ſupmum. tu matri tue pmum põ
dus fuiſti. dehinc dolor ⁊ timor. memineris q̃ſo quot ei ſomnos. quot
cibos quotcꝫ iocos tuis fletib⁹ abruperis. quot ei anxietates pepere-

ris. nulla maioꝛ ingratitudo eſt q̄ꝫ que in matrem committitur. Si
hec te fili non moueant adamantina coꝛda motura ſed maneat tibi
coꝛ ſaxeum quo tanta materna ſolatia in te ſuaui amoꝛe congeſta non
deſinas rebellione compenſare. aſpice iuſti dei flagella non vt lōge di
ſtantia ſed vt mox futura. iam iamqꝫ pꝛeſentia. Tu igitur redi ⁊ in
parentum ſinu recumbe. a radice em̄ ſeiunctus ramus emoꝛitur qđ
niſi tu feceris tibi tanq̄ꝫ inutili arboꝛi imminet ſecuris ⁊ ignis. His
deniqꝫ lectis poſthabitis omnibus ad me pꝛoperando feſtina dabo
modum ⁊ oꝛdinem quibus parentum gratiam atqꝫ fauoꝛez tuo ho-
noꝛe aſſequaris. ⁊ noli rem in ſinu poſitam contemnere. Nam ſi pa-
rentes tuos offendere non deſinas. ⁊ eos aliquando tua culpa perdi
deris habebis donec viuas nocte diuqꝫ ſummum doloꝛez erroꝛis tui
in pectoꝛe teſtem. Tunc pꝛimum parentes noſces dum perdideris.
tunc matrem tunc mutatam domum mutatam familiam flebis. et
fruſtra concuties pectoꝛa palmis. ⁊ ſero penitere incipies. dum non e
rit plenitudinis locus. Sed vale incaluit calamus qui curſu furit et
ſiſtere neſcit.

¶ Iterum auunculus filio pꝛofugo in aliam foꝛmam

¶ Melioꝛe q̄ꝫ paras fruare ſalute. Scis chare adoleſcens amicos
omnes tuos a te auerſos eſſe. neqꝫ vllam rerum tuarū velle deinceps
curam agere. Ego adhuc reſto quem vt video a tuo amoꝛe extrudes
ſi aures claudere ⁊ oculos vt cepiſti auertere pergas. Tibi em̄ udhuc
non tuis moꝛibus ſum amicus. qui te viliter pꝛoijcis ad alia natus.
Nam ſi verum auribus hauſi in te inualuit pompa luxus ⁊ vanitas
omnis. vix em̄ muſtum es dum coꝛrumperis in acetum. Loqui co-
goꝛ ne taciturnitas mea indulgentia reputetur. mallem tamen poti-
us ꝙ tibi tua conſcientia q̄ꝫ meus ſermo pudoꝛem incuteret. ſatis em̄
ingenij habes quo ſoꝛdes tuas vides non tamen diluis. vias toꝛtuo
ſas tuas agnoſcis nec deſeris. impendenſqꝫ periculum non metuere
non potes nec declinas. Ubi queſo fili euaſit parentum reuerentia v
bi lex nature. vbi timoꝛ dei qui ſic diffides a teipſo ⁊ qui te ſocietati-
bus immiſces periculo plenis Sperne rogo illos quoꝝ exemplo glo
riaris illoſqꝫ fuge vt ſcillā a tuo quoqꝫ aditu pꝛohibeas quos vides
in tanta vicioꝝ exuberātia collapſos vt inter ꝟtutē ⁊ viciū diſcrimē
nullū faciāt. Qđ niſi facias tandē tibi rubiginem effricabūt. quā vix
vnq̄ꝫ vllo poſt tp̄e poteris diluere at exitum tandē flebis qui ꝓhemia
non ſenſiſti. ⁊ que iuuenis tam pertinaciter agis ſenex cum ruboꝛe re
coꝛdaberis. Non heſito quin ſcias luce clarius recta eē que ſcribo. ſed
nimiū vereoꝛ ne paſſionū impetus te cogat ſeq̄ peioꝛa Hoc tn̄ ſcp̄ſiſſe
iuuat vt erroꝛe tuo ꝑſtabis. ego in te meo officio ꝑfunctus fuero nec
omittere potui q̄n amicas tuas aures amico ſermone pulſauiſſem nō

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

quidem tam blando q̄ꝫ verace. non tam compoſito q̄ꝫ fideli. quem fu-
gata fronte contempſeris. tuoſq̄ꝫ parentes continuis doloribus con-
torſeris melius foret ſit venia dicto te prius tellus ima dehiſceret ab-
ſorberetq̄ꝫ. Sed facito melius. valetoq̄ꝫ felicius

¶ Reſpõſio profugi filij ad ſuũ auũculũ

¶ Humillima commendatione humillimo corde premiſſa. Non vi-
deo quibus verbis auuncule dilectiſſime immenſam animi leticiam
expreſſero. tantum em̄ mihi veſtris ex litteris gaudium ſubortum ē.
tantuſqꝫ leticie ſplendor infulſit vt omnia verba frigidiora videan-
tur haberem certe oculos non modo velatos. ſed prorſus erutos ſi ve-
ſtris conſilijs obluctari preſumerem tanta ratione fundatis. Dabo
operam mox nebulam vite mee taliter abluere vt matrem meam que
me geſtauit in vtero. me peperit. ſuo lacte nutriuit maiori gaudio p-
fundam q̄ꝫ vnq̄ꝫ fuerit ex me dolore concuſſa. ſocietatemqꝫ illaꝫ quã
ſum cupidius q̄ꝫ prudentius imitatus abijcio. fugio nego abnuo re-
ſpuo cathenamqꝫ rumpo quã ipſe mihi contexui Jam clare video ſo-
cios meos canibus ſimiles qui os diligunt vt extrahant ſuccum. vel
his qui lanam in ouibus querunt. non ſalutem. qui miro quodaꝫ ap-
plauſu me viſi ſunt excolere. quorum amor iiſdem gradibus cuꝫ me-
is denarijs ambulauit. tantoqꝫ remiſſior quãto pecunia numero mi-
nor vt cum vltio denario etiã ipſius amoris euaneſceret vltimus gra-
dus. Jam lapſum meum agnoſco dolẽs ⁊ gemens q̄ nunq̄ꝫ potui la-
chrymas pferre parẽtum. nõ ſinat deus vitam meam vſqꝫ ad illa p-
duci tẽpora q̄bus hec tractem quo doloribus rapti funeri forẽt pio-
res. ſed me vl' tellus vt lrẽ vrẽ ſonare videtur optẽ p̄us ima dehiſcat
vel cyclopum fulmĩe cadam. clare ſentio vrã eruditõe inſtructus q̄ꝫ tũ
parẽtes amare ⁊ venerari oportet. vos autẽ vt cepiſtis mihi aſſiſtite.
nulla em̄ ſpes ſalutis nullum mihi p̄ſidiũ aliunde. Opto feliciſſime
valeatis opemqꝫ feratis qui ſpem dediſtis

¶ Vt filium promoueat ad beneficium.

¶ Plurime ſalutis largam affluentiam. Cogunt me vir egregie filij
tui mores ſuaqꝫ vſte integritas in ſui fauorem ad te nunc litteras da-
re rogans ꝙ in promotionem alicuius beneficij paternum ſibi fauo-
rem non abeſſe ſentiat quo ob alia multa q̄ꝫ ꝙ tibi filius a te meretur
charus haberi qui adoleſcentie primitias ita inſtituit vt omnes ſue e-
tatis iuuenes eũ pro duce colũt obſeruant q̄ fax eẽ videtur a quo oẽs
lumẽ accipiunt. nemo cum ãtecedere poteſt. quiſqꝫ eo habet honeſti-
or quo tergo ſuo propior eſt. vix crediderit q̄ſpiam tantam ingenij lu-
cem tantam indolis placentiam. tantum facundie ſplẽdorẽ tã tenere
etati incidiſſe poſſe. iocundus adeo eſt vt facetijs ſuis riſum lugẽtibꝫ
euocaret. multa paterna in ſe habet, non futurus vnq̄ꝫ tuarꝫ v̄tutũ ſe-
pultor, quas gerit corde ⁊ frõte depictas. eritqꝫ tibi ipe ſenectutis tue

baculus ⁊ paterni nominis ſeruator ⁊ auctor. Uale prolixior eſſem
niſi iam nox abſtraheret lumina celo.

¶Reſponſum ad predictam

¶Salutē in auctore ſalutis filium meū extollere conatis multo ſtu
dio nō pari iudicio. quē ſi minus amares plus fidei apud me tue lrē
mererētur. amor cecus iudex ē. Non eñ tam reb⁹ fallimur ꝙ̄ rerum
apparētijs. certū habeo ꝙ bñ de filio exiſtimas meo cui ꝑmia aſſcribis
vix orte ꝟtutis quo certe ꝑ ꝟtute effigiem pro re ſimulachrū laudes
bone indolis eē videt̄. ſ ȝ frōtis eius nulla fides. ꝟtutē vt ſcopulum fu
git. nō tam apis taxum odit. nō tam baculū canis. nō tā balnea catt⁹
ꝙ̄ hic librorꝝ oſor ē. quē ſi q̄s arguat mille excuſationū diuerticula q̄/
ret vt pulcro pallio crimē obūbret. Uultū ſuū ad nutū variat vt qñ/
ꝙ̄ ñ idē ſ ȝ ſui degener videat̄. facies agnū mōſtrat ſed vt Doroſij ver
bū eſt. ſeruat in pectore vulpē. Raro ſibi vultus cū animo coit. raro
lingua cōſonat ori. Tu his vicijs mox occurre diſcat aliū vite callem
te magrō. nā nihil duco turpius ficto nihilꝙ̄ fedius ſimulato Uale
oīaꝙ̄ facito mea cauſa vt cōſueſti ſemꝑ ⁊ amice diligenter.

¶Querela rare ſcriptionis

¶Sincerā amiciciā loco ſalutis Habet me admiratio multa q̄d ſi/
bi velit tam diuturna lrāꝝ tuaꝝ in me abſtinētia. cū vetus nrā cōiun
ctio noſterꝙ̄ ꝑſtinus amor frequētiores expoſtulat. Neſcio quis tor
por amoris. q̄ digitorꝝ paliſis te inuaſerit vt litterulā ne vnicā ex te
excutere poſſim. quia tamē vtriꝙ̄ morbo cōfricatio prodeſt. iam diu
ſtatui te mearū lrāꝝ frequētia cōtinuo blandoꝙ̄ tactu cōfricare vt tā
dem aromatū more ſpiramia reddas. q̄ lentius odorē ſpirāt ſi nō tri
ta fuerint. Magnes fortius trahit ſi terat̄. maiorana atꝙ̄ lauēdula
digitis cōtrectare odores flagrātius fundunt. Tu ergo ſi me amas
hanc ſcribendi ſegniciē exue. teꝙ̄ lrāꝝ frequentiorē exhibe ⁊ ſi q̄ ex te
merui ſi digne p̄cor ſi me tua exiſtimas amicicia nō indignū rogo ne
deſinas mihi tuū ſtatū ꝑſcribere ſtudeaſꝙ̄ vetuſti noſtri amoris cine
res euoluere inuenies ſpero adhuc aliquā viuentē ſcintillulā tui vt
creberrime ſcribas excicatricē. Quod ſi mihi ꝑſtiteris ꝙ̄ maxime tu/
is iuſſibus delectabor. Sed vale longius ſcribēdo prolapſus ſum ꝙ̄
tarditas temporis vel feſtinantia poſtulauit

¶Intimatur amico ne quē ꝓpoſuerat comitē capiat itineris ad ſcām terrā q⁊ garrulus ⁊ mendax eſt

¶Salutes nō pauciores ꝙ̄ gignit eſtas ariſtas. Audio ꝓpoſuiſſe te
cordialis amice terrā ſcām deuotōis grā viſitare aſſumereꝙ̄ ꝑ ſocio
villici filiū. ſ ȝ vt te libere tuteꝙ̄ alloquar accede ꝓpius ne qua externa
auris interueniat internaꝙ̄ mihi ad oſtiū oculus erit ne q̄s inſpirato
irrumpat Ille quē itineratōis tue comitē delegiſti vir ꝓrſus agreſtis

et inſulſus eſt. q̄ inter canes male tutus ambularet ſi tam letus q̄ꝫ fa-
tuus videretur. q̄ totus ex mēdacijs pendet ꝛ ex ficticijs cōfectus eſt.
Aim tuū inducas nihil ſibi credere quē tam infeſtū auribꝫ ſenties vt
facile tibi q̄etius eſſe iudicabis vel eū lingua vel te auribus caruiſſe.
Certū eſt tanto pectoris ſono minime m̄dere ꝟtutem. Naȝ picas et
graculos ſua garrulitate ſupat. nihil iudicio digerēs. nullā tenens lin
gue mēſuram. alti em̄ flatus ē qui more follis plenis buccis aereȝ tra
hit ꝛ efflat quo molēdina motuꝝ putares. Uale longeue ſane plau-
denter. Has dū ſcribo nō q̄eſcūt digiti. ſed volitat calamus non ali-
ter q̄ꝫ ei velum ſuꝑ infixum eſſet vento ꝓſpero agitatum

¶ Intimatur breuis viſitatio amici et perleta confabulatio

¶ Immenſas cum fauoris ardore ſalutes. Aderit breue tꝑs qđ nos
vnū in locū miſcebit. ſtatui em̄ his paſchalibus videre te. Ita dico ni
ſi vel tibi citius vel fortune ſerius placuerit. multa me diu ligatum te
nuerunt quo minus te viſitare potui. ſed iā funē ſoluam. rūpam mo
ras. cuncta retinacula frangam. longiorē protractionē ferre non poſ-
ſum. vror ardeo crucior. te ꝑceleriter viſitare intēdo vt refrigeriū ꝓbe
as. q̄ hāc flāmā ꝓuocaſti. tūc vocē voci iūgemus ꝛ dexterā dextere. e-
ritqꝫ tūc nobis nr̄oꝝ euentuū vltro citroqꝫ iocūda recitatio. qua no-
bis tūc dies breuiſſimi videbūtur. etiā ſi eſtiuis ſolibꝫ ꝓtendātur. tūc
(vt Horatius clamat) bibendū. tūc pede libero pulſanda tellus. crate
reſqꝫ magnos coronaſſe iuuabit. eroqꝫ tibi coheſurus diutius q̄ adue
nero tardius amiciſſimoqꝫ ſermone lōgas horas cōſumpturus vt mo
ra reſtituat qđ nccītas abſtulit. Ex louanio tāta feſtinantia. q̄ facile
putares ſi me has ſcribere ꝓſpexiſſes digitos meos in pedes lepoꝝ eē
cōuerſos. Uale ꝑhilariter ꝛ q̄dem gaudētior muſcis in melle

Ad petitionē amici ſtatum ſuum fratriſqꝫ ſui notum facit amico

¶ Salutes felicibus votis onuſtas. quia ſemꝑ inquiris charíſſime
vir quid frater. quid ego. quid vnus. quid alter. vel quid ambo moli-
amur. Hinc his paucúlis dabo reſponſum. frater meus viuit in rure
beatus (qui vt Horatij verbum eſt) paterna rura bobus exercet ſuis
proſpectatqꝫ errantes greges ſuos in valle. quando ramos arborum
amputat felicioreſqꝫ inſerit. modo libȝ ei iacere ſub antiqua ilice. mo
do in tenaci gramine. querit aliquando in ſiluis aues tendēs rethia ꝛ
dolos apris ꝛ turdis edacibus. Jam pauidum leporem fugat iā ad-
uenā gruem laqueo captat ſic vagatur quotidie latis in campis gu-
ſtus ſolibꝫ ꝛ letus domū rediens ſꝑ comedit dapes ineptas. In queȝ
illud Uirgilij cadit. felix heus nimiū felix bona ſi ſua norint agrico-
le. Nā nulla ſub ſole occupatio alia magis eidem conducat qui tanta

verborũ anguſtia contractus eſt vt ſi verbum vel duo ſubduxeris eli guis fiat ⁊ quauis ſtatua taciturnior. ita vt eũ marmoreũ putes ⁊ in auditorio. Pythagore aut monachoꝝ clauſtro nõ tã vſum ꝙ neceſſitatẽ ſilẽtij didiciſſe. qđ ſilẽtiũ in capiẽdis auibꝰ ꝑualde cõuenit ad quã capturã inſtar argi centũ ferẽtis oculos diligẽtiſſimus ẽ. libros a tergo relinquit. nã ſtudere apud eũ torq̃ri eſt. ſupplicijꝙ loco liber ẽ. ego aũt venatõis loco interdũ poeſim video quo poſſim facilius diſpendia vite cõpenſare more laborãtium qui quandoꝙ cantilenis ſolent tedia propulſare. ⁊ itinerantium q̃bus via breuior videt̃ ſi labor fabulis ſubleuetur. Uale ſanus ⁊ fr̃is viue ſecundis

¶ Rogatur amicus vt mittatur per eum ſcriptor peritus amico

¶ Salutes omni deſiderabili gratiores. Proſpicias mihi rogo amice chariſſime de ſcriptore bono. de bonitate non ſolum artis loquor. ſed fidei qui non mecum agat vt ille eſtate peracta qui multa incepit perfecit nihil. Plurimi ille verbi erat ⁊ promiſſionum maxima tuba ſed omne promiſſum in voce permanſit qui vbicunꝙ loci eum conuenio non ſecus a meo aſpectu fugit ꝙ ſi baſiliſcum aſpicerem. Uolo mihi aulũgelliũ bonis lr̃is ad grãm protractis mendis caſtigatis eſcribi. quem nec venũ neꝙ cõmodato vel longo tp̃e aſſeq̃ valeo Hac igitur epiſtola viſa quaſi pignore facito ad me bonus ſcp̃tor accedat. Cui vt ratio ſuaſerit premiũ dabo. Plurimuzꝙ rogo ne differas nequoꝙ cõmittas vt te potius excuſandũ tarditatis ꝙ laudandũ feſtinationis efficias. Parcito tamẽ ſi fuero ꝙ equũ eſt audentior. Nihil eñi eſt quod magni amoris ſibi cõſcius animus nõ audeat p̃ſumere. Ceteꝝ poſt vltimas lr̃as nihil accidit qđ tua intereſſe arbitror p̃ter incredibile deſideriũ m eũ viſendi tui qđ indies magis ac magis augeſcit. hoc aũt me leuare tui eſt officij. Si quid ex me vis p̃cipito. tuis votis parere mihi certe vo luptas eſt ⁊ nullũ in pondere pondus. Uale in eo qui mortis vincula rumpit. Ex bruxella Junij quinta eo mane quo noctem fugauerat aurora conſurgens

¶ Epiſtola conſolatoria

¶ Salutes ⁊ pluſquaz ſalutes. ſi quid vſquã eſt quod is plus eſt. Accepi litteras tuas planctu plenas diſertiſſime vir. quibus rumorẽ ad te veniſſe declaras. ꝙ frater tuus in oppido ſuo cũ alijs cõciuibus obſidione hoſtiũ ſit circũſeptus vt nulla ſibi ſalutis ſpes recta videatur Nunc rogo dilectiſſime vir timorem exue. Peſſimus ſp̃ in dubio augur eſt timor. Quãꝙ ſepe vbi timoris magis eſt illic periculi minus eſt In bellis eñi fallax eſt ſpes ⁊ fallax eſt timor vbi fere nihil ex p̃meditato vel agitur vel accidit. ſed eunt omnia inopine. Non igitur deſperes queſo. nemo ſcit quid preſidij fortuna prebebit finis cuiuſlibet rei incertus eſt. Non enim de nihilo hoc nomen finis grãmatici

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

dubij̄ generis poſuere Uale vir fama ingens. ſed re quidem ingẽtior
Ex Louanio nouẽbris ſexta volatim inſtar auis q̄ vt Uirgilij verbo
vtar raptim ſecat aera pennis. Lator hoꝝ qͦdam ſecreti tibi deuela
laturus eſt meo noīe. Cuius v̄bis nudis ſic credere potes ac mille ſo
rent eis appenſa ſigilla. quodcūqꝫ dixerit iuratū putabis

Intimat amicus amico ꝙ ſequenti die ſecum ſuo in reditu pranſurus ſit

¶ Uini optimi letiſſimos hauſtus ꝓ ſalute. q̄ ſalutatio in buccā ca/
dit quā iā ſitis inhabitat Dū nūc curru vectus vir ornatiſſime do/
mū tuā trāſitu aſpicio. mox ſaltu feſtino velut ad littus fracta puppe
cōfugerē de curru deſcēdo. celeriqꝫ curſu domū tuā peto. ad cuius fo/
res pulſo. ⁊ clamito parūper tecū loquēdi ꝓpoſito. Sꝫ dū vicini te in
eccleſia eſſe nunciarēt. fecit ꝓtim impatiētia vectoris. ꝓtimqꝫ diſtātia
ꝙ illic te nō ſeq̄rā cōparere nō formidabo. qui curās q̄lis extrinſecus
tibi videar quo a lōgo aptū ac nudū ſim cognouiſti. Sꝫ dū clamore
vectoris ſocietatiſqꝫ rurſus cogor currū aſcēdere. ecce inopine ſchola
ris occurrit. cuius ex corio calamū peto. hācqꝫ p̄cario papirū nactus
has tibi dandas relinquo. quibus certior fias ꝙ cras rediens tecum
prāſurus ſim. niſi vl' deo vl' fortune. vl' tibi ſecus placuerit Interea va
le fauſtus ⁊ fruere votis neqꝫ vnq̄ꝫ rogatū iouem inueneris ſurdū

Filius ad prēm ꝓ ſubuentione vt libros emat

¶ Humillimā obediētiam loco ſalutis. Cōmemoratio vr̄e ⁊ q̄dem
vltronee ſpōſionis metuēdiſſime mi pater. omi chyrographo mihi ef
ficatioris. cūctoqꝫ pignore certioris trepidā mihi affluit rogādi fidu
ciā vt mihi denarios ꝑ tutū ⁊ celerē nunciū mittere dignemi. q̄bus
mihi libros valeā cōꝑare Clare em̄ nouiſtis optīe pater qualiter an
ni eant Ouidio nāqꝫ teſte more fluētis aque. Nec que p̄terijt iteruꝫ
renouabit̄ vnda. ſic hec indulta ſtudio tp̄a fluxu continuo decurrunt
abſqꝫ refluxu q̄ tp̄a neq̄o in ꝓfectū meū inflectere ſtāte non mō mihi
penuria. ſed omīmoda libroꝝ carētia. q̄ me facit ſciaꝝ dulci optato/
qꝫ fructu carere. Si eniꝫ caſſiodoro credimus larga manus ingenia
nutrit Ueſtre igitur bonitatis erit acq̄eſcere iā meis necārijs iuſtiſqꝫ
deſiderijs. quo pectore meo ſciaꝝ ſitibūdo vberē refectōem dederitis
et q̄dem vtilē gratā ⁊ ſalutarē ⁊ quo tandē pater optīe inuenerit tan
talus vndas Nō em̄ debēt ſtudētium inter ſumptus inter cōſumpta
ſed veluti q̄dā ſemia cētuplici fructus cōputari. Digneē altiſſimus
vos feliciſſime conſeruare. Ex louanio curſim ⁊ cōfidēter. corde tamē
meo multa ſpe multoqꝫ affectu titillare

Reſponſio patris ꝙ filio nequit ſubue nire ex conditione temporis.

¶ Saluus ⁊ bonus eſto Uidi lr̄as tuas atqꝫ eas p̄ter expoſuit mihi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

fili interſcurſoꝛ nuncius indigentijs te multis ſubeſſe. atqꝫ te mirari
quid ſibi velit hec tempoꝛis moꝛa. qua tibi vt ais nihil ac nihil miſ/
ſum eſt. ſed ita certe nunc fili ſunt tēpoꝛa vt conducat te oꝛi tuo ſilētiū
dare ⁊ frenum deſiderijs aſt opulentioꝛē proſpioꝛēqꝫ foꝛtunam expe
ctare. Nam vt ſatis audire potuiſti huius anni agroꝛuꝫ cultura pꝛa
toꝛum ſectio. putatuſqꝫ vinearum ⁊ quod egrius ferri ſolet dum iam
omnibus his laboꝛ eſſet impēſus ex inclemētia celi male reſpōderūt
poſſeſſoꝛi. nec erūt hec oīa vł hominibus vł armēta hoc anno paſtum p̄
bitura. Hinc compati cogeris parētum damnis fratrumqꝫ tuoꝛum
ſuoꝛumqꝫ indigētijs. Parce igitur atqꝫ ſobꝛie tibi ad tēpus viuēdū
eſt donec ſidera nobis illuxerit felicioꝛa. quod bꝛeui cōcedat ille q̄ po
teſt. Vale ſalutes plurias tuis mgr̄is meo nomīe annūcians. ⁊ ſi de/
us votis annuat meis ad te me cito futurum expecta

¶ Cōqueritur pater de coꝛrectione dura filij

¶ Salutes plurias auro gēmiſqꝫ oꝛnatas vł alio quodam ſi q̄d his
preciosius eaſdē poterit venuſtare Inueni filium in hac paucula mo
ra venerande magiſter qua iam domi mee iuit habere aīm foꝛmido
loſo quodam pauoꝛe deiectum. vt vix oculum leuare vł v̄bum auſit
exp̄mere Si q̄s eum accedit pꝛopius mox caput retrahit. cubitumqꝫ
leuat quo conari videtur ꝙ caput a v̄bere ſaluet q̄ in ſomno ſepe cla/
mitat. veniamqꝫ roget. non aliter ac v̄gis duriter ipſe vapularet. Di
xit mihi mater ꝙ ſub veſte habeat cutem macram groſſibꝫ vibicibꝫ in
foꝛmē. Rogo igitur magiſter optīe ꝙ ip̄m dulcius īfoꝛmes ⁊ molli/
us alas. neqꝫ eundē v̄gis vł minis coꝛrigas. nec vtcūqꝫ vapulare per
mittas. Mitis ipſe igenij ē dulciſqꝫ nature. Deſperant em̄ vt inq̄t
Quītilianus plerūqꝫ pueri dolēt ⁊ nouiſſime oderūt. ⁊ q̄d maxie no
cet dū oīa timēt nihil conant̄. Nam vt frondibꝫ teneris ruſtici falceꝫ
nō adhibēt. eo ꝙ reſoꝛmidare ferrum videretur ⁊ nondū cicatricē pa
ti poſſe. ita teneros annos non tam v̄ga terreri q̄ꝫ iocūditate demul/
ceri opoꝛtet. Videmus em̄ ſepiſſime iter manus ceſoꝛū lapides frāgi
dum quadꝛātur ſi foꝛtaſſe nimio īpetu q̄dꝛatu icuſſerit. Vale ſub le
to ſidere vt tuus honoꝛ. tua merita poſcunt

¶ Reſponſio ad epiſtolam pꝛecedentem

¶ Salutē ⁊ ſi q̄d ſalute gratius poterit cogitari Heus q̄ꝫ vellē optīe
vir tuū filiū alieis ocul' iſpiceres q̄ eundē dulcis nature mitiſq̄ꝫ ige/
nij deſcp̄ſiſti Qui alioꝛū iudicio cū ſit alijs multis vicijs inq̄natus.
tamē in iobedientia eſt oīm p̄mus quē tua pace dixeri a vicijs ſacie/
tas q̄nqꝫ retraxit. nunq̄ꝫ voluntas Sed p̄cepta mgrōꝛum vł contu
maci temeritate contemnit. ⁊ vbi icipit ibi decipit. Scis em̄ ꝙ ignis
male accēſus cito extiguitur. ⁊ equus mane deficiēs puam dietā con
ficit. Si ei durus magr̄ ſim. durus ⁊ ipe diſcipulus ē. Dura duris
efficatius leniuntur. Sepe medici molliois diffoꝛmioꝛ eſt cicatrix

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Grauioribus morbis grauiora remedia adhibentur.medicus ſepe
ledendo ſanitatē confert non ſine murmure patientis qui amara quā
doqꝫ pocula miniſtrat.que non ſine frontis rugoſitate ſorbentur Ob
ſcuritas in auro erit niſi addiderit flamma fulgorem Si eñ pater es
non q̄ mulceant ſed q̄ proſint cogitabis. Ne qui ſibi plumis mollior
eſſe conaris durior ſaxis fias.quo tandem pro meritis tuam ſenectā
perditis moribus inq̄etet. Si virge ceſſarint mox malicia que nunc
latet in lucem erumpet creſcentqꝫ ſibi viciorum incendia.quorum flā
mas nō facile extinxeris ſi paululum proceſſerint. quid factu opus
ſit tecum metipſe cogita Ne tue prudentie ipſe oblitus videaris Dū
colloq̄ dabitur tibi multa deuelabo q̄ non auſim papiro aut nuncio
aut commēdare calamo Vale ſit tibi leta ſitqꝫ honeſta ⁊ ſera ſenectus
dum hec ſcribo manus volat ocior auſtro

¶ Reſponſio ad certas litteras hic non inſer-
tas de glorioſo poeta.

¶ Salutes numero icalculabiles. Legi omnia iocundiſſime frater q̄
mihi tuis in litteris conſignaſti multa ⁊ larga iocunditate atqꝫ riſu
finem faciens.eaſqꝫ iterum iterumqꝫ relegi.longo iam tempore illuꝫ
noui cuius dictis in litteris meminiſti cuius mores ſi pingere pergo
mihi ſcribenti labor eſſet.⁊ tibi legenti faſtidium. Hic enim noſter bi
pes aſellus ⁊ ſtatua marmorea ſuo plumbeoqꝫ capiti poeticam arteꝫ
totam aſſcribit.non aliter ac totam poetriam ebibiſſet liquefactam.
Omnes eñ oratores poſt ſe facit.neqꝫ Tullio cederet neqꝫ Virgilio
palmam daret.tam verbis abundans eſt.vt qui ſecuꝫ ſunt magis au
dire q̄ꝫ loqui poſſunt.ipſe cicada eſt.que ſi tacta fuerit ſemel nunq̄ꝫ ſi-
let ſi parem ſibi loquaculum inuenerit.iamiam picas in nemoribus:
aut in paludibus ranas audire putares iudicium proprium pluriffa
cit q̄ꝫ totius orbis ſententiam. Plura de hoc ſcriberem ſi mihi cū ho-
mine minus perito iam res eſſet tibi autem omne parū ſufficit. Hec
iocundo calamo ſcribo.rideret calamus ſi os haberet. Vale puluinar
me vocat.magna pars noctis effluxit.dabis me queſo tuo fratri ſem-
per cōmendatū.quē reſpiciat oro fortuna mitiori lumīe. vel ſi nō for
tuna is qui fortune imperat deus. Ex Colonia nō manu pigra mar-
tij quinta noctis creſcentibus vmbris

¶ Inquiritur ſtatus amici ⁊ deſcribitur proprius

¶ Immēſas largiſſimo corde ſalutes. Tu p̄ ceteris vir optime maxie
noſti ꝙ in ſtudijs iā ip̄o cōſenſui vbi nihil mihi tp̄is p̄terijt vnq̄ꝫ quo
nō ſollicitus ego de te.deqꝫ tuo ſtatu req̄rerem.qualiter fortuna tecū
et qualiter tu cū illa.q̄d ageres.vbi eſſes.quā viā vite ſeq̄ris.q̄d de ꝓ
ceſſu.q̄d de fine diſponeres.cui te ſimilē exhiberes.oculi mei te ami-
cum abſentē anxie petunt.q̄bus ꝑ abſentiā detrahitur multū ſed aio
nihil. Si aūt ex aduerſo petas q̄d agam.q̄d moliar.viuo frater opti

me ſorte contētus mea. at rōnem habeo. nil vltra deſidero. raro em̄
deſiderium magnum ⁊ animi quies cohabitant. cum nihil plus tor/
queat ꝙ̄ ſepati carentia. habeo em̄ quo viuam ⁊ quo forte melius ſan
ctiuſqꝫ carerem. habeo vnde laſciuiam habeo vbi habitē. ꝗd edaz. ꝗd
bibam. quo vehar. quo tegar. vbi iaceaz. vbi ſpacier. quo delecter. ꝗd
queſo ſummus pontifex vl' imꝑator romanus habet amplius Mag
ne diuitie nō diuitē. ſed occupatum faciunt. non dominum ſed cuſto/
dem. neqꝫ em̄ ꝑcium rerū que diuitē facit. ſed cōtemptus. ſꝑ em̄ q̄ren
do ⁊ inhiando cupiditas creſcit ⁊ ſeruitus atqꝫ pauꝑtas. Plura ſcri/
bere nequi tetra iam nocte ꝓuētus. Valitudīez bonā habeto adamā
te ſolidiorē. ſi ꝗd ex me velis tuum ē ꝑcipe ꝙ̄ paratus fuero probādo
cōdiſces potius ſemꝑ eſt re ꝙ̄ vbis amiciciam ſplēduiſſe. Ex pedago
gio lilij in louanio pēna tam manu alatoqꝫ calamo. mane duz ſol te
rris infundere ceperat ſpiramina lucis

❡ Tutores ſcholari ſtudēti louanij in artib⁹ qui petit adire aliam vniuerſitatem

¶ Saluti intēdere loco ſalutis. Dediſti ad nos lr̄as adoleſcēs chariſ
ſime. ⁊ ꝗdem plures. ꝗbus ſubnixe ꝑcaris ni m̄ cōſenſuz quo aliā vni
uerſitatē ſtudēdi grā adire valeres. ꝗ noſtro iudicio nō tam ſciarum a
more ꝙ̄ rei vana quadā nouitate moueri videris. Scimus iuuenuz
aīos ꝓmptos eē ad motū. ꝗ ſpargūtur in oīa vota. ꝗ ſepe melius pu/
tant qd̄ peius eſt. optimumqꝫ quod peſſimum Prima nā etas ſtimu
los habet ⁊ frenos habet vltima. Mens em̄ iuuenū vaga ē ꝗetis im
patiens. ⁊ rerum nouitate letiſſima. maxime eorū iuuenū ꝗ ocijs gau
dent. Vanam em̄ ſemꝑ dant ocia mētem. audiuimus te inerti ocio in
cumbere. itaqꝫ ſomnolentum ⁊ q̄ vix te tuba vigilem daret. Atqꝫ ma
giſtrum tuum te creberrime digito ſuo conſignare quaſi futurum ꝗd
dam innuat. non tam vbis ꝙ̄ rgis complēdum Nō videmus ꝗd ali
ud ſcriptis tuis conaris. ꝙ̄ loco ſciarum ⁊ vtutum ocia ⁊ vana petere
Nihil conſtante iuuene ſplēdidius. nihilqꝫ īconſtante fedius. Raro
bn̄ germinat planta ꝗ ſepe tranſfertur. Proinde tibi mādamus hāc
tui transferēdi opinionē mēte tua pellito. lrīſqꝫ ſꝑ diligenter inſuda ꝗ
ꝗuis ex natura tardior es frequēti tamē exercitatōe acui poteris vale
bit ingenium vbi intēderis quod profecto leuius feceris ſi diē quoti/
die tuaz ſcruteris oīaqꝫ facta audita dcāqꝫ illius diei remetiaris quo
factis melior dcis acutior. auditiſqꝫ doctior fias Bona tua vt aliorꝫ
oīm a ꝑcio ſolito decidunt. Debes igitur eē ad ſtudium alacrior ⁊ in
exponēdo contractior vt tantū vtuti addatur ꝙ̄tum fortune ſit ab/
ſtractū. Valeto itaqꝫ facito ne ſi voces noſtras lucro ītelligere contēp
ſeris tandē tuo dāno intelligas. fac letus oīa ne ꝗd meſtus patiaris.
Fac etiā volēs cupiēdoqꝫ qd̄ cogeris effeceris ne cogaris Nullum vti
lius in hac nccītate conſilium eſt. deſinet eſſe neceſſitas ſi voluntas ac

ceſſerit. Magiſtros tuos ama. bonos cole ſcholares ceteros preteri,
neqꝫ cultos neqꝫ offenſos. Uale conſtans ſtudio intentus omniqꝫ pẽ
dentia mentis ſecluſa

❡ Tutores ſtudenti louanij in legibus
qui petit adire aliam vniuerſitatem

¶ Chariſſime adoleſcens ſit tibi leta dies ſit plurima ſalus. Dibus
in lr̃is tuis multa diligẽtia moliris aliam vniuerſitatẽ adire legum
ſtudẽdarum cauſa. Nõ facile capimus q̃d louanij deeſt vbi ſcholares
legum tibi conſodales multos habes ingenio ⁊ diligentia ſingulari.
doctores quoqꝫ ſciẽtia exꝑientia eloquentia cõſpicuos. niſi forte cupi
as a nobis eſſe diſtantius quo poteris errare licẽtius. Hec inſtabili/
tas magnum argumẽtum eſt animi male ſe habẽtis. vt egrũ corpus
thoro voluit᷑ neqtqꝫ conſiſtere. ſic eger animus varijs affectibꝫ agitat᷑
male ſemꝑ ſperatur de iuuene vario, ꝓprio ſenſui innitẽte. Sententia
noſtra ẽ vt louanij ſtudeas ⁊ maneas ⁊ tanqꝫ in tuto ſalubriqꝫ ſtudio
rum portu iactis anchoris conqẽſcas. Oppone igit᷑ deſiderijs tuis ſe
ras ⁊ vectes habeqꝫ ſꝑ aĩm tuũ vti decet ⁊ oportꝫ cõſilijs nr̃is confor
mem. quod ſi feceris no s ſꝑ habebis tui amatores. rerũqꝫ tuaꝝ vti/
les ac diligẽtes proſpectores. neqꝫ vnqꝫ amiciciarũ fores apud nos oc
cluſas habebis. Uale felix valebiſqꝫ certe felicius quo ſtudebis inten
tius q̃ ſi nõ ſatis profeceris nũqꝫ tibi ingeniũ defuiſſe arbitrabimur.
ſed curam ⁊ diligentiam q̃ magis profectum tuũ patulo corde con/
cupiſcimus q̃ꝫ naufragus portum vel famelicus eſcam

❡ Inuectio iocoſa in amicũ raro ſcribentem

¶ Salutes innumeras atqꝫ ꝑennes. Dũ oĩa mẽte voluo atqꝫ reuol/
uo amice ꝑchare concipe neq̃o q̃d te detineat tãqꝫ mutũ. facit vt omĩ
no ſcribas nihil cui tñ taꝫ cultus ſtili fluxus adeo ꝓmptus atqꝫ venu
ſtus vt inter ſcribẽdũ ꝑ̇matũ teneas quaſi papirus tibi ꝓ regia ſit ⁊ ꝓ
ſceptro calamus. De quo plura dicerẽ niſi hoc amantis eſſet Plinio
teſte amatum non onerare laudibus fecit hoc ſꝑ leta viuacitas tua q̃
agili ſpũ plenus es. ne q̃d iuris in te habeat deſidia quã qꝫ tamẽ nõ vi
derim quo taciturnitatẽ tuam protegere poſſes Nõ ei eo clipeo quo
ſolent inertes ⁊ ſegnes te nihil habuiſſe q̃d ſcriberes in tanto flamĩe
nouitatum. Sꝫ timeo ꝙ oĩa tibi erunt in cõmodo q̃ tꝑs aliq̃d aptuꝫ
ad ſcribẽdũ nõ inueneris. eſtas forte atramẽtũ exſiccat. ipm̃qꝫ hyems
in glaciẽ ꝯ̇tit. In vere aũt nondũ auce pẽnas dedere. reliquo forte tꝑe
paraliſant digiti q̃ quandoqꝫ ſtupẽt atqꝫ rigeſcũt. vl' forte papirimo
la rupta ẽ. vl' neſcio an te aliquo flumĩe laueris vbi oẽs veteris amo/
ris flãmulas extinxeris. Cogor igit᷑ exclamare illud poeticum. q̃s de
us oppoſuit nr̃is ſua numĩa votis. Sed omiſſo ioco facias rogo mu/
ſas tecũ redire in grãm frequẽtius quoqꝫ ſcribito. multoꝝ eñ lr̃as q̃
ad me ſcribũtur ſemel dũtaxat lego, idqꝫ curſim. tuas aũt nunqꝫ ſatis

legiſſe videoꝛ. Redeo iteꝝ atqꝫ iterum nūc illam nūc iſtam partícu/
lam attingo ⁊ repeto. egre illas e manibus emitto. facit hoc placēs oꝛ
natus ⁊ minus placēs raritas. Uale cadatqꝫ in te poeticum illud Ui
ueris eternum extendens in ſecula nomen

¶ Rurſus iocoſa inuectio in eandē ſententiam

¶ Perennes amicicias loco ſalutis. Ab eo loco quo te mihi abſentez
tercia iam tenuit eſtas chariſſime vir ex te recepi litteraruz nihil. quo
me habet admiratio grandis. qui cum ad plures ſcribas hominis a/
miciſſimi ſis oblitus. Miroꝛ equidem vehemēter litteris ad me da
tis magis qꝫ alijs iter clauſum eſſe. Pereant queſo interceptoꝛes lrā
rum ſi qui ſint eoſqꝫ deus optimus maximuſqꝫ radicitus perdat id/
qꝫ propediem q̄ me lrārum tuarum ꝑuant iocundiſſimo fructu omī
melle ſuauioꝛe. Sed certe ſi tua mei paruipendentia hec intercapedo
lrārum prouenerit non poſſum nō gaudere ita tibi ſcḋas res eē vt ne
amiciſſimi q̄dem homis recoꝛderis. Quāqꝫ non parua ſit felicitatis
pars vir amicus neqꝫ teneat amicicia poſtremū in humana felicitate
locum. Sed ioco omiſſo rogo te optime vir amiceqꝫ fidentiſſime per
placidum amicicie nomē perqꝫ id omne quod in ea dulciſſimum eſt.
Si q̄d adhuc flāmule veteris amoꝛis ſupſit nec moꝛtuus cinis ē. ad
me frequēter ſcribito. Nam id iuris lrē in me tue habēt ſempqꝫ habe
bunt ꝙ ex me lōgioꝛes excutiant Uale vale. nihil plus qꝛ feſtinus ita
iam clamitat nuncius moꝛe impatiens quaſi cuperet vt apud Perſi
um eſt pulmonem rumpere ventis.

¶ Excuſatio ſuper poꝛrectis precibꝫ pro contumace filio ad patrem

¶ Ingentes coꝛdis ex fonte ſalutes Sētio ꝙ moleſte fers amice dile
cte ꝙ rurſus rogo pro filio cuius pacem apud te pro ſuis erratis iam
frequēter adeptus ſum. Putas em̄ ob recidiuam nec locū ꝑcibus nec
venie relictum eſſe. Sꝫ rogo patiaris in hoc vno me tibi eadē mente
repugnare qua in oībus ſꝑ obſeq̄ conſueui. Uenit ad me filius tuus
ſeſe ad pedes meos ſolotenus proſtratum faciēs. fleuit. rogauit. fecit/
qꝫ mihi fidem penitētie vere Quē ideo emendatum ſpero qꝛ ſe ſentit
deliq̄ſſe Doloꝛ em̄ peccati ꝑmus ad veniam gradus eſt Iraſceris ſcio
iraſceris merito. idqꝫ etiam ſcio amaſti iuuenē ⁊ ſpero adhuc amabis
Interim expedit ꝙ exoꝛari te ſinas. licebit rurſus ſi deliquat tūcqꝫ ꝙ
iratus fueris excuſatius facies. Remitte aliq̄d iuuētuti illius remit/
te lachꝛymis. addo ego iam ꝑcibus ſuis etiam meas. tantoqꝫ coꝛdia/
lius quanto ip̄m acrius ſeueriuſqꝫ coꝛripui. Uidemus em̄ ſepe initia
mala fine claudi optīo ſi bonis ſe miſceat bona videat audiatqꝫ abi/
bunt vicia ſucceſſione ꝟtutum. Errando q̄nqꝫ diſcit. Sepe em̄ erroꝛ
dum erraſſe puduit ab erroꝛi ꝓſeruauit. Pudoꝛ em̄ ⁊ ꝟecundia ſcal:
ſunt ad reſipiſcētiam ⁊ ſalutē Sed quo melius agat diſtrictiſſime illi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

minatuſſum dufiſſimis verbis me nunq̄ꝫ poſtea rogaturum nec in/ſtare velle. hoc illi quē terreri oportuit tibi nō idē Nā fortaſſe iterū rogabo iterū impetrabo ſit mō tale vt me rogare id te p̄ſtare deceat Uale. ⁊ ſi quid ex me velis faciam tam diligēter q̄ꝫ libēter

¶Reſponſio ad epiſtolam precedentem

¶Salutes innumeras amore puro choruſcas. Facilius erroribus ſi lij optime vir ignoſcerē ſi malam ſuam vitam in conſuetudiem non v̄tiſſet. Ois eñ error etſi grauis videatur dum naſcitur leuis tamē putatur dum in vſum venerit ⁊ ſine metu committitur. vnum vicium alterius ſemper cauſa eſt. ex quo mox aliud quaſi ſua ſoboles oritur tandem ex hoc itur in plura deterius. Qđ autē vt ſcribis culpam agnoſcit. q̄d queſo peius in errante cadere poſſit q̄ꝫ culpam agnoſcere et non dolere. irriſor eſt non penitens q̄ adhuc agit cuius ſe dicit penitere. Quid queſo prodeſt ſi lachrymas fundat gemitus. ſuſpiria q̄ſtus. plangatq̄ꝫ quod geſſit nec deſerit. Si eñ vt ſcribis ſe erraſſe cognoſcit iam ſibi reus ⁊ iudex ē. q̄ commiſſa damnat ſed condemnata committit. Certe ſi vite ſue rationē a ſeipſo oculis retroductis exigat atq̄ꝫ fuerit rerum ſuarum arbiter equus. facile ſeipſum damnauerit ipſe Sed eſto doleat. tamen ipſe facilius in vitia relabetur q̄ ſi q̄d boni cepit non conſiſtit. Tunc eñ oīa p̄dite ruunt dum q̄ vitia fuerunt mores fiunt. Nec vero facile inducor vt credam ꝙ errores bona mēte fateatur ⁊ doleat. Sed habet neſcio quid paramenti in lingua quo verba voluere nouit atq̄ꝫ euoluere. ⁊ turpia facta palliato ſermone contegere. virtutes mentiri ⁊ vitia negare. Si Hieronymo credimus cuꝫ defenditur culpa geminatur. Quis queſo vitioſior aut p̄fitēs viciuꝫ aut mentiens v̄tutem. Certe is qui etiam mendacium adijciens ge/minauit vicium. Manifeſtam eñ culpam negare agentis eſt crimen non diluentis. Uale ſane ex inſulis Maij tercia ſummo mane oriente iam ſole purganteq̄ꝫ luce tenebras

¶Increpatio fratris ſup̄ incauto mō mercandi

¶Salutes ineſtimabili fauore fecundas. Neſcio chare fratef quid audiam ꝙ nundinas vndiq̄ꝫ indefeſſe viſitatas incauteq̄ꝫ mercaris. Et quod egrius me habet plures ſepe merces emis q̄ꝫ vēdas. quo facile p̄ſpicitur nō adeſſe tibi certam emēdi manum nec ſatis agnoſcere te mercium differētias vel quanti vnaqueq̄ꝫ res taxāda ſit. Fertur ꝙ in vinis equis ⁊ allecibus multa breui perdidiſti. Si in tuum conſilium prudētia admiſſa eſſet cautius ageres. neq̄ꝫ tam multis īſimul tā quoq̄ꝫ magnis leui audacia te ingereres. O frater illud comicum ad oīa valet ne q̄d nimis Perualde timeo ꝙ nō p̄us leuitas inconſulte audacie tue ſedatur q̄ꝫ effectibꝰ infauſtis caſtigetur. vno ſepe momento cadꝫ qđ lōgo tp̄e ſtructū ē Perditio leuiſſimi greſſus ē tāte q̄dē celeritatis ꝙ nō accurrat q̄ꝫ aduolet. Lucꝝ āt prouidos aīos ſeq̄tur lōga

cogitatione cōductos. qđ egrius aduenit tardiuſqȝ graditur more li
macis. Si q̄d igitur amicicia mea apud te ponderis habet te pau/
cioribus implicabis. tutior illa puppis ē q̄ paruo flumīe fertur. Sed
forte inanis meus labor ē nam a cunabulis te nō vidi alium. neqȝ cre
do vſquā gētium artificē eē q̄ te recudere aut poſſit retexere. Tamē in
efficaces meas lrās eē malui q̄ȝ nullas potiuſqȝ fruſtra me ſcpſiſſe q̄ȝ
per icuriam tacuiſſe. Nō eñ moris mei ē ſub duplicitate ficto ſermo
ne blanda dicere q̄ in fronte ꝛ ligua aīm geſto nec vnq̄ȝ aliud voce ali
ud geſſi pectore Heus quorſum hec furit in curſu penna neſcit conſi
ſtere quā ſuſpicor ex ala tue auce tractam eē quo in rem tuam adeo ce
ler ſibi curſus eſt. Uale corpore ſauus ſed aīo ſanior. Ex louanio oci/
us q̄ȝ imagiem ſpecula reddunt.

¶ Reſponſio fratris ad precedentē epiſtolā

¶ Ampliſſimas ad vota ſalutes. Dum tuas lrās humaniſſime fra/
ter tui in me amoris teſtes accepi tantus mihi beniuolētie cumulus
accreuit vt ſiſtere nō poſſem q̄ nō calamum adeo feſtinātē ad his reſ/
pondēdum inflecterē. Arguis eñ me ꝛ q̄dem ex fraterni itimo amo/
ris fonte ꝙ ſim q̄ȝ par ē mercādo leuior emēdoqȝ audacior. Sȝ tu cer
te frater ex aduerſo vt tua pace libere loquar q̄ ſentio ſꝑ fuiſti q̄ȝ par ē
timidior. q̄ ab infantia adeo trepidus ſꝑ extitiſti vt ſi in aere nubecu
la oriatur mox diluuium times. ſi vētus ſucreſcat edificia caſura pa/
ueſcis. ſcintillulam ſi videas ne ꝑdeat vrbē. ſi tonitruum audias
vereris ne mūdi machīa ruat. Bone frater hūc timorē exue. nihil ten
tat oīa ꝯformidās. ſpreuit ſꝑ fortuna timētes. Si q̄ddam ꝑdidi ſucce
dēt lucra ꝑditōis plagas ſanatura Oīm rerum viciſſitudo ē dabit de
us progreſſus votiuos ꝛ exitus fauſtos atqȝ felices. Opto valeas, lō
gaqȝ in luſtra protrahas euum.

¶ Suadetur amico canonico vt grauitate omiſſa ſe aliquādo ludis ingerat ꝛ letus viuat

¶ Salutes quas tibi mens pleniſſima geſſit. nec calamus pigere ſuf
ficit nec promere ligua. Quia quotidie ad te nō ſcribo amice colēde.
meorum me morum forſitā putaƀ oblitum. Has tñ nūc ad te datu
rus ſum. vt ex his ſicut ex pleriſqȝ ꝑoribus mētē meam ꝑſpicias. vtqȝ
etiam me viuum ſcias ꝛ ſoſpitē tuiqȝ maxīe memorē Ne quoqȝ etiā
ignores meam de te ſniam. Nam ꝙ relictis lucris reiectiſqȝ curis ad
quietē ita ſeceſſiſti vt oīno te retrahas ad ocium ſomno atqȝ iertie a/
micum. quod lucifugi ſectari ſolēt mīme laudo. q̄ tua camera ꝓ ſe
pulchro vteris. teqȝ ipſum in ea viuētem īfodis. quo facis ꝟtutem ſe
gnicie langueſcere Longe magis tibi conduceret mētum erigere. ca/
putqȝ tuum luci miſcere q̄ȝ ſic deliteſcere plumis ꝛ vmbris. Pluri/
mum tibi cōgrueret floridam etatē agēti interdum venationi vl' arci
ludio aut pilarū ludo oꝑam dare quo naturā curis grauatā aliqñ re

leuātes. Ita eñ negocijs humanis in om̄ibus eunt res vt ſi ludus ſp
deſit quodcūqꝫ negocium tractaris idipſuȝ turbidum relinq̄tur Ne
ceſſe eſt autē laborē ludis. laboribuſqꝫ ludum moderare. Tu felix va
le. ⁊ q̄dem omni bñ valēre felicior. Si q̄ddam ex me petere libet ple
na id fac fiducia. Non eñ tamiīmum grauia petunt q̄ȝ ego tuis deſi
derijs complacere. Sed parce ineptie parce caracteri. nam hec indici
bili celeritate perſcripſi. Amicicia etiam non eloquētiaȝ petit. ſupplet
qꝫ ſemper amor quod negat facundia

¶ Reſponſio ad precedentem

¶ Amicicias adamante ſolidiores. Accepi ego lr̄as tuas letiſſi mo
plauſu ſpectabilis domie p̄ cunctis dilcete. cōſiliumqꝫ ſimul plegi tu
um. quod ex itimo cordis progreſſum ē. quo luce clarius te video ſp
eſſe amicum meum nunq̄ȝ tēporis defuturum. idqꝫ diu mihi aptiſſi
mum habui nihil mihi te eſſe humanius. Tuum igit̄ cōſilium libēs
audio. amplectarqꝫ libētius Sed auribus meis inflatum ē te pulcrā
baliſtam eandē fortē atqꝫ neruoſam in nundis miti p̄cio comparaſſe
Dixiſſeqꝫ te eandē mihi eodē pro p̄cio dimiſſuruȝ ſi id ego expoſcerē
qui tibi grās tui fauoris habeo. eaſdēqꝫ q̄ȝmaxias. Sȝ cum Plinio
dico. id vt feceris nō peto frater. Quod tamē ſi me tacēte tua oīno ſpō
te facere volueris tam grate accepo ac ſi concupiſcerem. Quā q̄ȝ eñ ſa
gittare neſciaȝ. pulcris tamē dilector in arcub9. ſilis pauoni q̄ pulcris
plumaturis congaudet. licet volare neſciat. inter ludos tamen quos
tuis lr̄is memiſti arciludiū me fortius allicit. cum eius exercitiū mio
rem corpori intemperiem inducit caloris ⁊ eſtus. Statuerūt canoni
ci baſilice nr̄e ne q̄s canonicoꝝ e gremio ſe ingerat arciludio. Sȝ ideo
me minus angit ſanctio illa. quo idē ſoleat tp̄s obſeruātie ⁊ ſtatutio
nis eſſe. nec vnū altero lōgius. Nō eñ Sibylle foliū ē aut immutabi
le fatum quod in cap̄lo cōcluditur. Sed vale furit calamus parcito
queſo epiſtolam claudo ne creſcat in librum

¶ Conſulit amicus amico ne vniuerſitate relicta ad patriam redeat.

¶ Salutes in celū vſqꝫ leuātes. Venit locū ad noſtꝝ his dieb9 amice
ſincero corde mihi dilcē. q̄ ſe medicīe doctorē aſſeruit. multa de ſe di
xit creditu mira. ſȝ pluria de te qui non volui ego cōtradicere. ne ſi for
te aſſertionē ſuam orobare poſſit impudenter me reſtitiſſe peniteret.
at ſi non poſſet etiam prudenter tacuiſſe non noceret. Harum lator
aſtans fuit. q̄ viri ſpēm laudauit. ſȝ riſit ingeniū cuius īeptias duȝ vi
diſſet nō potuit cū iuuenali nō exclamare. En aīam in mentē cū qua
dij nocte loquunt̄. Itaqꝫ ſe extulit ac cū dījs nocturnos cōgreſſus ha
buiſſet. Dixit eñ te vniuerſitate relicta ad patriā redituꝝ. qđ ſi verū
ſit veli animi mei inſpici · di ſerā tibi aptam eſſe: quo facile colliges ſi
mei cōmodi rōem ducerē q̄ te maxime hic eē vellē. Sed vnum illud

neſcio gratuler ne tuo ad nos aduentui an timeã vbi admirabilis qui
dem expectatio tui eſt Nõ ꝙ verear ne tua ꝟtus opinioni hoim non
reſpõdeat. ſed ne cũ veneris nõ habeas qꝺ mereris fini do. ſic valeas
ideꝫ ſignãtiſſime cura. vt ſi qđ ſtudio demas ꝟtutibus addas.

Reſponſio ad precedentem

¶Salutes tibi amice cõfidẽtiſſime plurimas dico. nõ ꝗdem modio
vt Plautus inquit neqꝫ trimodio. verũ ipſo pleno horreo Lrãs ego
tuas ſuauiſſimas ⁊ tui in me ſinceriſſime amoris pleniſſimas accepi
et certe gaudio magno Non em̃ tã craſſe adhuc ſum ruſticitatis. nec
tam ebetis ingenĳ ꝗ nõ clare ꝑſpiciã ꝙ verus amor in hoc cõſiliuꝫ te
euexit qꝺ ſp̃ pro firmo decreto tenebo Nec vnqꝫ dies dederit ꝙ tuis
cõſilĳs aures obtundã. qui in me ſemꝑ contuliſti ſincera pĳſſimi pa/
tris officia. quo optimo iure cogor donec me terra ſupſtitem ferat. te
ſemꝑ vt prẽm excolere vt vite magiſtꝝ. Ceteꝝ audio frẽm tuũ ſenio/
rẽ morte ſic obĳſſe. vt qui mane ſoſpes fuit veſpi ſepultus ſit. nec audi
tum fuerat cũ aliqua egrotatõe dei ineri cuꝫ repente clamor ſubortus
eſt eũ vita exceſſiſſe. genus ꝗdem mortis feliciſſimũ eſt ſi bene illi cuꝫ
deo ſit ſin minus miſerrimus eſt trãſitus. ſed male mori nõ potuit ꝗ
bene vixit. Nunqꝫ vlla dies me amiciſſimo illi cineri chariſſimeqꝫ a/
nime videbit ingratũ. dũ memor ipſe mei dum ſpũs hos reget artus
dent eius vmbre tenuem ⁊ ſine pondere terrã ſuperi redolẽtia aroma
ta ſpiranteſqꝫ crocos ꝑpetuas quoqꝫ violas ⁊ roſas in vrna. Uale vi
ta fretus lõgum ⁊ frater vita defunctus eternum

Cõgratulatio ad amicum qui duxit vxorem

¶Immẽſas ingenti affectu ſalutes Cunctarũ rerũ fama relatrix celẽ
de ꝑceptor que oẽs curſores antecedere cõſueuit meas fudit in aures
te ſpõſalia cum nobili pulchra pudicaqꝫ ꝟgine contraxiſſe. que ſua ve
nuſta forme dignitate oris ſpecie morumqꝫ grãm nobilitatem ſui ge
neris oſtẽtare compellitur. Id certe ſumme laudo ꝙ cum ſummo ex
loco natus ſis vt illuſtris ſobolis pater fias nõ obſcurã nõ humilem.
ſed ex nobili genere ornatiſſimã tibi vxorem delegeris. pluris em̃ ad/
huc facio ꝙ eam ſponſam nactus ſis que maioꝝ ſuoꝝ laudibꝰ ſua vir
tute reſpõdeat ꝑ quã certũ eſt tibi magni ſplendoris clariſſimũ radi
um illuxiſſe. Leteris igitur plauſu magno ⁊ mẽte iocunda Aſſintqꝫ
tuis nuptĳs matrone ꝓmarie ꝟgines venuſtiſſime ⁊ adoleſcẽtes fau
ſtum illũ atqꝫ feſtiuũ diẽ carminibꝰ celebrãtes atqꝫ choreis valitudi
nem firmam habeto oĩs tedĳ oĩs quoqꝫ cure victricem Ex Delft Iu
lĳ quarta foribus clauſis opaca ob tempora noctis

Fit deteſtatio amico qui anhelat vxorem

¶Decẽti cũ vrbanitate ſalutes. Ad aures vſqꝫ meas chariſſime vir
rumor delatus ẽ ꝙ tu clericus atqꝫ vir doctus alioqn prudẽtiſſimus
amoribꝰ iã victus ſis. ⁊ eouſqꝫ vago quadã raptus libidĩe ꝙ te matri

monio dedicare p̄tendis q̄ male perpendis ꝗ̄ dulcis ſopoꝛ ſit in va-
cuo cubili quo nihil mollius ē. nihilqꝫ durius occupato. Rogo ami
ce colēde nihil incōſulte. nihil leuiter. nihil p̄cociter agas. Da ſpaciū
tenuemqꝫ morā male cūcta miſtrat īpetus (Statius inquit) Nec in
promptis habeo q̄d aliud tibi dixero ꝗ̄ ſi vxorē cepis ꝙ paci valedi
xeris atqꝫ q̄eti. Nā ſp̄ mortale duellū domi habebis vinculaqꝫ ⁊ cō-
pedes ⁊ multos angores ſomniqꝫ ꝑpetuū exiliū. q̄d aliud tibi vxor e
rit ꝗ̄ idolū q̇d coles q̇d adores. vn̄ totus pēdeas q̇d te noctibꝫ excitz
reqꝫ cogat lōga ordiri negocia lōgaſqꝫ curas texere quo nō tā vxorez
ꝗ̄ mgrm̄ cepiſſe videberis. nullus tibi dies ibit ſine meſtis rumoribꝫ
Nō negauero tamē ꝙ vxore nihil ſit fida charius ſed ꝑfecto nihil ea
rarius Parcito q̄ſo ſi audētius loq̄ me amoꝛ in te meus coegerit. Nā
facile nō dixeri quantū mihi aīmi vulnus tui nubēdi rumoꝛ inflixit
Sicloq̄ cōpelloꝛ. cōtinere nō poſſum q̄ nō in ſinū ſecrete tuum eſtus
pectoris mei ꝑfundā ardore ſuadēte Oia em̄ eruptōem petūt nō ali
ter ꝗ̄ nouū muſtū ſpiraculo carēs ipſius vaſis ligūculas rūpit. Cun
cta em̄ hec eo tendūt ne q̄d p̄cipitāter egeris freqntioꝛ em̄ currentibꝫ
ꝗ̄ reptātibꝫ lapſus eſt. Uale tp̄a nature viſurus lōga ſenectute

¶ Uacillatio an potius dolendū ꝗ̄ gratulandū
ſit amico qui duxit vxorem

¶ Multas amiciſſimo corde ſalutes. Neſcio chariſſime vir triſtari
potius gratulari ve debeā. ꝙ te ad mrīmoniū cōtuliſti. q̇d quātas ꝗ̄
ve graues ſecū fert curas ⁊ mētis angores norūt q̄ huiuſcemōi mole
ſtias ſunt expti Quid q̄ſo iuuat ꝙ ad horā gaudeas vn̄ ſp̄ doleas. ſe
melqꝫ leteris doliturus milleſies Sꝫ amoꝛ forte velū ocul' dedit. pe
dibꝫ laqueū. aliſqꝫ viſcū Teipm̄ iā videb ſi hamū cogitas q̄ nō capit
niſi p̄us capiat Sꝫ forte ex adūſo cupis ꝑ mrīmoniū tuo icēdio ſub
ueiri. nā voluptas libidīs cui⁹ blādicijs (vt tua pace dixerī) nūꝗ̄ faci-
le obſiſtere potuiſti itra mrīmonij ſep̄ra vt ſine vlla dedecoris macula
a te licite poterit exerceri Tu deniqꝫ ſolus nouiſti q̄ pedis ꝑte te calce
us p̄mat. Certū eſt ꝙ eius mrīmonij ſciſſima lex eſt q̄ deū auctorem
habuit. vn̄ oīs honeſte vite rō naſcit maxie ſi cū legittimus p̄mo nex-
us exiſtat. ſiītudo etiā moꝝ charitatiſqꝫ acceſſerit. Nec poſſum etiā
nō laudare bonā illā ꝗ̄ relatu didici corꝑis ſpōſe habitudiem q̄ vali
de ſenectutis fundamēta iacit. ⁊ ſanas forteſqꝫ proles minat. Quas
tibi faueat largitoꝛ ille ſidereus q̄ mrīmonia fecit

¶ Auiſatur in ſecreto amicus ꝙ epūs
eum officialem creabit ſi roget

¶ Memetipm̄ totiſqꝫ tuis votis deditiſſimū ꝓ ſalute. Quia nobis
ſinceriſſime vir ⁊ amice ſp̄ fuerit coꝛ vnū ⁊ aīmus vnus nō q̄dē fuca-
ta amicicia neqꝫ caduca Sꝫ ſinceriſſimi amoris cādore firmata Dic

mihi ſemper eſt aïmus in tuam promotōem intentus. affigoqꝫ ſem
per aures ſi quid forte his incidat quod tibi poſſit commodo eſſe. ne
qꝫ deſino dum locus ꝛ tempus perſone quoqꝫ digne ſe offerunt tuum
nomen cōmendationibus multis celebrius efferre. Itaqꝫ ꝟbis meis
(vt aiūt) oïa coxi. ꝙ reuerēdus in chriſto pater noſter antiſtes vir ſin-
gulari ꝟtute te bona dilectione charū iam habeat. ex eo ꝙ animo ſuo
inſculpſi te virū eſſe induſtria ſciētia atqꝫ bonitate decorum. multiſqꝫ
meritis honorandum plenū etiā fide ꝛ integritate probatū. ꝛ ſue fa-
me atqꝫ honoris conſtantiſſimum dilectorem Preterea te miro quo
dam mō amare iuſticiā ꝛ ꝟtutum oïm eſſe cultorem ꝛ deum geſtare
ſp̄ in mēte: cū pluribꝫ ſcriptu lōgiſſimis. laudaui. Feciqꝫ etiā ꝙ epiſco
pi noſtri ſecretarij ꝓmus omnia que dixerim cōfirmauit Ille naqꝫ no
ſtre nauis hic clauum regit. ꝛ quo velit ratem impellit. Itaqꝫ prouo
catus eſt dn̄s vt te in officialem ſuū aſſumeret ſi ꝑ te ꝛ tua foret pulſa
tus ꝓcibus. Noſti em̄ dn̄os rogari velle. etiam ad res quas vltro ap-
petunt Multi hanc rem proſequūtur. multiqꝫ auſcultant quis debē
at voto potiri. Conſulo igitur ꝙ ꝓces effundas Exploratum id ſatis
habeo ꝙ non patiere repulſam. Nimis em̄ cōtemnere dn̄s videretur
rogantes ſi nō roganti offerret. quod tanto conatu queritur Hec tibi
clam om̄ibus in ſecreto. atqꝫ (vt aiunt) ſub mantello deuelo. Mane-
ant queſo maneant profunda: in aure ſepulta. Si amicus animi cu-
ſtos recte dicatur quaſi omnia ſecreta fideli ſilētio ſeruet. non poteris
amiciciam non leſiſſe ſi quicqꝫ eius quod ſcripſi offeras. Uale in eo ꝗ
et hec: ꝛ om̄ia ſecreta cognoſcit.

❡Reſponſio

¶Salutes plurimas ꝛ ſi quid boni eas exuperat. Frigidior mihi a-
mice ceu frater dulciſſime calamus qꝫ ꝗ poſſit conceptas ad te grati
as depingere. Tam gratus em̄ fuit mihi lr̄arum tuarum aſpectus.
vt nulla potui maiori affici voluptate. nec tam re ipſa: qꝫ ex optimo in
me animo tuo gauiſus ſum. Uetus em̄ ꝟbum eſt. ꝙ nō rem ſed aïm
amicicia ſpectat. Cum igitur ardorem tue beniuolentie intueor non
habeo quid pro digna ſatis gratia reſpondeam. niſi eo ſatiſfactuꝫ pu
tabis quod manſerit mihi ſꝑ alta mente repoſitū id in me meritū tu-
um. neqꝫ letheo flumini conceſſero quod poſſit mihi fauoris tui me-
moriā abluere Et qꝛ vir optime parēdum cenſes amicorum cōſilijs.
vt qui in duobus corporibꝫ vnam aïam ſtatuerūt. vnā illam eque vo
luntate cōducant. Implere igitur nō ꝓtermittam qꝺ te mihi tātoꝑe
vi deo cōſulere. Sed neſcio an mihi aui implumi cōgruat alte vola-
re. ꝛ illotis pedibꝫ alta conari Nimis vereor ne dū meū nomē auge
re laboras. tuū cōminuas. qui ad magis fauſta auſpicia qꝫ merita exi
gāt me leuare niteris Hec dū memoria voluo tremit calamus ſub fa
ſce. Nō tn̄ volo ꝙ pauor meus tuā auctoritatē ſuꝑet. qꝫ ſꝑ ſequar nō

minus ꝗ̄ corpus vmbra. Uale. vt opto tuas lr̄as mox vt legeram igni cōmiſi legendas Jd aūt qđ ad te iā ſcribo nō niſi tutis aurib9 condas. ne hoīm demū riſui ſi qđ molimur nō accidat. Creberrime enī ſic eunt res vt q̄ vehemētius cupimus egrius aſſequamur Ex Louanio aurora rubēte qua ſcī Joānis dies adſerpe cepit

¶ Reſponſio negatiua ad idem

¶ Plurimas inexplicabili fauore ſalutes Uix exp̄mere ſuffecero vir mihi lumīe charior, etiā ſi poſſet pectus meū ſerenos ſonos vnico ſpiritu anhelare quāta ſim leticia captus. dū amiciſſimas lr̄as tuas aſpicio ingēti amore fecūdas. q̄ iulij p̄ma veſpi tarde mihi oblate ſunt lecto cubāti. Ego aūt illico nocte pacta. ꝗ̄ p̄mū aurora curas atq̄ labores mortalib9 inferens lumīs aliqđ extuliſſet. cepatq̄ celū infuſione lucis albeſcere ad calamū curro. meq̄ in p̄mis tibi tota mētis affectione cōmendo Habeoq̄ grās tibi plures ꝗ̄ gignat gramina tellus de optimo illo fauore quo me ſemꝑ leuare conaris. q̄ nūq̄ vices repēdere valebo vt tua bonitas ⁊ v̄tus merētur. Darem certe operam. ⁊ quidem non ſegnē vt tuis cōſilijs minime deeſſem niſi obſtaret ꝙ ſim iam longo ſenio cōfractus. infeſtoq̄ calculo curuatus gradior terrā intuitus aſpiciens. rupturā etiam paſſus ſum. multiſq̄ alijs morbis corpus meū exhauſtū eſt. vt vix aliqđ priſtini vigoris reſeruauerit adeo q̄ reſoluta mihi mēbra pendent officijs deſerta ſuis vt quaſi moriturū ⁊ iamiā exitu me dies fatalis expoſceret. atq̄ ſtaret vicina mors in forib9 tremūt genua. dētes cadūt. frōs rugis eſt pleniſſima. dura cutis. caua lumīa. pallor in ore. Hec enī ſenectutis incōmoda non vilis remedijs arceri pn̄t. ne ſi eſculapius quidē ipſe huius vel filius polidorus ꝓpulſatores aut curatores aſſiſtāt. Quare neceſſitati parere cogor qui voluntati nequeo. Uale firmoq̄ teneto ꝙ tuus fuero vſq̄ dum viuam. neq̄ minus tuus dum extinctus

¶ Arguitur amicus ꝙ nunq̄ reſpōdet lr̄is petiturq̄ ꝙ prioribus det reſponſum

¶ Salutes plurimas feruente mente profuſas. Cecidit mihi ſepe in mentem dubiū vir dilectiſſime. vtrū magis accuſandus. ego ne ſcʒ q̄ lr̄is meis nimis te vexem an potius tu qui ne mei quidem meminiſti Interea blādior tamē mihi pulcrius eſſe. me lr̄arum munere ꝑuenire te. qui pollicitatione multa hinc abiens ꝙ ſepe ſcriberes me ꝑueniſti. Caſtigabis igitur moram ne te oblite fidei arguat aut contempte. nā vtrūq̄ v̄tute tua eſt indignū. ſed vnū certe inſtātiſſime peto ꝙ p̄orib9 lr̄is meis om̄ino reſpōdeas. Qđ niſi feceris obſeruantiā erga te meā datamq̄ fidem nō ſolū negligis immo cōtemnis. Rogo igit ꝙ tuis occupatōibus tantillū tp̄is ſubducas ꝙ veteri amicicie cōdonare digneris. amorēq̄ noſtꝝ lr̄is cōfoueas eiq̄ indies aliquid addas in cumulum. nam ſi ad quemq̄ ego alterum temporis vnq̄ libens ſcripſi

ad te certe libētiſſime. q̄ tñ̄ cogor tp̄is parciſſimus eē Uix em̄ ſpaciū ſomni abiq3 ſumēdo habeo Quo grauius mihi ſp̄ fuit tot lr̄as r̄n̄ſo indignas mittere Prioribꝫ igit̄ lr̄is r̄n̄deas velim. in reliquū q̄q3 tp̄s ſi materia tibi ſcribēdi deſit. id ſaltē ſcribito Saluus valeo amice ego te quoq3 valere cupio. ne in nos cadat id vulgariſſimū ſemotus ab o calis ſemotus a corde Uale finem do ne fiant q̄3 par eſt prolixior.

¶ Rogatur nepos vt diligentiā faciat q̄ roganti de bona ancilla prouideatur

¶ Salutes aſtris plures ⁊ ſplēdidiores Quia id fidei ī te habeo cha riſſime nepos te videlicet nō futuꝝ vnq̄3 vl' vinculi ſanguis aut vete/ ris amoris neglectorē hinc ad te nūc ſcribo multa p̄ce rogādo q̄ mi/ hi de ancilla p̄ſpicias. vt tñ̄ longe inquiſitōis labor abſit loq̄ poteris cū vxore cuſtodis q̄ ſe huiōi rebꝫ immiſcet In quibꝫ ei tam v̄ſatile in genij acumē eſt vt eius artificij magiſtras oēs poſt terga reliquat Ea em̄ ancilla quā iam habeo bona certa puella eſt. q̄cq̄d ei d̄r mitiſſime fert. nō indignat̄. nō iraſcit̄. nō in q̄relas erūpit. Sed latet. neſcio q̄d. cuius v̄itatē dies breui aperiet Amore em̄ iudicio meo furit ⁊ ardet. quē ſilentio tegere neq̄t. nec flāmas ſui eſtus iter pectus cohibere flet ſuſpirat loq̄tur narrat aſſidue vt aſſiduitate narrādi vl' amoris ſui ſo laciū capiat. vl' refrigeria immēſi amoris aſſumat. Que ſi ſermonem aut baſilicā viſitat pede poſt pedē molliter poſito vſq3 adeo lēte p̄ce/ dit vt potius ſerpe q̄3 ire videat̄. ſed ſi ad decimū vicū chorēā ſciuerit mox curſu ⁊ ſaltu leta ⁊ plaudēs iter p̄currit tanq̄3 e vinculis euolarꝫ Uale fortuna felici Ex mechlinia tarde duꝫ nox tenebras induxerat orbi candela deficit. candelabꝝ aūt tenuiſſimo lumine flāma lambit vix me ſubſcripſero luminis ⁊ epiſtole idem eſt finis.

¶ Reſponſio ad predictam epiſtolam

¶ Salutem in eo ſine quo ſalus eſſe nō poteſt. Q̄d hortaris p̄ me fie ri digniſſime vir mox deo fauēte nō minus diligēter q̄3 libēter cōple/ re conabor. nam fauor in me tuus vndiq3 p̄ma fronte micat. nec te ca riorem habeo nec fidentiorē quēq̄3. At q̄ ego ex aduerſo tuus ſuꝫ diu fidem dedi promiſſionis q̄dem mee pignus ⁊ arrā. ſed ne momētula q̄3 par eſt longius terā. Hoc reſpōſionis mee caput eſt. loquar cū vxo re cuſtodis Id ſpei q̄d ex ea traxero ad biduū lr̄is meis deuelabo. Ja nit hoc odor boni nōis tui. q̄ nedum ad nos. ſed vndiq3 diffunditur q̄ facile inueneris id q̄d optas Qui dum q̄ris nō minus q̄reris atq3 fa cilius inuenies q̄3 iuenieris. cū fulgeāt ī te v̄tutis dotes eximie carūq3 fulgore ſic decoraris vt dignū te exhibeas cui oīs vtriuſq3 ſexus cupi at famulari Uale cogor breuiloquus eē Cetera āt in tp̄s aliō reſeruo iā ſellant̄ ihiātq3 eq̄ me ob nuptias fr̄is vecturi bruxellas Uereor ne dies deficiat q̄ dies (vt Plauti v̄bū ē) ad vmbilicū vſq3 dimidiatus ē Ex antwerpia iulij die penultīa ocius q̄3 fundat lumina phebus

❡Rogatur amicus vt fideiubeat pro amico

❡ Plurime ſalutis lōgam cōſtantiā Quia apud te amice colēde irritum nūq̄ꝫ mihi votū neqꝫ vacua ſupplicatio fuit hinc ad te potius vbi ſpecialior fiducia ſpēſalius recurro. Rogās p̄ce vt cū maxia vt ad quingētos vſqꝫ aureos pro me ſpōſorem te efficias. ꝙ de indēnitate ſecuritatē preſtabo vt tibi ⁊ tuis ſatis erit. Officiū eñi receptorie amicoꝝ iuramēto ſum aſſecutus Sed manū admiſtrationi vetor inſerere, donec hec fideiuſſio ſolitis formis ſit expleta. Rurſus igit̄ ſubnixe dep̄cor ꝑ amiciciam tuā magnū mihi ſolutis preciū ſi vnqꝫ vllū apote locū p̄ces mee habiture ſint ne mihi iā deſis in hac re q̄ꝫ abſqꝫ tuo detrimēto in magnū meū p̄ſidiū efficere potes. Qd̄ ſi feceris firme teneas nullā rem tā arduā eē quā nō putabo leuiſſimā. mō intelligā in aliquo officiū meū tibi poſſe prodeſſe. Verꝫ plus dixero. velim nō alium me putes q̄ꝫ ꝙ ꝓ dignitate tua vitā ꝓfunderet. Sꝫ certe iā ſentio q̄ꝫ graue ſit homi pudēti petere ab eo de quo ſe bn̄ meruit putatū Ne id qd̄ petat exigere magis q̄ꝫ rogare ⁊ in mercedis potius q̄ꝫ bn̄ficij loco numerare videat̄ Vale in ſummo lucis auctore cogor ab vlteriori curſu pennā cohibere ſuccedit iam vmbra noctiſqꝫ profundum

❡Reſpōdet amicus ⁊ paret deſiderijs.

❡ Plurimaꝝ ſalutū ꝓfundū aceruū Accepi tuas lr̄as fidētiſſime vir amoris ⁊ fidei plenas. Gaudeo plurimū ꝙ iā aliq̄ petiuiſti q̄ valeaꝫ efficere ſꝫ magis ꝙ inuacillāter in me ſperauiſti Et ꝙ tādem placuit poſthabitis alijs amicis tuis oīb9 ad me tua vota deflectere. Cū igit̄ optime vir inter fere viuētes nemo hodie ſit cui amicicie locū ꝑorē faciā nō eſt ꝙ me tantoꝑe roges Prius a ſolis occaſu naſcet̄ dies prius q̄ꝫ etiā nox media ſolē videbit. q̄ꝫ ego tuis deſuero deſiderijs. Videro ſꝑ ego ne vnq̄ꝫ in me ſpem habebis inanē ꝗ nūq̄ꝫ aliud in me q̄ꝫ amoris atqꝫ officij ſigna cōnotabis. nec quicq̄ꝫ petere ex me poteris qd̄ meis virib9 ſuberit in quo nō expectatōem re aio ⁊ diligētia facile vicero Qd̄ igitur ꝓ tuo cōmodo hac cū fideiuſſione facere poſſiꝫ firmū habeto. me quoqꝫ tam tuū agnoſcito vt nō ita pollicē tuo pugillo q̄ꝫ me totum poſſis includere. Vale in eo qui oīa donat ⁊ aufert. Ex montibus. auguſti die decima. adeo mane vt vix ceperat candere dies nube noctis expulſa

❡Fratres ex brugis ſuo fratri Louanij ſtudenti

❡Gaudioꝝ nr̄oꝝ manipulū ſaltē vſqꝫ ad vnū ꝓ ſalute. Miramur frater chare qd̄ te p̄t remorari ꝙ ad illuſtriſſimi dn̄i nr̄i ducis ſolēniſſimas nuptias nō appares. quaꝝ ꝑimus heri letiſſimus dies actus ē. Vbi tātus fuit tāqꝫ ineffabilis oīm rerū ſplēdor quātus potuit oīb9 ingenijs in vnū cōflatis ꝑfici. Oīa ſunt hic gaudio plena plauſus vndiqꝫ aera replent. ethera pulſant Videnturqꝫ nō hoies mō. ſed muri tecta ⁊ pauimenta leticiam miram reſonare Haſtiludia torneamēta

omniſũ quocꝫ generꝝ ludi abſqꝫ interſcapedine fiũt. Nihil muſicũ eſt qð illic nõ reſonet. puelle trahũt ſine fine choreas Hic bacchus hic ceres hic aromata ſpirant: cũcti replentur odore. Lõgus menſaꝝ ordo. tanta dapũ viuorumqꝫ cõgeſtio. quantã nemo facile dicet. Mirũ eſt videre ſtratos vndiqꝫ pãnos tapeta illa pulcerrima ſi quid vetuſtate ſqualet tegẽtia. Viuas vndiqꝫ ⁊ ſpirãtes ſtatuas cõſtructis in taber/naculis. quas deoꝝ vultus effingere dicas Inter oĩa tñ nihil aſpectu ornatius nilqꝫ iocũdius eſt ipſo noſtro illuſtriſſimo ſponſo letis ocul' ſuam inclitã ſpõſam reſpiciẽte. mira pulcritudĩe fulgencẽ. multe prolis pulchreqꝫ minacẽ. Qui quocũqꝫ prodeunt nõ minus oĩm oculos poſt ſe trahunt ꝗ̃ꝫ ꝑprioꝝ corpoꝝ vmbras qui oculo intuendo ſatiari nõ poſſunt. tanto eñ fulgore gẽmarum ⁊ auri ꝑculſi ſunt. ac ſolis eſtiuos in radios geflecterẽtur. Nõ feneſtre nõ vici. nõ theatrũ ſatis ſunt inſpectoribꝫ Nitũtur ductilibꝫ muris tectis ⁊ ſcalis. naꝫ tantus hoĩm confluxus adeſt. vt oppidum nrm̃ Brugẽſe multitudinẽ cõuentus vix ſuffecturum videatur. Te igiꝉ hortatum oratũqꝫ velim huc poſthabitis omnibus acceleres pluribus diebꝫ ſꝑ ſi quid addi poterit creſcente nitore nuptiarũ celebritas erit. videbis oculis tuis nũqꝫ letiora ſpectacula inſpecturis qð ꝟbis equare nõ poſſumus Veni ergo dilecte veni. qð niſi feceris te quo ad vixeris lucifugũ dicemus noctue ſimilẽ lumis hoſtem. Optamus valeas gaudeas ad lucem ꝓdeas atqꝫ nobiſcũ his letis in nuptijs leta tp̃a ducas

¶Alia epiſtola ſub alia forma ad eandem ſententiam

¶Noſtri gaudij portiunculam vnam loco ſalutis. Neſcimus frater optim e quo nã tenearis cõpede ꝙ his illuſtriſſimis ꝓncipis nrĩ ſplẽ/diſſimis nuptijs potes abeſſe Vbi tantus ſumptus eſt nitor ⁊ gloria vt magnitudine rei omnia verba ſuperentur. Prius celi ſidera ⁊ maris numeraſſemus arenas ꝗ̃ꝫ immenſos illos expreſſerimus appara/tus tanta arte eouſqꝫ progreſſa conſtructos quo potuit ingenium humanum leuari. Qð ſi mille ſeculis viuas ⁊ ſcula ſeculis aggregẽtur nunq̃ꝫ fueris tam arcto pago tam paruo momento tot ornatus con/ſpecturus. Neqꝫ tantam vnq̃ꝫ melodiam mimorum tibicinũ hiſtrionum auditurus. Nullus eſt ciuis qui non ſtudeat ornatui quiddaꝫ addere. Vnus tapeta figit. alter ramos pendit. alij herbas ſternunt. alij flores iacũnt. alij tabernacula ſtruũt. inuiſaqꝫ ſpectacula formãt que ſi omnca pergimus dicere citius tempore carebimus ꝗ̃ꝫ animo citius ꝟbis ꝗ̃ꝫ rebꝫ. Maiora oĩa ꝗ̃ꝫ pleno calamo fundere poſſumus vel mobili lingua depromere. Nam vt oẽm veſtiũ ornatũ oẽſqꝫ argẽti ⁊ auri fulgore ex fibulis balteis monilibꝫ omittamus nõ videmus quo mediã vinoꝝ ferculorumqꝫ partem poſſimus attingere quãtus ſcꝫ fuerit ipſorũ cũ arte cocorũ labor ꝗ̃ꝫ varia ſalſamẽta. ꝗ̃ꝫ lõga men/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

ſarũ ſtructura. fuiſſes vix auſus dicere tot aurea vaſa. tot p̃cioſiſſima pocula tota regione ſupeſſe Totqꝫ turdos ficedulas capones perdices faſianos pauones cetera aīalia guſtui grata annũ vnũ dare potuiſſe, qui nõ vidit nõ facile crediturus eſt. Tu igit̃ feſtinãs ꝓpera. tolle om ne plumbũ ex pede. potius indue plumas ⁊ alas nr̃m locũ nõ tã cur ſu ꝙ̃ volatu petẽdo Uale ex brugis iulij quarta plurimũ tarde inter letiſſimas plauſus tedis faciẽtibꝫ dieſcere noctem

¶ Rogatur amicus vt duos equos cõmodato mittat amico ambaſiationem acturo

¶ Salutem ꝙ̃ intimiorẽ nec vſquã nec vnꝙ̃ pẽna depinxit. Integer rimus ille amor amice ſincero corde dilecte in tua quondã mecũ mo ra cõtractus quẽ in te geſſi tp̃e longo. quẽ quoqꝫ nulla alia res ꝙ̃ vir tus tua prouocauit his p̃cibus meis ꝑmam ſpem dedit. Proximam aũt ꝙ te p̃clariſſima prudẽtia tua facile ponderaturꝝ exiſtimo ꝙ̃ iu ſta neceſſariaqꝫ ratio me ad ſupplicandũ induxit. mandato illuſtriſſi mi ꝑncipis nr̃i cogor ambaſiator ducem mediolanenſe3 accedere me quoqꝫ itineri ante triduu3 accingere. Quo nihil mihi ſupeſt tẽpis vt de equis veſtibꝫ alijſq3 req̃ſitis vtcunqꝫ mihi poſſim ꝓſpicere Uñ de creui ad amicoꝝ opẽ cõfugere eoſqꝫ p̃cibus iã meis onerare ad quod me cõpellit neceſſitas nõ natura Illo em̃ ſemper ſingulari fato extiti. vt mea libentius in amicos transfuderim ꝙ̃ ꝗcꝙ̃ ab eis exhauſerim Te igitur pro veteri amicicia rogo duos mihi ex equis tuis fortes ⁊ celeres venu3 vl' cõmodato dimittas. decreto tuo ſtabo facturus qđ ipſe iuſſeris. Honor iam meus caſurus eſt niſi tuis humeris fultus ſit. Si igitur qđ eſt quod vnꝙ̃ apud te magno ſtudio cõtenderi3 nũc vehementius ſupplico in hac iopina neceſſitate mihi ſuccurras. quod iterum atqꝫ iterũ rogo non ꝗdem meritis meis ſed ex tua ꝩtute ſum pta fiducia. qđ ſi fereris polliceor me fore non modo paratum veru3 percupidum placere obtemperare morem deniqꝫ gerere tibi ſi quãdo erit quo potero tuis votis cõplacere ꝗ nũꝙ̃ me inuenerit fci fauoriſ ꝙ̃ imemorẽ Uale felix ſub fato beigno ꝩtuteqꝫ diues nũmis ⁊ ãnis.

¶ Reſponſio negatiua ad precedentem

¶ Abundã ſalutis effluentiã Accepi lr̃as tuas quaꝝ tenorẽ memo ria habes. ſ3 vt plane loquar te vno bone vir nemo eſt in cõcedẽdo vel promittẽdo liberalior in reddẽdo aũt nemo rurſus cõtractior Sepe a me petiſti petitaqꝫ creberrie cõſecutus es. ſed bñficia q̃ in te contuli obliuione cõpenſaſti q̃ bñficioꝝ nouerca ẽ. Uelle3 tibi eẽt poſtulatio rarior vl' meritoꝝ firmior tenaciorqꝫ memoria. nihil em̃ iuſtius cen ſeo ꝙ̃ collata obſequia grata memoria cõpẽſari. Scis ꝙ adhuc ſpon ſor ego ꝑ te ſim nec redimere curauiſti. Eãqꝫ etiã pecuniã quã in egẽ tia tua ex facili manu mea recepiſti. clauſa cõtractaqꝫ manu reſtituere differs: tãtis p̃cibꝫ tãtiſqꝫ lr̃is meis req̃ſitus Tua em̃ nccitas magna

paꝛulas auꝛes meas reppeꝛit.ſed egẽtia poſtea mihi ſuboꝛta ad repe/
tendũ me coartãs nullũ aure tua foꝛamẽ inueit.ſolutõem ꝓtrahis in
longũq₃ reijcis quã foꝛe ꝑbreuẽ ꝓmiſiſti. Neq₃ curas fidẽ illã quã ꝟ/
bis tuis obtuliſti iuſta ſolutõe cõfirmare.nõ poſſum igit̃ videre q̃d a
liud ꝟbis q̃d nouis iam ꝑcib₃ tuis conaris q̃₃ loco rerũ vmbꝛas vl' fi
mum vẽdere.q̃ potius ꝟbis vt vẽto q̃₃ vt rez ſignis vſus es.noſti eñ
quãtum verboꝛum pollicẽdo cõſumpſeris ⁊ q̃₃ parua nũc pꝛeſtas ro/
boꝛa ꝟbis quoꝛũ ſi partioꝛ ꝟitatiſq₃ largioꝛ fuiſſes tue iam petitioni
nõ deeſſem.ſed oĩm q̃ dicere volo caput eſt nõ velle me vlterioꝛi ludi
ficationi cõduci. Uale igitur diligẽterq₃ cura ne ſolutõem remoꝛeris
q̃ꝺ niſi feceris tecũ in ius ibo.nec eſt q̃ ſecus ſuadet Tu tamẽ pꝛo tua
pꝛudentia quod optimum factu ſit videbis

¶ Epiſtola iocoſa ſuꝑ omiſſione ſcriptõis

¶ Immenſas largiſſimo coꝛde ſalutes. Tu pꝛe ceteris vir optĩe ma/
xime noſti ꝙ in vꝛbe romana iam ipſe cõſenui vbi nihil mihi tꝑis ꝑ/
terijt vnq̃₃ quoq₃ nõ ſollicitus ego de te deq₃ tuo ſtatu inq̃rerẽ. Scri
pſi ad te lr̃as multas quarum paucíſſimas vidi reſpõſiones meruiſſe
de quo non parum ĩ mẽte cõſternoꝛ.neſcius ſi hũc defectum nuncioꝝ
fallacijs iuſtius aſſcripſero vel potius curis que pectoꝛa humana ſic
a memoꝛia ſeiungãt ꝙ patrem filij fratrem fratris.amicum amici q̃n
q₃ reddunt immemoꝛes.vel foꝛte q̃ꝺ oĩm maxime vereoꝛ tue digni/
tatis altitudo te magis a me reddidit alienum.nam ꝑuſquã leuare/
ris ſepe ſcripſiſti ſemperq₃ mea ad vota celerem pedem contuliſti.iā₃
aũt infriguiſti non aliter q̃₃ hibernis in alpium niuibus anno ſepul
tus iacuiſſes. Rogo igitur te qui tempoꝛe declinas vt vigilantia ſur
gas.ageq₃ Hoꝛatij cõſilio dum tua iam nauis in alto eſt amiciciaꝝ
anchoꝛam fige.ne mutata retroꝛſum te ferat vnda.ego aũt videro ꝙ
ibi anchoꝛa fuero qui te tanto amoꝛe tenebo vt abire nequeas. Sed
ioco poſthabito amice chariſſime nihil omnino ſupereſt quod mihi g̃
tius acceptiuſq₃ poſſis efficere q̃₃ ꝙ creberrime ſcribas longioꝛi mo/
ra reiecta ſtatumq₃ tuum mihi notifica.alia munera nõ depoſco Sa
tis eñ valeo ſatiſq₃ omnibus boĩs plenus ſum ſic te vigere ſciẽtia ſta
tu ſecundo opto in quo te ſeruet qui ſolus id poteſt. Ex vrbe Roma
na Octobꝛis luce penultima.

¶ Reſponſio cũ deteſtatõe ſuſpitionis cadentis in amicicia

¶ Salutes multa cũ felicitate ſublimes Quiſq̃s ille fuerit amice dile
cte q̃ de amico ſuſpicari incipit iã is deſinit eẽ amicus.ſed q̃ꝺ potius
crediderim nũq̃₃ fuit quo nõ fides ſublata credit̃ ſ₃ fictio Amicicie eĩ
venenum ſuſpicio eſt. Neq₃ vnq̃₃ quis ſatis dixerit q̃₃ ſꝑ ipſa noceat
Ubi aũt ſuſpicio cadit fit amoꝛ tremulus ruine ꝓpinquus Q̃ꝺ eñ tã
molli puluere ſcriptũ ẽ facili vẽto diluitur.vix q̃cq̃₃ ẽ amicicia alenius

ipſa diffidentia. Nō certe mihi ſcribēdi deſidiam impingues a te bñ
inſpexeris Sed neſcio quo facto lepidoqꝫ ſale ludere conſueuiſti. qui
quod maxime forte vis dicere id ſtudeas leto quodam verbo tegumē
to ꝛ blādo cōtexere rite riſu quaſi ioco dixeris quod tamen ſerio aīm
tuum prurit ꝛ angit. Sed eat hec res (vt aiunt) pedibus ſuis. Ego ta
men hercle reputo me illum eſſe qui ſe nulli in amicicijs officijſqꝫ ceſ/
ſurum fatebitur. ne ꝗdem illi ſi talis vnqꝫ fuit aut vſquā eſt qui oīs
amiciciarum habenas perpetuas ſtabiles inconcuſſaqꝫ ſeruarit. poſ/
ſent citius celum aſtraqꝫ omnia mutari ꝙ̄ tu de mea mente depelli.
Frater tuus ſanus eſt qui aduenit his necdum clauſis. ſed penna me
ante. Petitqꝫ tibi cōmendari dicitqꝫ te breui ad nos rediturū. Ubi
aūt veneris vſqꝫ ad diuinā ſtellam craſtinam potabimus (vt Plaut⁹
inquit) Finem do. vale nox properat. ꝛ vt Martialis loquitur iā ſplē/
dent merſo fulgentia ſidera phebo

❡ Scribit vicario epiſcopi pro iuuamine vt epiſcopus curam conferat

❡ Multaꝝ ſalutū fecūdū affluxū. Ita nūc tp̄s cordialis amice ſe of/
fert vt ego prius rogare cogor ꝗ prius rogari maluiſſem Niſi tamen
tali eſſes tantaqꝫ ꝟtute vt humana omnia infra te duceres intellige/
reſqꝫ nihil magis eſſe homī ꝓpriū ꝙ̄ bñfacere vl' ignotis ſubdubitarē
prorſus ꝗcꝙ̄ bñficij abs te petere a quo nihil vnqꝫ meritus ſum Sed
cū vna oīm voce mihi notiſſimū ſit te aīo eſſe ꝑ benigno maiori cū fi/
ducia tuas en pulſo fores quas mihi facile aptū iri nō dubito. Cura
tus meus hac die vita defungitur. ſoluit nature ꝙ debuit. cuius di
gnetur miſereri altiſſimus Collatio cure vacātis pleno iure competit
reuerendo in chriſto patri nr̄o epiſcopo cuius in oculis tanta aucto/
ritate vales ꝛ grā vt plene cōfidam mox fore vt conficiat quod cupio
modo aduigilare dignaberis. Exerceat ſe rogo ꝟtus iam tua oīm vi/
rorum ꝓm otrix ſꝑ atqꝫ leuatrix. vt poſſim in grā nr̄i antiſtitis te agē
te ſic collocari in qua tamē me eē cōfido vt dictā curā mihi cōferre di
gnetur. hoc quoqꝫ grē munus hac vice mihi benigniter impēdat. ita/
qꝫ rurſus te etiā atqꝫ etiā rogo vt quod abs te peto tam ſumoꝑe ꝙ̄
celerius fieri poterit effectum reddas Satis tn̄ ſuꝑqꝫ ſatis feceris ſi
diligentiā ꝓſtiteris. nō em̄ diligētia minus laudi ducit ꝙ̄ euētus Qđ
ſi id fauoris mihi ꝓſtiteris ſenties ꝓpediē nō geſtare me aīm ad grās
referēdas inertem ſꝑqꝫ oſtēdā me tibi ꝑpetua obligatōe teneri. Uale
omnib⁹ tuis in negocijs felici flatu ꝛ ſorte fecūda

❡ Reſpōdet vicarius cum obligatione diligentie ꝛ ſpe voti conſequendi

❡ Salutē ꝛ ſi qđ ea queas optare felicius Et ſi mihi vir eloquētiſſīe
oculis no ticie parum ꝟbiqꝫ nihil tecū vnqꝫ fuerit Fecit tn̄ hoc tui da

riſſimi nõis optīa fama ꝙ tue ꝓmotõi afficiar nõ ſecus ac frater eſſes
Qui qđ hoī raro inſit dat natura q̄dē diceres eē ditiſſiā clariſſimuſ/
qȝ artibꝫ eloquētia quoqȝ ſumma ⁊ pulcris aīmi dotibꝫ ornatꝰ Pre
dicaris eīn vndiqȝ dignus ꝓ tuis maxis ſplēdidiſqȝ meritis q̄ oēs di
ligant.amēt.obſeruēt.venerētur.ꝑdocti eīn ꝑſepe repiuntur multi ſȝ
qui idē ⁊ ingenio polleat ſcia ꝟtute ⁊ eloquio eoꝝ eſt in numero collo
candus quoꝝ raritas cū fenice cōꝑatur. Latius loq̄rer ſi ad aliū quē
piā de te mihi ſermo eēt. Nō putabis velim hec adulāter me ſcribere
nō eīn moris eſt mei hoīm fauores blandiēter emungere aut vēdere
laudes ad pōdera doni.hoc tn̄ ſecuris tibi ꝟbis affirmo ꝙ ad me nūc
ſcripſeris ſapiēter vtiqȝ feciſti ſi cōſilio feliciter ſi caſu iā accedo poſt/
habitis oībus dn̄m nrm̄ epm̄ qui oīm ꝟtutū pleniſſimus ipſe illos ca
riores habet qui clariori fulgēt lumīe meritoꝝ. Conabor ego apđ eū
tuū nomē ꝑ ſe ſatis illuſtre multo ſermone illuſtrare māſurus tue fa/
me laudator ſꝑ ⁊ auctor.faciāqȝ ſi vires erūt te voti tui cōpotē.Det
deus nrās diligētias cōſpica bonis (vt aiūt) auibꝫ Si qđ āplius velis
alatū me inuenies Tu interea ſꝑata valitudine potiare

Inuitatur ſocius a ſocio vt inſequēdo promiſſa ad vniuerſitatē veniat.

¶ Plurimaꝝ ſalutū cordialē applauſum. Dū hic nūcius ſocioꝝ cha
riſſime ad te ituꝝ ſe diceret.ex aīo cecidit tediū ⁊ ſomnus ex ocul' quē
abcedere nō ꝑmiſi qui nō lrārum aliq̄d ad te laturus eſſet ſi tn̄ ſcires
qn̄ ⁊ vbi hec ſcribo ipſa tpis ⁊ loci facies breuitatē excuſares. facileqȝ
eciā videres ſit venia dicto ꝙ te amicicia vici ⁊ in amicicia ſuperaui.
Turbor eīn abſentia tui q̄ abſentia mei nō moueris . Sane cū inter
multa q̄ abeunti mihi pollicebaris hoc eſſet extremū ꝙ q̄ꝫ ꝑmū retro/
ſpiciēs te viderem a tergo ſequētem.quod qȝ nōdum adimpleſti non
ſatis te trahat amicicia moueat te ſaltē lrāꝝ profectus vberrimus.q̄
in vniuerſitatibus ab oībꝫ queri conſueuit Ad vltimū quoqȝ ſi nihil
horū te incitare poterit tandē id pudor efficiat quod ratio ꝑus debu
iſſet Tu grāmatice ſemꝑ incūbis q̄ nō digna eſt in quo nobile ſeneſ/
cat ingenium Trāſitus illic nō terminus.tuū ingeniū tuaqȝ etas al
tiora poſtulant.ſequere igitur vt promiſiſti inuenies me Louanij in
pedagogio lilij vbi locum amplum videbis nō minus placentem q̄ꝫ
patentem bonorum ſcholarium largo numero decoratum. plenūqȝ
bonis p̄ceptoribus neqȝ minus bonis doctrinis ⁊ moribus boniſqȝ
alimētis refertū.oīa mihi ad votū ibunt ſi tu mihi in ſtudio in came
ra in lecto fieri velis cōſodalis.quod vt facias rogo ⁊ cōſulo.ita enim
fraterno amore q̄ oēm amorē exuperat viuemus vt nec me cōſuluiſſe
nec te penitebit paruiſſe. Cameraā iam ſolam habeo te expectantem
paruā tn̄ ſed duobꝫ vnum aīm habētibꝫ nullus locus ē anguſtus. ple
nus ē aīmus neſcio finē inuenire, ſed ſentio me tui amore lōgius q̄ꝫ de

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

ſtinaueră ꝓceſſiſſe Valeto igit̃ illud orōnū ex me grate ſuſcipito tecū
viuere amem tecū obeam libēs Ex lauanio iulij die ſeptima

¶ Rn̄det ſocius ſocio ſe prius in grāmatica firmius
velle fundari prius q̄ꝫ adeat vniuerſitatem.

¶ Lagiſſimas aio iocūdo ſalutes Nō facile credideris ornatiſſie fra
ter quos aio dolores ꝑtuli. qꝛ tua mihi carendum fuit pn̄tia qm̄ beni
uolētia in me tua certius mihi nihil eſt. Eam em̄ benignitatē quā tu
is lr̄is tam alacri animo polliceris libēter audio amplectorqꝫ libenti
us. Sed ꝙ ſponſionē meā nō impleuerim cuius tuis lr̄is meminiſti
ad quā amor tui calcar dedit ſed ratio frenū. id erat in cauſa ꝙ eſſe de
bui rerum mearum iuſtior iudex. Dū em̄ oculos in me conuerto aſpi
cio me ꝑce nimis atqꝫ tenuiter in grāmatica eē fundatum Satiſqꝫ e
tiam didici relatu prudētum multos in altioribꝫ ſciētijs de vniuerſi
tate. ſed grāmaticos bonos ꝑpaucos euaſiſſe. Sed eā grāmaticā in
ſcholis quas ꝑticulares appellāt lōge ꝑfectiuſqꝫ faciliuſqꝫ acq̄ri poſſe
Quia igitur q̄libet res loco ſuo ſuaqꝫ ſede q̄renda eſt. hinc te ſeq̄ ad tē
pus diſtuli nec renui. Scis em̄ grāmaticā ad oēs ſciētias neceſſariā
que (Quintiliano teſte) niſi oratori futuro fundamenta fideliter fece
rit mox corruit q̄cq̄d ſuperſtruxeris. Tardus cōceptu ſum ingenioqꝫ
frigidus cui poteſt nihil feſtino curſu infundi more vaſculorum oris
anguſti q̄ ſuꝑfuſam humoris copiam reſpuūt. ſenſim aūt influētibꝫ
vel etiā inſtillatis complētur. Sic optime frater habēda ratio eſt ca-
pacitatis mee quā mihi natura pares manu cōtulit qui nunq̄ꝫ potui
omnino aut eque atqꝫ tu aut etiā proxime vel proficere vel laborare
Vale ſi q̄ddam ꝑ me fieri optabis vt ſeruo me vtere. Labor miſtran
di tuus parēdi delectatio mea eſt. Et parcito q̄ſo ineptie. loquor em̄
vt verba in buccam cadunt ſcriboqꝫ ſemꝑ vt eadem in cuſpide cala-
mi oriuntur ſentiam aſpicio parui habēs ꝟborum facecias vl̄ quo or
natu cōnectantur modo clarum ſenſum aptumqꝫ pandant aīm. Ex
vleternis volatu hyrundinis celerius auguſti ſole decimo

¶ Dantur gratie de honeſta tractatione nuncij
qui etiam deſcribitur ſecretorū eſſe vulgator

¶ Succeſſus letiſſimos pro ſalute. Magnus ſcribendi conatus or-
dinem nō habet. amor tacere neſcit. impetus quoqꝫ ipſe eloquētiā nō
admittit Nō miraberis igitur fidiſſime vir. ſi hec omnia ꝑiter iuncta
confuſionē pariant. Sed ne te ꝟbis diutius trahā habeto hec pauca
de plurimis ꝙ magnus mihi in p̄mis leticie cumulus accreuit quaꝫ
nullis equauero ꝟbis. qꝛ mei honoris grā nuncium meū multa hila
ritate tractauiſti qua ex te mei obligationem teneto q̄ꝫ ſi in perſonaꝫ
meam longe maiora contuliſſes. quo ſibi factus es ipſa luce charior.
cuius animus adeo in te incaluit vt vix ꝟbum exp̄mat. cui non mox

nomen tuu mille immiſceat. ita vt videat more aliquorũ aĩaliũ vnl/
cam in vocẽ edoctus elinguis ad reliqua. te angelũ faciet ſi lõgius ꝓ
ceſſerit. Is te clamat. is te p̃catur. ꝛ te celotenus effert. Simplex ẽ. ve
rus tamẽ ꝛ fidus eſt. Sed parum a tullio minuſqꝫ pallade doctus.
Nã ſecreti tenax. multa em̃ noua dicit. que ex te audiuiſſe refert eaqꝫ
ſpergit vt prodigus nummos. Parũ videt abeẽ a rimoſa lagena. que
qđ ſurſum accepit mox reddit in baſſo. Linguã habet tanta puritate
cõfectã vt nihil externi ſuꝑ eã valeat reſidere. q̇ in auditis hoc efficit
qđ ſolet in puluere vẽtus. Oberrãt vtiqꝫ verba q̃ mei nũcij buccis in
fundũtur. ſi ſibi eius linguã ꝓ lectulo atqꝫ eius os ꝓ hoſpicio depu/
tant. vbi ne vlli vnq̃ꝫ ꝑmiſſum eſt vl' q̇euiſſe vl' ꝑnoctaſſe Uale ꝛ ſi qđ
ex me petere dignaberis promptũ me ſemꝑ inueneris atqꝫ volentem
Ex hruburch Kalendas martias tercia. eo mane (vt claudianus in/
quit) dum matutinus prefudat ſolibus ether

Dolet amicus ꝙ amici ſui tepuerit amicicia qđ ſuſ
picatur ex cõuerſatõe cum emulo eueniſſe

¶ Altos ad cumulos vſqꝫ ſalutes. Sperauerã tantã in te vim amo
ris regnauiſſe chariſſime adoleſcens ꝙ tuam abſentiã quã ſine dolo/
re ferre nõ potui tuis ſaltẽ lrĩs placitam redderes atqꝫ ferẽdam. Ne/
glector mei eſſe videris qui quotidie torqueor meditatione tui. ſꝫ ne
ſcio an id in cauſa ſit ꝙ verſeris cum quodam quotidie quẽ inuiſum
habeo vt nihil nõ acerbũ putem quod mihi cõmune cũ illo eſt. Fecit
mihi quod nõ amico fieri debuit ne inimico quidẽ. Expugnator alte
rius fame negligens ſue qui de ꝑtinacia legẽ facit ꝛ de volũtate decre
tum. Sed latret ipſe more ſuo ꝛ veluti ſus in luto grinniat. illepida
qꝫ blacteratõe rauciſcat. ꝛ ſuo mugitu mare celumqꝫ confundat eius
tamẽ freneticam veſaniã nõ pluris facio q̃ꝫ magna curant fluia nim/
bos? Multos in me cõcitauit q̇bus ne velim indignari. qui indignũ
reor in ramulos incãdeſcere. q̇ decuſſo trũco in trunci caſu decidunt.
ab hoc ẽm̃ tanq̃ꝫ ab inhumano hoĩe ꝛ quaſi ex tigriũ ꝛ feraꝝ ſanguĩe
nato nunq̃ꝫ pacẽ obtinere valui. Deũ tñ in iudicẽ voco vt me viuum
vermibꝫ preſtet in eſcã ꝛ aĩam ſupplicio diro in ſeculo eterno detine/
at. ſi de mihi ꝑ eũ impoſitis aliq̇d vnq̃ꝫ venit in mentẽ. Tue igiẗ vir
tutis inſpecto candore intime rogo ne tuus in me p̃ſtinus amoris ra
dius ſole micantior huius emuli mendoſa nube fuſceẗ. Cum mihi te
ſine nihil dulce eſt. q̇ te ſꝑ mente geſto. geſturuſqꝫ quo ad vixero. quo
nõ philogetes herculi charior erat neqꝫ chyron achilli. Uale om̃i flo
re florẽtius. oneriſqꝫ ſꝑ rebꝫ ſcđis. Ex Bergis octobris decima tarde
dum iam rebus dederat ſopor ocia feſſis.

Ad ſtudentẽ interrogando habitudinẽ ſui cõcurrẽtis.

¶ Boni vini ciphos plenos letoſqꝫ hauſtus ꝓ ſalute Audio te amice
dilecte in archidemia tua vbi diſputationes ſcholaſticiqꝫ congreſſus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

aguntur habere cõcurrentẽ. qui tãtis argutiũculis plenus eſt vt ꝟita
ti vl' ꝑlucẽti cedere neſciat Qui quoqꝫ tãtis fallaciaꝝ ꝟſutijs innoda
tus eſt vt niſi tormentũ ſit talẽ habere. q̃ doctores ipſos nõ pluris fa/
cit q̃ꝫ pigmeos hercules. Rogo te ex pectoris intimo mõte facito me
huius rei certiorẽ de qua nihil tecũ amplius agã. multaqꝫ in calami
cõcauo latẽtia manebũt. q̃ nõ effluere ꝑmittã donec me tuũ reſpõſuꝫ
meruiſſe videbo Uale. ⁊ ſi q̃d velis ꝑcipue me ſꝑ habebis memetipſo
relicto tua vota ſequẽtẽ. Nihil plus q̃ꝫ feſtinus. occupatio eſt amica
ſilẽtior Dicoqꝫ etiã cũ ſymacho piget in epiſtolis eſſe prolixum

¶ Reſponſio ad predictam epiſtolam

¶ Non vini ciphos pauculos. ſed ipm totũ vas plenũ ⁊ magnum lo
co ſalutis Inſperato hic nũcius inter prandendum me aggreditur a/
mice fidiſſime qui dum eodem tpis puncto veniẽs abienſqꝫ ſalue pa
riter valeqꝫ dixiſſet vix potuit ꝑcibus flecti q̄ paruo momentulo ſiſte
ret. Breui igitur ꝟbo accipe hunc de quo loqueris concurrentem nõ
tam viribus pectoris q̃ꝫ oris valere. ſed ſcis q̄ ſuis ſepe telis ligua in
docta ſuccumbit. leporem cicius ceperis tymponis ⁊ tubis q̃ꝫ eundeꝫ
tacere cogeris. qui ipſa loquacitate loquacior eſt. qui etiam vinorum
acutus cenſor eſt. Nouit em̃ egregie diſcernere cuius vini fumus gra
tiores nebulas cerebro infundat. quo verbo habes quod queris. Ni
hil tamen mihi moleſtie affert neqꝫ ab hoc me peto faſce leuari. Ar/
guimus diſputamus altercamur lis manet in vocibus ipſis. at lite
ſcholaſtica creſcit atqꝫ conditur amor. Arma em̃ eo ſplendeſcũt clari/
us quo cõfricantur fortius. ſed vt me vnico verbo abſoluã, nil adhuc
argutiunculis ſuis in me efficere potuit amplius q̃ꝫ ſolent hi qui in ci
neres ſufflant quo pulueres proprios in oculos excitent. abceditqꝫ
ſemper ex diſputatione more cuculi voce attonita profuga ⁊ querula
Uale gaudio multo ⁊ plauſu iocundo

Suadetur ſtudenti vt legibus incumbat poetrie ſtudijs omiſſis

¶ Cordialiſſimas in oĩa vota ſalutes. Uideo ex lr̃is tuis graui orõe
cõpoſitis in quaꝝ cõpoſitione multũ tpis iudico fuiſſe collatũ q̄ ar/
ti poetice incũbis. ex qua floſculos colligis ⁊ alienis te plumis tacito
auctore coronas q̃ꝫ q̃ꝫ ingenui animi ſit humaniqꝫ pudoris ſignum (ſi
Plinio credimus) nõ velle tacere q̃ ab alio didiceris. nec in tuã meſ/
ſem aliena grana cõferre. cui poetice ideo te meo iudicio implicas. nõ
vt melius habeas magis ſapias. aut rectius viuas. ſed potius vt or/
natius fabuleris. Audias velim vtiliter q̃ dicã ſalubriter hanc mihi
de te firmaui ſniam nõ ſatis te legũ põdus inſpicere. q̃ integrum ho/
minẽ exigũt. Si vis igit̃ in ſtatũ exurgere ad quẽ cũcte generoſe men
tes aſpirãt ⁊ dignitatũ noĩa aſſeq̃ ⁊ honores. oĩa iſta poetica a te ſeiũ
ges. ⁊ ſacras illas leges tibi condes in pectore vt tandẽ te turbãqꝫ fra

trum tuorũ ab egeſtate defenſes Dum aũt doctoratus inſigne nomẽ habebis poteris tunc ſi ſic libeat ſectari muſas. que tamẽ opes ſpnũt et antra ⁊ nemora querunt. Silua placet muſis vrbs eſt inimica poetis auctore petrarcha. camene ⁊ nimphe iam iacent vidue atqꝫ nude. Sed forte allegabis mihi illud virgilij. nec te peniteat calamo triuiſſe labellum. Parui hoc habeo quid ãt fabellis ſuis ſenſerit virgilius qui iam neglectus iacet. humiqꝫ proſtratus. pieridum chorus cecidit oīs caſtalij ⁊ heliconis decor abceſſit. fugerunt pernaſi a vertice nymphe. poete voce ſonoqꝫ carent atqꝫ raucеſcunt. Defficile eſt euerſis repetere ſtatum vel lapſis in culmine aſcendere. Legiſte in ſolio ſunt regna ⁊ ſceptra imperalia geſtant. Uale pro viribuſqꝫ enitere vt legum doctrinam conſaquaris. gradiendo ſemper virtutis per ſemitam raro licet pede ſignatam. Quod ſi feceris rem preſtiteris tibi ſalubrem mihiqꝫ gratam atqꝫ acceptam

Reſponſio

¶ Salutes omnes quas tenet polus humus atqꝫ pelagus. Sũma cum veneratione litteras tuas chariſſime vir ſimulqꝫ tuũ cõſiliũ cõlecuturus accepi qui mihi ſtatui ſtudijs humanitatis pro precipuo ſtudio me inſiſtere nolle. Satis mihi erit ſi poetice artis non fuero penitus ignarus qui maiora molior. volo eñ rerũ nõ verborũ ſtudio tempus impẽdere. nec opto gloriari eloquio vel dulcedie propij cantus delectari. oēs tñ cõſodales mei interdum quodam recreatõis cõductu poetice arti incumbũt. quã oīm hoīm p̄dicant ſpecimen eſſe decorꝫ. idqꝫ nobis ordinarius noſter legũ doctor amore ſincero cõtulit. qui ita loquitur ac muſas ipſas latine loqui audires Tu etiam clare mõſtras epiſtolis tuis q in hac arte eminẽter floruiſti. qui tam facilẽ orõnis obtines curſum quaſi ex natura ad hãc ſolã eloquentiã factus ipe videaris ⁊ qui poetas oēs occubuiſſe narraſti. eoſqꝫ raucіſonos factos oēſqꝫ muſas latere ſub antris. eas tñ oēs rurſus tua ep̄la reduxit in lucẽ. Nunqꝫ eñ eam epiſtolã depinxiſti inuitis aut abſentibꝫ muſis nimphis atqꝫ camenis. nunqꝫ ita luculẽter ornate grauiterqꝫ ſcribe-res niſi Tullius ⁊ Uirgilius ⁊ ſimiles te totũ poſſiderẽt. q ſermonẽ tuum venuſtate ornas verborum ⁊ cõſpergis floribꝫ. Ad hec certe me trahis verbali quodã dulcilo quo. a qbꝫ me arceri lrãz ſenſu conaberis nunqꝫ poete iacebunt. nunqꝫ virgilij morientur honores. ornata ſp ſtabit camena viuis hederis ⁊ muſa lauris. q igitur interdum poeſim videã ſentẽtia mea eſt quã mutabo ſi diſſentias. ſed plane cur diſſentias explices rogo. qꝫ uis eñ auctoritati tue oīa tribuam. rectius tamen arbitror rõe qꝫ auctoritate ſupari. Uale ex louanio raptius. nũqꝫ clamor nũcij calcar dat. hore labuntur. cadit ſol ⁊ duplicat vmbras. parat ſe dies cedere nocti.

Reſpõſio alia ſup eadẽ in aliã tamẽ ſententiam

¶Immortales ſecluſa tēpore ſalutes. Jam clare video colēde ꝑcep-
tor ꝙ feſtinātia memoriam tollat. ꝙqꝫ nihil eque feſtine ac medita
te facimus. Dum heſterno die ex tēpore ad te lrās darē ex memoria
cecidit quod oīm maxīe mihi cordi fuerat Viſus es tuis lrīs inuere
nō eē pudici ingeniꝫ vti ꝟbis aliorum expſſione auctoris amiſſa Ha
bes forte in hanc ſentētiam plures. Horatium ſcꝫ Senecam. petrar
cham ⁊ ſimiles. q̄ nō ſecus ſcribi volunt ac apes mellificant. q̄ lectos
nō ſeruant flores. ſꝫ mutant transformant ⁊ in mella conuertunt vo-
luntqꝫ vtēdum eē igenio alieno. ſed abſtinēdum ꝟbis. Illa em̄ ſilitu
do latet hec eminet. Turpe ē iquit ſeneca, viro captare floſculos ⁊ no
tiſſimis ſe fulcire vocibus ac memoria ſtare nō inuētione. ſꝫ ex adūſo
innumeri ſunt q̄ alieis vtūtur auctore tacito dicētes vſu captionem
tam in vocibus ⁊ clauſulis q̄ꝫ in rebus cadere. Suffecerit pro oībus
allegatus ꝟgilius. q̄ ex Homero inuētionē. ex lucretio ꝟba fertur ſuſ
cepiſſe Nam ex equo tria narrantur ipoſſibilia vl' Joui fulmē vl' Her
culi clauam. vl' ſtilum homero ſubtrahere. Fulmē em̄ iacere neminē
decꝫ niſi iouē. Jneluctabili iuincibiliqꝫ robore certare nemi vnq̄ꝫ q̄ꝫ
herculi aſcriptum ē. Canere autē vt cecinit homerus videtur ipoſſibi
le cuiq̄ꝫ ſc̄do Virgilius certe ita ꝟſus homeri imitatus ē vt transferē
do q̄ ꝓori vates cecinerat fecit vt ſua eē credantur. cui hoc ipſo ꝑ pul-
cro facinore aſſcribitur rē immēſa gloria dignam feciſſe, ac Joui ful-
mē vl' Herculi clauam ex maībus excuſſiſſet Cui ꝟgilio tam dulcis
fuit homeri imitatio, in quē tam attēte oculos ifixit vt ⁊ in ꝟſibus vi
cia q̄ a nōnull' impitis repħēſa fuerant ex īduſtria ſit imitatus aucto
re Macrobio q̄ contra tuam ſniam ꝟgilium tam alta ī ſpecula lo-
cat. vt nullius laudibus creſcat nullius vitupatōne minuatur. Finē
do veritus ne obtūdam aures ſi fuero prolixius ī eptilodo imoratus
Vale atqꝫ quod voles ꝑcipe. oculum mihi quoqꝫ effodito. Ut apud
plautum ē ſi vllum ꝟbum faxo niſi quod ipſe iuſſeris

¶Rogatur amicus vt adoleſcētem cōducat q̄ bn̄ ſcribat
atq̄ꝫ erroris arguit cū inſertione nouorum

¶Salutes feliciſſima ſorte decoras. Qd̄ in ꝓceſſione iam Mechli
niēſi me nō vidiſti vir luce mihi dilectior. nihil aliud fuit in cauſa q̄ꝫ
curruum iopia. ⁊ hoc iam tp̄e veire mihi qđ ē ītegrum. nam alio tra
hor pollicitus ⁊ nihil duco antiqus fide. Scripſit ad me nepotulus
meus ſtilo ſatis cōpoito. ſꝫ rudi caractere. age q̄ſo vt fiat bonus cala
mo. De boītate pictura loquor atqꝫ figure. Jn ſcꝑtore em̄ ſine lrāruꝫ
ornamīe oīs ꝟtus languere videtur. elucēſcit em̄ oē dictamē ſi lrāruꝫ
pulcritudo acceſſerit. Placētiuſqꝫ mētibus ⁊ ocul' hoīm ſe offert ſi
ſplēdida ſit lrāꝝ forma cōſcꝑtū. Deformia em̄ ⁊ icompoita nemo ꝓ-
bat Laboret igitur vt īter ſcꝑtores emineat. nec ī velocitate ſcribēdi
letet Propata em̄ formā debitā nō aſſumūt. nec q̄ q̄ꝫ rcē feſtinantis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

geſſit Ceterum ei pauprimū viꝝ cōmēdaui vt eidē i dei honoꝛe patro
cina ferret a q̄ . denarios extoꝛſit Uiderit ne īdigneꝛ creatoꝛ oīm eos
cōtēni q̄ ſuo noīe opē q̄rūt Arguas q̄ſo eū multa ꝟboꝝ acrimonia ne
amplius lachꝛymas paupis viliſſimi ſpe lucelli cōtēnat Preterea pe
tiuit famulus tuus vt ſtatū domus mee tibi omnem pſcriberē frater
meus ſenioꝛ vir armoꝝ ē tāta audacia ꝛ roboꝛe vt non cederet furoꝛi
achill̕. tā magno pcero elegātiaq̄ coꝛpe q̄ ob foꝛmā dignus videꝛ ſi
eternos artus hēret ꝙ ei iuppiter ocio gaudēs iaciēda fulmina daret
Nō tam diligēter vellus aureū dꝛaco cuſtodiebat q̄ꝫ hic arma ſua ra
diātia curat Aliq̄d magni de eo ferꝛ. ſed ꝟitas adhuc nubiloſa ē Se
cūdus frater oīa diſſipat quē ſi q̄nq̄ꝫ redimo mox ſicut ſus lota lotio
ne pacta ſe rurſus in lutū pijcit Junioꝛ diē pieci nec āplius veſciꝛ au
ra. iuit quo cūcta feruntꝛ ꝛ q̄ capimur oēs. Moꝛs oīa tollit. capit oīa
tellus. lōga febꝛe puſtus ē. milleq̄ꝫ moꝛtes cōcluſit in vna. q̄ tñ meo
in aīo nūq̄ꝫ videꝛ obijſſe. ibi em̄ ſp meū ē cuius vultus mihi ſp reluc ꝫ
dulceſq̄ꝫ eius ſp mihi arridēt oculi ita quoq̄ꝫ ſua ꝟba iā recēter mihi
occurrūt vt vl̕ ego videar ſecū alio migraſſe. vel ipē hic mecū cōſerua
tus Cui parcat oīpotēs deus q̄ te ſanū cōſeruet atq̄ꝫ valētem

Cogratulatur amicus amico ꝙ receptus ſit in ſeruitiū re
gis ꝛ charitatiue admonet ne ſe āplexib⸫ miſceat īpudicis

¶ Salutes ꝛ rurſus ſalutes innumeriſq̄ꝫ ſalutib⸫ comitatas Spar/
ſit ſe hic loci nr̄i amice quo nō delectioꝛ alter de te mihi letiſſima fa/
ma ꝙ tibi vni felix hoꝛa illuxerit q̄ ad ſeruitiū ſereniſſimi regis nr̄i tu
am p induſtriā te aduexerit. vñ nō paruū tue pꝛomotioni gratuloꝛ
qui te ſp habui mea vita charioꝛem. Quā q̄ꝫ tamē conſtet amicicias
regum nō eē pennes. ſꝫ Petrarcham mēte reuolues. qui cōſuluit vtē/
dum foꝛe dominis non fidēdum qđ non dominoꝝ cōditioni aſcrip
ſero. ſꝫ vicijs quoꝝūdam curialiū qui quos ꝟtute imitari nequeūt p/
ſequuntur inuidia. etrudereq̄ꝫ laboꝛāt ex dominoꝛum gratijs quos
intimius credūt eſſe receptos. Tu em̄ illic pegrinus incola es tuis te
curis nō alienis inſeres. nec oīb⸫ oīa credas. Multi curiales put ho/
minū veritas eſt diuerſo thure ſacrificāt Sed neſcio quid p nebulam
audierim te veneris illis angoꝛib⸫ implicari qui hac de re lōge min⁹
ſapere videris q̄ꝫ egregius ille pictoꝛ appelles qui veneris caput de
ſummi pectoꝛis ſui politiſſima arte pfecit reliquas coꝛpis partes vt
poete canūt inchoatas rudeſq̄ꝫ reliq̄t q̄ſi hoc ipſo ſignificare voluiſſet
pꝛeter pmam apparentiā in ipſa venere nihil eſſe decoꝝ vel ſua arte pi
cture cōdignū. Nō em̄ de nihilo ſagax natura ſi valerio credimus vl̕
potius oculis roſam q̄ flos veneris eſt ita pduxit ꝙ ſub eius purpu
ra multos aculeos texit q̄ꝫ etiā ſpinis armauit. quaſi pſagire vellꝫ na
tura in floꝛe q̄d aſperitatis occulte ſub veneris blandicijs contegatur
Sat ſit dictū viro pꝛudēti, rogo ne tediū faciam q̄ amica fide dicta

ſunt non meũ eſt docuiſſe palladem. Uale ceruo viuacior. philome/
na letior. coruoq; longeuior. Ex buſcoducis aprilis ſexta. merſo iam
ſole luce dimota.

¶ Queritur cauſa cur plures dictiones huius libelli va/rio mõ vt iam vno iam alio impreſſe ſint

¶ Ineffabiles amãtiſſimo corde ſalutes Uelle forte poſſes diſertiſſi/
me vir q loco diſtantiori abiſſem vbi tibi amoris ex me tantũdez ſed
moleſtie minus eẽm. ſed cũ abundas omni v̾tute tum hac qđ ſp habe
as maximã in amicicia cõſtantiã audentior fio ad te iteratas p̄ces ef
fundere. Meminiſſe te arbitror amice fidiſſime te nuper mihi aĩo
parato p benigno miſiſſe ep̄larũ codicem cui hec noua ĩpreſſoria ars
caracteris formã cõtulerat Sed q̄r multa q̄ orthographiã reſpectãt
in his repio q̄ me vacillantẽ ⁊ dubiuz reddũt. decreui rurſus te p̄cib;
meis adire p contande ſecuritatis gratia. Rogo igit̃ vt hac me vacil/
latione leuare digneris Inuenio in dicto codice multas dcões varia
ſyllabicatõe depictas. ⁊ vt ex multis paucas attingã. reperio q̄nq; mi
hi per c. q̄nq; mihi lrã c omiſſa. ſic nichil ⁊ nihil c poſita vel neglecta.
Interdũ iucũdus vel iocũdus. p o vel p u Iã pulchrum vel pulcrũ
h aſpiratõe poſita vel omiſſa Similiter nancq; vel namq;. non aliter
cunq; vel cumq;. vt permiſcue per n. vel per m ſyllabicet̃. Sic quatu/
or vel quattuor. t ſimplici vel multiplicata. Sequutũ vel ſecutum
per q vel per c. Nũc exſurgo nũc exurgo ſcz x ſeruata vel ſemota Iam
aſſum iam abſum poni conſpicio ⁊ ſimiles dcões multas memora/
tu prolixas. Rogo igit̃ mihi deuelare digneris qđ ſibi velit hec ſcri/
bendi varietas cur quoq; modus vnus ideq; arte vl' vſu ſolidus nõ
hic obſeruatus eſt ſup quo cupio vehemẽter quid ſentias cognoſcere.
Quod ſi feceris magnum mihi gratumq; feceris obſequiuz. Interea
bonam ⁊ letam ſerua valitudinem

¶ Reſponſio dans rõnem cur multe diuerſe dcões in hoc libello vario modo impreſſe ſint.

¶ Salutes vniuerſas vno glomere cõnexas. Ut ſecurius q̄ddã tibi
ornatiſſime vir tua ſup vacillatõe de orthographia tua pſcriberẽ plu
rimũ v̾bi habui cũ eo q̄ hax ſp ep̄laꝝ impſſioni vt ductor aſtabat Ex
quo accepi hãc ſyllabicãdi varietatẽ nõ temere. nõ caſu. nõ ignorãtia
prodiiſſe. ſed certa rõne puioq; decreto q̄ cautis oculis precauere ſtu
debat ne in vnã ptem potius q̄ȝ in aliam inclinatior notaret̃ in ea p̄ci
pue re vbi ex quo põdere ad varias partes tractio ẽ. vbi videlicz ars
ab vſu diſcrepat vl' vſus ab arte diſſideat. vl' vbi artis cũ arte vl' vſus
cũ vſu. vel opinionũ pugnãtia eſt. Nã quis modus neruoſior eſt vt
dubiũ repperit ſic dubiũ reliquit ⁊ paripacto quo ep̄le non vno ſtilo
decurrũt vt in earũ miſſione ad te ſcripſi. ſic hec ſyllabicatio iam vno

Tabula

ſam alio mō cōficiẜ. ne ſi vna pte reiecta in alterā ceciderit. iā eos ha/
beat q̄ ſp ſibi ſint infeſti. varia varios delectant. non voto viuiẜ vno.
Sepe etiā eoſdē cibos edētib⁹ ſi Gregorio credimus diuſitas placu/
it coctōis. Sed vbi ſtudioſe ꝑq̄ris hac ſup re meū iudiciū in cinerē al
gidū ꝑſtas vbi ſcintillaꝝ inueneris nihil nec caloris aliq̄d. Uter igiẜ
modus melior ſit quo has dcōes nihil ⁊ mihi vl' ſeruata c lrā vl' abie
cta ſcribimus vt definiā nō expecta. Uetuſtas forte c lrā nō vtiẜ Leo
nardus tñ aretinus nō furiẜ autor c poni cōſulit. teſtes adducēs. dan
tem petrarchā bocatiū ⁊ collocutiū ſalutatū. vſus eñ vt idē inq̄t ma
giſter ⁊ dñs ſermonis eſt adeoq꜄ impioſus vt rōe reiecta ſolo arbitrio
moueaẜ Silr pulcer ſepulcꝝ ⁊ ſil'es an aſpiratōem ad c lrāz admittāt
nō laboro h꜄ hoc vetuſtas. ſ꜄ Priſcianus ꝓhibet Ideq꜄ vir acuti ame
niq꜄ ingenij Gaſperinus De adſum vel aſſum. adq̄ro vl' acq̄ro. adq̄
eſco vel acq̄eſco. ⁊ his ſimilib⁹ nō habeo q̄d elegero Non deſunt tñ q̄
inter duo q̄ eque libere dici pñt id ducūt ornatius politiuſq꜄ q̄d vi/
dent rariori ligua ꝓferri Sed q̄d q̄ſo arte ſecurius q̄d rurſus vſu eſt
tritius quē penes Horatio teſte arbitriū eſt ⁊ ius ⁊ norma loquendi
Fouornius vir ornatiſſimus ideq꜄ doctiſſimus p̄cipit ꝙ morib⁹ viua
mus p̄teritis ſ꜄ ṽbis vtamur pñtib⁹. Si rōes oim ꝑcurrere velim lib
mox fieri ideq꜄ maximus. Sed age vt libet. ⁊ vt oia ṽb a claudā Ci/
ceronis ꝑinde eſt vt accepis. Uale forte felici ⁊ omine fauſto

Finis opuſculi impreſſi Dauētrie ꝑ me Jacobum de Breda. Anno dñi. M.cccc.xcviij.iij. mēſis Nouēbris

Incipit tabula epiſtolarum

Intimaẜ amico ipletio ſue petitōis q̄ ad collectōem ep'laꝝ · fo. p̄mo
Additio ad epiſtolā p̄cedentē ꝑ nouam epiſtolam eodē
Rogat amicus amicū ꝙ frequētius ſcribat ne ꝑ nō ſcriptōem amici/
cia minuatur. eodē Reſponſio ad p̄dictā epiſtolā eodē
Ciuis rogat curialē vt q̄ in curia ſecrete aganẜ ei reuelare digneẜ. fo. ij
Reſponſio ad precedentem eodē
Reſpōſio alia in aliam ſententiam eodē
Excuſat ſe amicus de rara ſcriptione intermiſcens pauca de habitu/
dine ſui ſtatus eodē
Cōſuluit amicus amico ne in patriā redeat belli furore turbatā eodē
Intimutio nouorum acceruus ſuper dirirate bellorum ad amicū in
Italia commorantem eodē
Reſponſio amici in Italia cōmorantis ad ciſalpinum fo. iij
Rurſus ciſalpin⁹ reſcribit ad amicū itala malū malis ꝯpando eodē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Epiſtolarū

Victoriā intimat ⁊ modū cū pluribꝫ malis belloꝝ cōditōibꝫ eodē
Scribit mgr̄ vt cōpleta iā artiū curſu libros legū pr̄ ꝓ filio emat. eo.
Ep̄la ſcholarē pr̄i cōmēdās idemqꝫ vt ſupra petens eodē
Idem cum prioribus petens eodē
Rñſio pr̄is ad mgr̄m cū quadā facetia ſubriſoria fo. iiij.
Reſponſio ad idem tendens eodē
Epiſtola reſponſiua idem ſonans eodē (cerit eo.
Ep̄la excuſatiua ꝑoꝝ rñſionū de nō īputādo mgr̄o ꝙ fili⁹ male didi
Intimat pr̄ mgr̄o ne filiū ſtudio legū incūbere ꝑmittat eodē
Rñſio ad idē cū ꝑoribꝫ. eodē. Ad idē ſub alio mō tendēs fo. v
Scribit amic⁹ amico in curia ꝑncipis cōmorāti ne taxilloꝝ ludis in/
Reſponſio ad precedentem (cūbat. eodē
Studens ſtudenti vt libros ei accōmodet eodē
Reſponſio ad precedentem eodē
Deplangitur fratris matrimonium fo. vi
Reſpōſio conſolatoria ad precedentem eodē
Scholaris ſcribit ad prēm vt ꝓ determinātijs ei pecuīas mittat. eo.
Reſponſio patris ſuꝑ filij petitione. eodē
Scribit ſcholaris ad ſuū priorem magiſtrum vt patrē inducat ꝙ eū
determinare permittat eodē
Reſponſio magiſtri ſuꝑ epiſtola priori fo. vij
Pater filium pariſius mittens ſcribit regenti eodē
Reſpondet regens collegij patri eodē
Scribitur filio ſtudenti vt diligenter ſtudeat eodē
Reſponſio ſtudentis ad predicta eodē
Scribit ſtudēs ad priorem magiſtrum vt patrem informet ꝙ ei de/
narios pro ſtudio mittat eodē
Reſponſio magiſtri ſuper ſtudentis petitione eodē
Intimatur atqꝫ deplangitur peſtis fo. viij
Reſpōſio cōſolatoria ſuꝑ ꝑdictis eodē
Remittitur ad patrem in artibus graduatus eodē
Intimat frater fratri patris obitum cū doloroſo planctu eodē
Amicus librū repetit quē timet venditum eſſe eodē
Remittitur liber cum excuſatione honeſta eodē
Scribit ſenex ſe ꝑicula climaterici anni tranſiuiſſe fo. ix
Rogat pater ne filius ſuus cū quodā diſcholo cōuerſetur eodē
Rñſio regētis ſuꝑ cōtentis in ꝑcedēti epiſtola eodē
Mittitur filius ad amicum vt in collegio ponat quem pater qualifi/
cat vt ei cautius proſpiciatur eodē
Amicus meritoꝝ amici meminit cū ſui ꝑpeti ſeruitij oblatōe eodē
Petitur cōſiliū ⁊ auxiliū ⁊ nūcij credētia fo. x
Ad idē ꝑ celeri iuuamīe Rñſio ad lr̄as binas ꝑcedētes eodē

Tabula

Litterē cōmendaticie qbꝰ amicus cōmendat amico eodē
Rñſio ad epl'am p̄dictã Deteſtatio tarde ⁊ rare ſcriptōis eodē
Amonitio fidei ſeruãde ſuper beneficij permutatione eodē
Habentur gratie amico ⁊ deſideratur eius aduentus eodē
Littere deprecatorie ad primam miſſam fo.xi
Ad amicũ vt frater ex carcere liberet Lrē dep̄catorie ad nuptias .eo
Petitur prouiſio de fructibꝰ quadrageſimalibus eodē
Reſponſio ad lrãs p̄cedentes eodē
Inquiritur conditio ⁊ qualificatio cuiuſdam domicelle eodē
Reſponſio ad epiſtolam predictam fo.xij
Rogatur patrinus pro leuatione ex ſacro fonte eodē
Reſponſio ad precedeneem eodē
Rogatur amicus vt certos mutuo det denarios eodē
Rñſio ad ṗorem Repetuntur denarij mutuo dati eodē
Littere excitatiue ad ſcribendum prouocantes fo.xiij
Reſponſio ad precedentem epiſtolam eodē
Intimatur aduentus amici ad amicum eodē
Excuſatio rare ſcriptionis ex qualitate nũciorũ ⁊ rerum eod
Increpatio filij non bene viuentis eodē
Alie littere ad idem cum prioribus eodē
Ad idem cum penarum cōminationibus eodē
Reſponſio filij excuſationem continens fo.xiiij
Excuſatio alia filij ſuper ſtudij tepeditate eodē
Rogatur amicus vt ſecrete inq̄rat male fame ſuggeſtorem eodē
Reſponſio amici ad precedentem epiſtolam eodē
Alia reſponſio ſub alio modo. fo.xv
Epiſtola diffidatoria Reſponſio ad precedentem eodē
Ruſus alia diffidatoria eodē
Reſponſio ad precedentem cum duricia verbi eodē
Epiſtola diffidatoria ⁊ durior eodē
Frater ad fratrem vt a vindicta auocet fo.xvi
Alia epiſtola ad idem cum precedenti eodē
Alia epiſtola ad idem ſuadens alijs medijs eodē
Reſponſio fratris in propoſito ſuo conſtantis eodē
Reſponſio alia fratris conſilijs fraternis obedientis fo.xvij
Alia reſponſio in oppoſitam partem adiunctis rationibus eodē
Iterum alia reſponſio in aliam ſententiam eodē
Auiſatur amicus ſuper emulorum machinatione eodē
Reſponſio ad precedentem epiſtolam fo.xviij
Alia reſponſio ad idem in aliam ſententiam eodē
Rogat amicus vt libros nouo caractiſandi ſtilo imp̄ſſos emat pro
Reſponſio ad p̄cedentem epiſtolam eodem (amico eod

Epiſtolarũ

Petuntur littere ab amico eodē
Alia ep̄la idē petēs cũ p̄cedēti Ad p̄dcās reſpōſio eodē
Rogatur amicus vt certo in loco cum amico conueniat eodē
Petitur cōſiliũ ⁊ iuuamē in ꝑmutatōe beneficiȷ̃ fo.xix
Ep̄la credētie cũ petitōe rñſi Ad p̄cedētes ep̄las rñſio eodē
Arguitur amicus domi ſemper permanens eodē
Opa amici p̄ſentātur amico ad vrbem rhomanā migraturo eodē
Ad precedentem epiſtolam reſponſio eodē
Cōmendat cauſam matris aduocato litteris recordaticiȷ̃s fo.xx
Intimatio pecuniarũ leuatarꝫ cum deſꝑatōe reuocatōis eodē
Petũtur frequētiores littere amici ⁊ ſua p̄ñtia eodē
Ad precedentem epiſtolam reſponſio. eodē
Rogatur amicus vt fratrem inducat cautius mercari. fo.xxij
Commendatur cauſa vicini amico eodē
Excuſatur ſcribendi ineptio cum credentiis latoris eodē
Cōqueſtio fit de ſociȷ̃ immatura morte eodē
Reſponſio conſolatoria ſup̄ epiſtolā p̄cedentem eodē
Reſpōſio ad idē ſub alia forma fo.xxiij
Alia adhuc rñſio ſub alia forma eodē
Dantur ei gratie q̄ amico burſam munere dedit eodē
Excuſatio ſuper non reſponſione ad litteras miſſas eodē
Cōſulit amicus amico vt bononiā veiat lcũrus poeticas artes.eodē
Reſponſio ad precedentem epiſtolam fo.xxiiij
Hec epiſtola replicat cōtra p̄cedentis epiſtole rñſionem. eodē
Scribit ſecretarius oppidi Bergenſis ad regētem pedagogũ in Lo
uanio q̄ de rectore ſcholarium oppido prouideatur eodē
Reſpondet regens in louanio petitioni ſecretariȷ̃ bergenſis eodē
Cōmēdat fili⁹ ſuo mḡrō p̄ prēz filiũ ſuũ p̄rīo q̄dā errore laudātē.eo.
Reſponſio magiſtri prudentius iudicantis fo.xxv
Rogatur amicus vt ſuum ſtatum pandat amico eodē
Rñſio ad p̄cedētē Ad pictorē vt iuuenē pingere doceat eodē
Reſponſio ad epiſtolam preſcriptam eodē
Dantur gratie ei qui deſideria amici impleuit eodē
Magiſter ad mḡrm̄ in rure morātē Reſponſio fo.xxvi
frater frī ſcribit louaniȷ̃ ꝯmorāti ꝑ ꝓpoito ſeioris frīs ad r̄ligionē.eo.
Alia ep̄la ad idē in eandē ſententiā Reſponſia eodē
Alia rñſio ſup̄ eandē in qua mādat ſe frater ſecuturꝫ fo.xxvij
Conſilium fraternum ſuper eadem eodē
Rñſio frīs nō aſſentientis cōſilio frīs.ſꝫ ſuadet dilatio eodē
Aſſentit cōſilio frīs ⁊ dilatōi donec mutuo colloquātur eodē
Rogat amicus vt vinũ emat pro amico Reſpōſio eodē
Repetitur liber commodato creditus fo.xxviij

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Tabula

Cõqueſtũ ꝗ plus diuitijs q̄ȝ amicicie tribuat cum credentia ⁊ peti
tione iuuaminis eodē
Rogatur amicus vt ſaluũ cõductũ impetret alio migrãdi eodē
Amicus in ius vocatus cõſiliũ petit. eodē Rñſio fo. xxix
Iterum amicus amico Ad idem Reſponſio eodē
Alia reſponſio Ad idem ſub alia ſententia eodē
Rogat magiſtrum pedagogij pater vt eius filiuȝ ſub alio magiſtro
in aliam cameram collocet eodē
Amicus amico pro famulo habendo Rñſio fo. xxx
Alia epiſtola interrogans habitudinē alterius famuli eodē
Reſponſio eodem Ad idem Reſponſio eodē
Inuitatur ſocius vt ſequatur ſocium louanium ꝑgentem fo. xxxi
Ad idem Petit feſtinus aduẽtus amici vt aſter amico eodē
Intimatur aduentus amici amico eodē
Frater amico vt reducatur nepos profugus eodē
Reſponſio Alia reſponſio ad idem ſed alia ſententia fo. xxxij
Interrogatur conditio cuiuſdam notarij. an expediret eum in ſecreta
rium epiſcopi aſſumi eodē
Reſponſio dicens illum notarium adulatorem eſſe eodē
Reſponſio alia in aliam ſententiã dicẽs eundē ebrioſum fo. xxxiij
Cõmendatur amicus amico vt ei ſit adiutor Ad idem eodē
Increpatur filius a patre frequẽter pecuniam poſtulans eodē
Ad idem alijs verbis ⁊ ſententijs eodē
Ad idem rurſus ſub alio modo Filij reſponſio fo. xxxiiij
Nepos ex italia rediẽs ſub nepoti iuniori Lo. ſtudenti eodē
Ad precedentē reſpõſio Iterum nepos nepoti eodē
Ad p̄cedentem reſponſio Epiſtola cõmendatiua fo. xxxv
Alia epiſtola cõmendatiua ad idem eodē
Alia epiſtola ſingulariorē adhuc cõmendatõem cõtinẽs eodē
Ad precedentem epiſtolam reſponſio eodē
Quedam reſponſio ad litteras hic tamen non inſertas eodē
Debitor profugus ſuis creditoribus Reſponſio fo. xxxvi
Congratulatio amici ſuper dignitate adepta eodē
Reſponſio Noua epiſtola reſponſioni reſpondens eodē
Epiſtola increpatiua amici ꝙ ſecreta crediderit mulieri eodē
Intimat filius patri ſe veſtes perdidiſſe veniã deprecans eod̄
Patris reſponſio ſuper veſtium perditione fo. xxxvij
Alia reſponſio ad idem ſed durior eodē
Iterũ ſub eodē filius ad patrē dat litteras deſolatorias eodē
Scribit frater ad frēm ſuꝑ eodē Ad idem ſuꝑ eodem eodē
Frater fratri reſpondet Epiſtola eiuſdē ad idem fo. xxxviij
Reſpondet pater ſuꝑ litteris miſſis a filij ſui magiſtro eodē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Epiſtolarū

Incitatio in amiciciam ad hominem non oculo. ſed fama notum ex
recitatione nouorum — eodē
Ad precedentem epiſtolam reſponſio — eodē
Epiſtola cōmendatiua amici ad amicum — eodē
Rn̄ſio deſcriptiua incōſtantie eius pro quo rogatū eſt — fo. xxxix
Frater fr̄i itimat ſeniorē frēm militē creatū. ⁊ in capitaneū electū. — eo.
Ad amicū cōmendatio iocoſa cuiuſdam glorioſi hoīs — eodē
Epiſtola conquerens de incendio armigeroꝝ ad creditores. vt ter
minos ſolutionis extendant — eodē
Reſponſio ad epiſtolam preſcriptam — fo. xl
Excuſatio nō ſcriptionis ꝓpter qualitatem tempoꝝ — eodē
Aliō exēplū excuſans nō ſcptōem ꝓpter mēdacia ꝑplī ⁊ nūcioꝝ — eodē
Commendatur amicus amico — Reſponſio — eodē
Sub alio ſenſu reſponſio — eodē
Scribitur auunculo vt reuocet nepotem amore raptum, ne ſe incon/
ſulte miſero matrimonio dedat — fo. xli
Reſponſio ad precedentem — eodē
Ad idem rn̄ſio quod in calce p̄cedentis ep̄le petebat — eodē
Arguitur amicus ab amico ꝙ non ſeruauit pollicita frequentis ſcrip
tionis ⁊ noua petuntur — Reſponſio — fo. xlij
Excuſatur ſilentium. ⁊ petitur ſcriptio — eodē
Reſponſio cum petitione ꝙ valitudini intendat — eodē
Mittuntur amico capones — eodē
Ad epiſtolam precedentem reſponſio — eodē
Scribit vniuerſitas ad cōſilium pro priuilegioꝝ tuitione — fo. xliij
Ep̄la vniuerſitatis ad cancellariū brabantie ꝓ eodem — eodē
Scribit ꝑticularis amicus ad cancellariū ꝓ eodē — eodē
Reſpōdet cancellarius ꝑuate ꝑſone ſuꝑ precedentibus — eodē
Nepos nepoti excuſans ſe ſuper poſtulato ex eo in quadam re con/
ſilio — eodē
Scribit auunculus ad nepotem arguens eum ⁊ fratres ꝙ inſatiabi
les ſint quibus ſubuentiones negat — fo. xliiij
Cōmendatur magiſtro ſcholaris ad ſui ſeruitium — eodē
Ad precedentem epiſtolam reſponſio — eodē
Scribit ad ꝑorē monaſterij ne quēdā in donatū admittat — eodē
Alia epiſtola ad idem alijs medijs — fo. xlv
Cōſulitur amico ne ad aīm trahat oblocutio detractoris — eodē
Reſpōſio ad precedentem cū deteſtatōe detractoris ⁊ ſuorum mo/
rum eodē — Scribit filius pro veſte — eodē
Reſpōſio in ꝑma parte ſerioſa in calce deriſoria — eodē
Scribit amicus amico non poſſe votis ſuis ſatis eſſe cum excuſatio
ne et oblatione — fo. xlvi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Tabula

Imitatio ꝑtim ſerioſa ꝑtim iocoſa vt frequēs ſit ſcriptio eodē
Ep̄la mīſiua ꝛ excuſatia frequētis ſcp̄tōis ex qualitate tꝑis eodē
Petit̄ cōſolatio ſuꝑ cā pendēte corā officiali ꝛ aſſiſtētia eodē
Reſpōſio cōtinens iudicis laudem fo.xlvij
Reſponſio alia ad aliam partem eodē
Querela amici ad amicū q̄ ab hoſtib9 captus eſt eodē
Conſolatio ſuꝑ querela predicta eodē
Rogatur amicus vt medicū mittat amico egroto eodē
Reſponſio ſignificans medici miſſionem eodē
Rogat̄ ꝑor mgr̄i vt prēm inducat ꝙ filius in collegio locet̄ eodē
Rogat̄ pater a filio vt eū in collegio faciat cōmenſalem fo.xlviij
Magiſter ſcribit ſcholari conatū eius collaudans eodē
Pater ad filiū qui aſſentit deſiderijs eodē
Pater ad filiū ad miliciā prouectum eodē
Ad idem Reſponſio fo.xlix
Ep̄la dubitatia ſuꝑ milicia filij Alia ep̄la in eādē ſniam eodē
Arguit pater filiū ſuū militē nō militāter viuentem eodē
Ep̄la cōmendaticio amici ob multa merita chari eodē
Alia cōmendatia ſub alijs verbis ꝛ forma fo.l.
Epiſtola merā credentiam continens eod̄
Ep̄la ꝯmēdaticia amici ad amicū ꝯmēdatū amicū q̄lificās eodē
Scribit pr̄ ad mgr̄z ꝓ filio ꝙ determinās fiat ſi ſic mgrō videat̄ eo
Rogat ſcholaris ad mgr̄z ſuū ꝑorē vt prēz īducat ꝙ ḡduari poſſit.eo
Pater ſcribit magiſtro ſuꝑ gradu filij partim mentem exp̄mens.partim conſilium petens eodē
Alie epiſtole in eadem materia in aliam ſententiam fo.li
Magiſter prior reſpondet ſcholari eodē
Scribit pater filio ſuam intentionē de gradu ſuſcipiendo eodē
Gratulatur vniuerſitas de electōe ſummi pontificis.obedientiam ꝓfitetur oratores mittit ꝛ rotulum petit eod̄
Itez ad ſummū pontificē ſuꝑ eiſdem in aliā formā fo.lij
Scribit vniuerſitas cōmendaticias lr̄as pro quodā doctore ſuo ſuppoſito ad ſummum pontificem eodē
Cōmendatur nepos alteri nepoti vt ei adiumento ſit eodē
Reſponſio ad epiſtolam preſcriptam fo.liij
Deplāgit amic9 filiū ſui pr̄is aufugiſſe.rogat̄ amic9 vt reductioni ſtudeat eodē
Rn̄ſio ad ep̄lam p̄cedentē eodē eodē
Scribit auūculus filio ꝓfugo inducēs vt redeat eodē
Itez auūculus filio profugo in aliam formam fo.liiij
Reſponſio profugi filij ad ſuum auunculum eodē
Ut filium promoueat ad aliquod beneficium eodē
Rn̄ſio ad p̄dictā Querela rare ſcriptionis fo.lv

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Epiſtolarū

Intimatur amico ne quem propoſuerat comitem capiat itineris ad ſanctam terram. quia garrulus ⁊ mendax eſt — eodē
Intimatur breuis viſitatio amici ⁊ leta confabulatio — eodē
Ad petitōez amici ſtatū fratris ſui amic⁹ notū facit amico — eodē
Rogatur amicus vt mittatur ꝑ eū ſcriptor peritus amico. — fo.lxi
Epiſtola conſolatoria — eodē
Intimat amicus amico ꝙ ſequēti die ſecū in reditu praſurus ſit — eo.
Filius ad patrē pro ſubuentione vt libros emat — eodē
Reſponſio pris ꝙ filio nequit ſubuenire ex cōditōe tpis — eodē
Conqueritur pater de dura correctione filij — fo.lvij
Reſponſio ad epiſtolam predictam — eodē
Reſpōſio ad certas lrās hic nō inſertas de glorioſo poeta — eodē
Inquiritur ſtatus amici ⁊ deſcribitur proprius — eodē
Tutores ſcholari ſtudenti Louanij in artib⁹. qui petit adire aliam vniuerſitatem — fo.lviij
Tutores ſtudēti louanij in legib⁹ ꝗ petit adire aliā vniuerſitatē. — eo
Inuectio iocoſa in amicū raro ſcribentem — eodē
Rurſus iocoſa inuectio in eandem ſententiam — fo.lix
Excuſatio ſuꝑ porrectis ꝑcib⁹ ꝓ cōtumace filio ad patrē — eodē
Reſponſio ad epiſtolam precedentem — eodē
Increpatio fratris ſuper incauto modo mercandi — eodē
Reſponſio fratris ad epiſtolam precedentem — fo.lx
Suadetur amico canonico vt grauitate omiſſa ſe aliquando ludis ingerat ⁊ letus viuat — eodē
Reſponſio ad precedentem — eodē
Cōſuluit amic⁹ amico ne vniūſitate relicta ad patriā redeat — eodē
Reſpōſio ad precedentem — fo.lxi
Congratulatio ad amicum qui duxit vxorem — eodē
Fit deteſtatio amico qui anhelat vxorem ducere — eodē
Vacillatio an potius dolēdū ꝙ̄ ꝯtulādū ſit amico ꝗ duxit vxorē. — eo
Auiſat in ſecreto amic⁹ ꝙ epſ eū officialē creabit ſi roget — eodē
Rñſio — Reſponſio negatiua ad idem — fo.lxij
Arguit amic⁹ ꝙ nūꝙ̄ rñdet lris petiturꝙ̄ vt ꝑorib⁹ det rñſum — eodē
Rogat nepos vt diligentiā faciat ꝙ rogāti de bona ancilla prouideatur. folio.lxiij — Reſpōſio ad epiſtolā predictā — eodē
Rogatur amicus vt fideiubeat pro amico — eodē
Reſpondeat amicus vt pareat deſiderijs — eodē
Frater ex Brugis ſuo fratri louanij ſtudenti — eodē
Alia epiſtola ſub alia forma in eandem ſententiam — fo.lxiiij
Rogatur amicus vt equos duos cōmodato mittat amico — eodē
Reſponſio negatiua ad predictam — eodē
Epiſtola iocoſa ſuper omiſſione ſcriptionis — fo.lxv

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Tabula

Reſponſio cū deteſtatōe ſuſpitionis cadentis in amiciciis eod
Scribit vicario ꝑ epi iuuamine vt eps eccl'am conferat eod
Rn̄det vicarius cū obligatōe diligētie ⁊ ſpe voti conſequendi eod
Inuitat ſoci9a ſocio. vt in ſequēdo ꝑmiſſa ad vniūſitatē veiat. fo. lxvi
Reſpondet ſocius ſocio ſe prius in grāmatica firmius velle fundari
prius q̄ʒ adeat vniuerſitatem eodē
Dantur gratie de honeſta tractatione nuncij qui etiam deſcribitur ſe
cretorum eſſe vulgator eodē
Dolet amicus ꝙ amici ſui tepuerit amicicia. quod ſuſpicatur ex con
uerſatione cum emulo eueniſſe fo. lxvij
Ad ſtudentē interrogādo habitudinē ſui concurrentis eod
Reſponſio ad epiſtolam precedentem eodē
Suadet ſtudenti vt legib9 incumbat poetrie ſtudijs omiſſis eodē
Reſponſio ad epiſtolā precedentem fo. lxviij
Reſponſio alia ſuper eadem in aliam ſententiam eodē
Rogatur amicus vt adoleſcentem conducat qui bene ſcribat. atq̄ʒ ex
foris arguitur cum inſertione nouorum eodē
Congratulatur amicus ꝙ receptus ſit in ſeruitio regis. ⁊ charitatiue
admonet ne ſe amplexibus immiſceat impudicis fo. lxix
Querit cauſa cur plures dcōes huius libelli vario modo vt iam vno
iam alio impreſſe ſint eodē
Reſponſio dans rationeʒ cur multe diuerſe dictiones hoc libello va
rio modo impreſſe ſint eodem

Finis huius tabule.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 66